

፲፭ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሉ ጎድግ ምዕረሰ ፡

፲፭ ጌታ መለሰ አንድ ጊዜሰ ተው አለው ፡ ሐተታ ፡ አንድ ጊዜ ቢጠመቅ ሁለተኛ ፡ በፈቃድ ቢጠመቅ በግድ ፡ በሰውነቱ ቢጠመቅ ባምላክነቱ መጠመቅ የለበትምና ፡

እስመ ከመዝ ተደላ ውሕቱ ለነ ይህ ለኛ ተደላችን ነውና ፤ ሐተታ ፡ ራሱን ከየሐንሰ እግብቶ አንተም መጥምቀ መለኮት ተብለህ ከብርሀ ይነገራልና እኔም በባሪያው እጅ ተጠመቀ ተብሎ ትሕትናየ ይነገራልና ወይደልወነ ከመ ንፈጽም ሁሉ ጽድቀ ትንቢተ ነቢያትን ልንፈጽም ይገባልና የሐንሰ አንዲያጠምቅ ጌታ አንዲጠመቅ ትንቢት ተነግሯልና አንድም እስመ ከመዝ ተደላ ለነ ፡ ራሱን ከምእመናን እግብቶ ይህ ለኛ ተደላችን ነውና ፤ እናንተም ብትጠመቁ ይወርድላችኋል ሰማለት ፡ ወይደልወነ ከመ ንፈጽም ሁሉ ጽድቀ ተስብእን ልንፈጽም ይገባልና ፡ አንድም ራሱን ከአብ ከመ ንፈስ ቅዱስ ጋራ አንድ አድርጎ ይህ ለኛ ተደላችን ነውና አለ ፡ አብ ዝንቱ ውሕቱ ወልድየ ብሎ ሲመሰክር መንፈስ ቅዱስ በእምሳለ ርግብ ወርዶ ከራሱ ላይ ሲቀመጥ አንድነት ሦስትነት ይገለጻልና ፡ ወይደልወነ ከመ ንፈጽም ሁሉ ጽድቀ ፡ በማገፀን የጀመርነውን ችርነት ልንፈጽም ይገባልና ፡ ወእምዝ ጎደጎ ፡

ከዚህ በኋላ ተወው ፡ ሐተታ ፡ አንዲያው አይተው ውም ስመ አብ ብክ ወስመ ወልድ ሰሊክ ወስመ መንፈስ ቅዱስ ህልው ውስቴትክ ባዕደ አጠምቅ በስምዝ ወበስመ ሙኑ አጠምቅ ኪያክ አለው ወልዱ ለቡናክ ከግቱ ብርሃን ተግላለን ፡ አንተ ካህን ለዓለም በከመ ሢመቱ ሰመልክ ጸዴት ብለህ አጥምቀኝ አለው ፡ ከዚህ በኋላ ተያይዘው ወደ ባሕር ወርደዋል ፡

፲፮ ወተጠሚቆ እግዚእ ኢየሱስ ሶቢሃ ወዕኦ አማይ ፡ ሉቃ ፡ ፪ ፡ ፳፩ ፡ ፳፪ ፡

፲፮ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከተጠመቀ በኋላ ከውኃው ወጣ ሐተታ ፡ ጥምቀቱን በውኃ ያደረገው በሌላ ያላደረገው ስለምን ቢሉ ትንቢቱ ምሳሌው ሊፈጸም ፡ ትንቢት ወእነዝኃከመ በማይንጹሕ ወትነጽሑ እምርኩስከመ ተብሎ ተነግሯል ፡ ምሳሌም ለታውዕኦ ባሕር ሁሉ ዘይትሐወስ ዘበ መንፈስ ሕይወት ባለ ጊዜ በልብ የሚሳቡ በእግር የሚጀሽከረክሩ በክንፍ የሚበሩ በደመ ነፍስ ሕያዋን ሁኅው የሚኖሩ ፍጥረታት ተገኝተዋል ፡ በረው በረው የፂዱ አሉ ከዚያውም የቀሩ አሉ ፡ በረው የሄዱ የኢጥሙቃን ከዚያው የቀሩ የጥሙቃን ምሳሌ ፡ ይህስ አንዳይሆን ወባረኩሙ ለክልኤሆሙ በአሐቲ

በረከት ይላል ብሎ በልብ የሚሳቡ የሰብእ ዓለም በእግር የሚጀሽከረክሩ ከትሩፋት ወደ ትሩፋት የሚሉ የባሕታውያን ፡ በክንፍ የሚበሩ ተመስጦ ያሳቸው የሰማዕታት ምሳሌ ትንቢቱን ዐውቆ እናገራል ፡ ምሳሌውንም እንጂ ባወቀ እስመሰላል ፍጻሜው አንደምነው ቢሉ ውኃ በዙፋን ካለ ንጉሥ ባደባባይ እስካለ ጽኑስ ለሁሉ ርኩብ ነው ጥምቀት መሠራቱ ለሁሉ ነውና ፡ ውኃ ጽንፍ እስክ ጽንፍ ይፈሳል ፡ ጥምቀትም ጽንፍ እስክ ጽንፍ ይደረጋልና ፡ ውኃ ያንጸል ጥምቀትም ያንጸልና ፡ ውኃ ሰወሰደው ፍለጋ የለውም በጥምቀትም የተሰረየ ኃጢአት በፍዳ አይመረመርምና ፡ ውኃ መልክ ያላዩል መልክ ያለመ ልማል ፡ ጥምቀትም መልክእ ነፍስ ያሳዩልና መልክእ ነፍስ ያስመልማልና ፡ በውሀ የታጠበ ልብስ ኃይል ጽንዕ ግዘፍ እየነሣ ይሄዳል ምእመናንም ተጠምቀው ገድል ትሩፋት እያከሉ ይሄዳሉና ፡ አንድም ሥጋዊ ተፍነሮ የነርብቃ የነሲፓራ በውኃ ምክንያት ሁኑዋል መንፈሳዊ ተፍነርንም በውኃ ለማድረግ ፡ አንድም ሸክላ ወሪ ሠርታ ስትወርስ የነቃባት አንደሆነ እንደገና ከስክሳ በውኃ ለውሳ ታድሰዋለች ፡ ተሐድሶም በጥምቀት ነውና ፡ አንድም በውኃ ቀድሞ ሰብእ ትካትን ኋላ ግብጸውያንን ካጠፋበት በኋላ ለመፃት እንጂ ለምሕረት አልተፈጠረም ብለውታል ፡ ለምሕረትም አንደተፈጠረ ለማጠየቅ ፡ ሐተታ የወዲያኛው ቀስቱን እያጋለ መርዝ እየቀባ እያተባ ይመጣል ፡ የወዲህኛውም እግዚአብሔር ጥበቡን ገልጾ ስትጀባውን ከውኃ ነከሮ ለጋሻው አልብሶ ይሄዳል መርዙን ጀባው ይጠርግለታል ፡ ግለቱን ውኃው ያቀዘትዘለታል ስለቱን ጋሻው ይመልስለታል አንደዚህ ሁሉ ምእመናንም በጥምቀት ባገኙት ኃይል ድል ይነሳሉና ፡

ወናሁ ተርገው ሉቱ ሰማይ ፡ ሰማይ ተከፈተለት ፡ ሐተታ ፡ በሰማይ መክፈት መዘጋት የለበትም ደጅ በተከፈተ ጊዜ የውስጡ አንዲታይ ያልተገለጸ ምስጢር ተገለጸለት ሲል ነው ፡ ወርአየ መንፈስ እግዚአብሔር እንዘ ይወርድ ከመርግብ ወነበረ ላዕሌሁ መንፈስ ቅዱስ በእምሳለ ርግብ ወርዶ በራሱ ላይ ሲቀመጥ ጥበት አየ ፡ ሐተታ ፡ መንፈስ ቅዱስን ርግብ እለው ርግብ ኃዳጊተ በቀል ናት ፡ መንፈስ ቅዱስም ኃዳጊ በቀል ነውና አንድም ርግብ በኖጎ ጊዜ ሐጺማየ አይገነትግ ማየ አይገስትል ቁጽስ ዕፅ ዘይት ይዛ ተገኝታለች ፡ መንፈስ ቅዱስም ተስፋ መስቀልን ያበሥራልና ፡ አንድም ርግብ ክንፏን ቢመጅት ዕንቁላሏን ቢሰብሩባት ቢታን ካሳፈረሱባት አትሄድም ፡ መንፈስ ቅዱስም ኃጢአት ቢሠሩ ፈጽመው ካልካዱት አይለይምና ፡ ታሪክ ፡ አንድ ባሕታዊ እንዳየው ወለቱ ካህን ገጸርን አጊጣ አይቶ

በሐጸ ዝመት ተነደፈ = ላግባሽ አላት ላባቱ ንገረው እምቢ አይላህም አላቸው ሂደ ነገረው = ፈጣሪ የን ልጠይቅ ብሎ ከጣዎቱ ዘንድ ገብቶ ልበጠው አል ሰጠው ብሎ ጠየቀው = ቁቡን ይቅደድ ፈጣሪውን ይካድ ይኸን ካላደረገ አትሰጠው አለው ሂደ ነገረው = ቁቡን ቀደደ ፈጣሪውን ካደ = በዚህ ጊዜ አድሮ በት የነበረ መንፈስ ቅዱስ በነጭ ሮግብ አምሳል ተለይቶት ቢሄድ አይታል = ያልኸነን አደረገሁ ሰጠኝ አለው ሁለተኛ ልጠይቅ ብሎ ገብቶ ቢጠይቀው = ቁይ ፈጣሪውም ፈጽሞ አልረቀውም ባጠገብ ባጠገቡ ይጠብቁዋልና አትሰጠው አለው = አይሆንም አለው ፡ በዚህን ብዬ ፈጣሪዬን ካድሁ ቁቤን ቀደደሁ ብሎ ንስሐ ቢገባ ተመልሶ በርግብ አምሳል ሲያደርበት አይታል = ጥምቀቱን በመግልት ያላደረገው በሌሊት ያደረገው ሰለምን ቢሉ ፡ በመግልት አድርጎት ቢሆን መንፈስ ቅዱስን በቁሙ ሮግብ ነው ብሰው በተጠራጠሩ ነበርና አሁንስ በቁሙ ሮግብ አለመሆኑ መንፈስ ቅዱስ መሆኑ በምን ይታወቃል ቢሉ ፡ ጌታ የተጠመቀ ከሌሊቱ ባሥረኛው ሰዓት ነው በዚያን ጊዜ ተሐዋስያን ከየቦታቸው አይናወጡምና ፡ በቁሙ ሮግብ አለመሆኑ መንፈስ ቅዱስ መሆኑ በዚህ ይታወቃል መንፈስ ቅዱስም መውረዱ ከውኃው ከወጣ ዘየሐንሰ ዘተለየ ነው = ከውኃው ባለ ወርዶ ቢሆን ሰቀድሶት ግድግዳ የወረደ ነው ባሉ ነበረና ከየሐንሰ ጋራም ባለ ቢሆን ስለ ክብረ የሐንሰ የወረደ ነው ባሉ ነበርና ፡ ረቦ ወርደል ያሉ እንደ ሆነ አብምሱክ ነው እንተም ምሉእ ነህ እኔም ምሉእ ነኝ ቢል ፡ አሰይድ ወርደል ያሉ እንደሆን የብሉይ መዋዕል የአብ ሕይወት ነኝ ይባሉዋ መዋዕል ያንተም ሕይወት ነኝ እኔም ብሉየ መዋዕል ሕይወት ነኝ ቢል ወርዶ ራሱን ቆንጣጥ አድርጎ ይዞታል አብ አኃዜ ዓለም ነው እንተም አኃዜ ዓለም ነህ እኔም አኃዜ ዓለም ነኝ ቢል ፡ መውረዱ ግን የግንዛቤን ለመግለጽ ነው = እንደም ሰለብነት እናንተም ብትጠመቁ እንዲህ ይወርድላችኋል ለማለት ወናህ መጽእቃል አምሰማይ ዘይብል ዘንቱ ውሉቱ ወልድየ ዘእ ፈቀር ዘቡቱ ሠመርኩ = ሉቃ ፩ ፴፯ ፡ ፪ ሌጥ ፩ ፲፮

፲፯ ለተዋሕዶ የመረጥሁት በሱ ሀልው ሁኔ ለመሰነበት የወደድሁት ልጅ ይህ ነው የሚል ቃል ከወደ ሰማይ ተሰማ ሐተታ ፡ በዚህ አድሮ ያለው ልጅ ነው እሳስም ፩ አካል ፩ ባሕርይ አድርጎ ይህ ልጅ ነው አለ እንጂ ፡ ኢይቢ ዘላዕሰ ዘንቱ ወልድየ እሳ ይቢ ዘንቱ ውሉቱ ወልድየ እንዲል = ወልድየም ማለቱ እንደ አምላክነቱ ነው እንጂ እንደ ሰውነቱ አይደለም = ኢይቢ ዘንቱ ወልድየ ዘከመ ትሰብእቱ አላ ይቢ ዘንቱ ውሉቱ ወልድየ ዘከመ መለኮቱ እንዲል ፡

በእንተ ተመክሮት ዘኢየሱስ =

ምዕራፍ ፩ =

፩ ወአምዝ ወሰዶ መንፈስ ገዳመ ለእግዚአ ኢየሱስ = ማር ፩ ፡ ፲፪ ሉቃ ፩ ፩ ፡ ከተጠመቀ በኋላ ፈቃዱ አነሣሰቱ ወደ ገዳም ወሰደው = ወሰበ ትሰምዕ እንዘ ይብሰከ መንፈስ ወሰዶ ገዳመ ኢተሐሊኬ ከመ ፍጡር ውሉቱ ፡ አላ መንፈሱስ ሥምረቱ ይለቲ እንዲል ፡ እንድም መንፈስ ቅዱስ የሚል አብነት ይገኛል ሰማዕታትን አነሣሥቱ ወደ ደም ጽድቃንን አነሣሰቱ ወደ ገዳም እንዲወሰዱ ወሰደው ማለቱ አይደለም ፈቃዳቸው እንድ መሆኑን መናገር ነው = ቀጠምቆም አልዋለም አላዳረም ዕለቱን ገዳም ሄደል = እናንተም ተጠምቃችሁ አትዋሉ አትደሩ ዕለቱን ገዳም ሂዱ ለማለት አብነት ለመሆን ወደ ገዳም ሄደ እለ = አዳም ከዚህ ዓለም አፍክ በምትሆን በገነት ድል ተነሥቶ ነበርና ፡ እሱም ከዚህ ዓለም አፍክ በምትሆን በገዳም በባቱ አርእሱት ኃጣውክ ድል ለመንሳት = እንድም በገዳም ጸር ይቀላል ለወጣንያን አብነት ለመሆን እንድም በገዳም ጸር ይጸናል ለፍጹማን አብነት ለመሆን = ከመ ይትመክር እምዲያብሉስ ከዲያብሉስ ይፈተን ዘንድ ፡ እፈተናለሁስ ብሎ ሂዶ ቢሆን ዕዳ በሆነ በት ነበር ፡ ዘሂድ ዘንድ ጸናን እየቀለመ ይሰብርብ ታል እንጂ =

ይሆንም ጸር ክግርበታለሁ ብሎ አላደረገውም ንግሉ ፩ መዓዶ እምአፍክ ከሙ ትኩን ፍቴን ወሰበክ እንዲል መክራውንም ሽቶ አላመጣውም አኮ ፈቀዶ መክፈሁ ለጸላኢ አላ ከመ ያብጥል ኃይሉ ለዘደሚ ክሮ በኃይሉ ለቃል ዘኮን ፎደ ምዕል ሥጋ እንዲል = መክራውንም አነሣሥቱ አላመጣውም ኢየሱስ እንደ ዘእነ እሱንቱ ሕግግነቱ ከመ ይሳልቱ ዲቢሁ አላ በሁከተሙ ማሰቱ እንዲል ፡ መዋጋቱም በሰውነቱ ነው ፡ እሠርዓ እግዚአብሔር ቁትል በመለኮቱ አላ በሥጋው ዘይትዌከፍ ሕግግነቱ እንዲል = ድል መንሳቱም በሰውነቱ ነው እንጂ ባለሙሉነቱ አይደለም = ወኢምኦ በኃይሉ መዋሕት እንዲል ባለሙሉነቱ ይሉ ድል ቢካልው ባልተደንቀም ነበር ፡ ሶዕሳ ቀኦ እግዚአብሔር በኃይሉ መዋሕት አምላክነት መንከረ ወእም አቅኔት ትኅፋት ዘወሰነቱ ዘሕሰብ ሕትወዘ ኢውድስት እኩ መንከር እመ ምክኦ ኃይል ለድኩም እንዲል =

፪ ወጸመ ፃ መግልተ ወፃ ሌሊተ

፪ ፃ መግልተ ፃ ሌሊተ ጸመ = ሠራጺ ሕፃ ነውና ጸምን መጀመሪያ ሕግ አይረገ = እንድም ሥራውን በጸም ጀመረ = ሐተታ ፡ መብል ሰኃጣ ውሉ መሠረተ እንደ ሆነ ፡ ጸምም ለምግባር ሰትሩ ፋት መሠረት ፍትና ፡ እማ ለጸሎት ወእንገሩ ለአር

ምሞ ወነትዓ ሰአንብዕ ወጥንተ ነፍሱ ገድል ሙናይት እንዲል ፡ ሃመዓልት ሃ ሌሊት መሆኑ ሰለምን ቢሉ ቀድሞ አባቶቹ ነቢያት ሃ ሃ ጸመዋል ከዚያ ቢያተርፍ አተረፈ ቢያጉድል አጉደለ ብለው እይ ሁድ ደጊቱን ሕገ ወንጌልን ከመቀበል በተከለከሉ ነበርና ፡ ሙሴ በሃ ዘመኑ ለዕብራዊ ረድቶ ግብጻዊን ገድሎ በፕጻ ቀብሮታል ፡ ሙሴ የወልደ እግዚአብሔር ዕብራዊ የሕዳም ግብጻዊ የዲያብሎስ ፕጻ የመስቀል ፡ እንድም የፂቱ እርእሰተ ኃጣውእ ምሳሌ ፡ ሙሴ ሃ ጸም ሕገ ሌሊትን ሠርቷል እሱም ሃ ጸም ሕገ ወንጌልን የሚሠራ ነውና ሙሴ ሃ ዘመን በምድያም ኑር እሥራኤልን ከግብጽ እውጥቷቸዋል ፡ እሱም ሃ ጸም

ነፍሳትን የሚያወጣ ነውና ፡ እንድም የእሥራኤል ጉበኞች በሃ ቀን ተመልሰዋል ፡ እሱም የመንግሥተ ሰማይ ጉበኛ ነውና እሥራኤል በገዳም ሃ ዘመን ኑረው ምድረ ርስት ገብተዋል ፡ እናንተም ሃ ብትጸሙ ጌት መንግሥተ ሰማያት ትገባላችሁ ለማለት ፡ ኤልያስ ሃ ጸም ገነት ገብቷል ፡ እናንተም ሃ ብትጸሙ ገነት መንግሥተ ሰማያት ትገባላችሁ ለማለት ሕዛቅኤል በዐጋማይ ጉኑ ሃ ቀን ተኝቶ ሰድስት መቶ መታን አስነሥቷል ፡ እናንተም ሃ ብትጸሙ ትንሣኤ ዘለከብር ትነሣላችሁ ለማለት ፡ ዕዝራ ሃ ቀን ከም ግቡ ተከልከሎ መጸሕፍትን አጽፏል ፡ እንሰ በውለተን መጥዕል ኢበላዕኩ እክለ ወኢሰተይኩ ማየ ፡ አሙንቱስ መዓልተ ይጽሕፉ ወሠርክ ይደረሩ እንዲል እነዚያ ቀን ሲጽፉ እየዋሉ ማታ ይመገባሉ ፡ እሱ ግን ቀን ሲያጽፈው የሚወላውን ሌሊት ሲያስብ በሙያድሮ ነበር ፡ እናንተም ሃ ብትጸሙ ምሥጢር ይገሰጥላችኋል ለማለት ፡ እነብ እካሉ የደገደገዘት እንደሆነ ሃ ቀን ከምግብ ተከልከሎ ይሰነብታል ፡ በስቁረተ ዕዕ በስቁረተ እብንም ቢሉ አልፎ ሲሄድ ተገሮ ይወድቅሰታል ይታደሳል ፡ እናንተም እርባ ብትጸሙ ተሐድሶተ ነፍስ ታገኛላችሁ ለማለት ፡ ምሳሌውን አውቆ አስመስሏል ፡ ፍጹሙ እንደም ነው ቢሉ አዳም በሃ ቀን ያገኘውን ልጅነት እስ ወስዶ ነበርና ለሱ እንደካሰ ለማመየት ፡ እንድም በሃ ቀን ተስእሎተ መልክእ ለተፈጸሙሰት ሰው ሁሉ ለክስ እንደመጣ ለማመየት ፡ ላፂቱ ባሕርያት ዐሥር ዐሥሩን ለመካስ ፡ አምስተኛ ባሕርዮ ነፍስን የዉመሩ እንደሆነ ስምንት ስምንቱን ሊክስ እንደመጣ ለማመየት ፡ ከዚህም ተራብ አልሳሳም ተዋጋ ድል አልተነሣም ወሶበጾ መ እግዚእ ሃመዓልተ ወሃሌሊተ ከሠተ ከመ ኢሐመ ሥጋሁ እምረኃብ ወጽምዕ በኃ ይል ዘይደሉ ለመለኮት እንዲል ፡ ከዚህም ሥራውን ሠርቶ ሥሩ ለሰ እንጂ ፡ ባልዋጁበት ጣት የዘንዶ ጉድጓድ ይለኩበት እንዲሉ ሳይሠራ እኛን ሥሩ አላ ሰንም ወሐርን እግዚእ ለፂስ ግብራት እንዲል ፤

ጌቡት የተባሉ ጥምቀት ፡ ተአምኖ ኃጣውእ ከዊነ ሰማዕት ተባሕትም ምንክሰና ፡ ጥምቀት በእደ ዮሐንስ መጠመቅ ተአምኖ ኃጣውእ ከተእግንያን ኃጣውእ ጋራ እንድ ሁኖ መቆጠር ከዊነ ሰማዕት አንሰ በእንተ ዝንቱ ተወላድኩ ወእንዐይነ ዝንቱ መጸእኩ ውስተ ዓለም ከመ እዙን ሰማዕተ በጽድቅ ብሎ ከኢላጦስ ፊት ቁም መመስከር ተባሕትም ሃ ቀን ከምግብ ተከልከሎ በገዳም መኖር ፡ ምንክሰና በድንግልና መኖር ነው ፡ ረቂቅ ዘእምረቂቅ እንደሆነ ለማመየት በኅቲም ድንግልና ተፀነሰ በኅቲም ድንግልና ተወላድ ፡ ዘኢይርገብ አም ዘኢይርገብ እንደሆነ ለማመየት ሃ መዓልት ሃሌሊት ጾመ ዘኢይትገሠሥ እምዘኢይትገሠሥ እንደሆነ ለማመየት በባሕር ላይ ሄደ ፡ ብርሃን ዘእምብርሃን እንደሆነ ለማመየት ብርሃን መለኮቱን በደብረ ታቦር ገሰጸ ሕይወት ዘእምሕይወት እንደሆነ ለማመየት ያራት ቀን ራሳ አልዓዛርን እነሣ ፡ ወእምዝ ርኅብ ፡ ከዚህ በኋላ ተራብ ፡ ሐተታ ረኃቡም የፈቃድ ረኃብ ነው እጂ እንደኛ ረኃብ አይደለም እኛ ብንበላው ቁንጣን ብንተወው ሰልት ቀጠና ይሆንብናል ፤ ረኅብ እግዚእነሰ እኮ ከመ ረኃብ ዚእነ ላላ ገጸ ረኃቡ ፍሉጥ እምኔነ ሰነሰ በግብር ይመውአነ ወሎቱስ በፈቃዱ እንዲል ፤ እንድ ጊዜ ርኅብ እንድ ጊዜ ኢርገብ ይላል እንደምነው ቢሉ ፡ ከጀት እካል ፩ አኻል ከሁለት ባሕርይ ፩ባሕርይ እንደሆነ ለማመየት ፡ በእንተ ምንት ርኅብ እግዚእነ ዘእንበስ ዳዕሙ ከመ ያጠይቅ ከመ ውእቱ እም ፪ ሀሳዊያት እንዲል ፡ መራሱም ለእጽድቀተ ትስብእት ሰካማ ነው ፡

፫ ወቀርቦ ዘያሚክር ፡

፫ የሚፈታተነው ዲያብሎስ ተረብ ሐተታ እንዲያው አይቀርበውም ርኅብኩ የሚል ድምፅ ዐስ ምቀት ፍሪ ዕዕ ሲሻ እይቶት ፡ መልኩን አጠውልጎ ታይቶት እሱም እንዲያው አይቀርብም በእምሳሌ ሠዓሊ በእምሳሌ ሐራሲ በቀዳዳ ሽልቻ ትኩስ ዳቦ የያዘ መስሎ ሁለት ደንንጊያ ይዞ ይቀርባል እንዲንሳተ እንዲን ለኒ ዳቦ እድርገህ እንብላ እለዋሰሁ ደንጊያውን ሳቦ ከማድረግ የያዘኸውን እንበላም ያሉኝ እንደሆነ እዳምን አባቱን በመብል ምክንያት ድል እንደነሣሁት እሱንም በመብል ምክንያት ድል እነሣዋለሁ ብሎ ፡

ወይቢሎ እመሰ ወልደ እግዚአብሔር አንተ በላ ከመ አላ አዕባን ኅብስተ ይኩና ፡

በየርዳናስ ዝንቱ ውእቱ ወልድየ ብሎ ሲመሰክርለት ሰምቶ ነበርና የእግዚአብሔርሰ ልጅ ከሆንከ እኒህ ደንጊያዎች ኅብስቱ ይፁኑ ቆይህ እዘዝ አለው ፡ ቢያደርገው የሰይጣን ተአዛዚ ብዮ ዕዳ አልበቅለሁ

ባያደርገው ደካማ አሰናዳለሁ ። ቢያደርገው ሌላ ጾር እሻለታለሁ ባያደርገው ደካሙን አይቼ አቀርባለሁ ብሎ ፡ ደንጊያውን ኅብስት አድርግ ማለቱ ምን ልማድ ይዞ ነው ቢሉ በየሴፍ ልማድ ፡ የሴፍን እባቱ የሱን ስንቅ ለብቻ አሊዞ ለወንድሞችህ ስንቃቸውን ሰጥተህ ወንድሞችህን ጠይቀህና ብሎ ላከው ። ያሉ በትን እጥቶ ሲፈልግ የሱ ስንቅ አለቀበት ከዚያ እንዳይባሉ አባሉ ያላዘዘው ነው ። ረኃብ ጽንቀበት ሳለ መልአክ ያገኘህን ፈጣሪ ደንጊያውን ዳዩ አድርግ ልኝ አትለውም አለው ። ወደ እግዚአብሔር ቢያመለክት ደንጊያው ዳዩ ሁኖለት ተመግቧልና እንዲህ አለ ።

፩ ወእውሥእ እግዚእ ኢየሱስ ጌታም መለሰ ። ወይቤሉ ጽሑፍ ከመ አኮ በኅብስት ከመ ዘየሐዩ ሰብእ ። ዘዳ ፩ ፫ ሉቃ ፱፻፱ ።

፪ ሰው የሚድነው በኅብስት ብቻ እንዳይደለ ተጽፏል ።

እላ በኩሉ ቃል ዘይወፅእ እምአፋሁ ለእግዚአብሔር እግዚአብሔር ዳን ያለው ይድናል ሙት ያለው ይሞታል እንጂ ፡ እንድም ሰው የሚያድን ገበሬ በጻረበት በኅብስት ብቻ እንዳይደለ ተጽፏል ፤ እግዚአብሔር ምግብ ይሁን ያለውም ምግብ ይሆናል እንጂ እስራኤል ፱ ዘመን በትርህ አልወደቀ ሚግህ አልወለቀ ልብሰህ ላላለቀ እንዲሉ ከውቅያኖስ በደመና አይበት ተቋጥሮ በነፋስ ወደልጋዝ ተቋጥሮ መጠኑ ድን ብላል እህሉ መልኩ በረድ መስሉ ወእንዘ የኃድግ ሀቦ ይላል የውርጭ ገበታ ሲነጻፍ እየዘነመላቸው አርባ ዘመን ተመግበዋልና ፡ እንድም ሰው የሚድን ገበሬ በጻረበት ቢረበት በእንጂራ ብቻ እንዳይደለ ተጽፏል ፤ በዓቲበ ሕገም በትምህርትም ነው እንጂ ሐተታ ። የሰው ባሕርይ ባሕርይ እንስሳዊ ባሕርይ መልአካዊ ነው ባሕርይ እንስሳዊ ምግብ ሲያጣ ይነዳል ፡ ባሕርይ መልአካዊ ትምህርት ሲያጣ ይነዳልና እእምር ከመ በእማን ቢያይ ቃለ እግዚአብሔር ሲባሉ ልብቃላቲሁ ለእግዚአብሔር ወእምጽእ ረኃብ እከል ወጽምዓ ማይ ለብሔር ረኃብስ እምስሚዓ ቃለ እግዚአብሔር እንዲል ። እንድም ወልደ እግዚአብሔርስ ከሆንህ ይህ እንደ ደንጊያ ፈዞ ያለ ሰውነትህ ኅብስት ሕይወት ኅብስት መድኃኒት ይሁን ብለህ እዘዝ ሲያሰኘው ነው ። ጌታም ሰው የሚያድን በዕሩቅ ብእሲ ሥጋ እንዳይደለ ተጽፏል ። እካላዊ ቃል በተዋሐደው ሥጋ ነው እንጂ አለው ፤ ወእምዝ ነሥእ ወወሰዶ ውስተ ቅድስት ሀገር ።

፮ ከዚህ በኋላ ወደ ቅድስት ሀገር ወደ ኢየሩሳሌም ወሰደው ሐተታ እሱስ እይወሰደውም ፈቃዱን ዐውቆ ሰለሄደለት ካህናትን ድል ነሥቼበት በማላውቅ

በገዳም ቢሆን ነው እንጂ ፡ ካህናትን ድል በምነሳ በት በቤተ መቅደስ ቢሆን መቼ ድል ይነሳኝ ነበር ብሏል ፈቃዱን አይቶ ሰለሄደለት ነሥእ ወሰዶ እዕረን ይላል ወዓቀሞ ውስተ ተደባበ ቤተ መቅደስ ። ተደባብ ማዕዘንት ርእሰ ይላል አብነት ፡ ተደባብ ያለ እንደሆነ ከዝንቦው ማዕዘንት ያለ እንደሆነ ከምሕዋሩ ርእሰ ያለ እንደሆነ ከተልላቱ አቆመው ። ከዚህም በእምሳለ ሊቀ ካህናት እምሞ ጠምጥሞ መነሳንስ ይዞ ይታየዋል ።

፫ ወይቤሉ እመስ አማን ወልደ እግዚአብሔር አንተ ቅንጽ እምዝየ ወተወረው ታሕተ ።

፬ መዝ ፡ ፲፩ ። በእውነት ወልደ እግዚአብሔር ከሆንህ ከዚህ ዘለህ ወደታች ውረድ አለው ፡ ሐተታ ቢሰበር ዐርፈዋለሁ በይሰበር ምትሐት አሰናዳለሁ ቢያደርገው ሌላ ጾር እሻለታለሁ ባያደርገው ደካማ አሰናዳለሁ ቢያደርገው ደካሙን አይቼ አቀርባለሁ ብሎ ነው ። እስመ ጽሑፍ ከመ ለመላእክቲሁ ይኤዝዘመ በእንጉሊክ ከመ ይዕቀቡክ በኩሉ ፍናዊክ በመንገድህ ሁሉ ይጠብቁህ ዘንድ መላእክትን ሰላንተ እንዲያዛቸው ተጽፏልና ፤ ወበእደዊሆመ ያነሥኩክ ከመ ኢትትዐቀፍ በእብን እግርክ እግርክ ይላል ፤ እግርህ እንዳይሰናከል፤ በእጃቸውም ያነውሃል የሚል ጽሑፍ አለና ፡ ጌታ ከላይ ጠቅሶበት ነበርና ፡ እሱም ፈንታውን ይንጉዳጉዳል ።

፭ ወእውሥእ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሉ ካዕበ ጽሑፍ ኢታመከሮ ለእግዚአብሔር እምላክክ ። ፩ ፡ ዘዳ ፡ ፲ ፡ ፲፮ ።

ዳግመኛ ፈጣሪህን እግዚአብሔርን አትፈታተነው የሚል ጽሑፍ አለ አለው ፤ እንዲህ የሚል ከምን አለ ቢሉ እንደ ጊዜ ገድሎ ጠቀሰ ። እሥራኤል በገዳም ሳሉ መሴ ካሥራሁለቱ ነገድአውጣጥቶ አያሱና ካሌብን ምድረ ርስትን ሰልላችሁት ብሎ ሰዶዳቸው ። እርቸውም ሰልለው ሲመለሱ ከወይት ዘለላ ከስንዴው ዛላ በባጢ ቀፎ ይዘው መጡ ። እንደምን ሁናችሁ መጣችሁ ሀገሪቱስ እንደምን ያለች ናት ብለው ጠየቋቸው ። ሀገሪቱስ መልካም ናት እንደዚህ ያለ ታፈራሰች ፤ ባሕቱ ርኢን ደቂቅ ሰሌናችሁትም ከመ አርዝ ወጽንዎመ ከመ አውልዕ ንሕነስ ኮነ ከመ አናብጥ በቅድሚያም ምድርኒ ትረድአመ ወተዓቅቦመ ብለው ፤ ፤ አስገርመው አስፈርተው ተናገሩ ካሌብና አያሱ በፈቃድ እግዚአብሔር እንገባታሉን አሉ ፤ ካንባንስ አሁን ያግባን መሴ ተነሣ ታሶተ ጽዮንንም አንሣ እንሂድ አሉት ፤ መሴ ታሶተ ጽዮንንም አሁን አትነሣ እናንተም እግዚአብሔር ፈጣሪያችሁን አትፈታተኑት አላቸው ። አይሆንም ብለው ሄዱ ። በወሰን ያሉ አሕዛብ ገጥመው

ድል አደረጓቸው ፤ በዚህ ጊዜ ከባሕር ጠልቀው ፤ ከገደል ወድቀው አልቀዋል ፤

ከዚህም ጊዜ እንደ ጊዜ ገድሎ ጠቀሰው ።

፩ ወእምዝ ነሥላ ዲያብሎስ ወአዕረት ውስተ ደብር ነዋሳ ጥቀ

፪ ከዚህ በኋላ ወደ ረጅም ተራራ አወጣው ሐተታ ነገሥታትን ድል በማልነግበት በቤተ መቅደስ ቢሆን ድል ነግሻ እንጅ ፡ ነገሥታት ድል በም ነግበት በተራራ ቢሆን መቸ ድል ይነግሻ ነበር ብሏል ፈቃዱን ዐውቆ ስለሄደለት አዕረት አለ ።

ወአርአዮ መንግሥታት ኩሉ ዓለም ፡ ወኩሉ ክብር ፡ ጠጠሩን ወርቅ ብር ፡ ቅጠሉን ግምጃ አስመስሎ አሳየው እንድም መንግሥታት ኩሉ ዓለም ። ግዛቱን ሁሉ አሳየው ወኩሉ ክብር እንሰሳትን አራዊትን ፈረሰ በቅሎ ሠራዊት አስመስሎ አሳየው ፡ እሱስ ያይለታል ቢሉ በሰመሰለው ነው እንጅ አያይሉትም ድል መንሳቱ በምን ይታወቃል ቢሉ ባለመጽኑ ።

፫ ወይቤሉ ዘንተ ኩሉ እሁበክ እምከመ ሰገድከ ሊተ ወአማካኪ ፡ ደፋር ነውና ብትሰግድ ልኝ እጅ ብትነሳኝ ይህን ሁሉ እስጥሃሉሁ አለው ።

፬ ወእምዝ ይቤሉ እግዚእ ኢየሱስ ሐር እም ድኅሪያ ሰይጣን ።

፭ ዘዳግም ፮ ፲፪ ፡ ከዚህ በኋላ ከኋላየ ወግድ አስው ራስ አይቶ የሚመጣ ጠላት ከፋ ነውና ጽኑ ባሳጋራዬ ሲል ነው ። ወዓቀመ አዴርሃ ሰይጣን ላዕለ ሰሎምን እንዲል ። አንድም እምዘድኅሪያ ይላል አብነት ከኔ በኋላ ከሚነሱ ከምእመናን ወግድላቸው አለው ። እንዲህ ባለው ጊዜ እንደጠሰ ተኖ እንደ ትሰያ በኖ ጠፍቱአል ። ሐተታ እስካሁን ሐር አላለው አሁን ሐር ማለቱ ስለምን ቢሉ ። በቀዳሚ ጊዜ ጉዩይ ወበካልዕ ጊዜ ጉዩይ ወበሣልስ ተንሥእ ወተቃተል እንዲል ፡ አብነት ለመሆን በሦስተኛው ድል ንሱ ለማሰት ንጉሥ በመንግሥቱ ጉልማሳ በሚሰቱ እንዲቀና ፡ ጌታም ሰአምልኮቱ ቀናዒ ነውና ፡ እስመ እነ አምላክ ቀናዒ ዘአፈዲ ኃጢአተ አብ ላዕለ ውሉድ እስከ ሣልስ ወራብዕ ትውልድ ለእሰ ይጸልዑ ። ወለእሰስ ያረቅሩኝ እንብር ምሕረተ እስከ ፲ቴ፻ ትውልድ እንዲል ።

፮ ጽሑፍ ለእግዚአብሔር እምላክነት ትሰግድ ወከያሁ ባሕቲቶ ታምልክ ፡ ለረጣሪህ ለእግዚአብሔር ትሰግድ ዘንድ እሱንም ብቻ ታመልክ ዘንድ ተጽፏል አለው ። ሐር እምድኅሪያ ባለው ጊዜ እንደጠሰ ተኖ እንደ ትሰያ በኖ ጠፋ አላለምን ለማን ይጠቀስ ዋል ቢሉ ሰይጣንና ውሻ ምልልስ ወዳጅ ነውና ተመልሶ ያሰማዋል ። እንድም እንደ እምላክነቱ አጽንቶት ሰምቶ ይሄዳል ። እንድም ወጸጋሁ ታሰምየ

እንዲል ካለበት ሁኖ እንዲሰማው አድርጎታል ። አንድም ከሐተታ ለመዳን ጥቅሱ ይቀድማል ።

፲፩ ወእምዝ ነድን ዲያብሎስ ።

፲፩ ከዚህ በኋላ ተወው እስከ ጊዜሁ ብሉ በሐቃስ ያቀናዋል ። በዕለተ ዓርብ በአይሁድ ሥግው ሁኖ እስኪያስቅሰው ድረስ አይመለስበትም ። ከዚህም በኋላ ልጅ ተወልዶ ለእዳምና ለሐዋን በሦስቱ አርእስተ ኃጣውእ ድል ነግላቸው ። አሁን ዛሬ ደም ያለበት ሰው ጌሻ አስነሥቶ አምባውን ሰብሮ ደመኛውን ገድሎ ደሙን መልሶ ሲሄድ የቀሩት ከዛፍ ከገደል ተጠግተው የሆነስ ሆነ አንተ ማነህ እንወቅህ ባሉት ጊዜ የዘመዶቹን የእገሌ የእገሌ ደም የማይቀር ብኝ እኔ እገሌ ነኝ ብሎ እንዲል ፡ ጌታም የአባቱ የእዳም የእናቱ የሐዋን ደም የማይቀርብኝ ሲል በሦስቱ አርእስተ ኃጣውእ ድል ነግላቸው ፡ ሦስቱ አርእስተ ኃጣውእ ስባት ትዕቢት ፍቅረ ንዋይ ናቸው ። ስባት ያልሰጡትን መሻት ነው ። ትዕቢት አምላክ እሆናለሁ ማለት ነው ። ፍቅረ ንዋይ በቃኝ አለማለት ነው ። በዚህ ሁሉ ድል ነሥቶታል ። ዛቲ ስፍጠት አንተ ረሰየቶ ለእዳም ይታመዩዋ ውስተ መሬት ወሶበ በጽሐ ንበ አምላኪያ ወንቤ ሲሳይ ለኩሉ ገብእ ሰይጣን ተኃሪሮ ወተመዊእ

እንዲል ፡ እንድም ድል መንሳቱ ለእዳምና ለሐዋን ብቻ አይደለም ለሁሉም ድል ነሥቶላቸዋል የመነኩሳ ትም ጸራቸው ስባት ነው በሹት ጊዜ አያገኙትምና በትኅርምት ኑዋሪዎች ናቸው በቦታቸው በገዳም በስሰት ቢመጣበት በትዕግሥት ድል ነሥቶላቸዋል የካህናት ጸራቸው ትዕቢት ነው አእምሯችን ረቂቅ ማዕርጋችን ምጡቅ እያሉ ይታሰያሉ ። በቦታቸውም በቤተ መቅደስ በትዕቢት ቢመጣበት በትሕትና ድል ነሥቶላቸዋል ። የነገሥታት ጸራቸው ፍቅረ ንዋይ ነው ቢታቸውን ከፍ ካለ ቦታ ሠርተው ያለፈ ያገደመውን የወጣ የወረደውን እያዩ የዚህ ሁሉ እንጅ ኑሮው በኛ ነው እያሉ ገንዘብ ይሰበስባሉ ቦታቸው በተራራ ነው ። በተራራ በፍቅረ ንዋይ ቢመጣ በት በጸሊዓንዋይ ድል ነሥቶላቸዋል ፤ ከዚህ በኋላ ኃጢአት ከሥሩ እንደተነቀለ ዛፍ ሁኖለች ከሥሩ የተነቀለ ዛፍ እንዳይለመልም እንዳያብብ እንዳያረራ ኃጢአትም በፍዳ የማታሰዝ ሆናለች ። ዛሬ የተያዙ አሉሳ ቢሉ አሊህማ ዐዋጅ አፍራሾች ናቸው ። ንጉሥ ይዘምታል ድል ነሥቶ ሲመለስ ከመንገድ የወጣህ ወታደር ብሎ ዐዋጅ ይነግራል በደለኛ ወታደር ገንዘብ ሲዘርፍ ከመንደር ገብቶ ቢሞት ንጉሥ ድል አልነግም ይባላልን ? እኒህስ ዐዋጅ አፍራሾች ናቸው ።

ወናሁ መጽኑ መላእክት ይትለክከዎ ። አርባ ቀን በትህርምት ኖሯልና መላእክት ንብስት ሰማያዊ ጽዋዕ ሰማያዊ ይዘው መጡ አንድም ድል

ነሥቷልና ለከጋይል ለከ ጽንዕ እያሉ እያመሰገኑ ቀረቡ ። እንደ ዓቢይ ንጉሥ እንደ ንዑስ ንጉሥ ተሰልፈው ስንብተዋል ። ከዚህ በኋላ ሠራዊታችን ለምን ያልቃል እንድላንድ እንገናኝ ብለው ተገናኙ ። ዓቢይ ንጉሥ ንዑስ ንጉሥን ገደለው ። የዓቢይ ንጉሥ ሠራዊት ደስ ብሏቸው እየዘሩት ቀርበዋል። የንዑስ ንጉሥ ሠራዊት እያዘኑ እየፈሩ ሸሸተዋል ። እኒህም ድል ነሥተዋልና ፤ መጡ አለ ። ድል ከነሣ በኋላ መምጣታቸውስ ስለምን ቢሉ አስቀድመው መጥተው ቢሆን መላእክትን ይቡ ድልነሣችን እንጂ ብቻ ውንግ ቢሆን መቸ ድል ይነሣችን ነበር ባለ ነበርና እንዲህ እንዳይል ። አንድም እናንተም ድል ብትነሱ ይገሰጽላችኋል ለማለት ። አንዳንድ ባሕታዊ ሰይጣን መጥቶ ንጉሥ ይጠራሃል አለው ። አልብዩ ንጉሥ ዘእንበለ እግዚእዩ ኢየሱስ ክርስቶስ አለው ፤ ይህ ደፋር በዓለም እያለ ንጉሥ የለም ይላል ብሎ በያዘው በሎታ ተጥቅጦት ሄዷል ። ከዚህ በኋላ መልእክ ዑቃቢው ተገለጸለት ግንህ አለው እኔ መልእክ ዑቃቢህ ነኝ አለው ። እንኪያ እስካሁን ወደት ኖረሃል አለው አሁንም ድል ብትነሣ ነው እንጂ ድል ባትነሳ አልገለጽላህም ነበር ብሎታል ።

ዘከመ ነበረ እግዚእ ኢየሱስ በቅፍርናሆም ።

፲፪ ወስሚያ እግዚእዩ ኢየሱስ ከመ እጉዘዎ ለየሐንሰ ተግኅሠ ውስተ ገሊላ ። ማር ፩፡፲፩ ።

፲፪ ከመ እጋዘዎ ከመ ተግኅሠ ይላል ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የሐንሰን እንዳጋዙት የሐንሰ እንደተጋዘ በሰማ ጊዜ ገሊላ ገባ መኪራ በመጣባቸው ጊዜ ሽሹ ለማለት አብነት ለመሆን ።

፲፪ ወኃደጋ ለናዝሬት ወመጸሐ ጎደረ ቅፍርናሆም እንተ መንገሰ ባሕር ።

፲፪ ናዝሬትን ትቶ በባሕር አጠገብ ባለች በቅፍርናሆም ሲያስተምር ኖረ ። ውስተ አድባረ ዛብሎን ወንፍታሌም ። የዛብሎን የንፍታሌም ዕፃ በምትሆን

፲፩ ከመ ይትፈጽም ዘተብህለ በኢሳይያስ ነቢይ ፲፩ በነቢዩ በኢሳይያስ ቃል የተነገረው ትንቢት ይደርስ ይፈጽም ዘንድ ኖረ ።

፲፭ እንዘ ይብል ምድረ ዛብሎን ወምድረ ንፍታሌም ። ኢሳ ፱፡፩ ።

፲፭ በዛብሎን በንፍታሌም ዕፃ ያሉ ፍናተ ባሕር ። በባሕር አጠገብ ያሉ ጳጳራዩ ወጳጳራያስ ። ጠጠር ገጠር ። ማዕዶተ ሐይቀ የርዳናስ ። በየርዳናስ ወደብ ማዶ በአንጻረ ሲባናስ ያሉ ፤ ገሊላ ዘአሕዛብ የአሕዛብ ክፍል ዕፃ በምትሆን በገሊላ ያሉ ሐተታ ዘሕዝብ አለና ከዚያ ሲለይ ዘአሕዛብ አለ ፤ ስሎምን ቤተ መቅደስን በሠራ ጊዜ ወአርድእ ኪራም በዕፀወ ቄድርስ ወጸውቄና እንዲል ፤ ጥድ ዘግባ እየጠረበ እገዙታል

ሃያ ያህል ቀላል ቀላል አህጉር ሰጠው እስመ ኢዓዲ ግሁ ይላል ደስ ባያስገኙት ወዳጄ በኔና ባንተ ዘንድ ይህ ምን ቁም ነገር ነው አለው ። የመልክተኛ ግደሪያ ይሁንህ ብዬ ነው አለው ከዚህ በኋላ አሕዛብ እንደ ባለጉልት እሥራኤል እንደ ባለርስት ሁነው የሚኖሩ ሁነዋልና ገሊላ ዘአሕዛብ አለ ፤ አንድም ፈርዖን አሕዛብን ወግቶ ለልጁ ለሰሎሞን ሚስት ሰጥቷት ነበርና ገሊላ ዘአሕዛብ አለ ።

፲፪ ሕዝብ ዘይነብር ውስተ ጽልመት ርአየ ብርሃን ዓቢየ ፤

፲፪ በጨለማ ላሉ ሕዝብ ታላት ብርሃን ወጣላቸው ። ወለእለሂ ይነብሩ ውስተ ጽልመት ወጽላሉተ ሞት ብርሃን ሠረቀ ሎሙ በጨለማ በሞት ጥላ ለሚኖሩ ብርሃን ወጣላቸው ብሎ ኢሳይያስ የተናገረው ይደርስ ይፈጽም ዘንድ በቅፍርናሆም ኖረ ። አንድም በድንቁርና ሰቀቢጸ ተስፋ ለነበሩ ሰዎች ዕውቀት ተሰጣቸው ፤ አንድ ገጽ በማለት ሞትን በመምሰል ሞት በመጣው ምሰል ለሚኖሩ ሰዎች ክርስቶስ ተወለደላቸው ወንጌል ተጻፈላቸው ።

አንድም በሞተ ሥጋ በሞተ ነፍስ ለነበሩ ልጅነት ተሰጣቸው ። በኃጢአት በከህደት ለነበሩ ሃይማኖት ተገለጸላቸው ። ሐተታ ኃጢአትን ጽልመት ከህደትን ጽላሉተ ሞት አሕው በጨለማ ላይ የዛፍ የገደል ጥላ የተጨመረ እንደሆነ ጨለማው እንዲጠና በኃጢአትም ላይ ከህደት የተጨመረ እንደሆነ ፍጻው ይጻፋልና ፤

፲፪ ወእምአሚሃ እጎዘ እግዚእ ኢየሱስ ይሰብክ ወይብል ነስሐ እስመ ቀርበት መንግሥተ ሰማያት ። ማር ፩፡፲፩ ።

፲፪ የሐንሰ ከተጋዘበት ቀን ጀምሮ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ደጊቱ በልጅነት ልጅነት በሃይማኖት ልትስጥ ቀርባለችና እመኑ እያለ ያስተምር ጀመረ የሐንሰ ከተጋዘ በኋላ ማስተማሩ ስለምን ቢሉ መምር ሳለ በመምር ላይ እናስተምራለን አትበሉ ለማለት ። አንድም መምሩ አንድ የሐንሰ ነበረ ያውም ተመተረ እንዳይሉ ትምህርቱንም አለወጠ ውም የሰንቱን ይስሟል እንዳይሉ ፤ አንድም የሐንሰ ቀርበት መንግሥተ ሰማያት ብሎ ያስተማረልኝ እኔ ነኝ ሲል ነው ፤ ነያ ይሰምያ መንግሥተ ሰማያት ለእስተርአየቱ ግእከለ ፍቁራኒሁ እንዲል ። በእንተ ቀዳማውያን ሐዋርያት

፲፭ ወእንዘ ያንሱሉ መንገሰ ባሕረ ገሊላ ርአየ ጀተ አጋወ ። ማር ፩፡፲፪ ።

፲፭ በገሊላ ባሕር ማዶ ሲመላለስ ሁለት ወንድማማቾች አገኘ ። በምእንሃ ፡ ዘተስምሃ ኢጥርስ ። ኢጥርስ የተባለ ስምአንን ። ወእንድርያስሃ እጎሃሁ

ወንድሙን አንድርድሮችን እንደ ይወድዱ መርበብተው ውስተ ባሕር ፤ መረባቸውን ከባሕር ሲጥሉ እስመ መሠግራት አሙንቱ ዓሣ ወጋሮች ነበሩና ።

፲፱ ወይቤሉሙ እግዚእ ኢየሱስ ንዑ ትልውኒ ድገሬየ ።

፲፱ ለጊዜው በእግር ተከተሉኝ ፍጻሜው በግብር ምስሉኝ አላቸው ወእራሰየክሙ መሠግራት ሰብአ ሰውን እንደ ዓሣ ወንጌልን እንደ መረብ ይህን ግለም እንደ ባሕር አድርጋቸው እንድታስቱም አደርጋችኋለሁ አላቸው ።

፳ ወበጊዜህ ጎደጉ መሠግሪያሙ ውተሰውም

፳ ያን ጊዜ ፈጥነው መርከባቸውን መረባቸውን ትተው ተከተሉት ለጊዜው በእግር ተከተሉት ፍጻሜው በግብር መሰሉት ።

፳፩ ወተጓዶቹ ሕቀ እምህየ ርእየ ካልዓነ ደተ እኃው ።

፳፩ ከዚያ ጥቂት አልፍ ብሎ ሁለት ወንድማማች እገኘ ፤ ያዕቆብሃ ወልደ ዘብዴምስ ወዮሐንስሃ እገሃሁ ፤ የዘብዴምስ ልጅ ያዕቆብን ወንድሙ የሐንስን ፤ ውስተ ሐመር ምስሉ ዘብዴምስ አቡ ሆሙ ፤ ከአባታቸው ከዘብዴምስ ጋራ እንደ ይሠርዑ ወደስተማንዩ መሣግሪያሙ ።

መረባቸውን ያደፈውን ሲያጥቡ የተቆረጠውን ሲቀጥሉ ፤ ወጸውያሙ ። ለጊዜው በእግር ተከተሉኝ ፍጻሜው በግብር ምስሉኝ አላቸው ።

፳፪ ወበጊዜህ ጎደጉ ሐመርሙ ወዘብዴምስሃ አባህሙ ውተሰውም ።

፳፪ ያን ጊዜ ፈጥነው መረባቸውን መርከባቸውን ዘብዴምስ አባታቸውን ትተው ተከተሉት ፤ ሐተታ ፤ አክብር አባከ ወእመከ ይል የለም ቢሉ ። ይህን ቅሉ ካልተማሩ አያውቁትምና ። አንድም ከአክብሮተ አብ ወእም አክብሮተ እግዚአብሔር እንዲበልጥ ለማጠየቅ ። አባትን የሚረዳው ልጅ የሚረዳበት ገንዘብ ያለ እንደሆነ ትቶ መሄድ ይገባል ። የሚረዳው ልጅ የሚረዳበት ገንዘብ የለለው እንደሆነ ትቶ መሄድ አይገባም አሉን ግን ምስሉ አሳቡ ብሎ በማርቆስ ያቀናጥል ገንዘብ ያለው ነው ። በእንተ ቀዳማዊ ሰብከቱ ወመንክራቲሁ ለእግዚእ ኢየሱስ ።

፳፫ ወአንሶሰው እግዚእ ኢየሱስ ውስተ ክሉ ገሊላ እንደ ይሚህር በምኩራባቲሆሙ ።

፳፫ ጌታችን ኢየሱስ ከርከቶስ በምኩራብ ገብቶ ሲያስተምር በገሊላ ሲመላለስ ኖረ ።

ወይሰብክ ወንጌሉ መንግሥት ፤ ጌትነቱን የምትና

ገር ወንጌልን እያስተማረ ኖረ ። ሐተታ ፤ ወልደ ፤ እግዚአብሔር እንደነገሠ ዲያብሎስ እንደተሻረ ሞተ ሥጋ ሞተ ነፍስ እንደጠፋ ትናገራለችና ወንጌሉ መንግሥት ይላታል ወይፈውስ ክሉ ድውያነ ወክሉ ሕሙማን ዘውስተ ሕዝብ ለዚህም ምልክት ቢሕዝቡ ዘንድ ያሉ ድውያንን ሁሉ ይፈውስ ነበረ ።

፳፬ ወወዕክ ስሙዓተ ነገሩ ውስተ ክሉ ሶርያ

፳፬ የተአምራቱ ዜና በሶርያ በ፪ቱ መግዝን ትንገረ ።

ወአምጽኡ ገቢሁ ክሉ ድውያነ ወክሉ ሕሙማን ዘለለዚአሁ ሕማሞሙ ።

ደዌያቸው ልዩ ልዩ የማሥን ድውያንን ወደሱ ይዘው መጡ ወደዑራኑ ወእለሂ ይሙ አጋንንት ።

የተጨነቁትን ። አጋንንት ያደሩባቸውን ። ወወርኃ ድውያን ፤ ሠርቀ ወርኅ እያየ የሚጥላቸውን ፤ ጨረቃ አንጂ ባታመልኩ ነው ለሚሰት ፤ አንድም ምልክተ ወርኅ ሲሆን ደም ይመላል ብርድ ብርድ ይላል ደዌ ይቀስቅሳልና ። ወእለሂ ነገርጋር ።

ድልስጣ የሚባል ጋኔን አለ አንድ እግሩን ወደ ላይ አንድ እግሩን ወደታች አድርጎ ሲታያቸው ይጥላቸዋልና ።

ወመግጉዓነ ። የጸናባቸውን ። ወአሕየሞሙ ፤ እነዚህን ሁሉ አጻናቸው ።

፳፭ ወተሰውም ብዙኃን አሕዛብ እምገሊላ ወእምግሠርቱ እህጉር ወእምኢየሩሳሌም ወእምደሁዳ ወእማዕዶተ የርዳኖስ ። ማር ፫ ፡ ፯ ፡ ሉቃ ፡ ፮ ፡ ፲፯ ።

፳፭ ካሥር አህጉር ከብዙ መንደር ተወጣጥተው አምስት ገባያ ያህል ሰዎች ተከቶሉት ፤ ላንድ ሽማግሌ ዐሥር ልጆች ነበሩት እኒህ እየራሳቸው እንድ አንድ አገር እቅንተው ይኖሩ ነበርና ፤ አንድም ሲላ ጦል ለቀረጥ ይመቸኝ ብሎ አንዱን ከተማ ካሥር ከፍሎታል ፤ ከዚህ ተወጸጸተው ተከትለውታል እነዚህም ስለ አምስት ነገር ይከተሉታል ፤ አንዱ ገባያ መልኩን እናያለን ብለው ፤ አንዱ ገባያ ጎብስት አበርክቶ ያበላናል ብለው ፤ አንዱ ገባያ ትምርቱን እንሰማለን ብለው ፤ አንዱ ገባያ ከደዌያችን ይፈውሰናል ብለው ፤ አንዱ ገባያ የእራትን መፍረሻ የወንጌልን መታነጫ እናያለን ብለው ነው ። ለኒህም ትንቢት ትንግሮላቸዋል ትንግሮባቸዋል ። መልኩን እናያለን ላሉት ይሚኒ ላህዩ እምሁሉደ ዕንሰ እመሕያው ተብሎ ፤ ጎብስት አበርክቶ ይመገባናል ላሉት ወኢየግተሎ እምዘፈቀዱ ተብሎ ፤ ያስተምረናል ላሉት ጥዑም ለጉርዒየ ነቢብከ ተብሎ ። ከደዌያችን ይፈውሰናል ላሉት ነሥአ ደዌን ወደረሕማመን ተብሎ

የእርሱን መፍረሻ የወንጌልን መታገዝ እናያለን ባሉት ቅንፅት አገደው ለሕዝብ አብዳን ተብሎ ተነግሮባቸዋል ። እኒህንም ባምስት ነገር ይፈውሳቸዋል በሐላዮ በነቢብ በገሢሥ በዘፈረ ልብስ በወሪት ምራቅ ገቢር ክህሉ ይገባል ።

በእንተ ብፁዓን ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

፩ ወርአዮ ብዙኃን እሕዛብ ዓርገ ውስተ ያብር ወነበረ ።

፩ ወሶበ ርአዮ ይላል ፡ ብዙ ሰዎችን ባዩ ጊዜ ከተራራ ላይ ወጥቶ ተቀመጠ ። ሐተታ ፡ ምነው እሕዛብ አባቸው እስራኤል አይደሉም ቢሉ ብዛታቸውን ልያይ ፡ አንድም ግብረ እሕዛብን ይወራሉና ጩያፍ የገዳ ሰው ሲወዝ ከመርከብ ከተራራ ሁኖ ማስተገር ልገድ ነው ። መምህር ክፍ ካለ ቦታ ስማዕያን ዝት ካለ ቦታ የሆኑ እንደሆነ ትምህርት ሰማዕያን ይረዳልና ፡ ወይረድ ከመ ጠል ነቢብየ እንዲል ። አንድም በደብረ ሲና ሕገ አራትን የወራሁ እኔ ነኝ ሲል ። እንድም ልዑል ባሕርይ ነኝ ሲል ። አንድም የፈራሳችሁ ሕገ ልዕልት ናት ። እናንተም ሉዓላ ወያኑ ናችሁ ሲል ።

ወተርፁ ገፊፁ እርጂኢፁ ። ደተ መሳሙርቱ ወደሱ ተርፁ ። የተረው ገን የረተውም ርቅ የተረበ ውጥ ተርቦ ይብግል እኒህ ግን መደበኛች ናቸውና ትምህርት የሚቀር በኒህ ነውና ፡ አንድም ለጉባኤው ሥፍራ አለውና ፤ ጥንተ ቀራጾች ናቸውና ቀረቡ ።

፪ ወከሠተ አፋሁ ።

፪ ነገር ጀመረ ፤ ወከሠተ አፋሁ አዮብ ወረገግ ለዕለት እንተ ባቲ ተወልደ ። ወከሠተ አፋሁ ሲጥርስ ወእገዝ ይንግርው እምጥንቱ እስከ ተፍጻሚቱ ። ወከሠተ አፋሁ ራልጸሰ ወእገዝ ይንግርው ብወኡቱ መጽሐፍ እንዲል ። ወመሀርው እንዘ ይብል ።

እንዲህ ብሎ አስተማራቸው ፤ ሐተታ እስከ አሁን ያምስት ገብያ ሰው ይከተለው ነበር ከእንግዲህ ወዲህ በብፁዓን ዓዋጅ ይለያቸዋል ። ንጉሥ መንግሥቱ እስከደላደለለት ድረስ ሌባ ወምበዴ ይከተለዋል ። መንግሥቱ ግን ከተደላደለ በኋላ ሌባ ወንበዴ ተለይ ብሎ ዓዋጅ እንዲነገር ፤ በብፁዓን ዓዋጅ ይለያቸዋል

፫ ብፁዓን ነዳያን በመንፈስ ። ሉቃ ፮ ፡ ፭ ። ብፁዓን አለ ያነድዩ ርአሶሙ ይላል ።

፫ አውቀው ከብፅል ነዳያን ነን የሚሉ ንዑዳን ከቡራን ናቸው ፤ ብፅል እንጂ የእግዚአብሔር የላሕ

ርይ ገንዘቡ ነው ለኛስ ባሕርይ የሚሰማው ንደቅ ነው ብለው ብዕሉም እንደ አዮብ እንደ አብርሃም ነው እንድም ከጥበብ ነዳያን ነን የሚሉ ንዑዳን ከቡራን ናቸው ግን ናቸው ጥበብ እንጂ የእግዚአብሔር ገንዘብ ነው ለኛስ ባሕርይ የሚሰማው ድንቁርና ነው ብለው ጥበቡም እንደ ሲራክ እንደ ሰሎሞን ነው እንድም ከእእምር ነዳያን ነን የሚሉ ንዑዳን ከቡራን ናቸው መኩንን ተሰሎንቄ አፈወርቅን እንደጠየቀው ፡ ቅዱሳን ከበቁ በኋላ ከእእምር ነዳያን ነን ማስታቸው እንደምነው አለው ፡ እንተ በሀገርህ እንደምን ትኖራለህ አለው ፡ ከሁሉ በላይ ነኝ አለው ። እልፍ ብሰህ በቂሳርያስ አለው የምበልጣቸውም አሉ ፡ የሚተካከሉትም አሉ አለው ። እልፍ ብለህህ ቁስጥንጥንያ አለው የሚበልጡትም አሉ የምተካከላቸውም አሉ አለው ። ዝቅ እያለ ሄደ ። እልፍ ብለህ በአንጾክያላ አለው ። ከዚያስ እንዳለሁም እንደ ሌላሁም የሚያውቀኝ የለም አለው ። ቅዱሳንም ከእእምር ነዳያን ነን ማለታቸው በበላያቸው ያለውን እያዩ ነው ብሎታል ። አንድም በመማር በማርሰተማር በምናኔ በንስሐ በሄይማኖት ነዳያን ነን የሚሉ ንዑዳን ከቡራን ናቸው እስመ ሉሙ ይከቲ መንግሥተ ሰማያት ።

መንግሥተ ሰማያት የላቸው ናትና ማለት መንግሥተ ሰማያትን ይወርሳሉና ፤

፬ ብፁዓን አለ ይላህው ይእዘ ።

፬ መዝ ፴፯፡፲፩ ዛሬ የሚያዘኑ የሚያስቅሱ ንዑዳን ከቡራን ናቸው ። ሐተታ ፡ የሚገባ ኃዘን የማይገባ ኃዘን አለ ። የማይገባ ኃዘን እናት አባት ሞተብኝ አንት ወንድም ዘመድ የለኝ ርስት ጉልት ሄደብኝ ብሎ ማዘን አይገባም ። እንዳባት እንደናት ሥላሴ እንደ ወንድም እንደ እንት መላእክት አሉና እንደ ርስት እንደ ጉልት የማታልፍ ርስት ጉልት መንግሥተ ሰማይ አለተና ። የሚገባ ኃዘን የራሱን ኃጢአት አስቦ የባልንጀራውን ኃጢአት አይቶ ገፍፃ ሰማዕታትን ሞተ ወልደ እግዚአብሔርን አስቦ ማዘን ይገባል ። የራስን ኃጢአት እያሰቡ ማዘን እንደ አዳም እንደ ቅዱስ ጴጥሮስ እንደ ዳዊት ነው ፡ መልካቸው ሳይለወጥ ሳይሰቀቁ ዕንባቸው እንደ ሰንወጋ ይወርድ ነበር ። የባልጀራውን ኃጢአት እያሰቡ ማዘን እንደ ሳሙኤል ነው እስከ ማዕዘኑ ትላህዎ ሳሙኤል በላኦል እስመ አነ መነንክዎ ወገደክዎ ። ወሶበ ርአያ ለሀገር በከዩ ሳዕሌሃ ወሶበ ርአዮ ለዘያን ብእ ተህውክ በመንፈሱ እንዲል ፡ ግፍዓ ሰማዕታትን አስቦ ማዘን እንደ እስጢፋኖስ ። ወለእስጢፋኖስስ ነሥዕዎ ዕደው ጸድቃን ወቀበርዎ ወለህውዎ ዓቢየ ላሐ እንዲል ። ሞተ ወልደ እግዚአብሔርን አስቦ ማህን እንደ ዮሐንስ ነው የዕለተ ዓርብ መከራውን እያሰበ ፪ ዘመን ቂጽረገጽ ሁኖ ነሯል ። አንድም ዛሬ በንስሐ የሚያስቅሱ ንዑዳን ከቡራን ናቸው ።

እስመ እመንቱ ይትፈረሱ፤ የኃዘን አጻፋው ደስታ ነውና ይትፈረሱ አለ እንጂ መንግሥተ ሰማይን ይወርሳሉና ሲል ነው።

፭ ብፁዓን የዋህን ፡

፩ ኢሳ ፲፩፻፪ ኃደግያን በቀል የሆኑ ከየውሃት ጠባይዓዊ የደረሱ ንዑዳን ክቡራን ናቸው። እንደም ሰውነታችንን መክረን አስተምረን ማኖር እንደምን ይቻለናል ብለው በምክረ ካህን በፈቃደ ካህን የሚኖሩ ሰዎች ንዑዳን ክቡራን ናቸው እስመ እመንቱ ይወርስዋ ለምድር።

ምድር መንግሥተ ሰማይን ይወርሳሉና። ሐተታ ምድር አላት ይህ አልፎ በዚህ የምትተካ ሰለሆነች ምድራውያን ጻድቃን የሚወርሷት ስለሆነ። በምድር በወሩት ሥራ የምትወረስ ሰለሆነች፤ በምድር ተደላ ሥጋ እንዲፈጸም። በመንግሥተ ሰማይም ተደላ ነፍስ ይፈጸማልና፤ ወሥርዓተ እግዚአብሔር አስፈውነ በብሂሎቱ ብፁዓን የዋህን እስመ እመንቱ ይወርስዋ ለምድር ከመ ሎው ይክቲ መንግሥተ ሰማይን እንዲል።

፯ ብፁዓን አለ ይርካቡ ወይጸምዑ በእንተ ጽድቅ።

፯ አብዝተንማ ከተመገብን ሰውነታችንን ወስኖ ገቶ ማኖር እንደምን ይቻለናል ብለው ከሚበሉት ከሚጠጡት ከፍለው የሚራቡ ንዑዳን ክቡራን ናቸው።

እስመ ዙሉ ዘያነዲ ርክሶ እምነ መባልዕት ብዙኃት ውክቱ ይክል አኒዞተ ሥጋሁ እንዲል፤ እንደም ጨርሰንማከተመገብን መንግሥተ ሰማይንን በምን እንዋጃታለን ብለው ከፍለው ለነዳያን ሰጥተው የሚራቡ የሚጸሙ ንዑዳን ክቡራን ናቸው፤ እንደም ከመብልዓ ኃጢአት የሚራቡ ከስቱ ኃጢአት የሚጸሙ ንዑዳን ክቡራን ናቸው፤ እንደም ሰፍ ቅሩ የሚሳሉ ሰዎች ንዑዳን ክቡራን ናቸው። ጸምዓት ነፍስየ ለከ እንዲል፤ እንደም በመማር በማስተማር በሃይማኖት በምናኔ በንስሐ የሚራቡ ሰዎች ንዑዳን ክቡራን ናቸው።

እስመ እመንቱ ይጸግቡ። የረኃብ አጻፋው ጽጋብ ነውና ይጸግቡ አለ እንጂ መንግሥተ ሰማይንን ይወርሳሉና ሲል ነው ይጸምዑ ባለው ዐጻፋ ይረወቁ የሚል ይገኛል።

፮ ብፁዓን መሀርያን ፡

፯ ለሰው የሚያዝኑ የሚራሩ ንዑዳን ክቡራን ናቸው። ሐተታ ምሕረት ሥጋዊ ምሕረት መንፈሳዊ ምሕረት ነፍሳዊ አለ ምሕረት ሥጋዊ ቀዶ ማል በሰ ቆርሶ ማጉረስ ቢበድሉ ማሩኝታ ቢበድሉ ይቅ

ርታ ነው ምሕረት መንፈሳዊ፤ ከፋው ምግባር በጉ ምግባር መስሎት ይዞ ሲኖር መክሮ አስተምሮ ከፋውን ምግባር አስትቶ በጉውን ምግባር ማሠራት ነው ምሕረት ነፍሳዊ ከፋው ሃይማኖት በጉ ሃይማኖት መስሎት ይዞት ሲኖር ከፋውን ሃይማኖት አስትቶ በጎውን ሃይማኖት ማስያዝ ነው፤ እንደም ምሕረት ሥጋዊ አይለወጥም ምሕረት መንፈሳዊ ከፋውን ሃይማኖት ከፋውን ምግባር በጎ ምግባር ሃይማኖት መስሎት ይዞት ሲኖር መክሮ አስተምሮ ከፋውን ሃይማኖት አስትቶ በጎውን ማስያዝ ከፋውን ምግባር አስትቶ በጎውን ማሠራት ነው። ምሕረት ነፍሳዊ መጥዎተ ርክስ ነው። ታሪክ እንደ አንጢሳርዮስ አንደ እሁ ቅዱስ ይህ አንጢሳርዮስ ባለጸጋ ነው ንፋግ ነው፤ ነዳያን ሲያልፍ አይተው ይህ ጽኑ ጨካኝ ባለጸጋ ለሰው አያዝንም አሉ አንዱ እኔ ጆጂ ስጥቶኝ በልቴ ብመጣስ ባትመጣስ ተወራርዶሂዷል ምግቡን እቅርቦ እጁን ታጥቦ በሚመገብበት ጊዜ ሰው እግዚአብሔር ጠራበት እንዳይሰጠው ተርቧል እንዳይነሣው ሰው እግዚአብሔር ጠራበት ተናዶ ዳቦውን ወርውሮ ግንባሩን ገመሰው ደሙን አብሶ ዳቦውን ጎርቦ ለምልክት ጥቂት ይዞ ሄደ። በዚህ ሌሊት ራእይ ያያል ነፍሱ ከሥጋው ተለይታ መላእክተ ጽልመት አያዳፉት ይዘዋት ሲሄዱ መላእክተ ብርሃን ሲከተሏት እናንተ ከዚህ ምን አላችሁ ሲሏቸው ምንው ትላንት ለደኃ ሰጥቶ የለም ይሏቸዋል መታው እንጂ መቸ ሰጠው አላቸው ይመስክር ተባብረው መጥተው መስክር አሉት አ ባዕል ትማልም ዘአጽገብከኔ አምጽአከኑ ዝየ ወኢተግውቀኒ ደም አምጽንዓ ረኃብ ብሎ መስክሮ ሲያስለቅቃት መላእክተ ብርሃን እጅ ሲያደርጓት አየ፡ ሲነጋ በዚህ ዓለም ሳሉ በገንዘብ ቢያውቁበት እንዲህ ያለ ጥቅም አለን ብሎ ነዳያንን ሰብሶቦ ያለ ገንዘቡን ጨርሶ መጽውቶ ሲሄድ ነዳያን ከመንገድ አገኙት ገንዘብ ትሰጣለህ ቢሉን መጥተን ነበር አሉት ቀደም ብላችሁ መጥታችሁ ቢሆን ከፍየ እስጣችሁ ነበረ አሁንማ ጨርሻለሁ አላቸው፤ እንደምን አንሁን አሉትእኔን ሸጣችሁ ተካፈሉ አላቸው ለ፴ ወቂት ሸጠውታል፤ ከተሸጠበት አገር ከብት ያውሳል ማታ የሚያልበው ደም ይሆናል በዚህ ሰው እጅ ለመረዳት አልበቃችሁም ለማስት ሲያርስ ውሎ ማታ ሣሩን አለምልም ውኃውን አፍልቆ ይመግባችዋል በዚህ ዕጹብ ዕጹብ ሲሉ ከተወሰደ ጀምሮ ተናግሮ የማያውቅ ድዳ ሰምቶ የማያውቅ ደንቆሮ ነበር አፍ ቢለው ድዳው ተናግሯል ደንቆሮው ሰምቷል በዚህ ዕጹብ ዕጹብ ሲሉ ተሰውሯል።

እኑ ቅዱስ በአሕዛብና በክርስቲያን መካከል ባላች በወሰን አገር ኤጲስቆጶስነት ተሹሞ ይኖራል። አሕዛብ ክርስቲያንን እየማረኩ ሲወስዱ ገንዘብ

እየሰጠ ይመልሳቸዋል አንዲት ድጋ ልጁዋ ተግረ ከባት መዋታ ገንዘብ ሰጠች አላቸው ገንዘቧን ጨርሻለሁ እኔን ተክተሽ ልጅሽን መልሼ እላት ፡ እሱን ተክታ ልጁዋን መልሳለች ከሄደበት አገር የንጉሡ ልጅ ሞተችበት ጋዘን እንደጸናበት አይቶ ልጅህን በነግላህ ምን ባደረግህልኝ አለው የመንግሥቱንም እኩሌታ ቢሆን እስጥሃለሁ አለው ይህንንስ አልሻም ከኔም አስቀድሞ ከኔም በኋላ የተግረኩትን ክርስቲያን ትሰጠኝ እንደሆነ ሳሥነ ሳልህ አለው ፤ ይሁን ልህ አለው አሥነሥ ተላት ከሱም አስቀድሞ ከሱም በኋላ የተግረኩትን ክርስቲያን ይዞ ወጥቷል ፤ በዚህም ጌታን መስሎታል ጌታ እሱ ሰው ሳይሆን ከሱ አስቀድሞ የነበሩትን ሰው ከሆነም በኋላ ሲላል የወረዱትን ጆድ ቀን በዕለተ ዓርብ ይዞ ለመውጣቱ ምሳሌ አንድም በንስሐ ለሰው የሚያዝኑ ቀሳውስት ንዑዳን ከቡራን ናቸው ፡

እስመ ሎሙኒ ይምህርዎሙ ፤

ለሳቸውም ሥላሴ ያዝኑላቸዋል ይራሩላቸዋልና ፡

፳ ብፁዓን ንጹሐን ልብ ፤ መዝ፡ ፳፫ ፤ ፩ ፡

፳ ከንጹሐን ልቡና የደረሱ አንድም በንስሐ ከጋጠላት ንጹሐን የሆኑ ፤ አንድም ከቂም ከበቀል ንጹሐን የሆኑ ንዑዳን ከቡራን ናቸው ፤ እስመ ዘያነበር ቂሙ ውስተ ልቡ ኢውከፍት ጸሎቱ ቅድመ እግዚአብሔር ጸሎቱ ለመስተቀይም ከመ ዘርዕ ዘወድቀ ማእከለ አሰዋክ እንዲል ፡ እስመ አሙንቱ ይራክይዎ ለእግዚአብሔር ፡ ሰውነታቸው ጸርቶላቸው እግዚአብሔርን ያዩታልና እስመ በአንጽሐ መንፈስ ርእይዎ ነቢያት ለእግዚአብሔር ወተናጸሩ ገጸ በገጽ እንዲል ፡ እስካሁን ይራክይዎ እላስ አሁን ይራክይዎ አስ ምነው ቢሉ በኒህ ማየት የሁሉን መናገር ነው ፡

፱ ብፁዓን ገባርያን ሰላም ፡

፱ አብነት አለ ይገብሩ ሰላመ ይላል ፤ አቀበቱን ወጥተው ቊልቊላቱን ወርደው ሰውን ከሰው ጋራ የሚያስታርቁ ንዑዳን ከቡራን ናቸው ፤ እንደ መልክ ጸዴቅ እንደ ሊቀ ሀገር የመልክ ጸዴቅ በጳውሎስ ታውቋል፤ ሊቀ ሀገር ሦስት ልጆች ነበሩት፡አንተ ይህን ሥራ አንተ ይህን ሥራ ብሎ አዝዞ አሉማን ከማን ተጣልቷል እያለ እየዞረ ሲያስታርቅ ይውል ነበር ፡ እንድም ሰው ሰርቆ ቀምቶ ከፈጣሪው ጋራ የሚጣላ የሚበላው የሚለብሰው እንጂ ቢያጣ ነው ብለው የሚበላውን የሚለብሰውን ሰጥተው ከእግዚአብሔር ጋራ የሚያስታርቁ ባሰጠጎች ንዑዳን ከቡራን ናቸው እንድም ሰውን በንስሐ ከእግዚአብሔር ጋራ የሚያስታርቁ ቀሳውስት ንዑዳን ከቡራን ናቸው ፡ እስመ አሙንቱ ውሉደ እግዚአብሔር ይሰመዩ ፡

የእግዚአብሔር ልጆች ይባላሉና እስካሁን ውሉደ እግዚአብሔር አላለም አሁን እንዲህ ማሰቱ ስለምን ቢሉ በመሰሉት ጌታ በመሰቀል ተሰቅሎ ወደ መቃብር ወርዶ ሰውን ከእግዚአብሔር እንዳስታረቀ እሳቸውም አቀቡቱን ወጥተው ቊልቊላቱን ወርደው በማስታረቃቸው ይመስሉታልና በኒህ መምሰል የሁሉንም መምሰል መናገር ነው ፡

፲ ብፁዓን አለ ይሰደዱ በአንተ ጽድቅ፡ ፩፡፳፫ ፤ ፩ ፡ ፩ ፤ ፲፩ ፤ ፩ ፤ ፲፩ ፡

፲ በመማር በማስተማር በምናኔ በንስሐ በሃይማኖት አገራቸውን ጥለው የሚሰደዱ ንዑዳን ከቡራን ናቸው ፡ እስመ ሎሙ ይእቲ መንግሥተ ሰማያት መንግሥተ ሰማያትን ይወርሳሉና ፡ በመጀመሪያ ተናግሯት ውስጥ ለውስጥ ሲናገራት መጥቶ ነበርና በጁኛው አነሣት በመጀመሪያ ማንሣቱ ለእዳም እንደ ተሰጠች ለማጠየቅ በጁኛው ማንሣቱ በጁኛው ሽህ ለሁሉ እንድትሰጥ ለማጠየቅ ፡

፲፩ ብፁዓን አንትሙ ሶበ ይሰደዱክሙ ፡

፲፩ ከሀገራችሁ አስወጥተው ቢሰደዱት ንዑዳን ከቡራን ናችሁ ወይዘነጉጉክሙ ፡ ንብዳን ዝንጉዓን ጌጉያን ርጉማን ሰሐታን ቢሏችሁ ወይነቡ ዙሉ እኩየ ለዕሌክሙ እንዘ ይሔሰው በእንቲአየ ፡ በኔ ስም ስላመናችሁ በኔ ስም ስለተጠራችሁ በኔ ስም ስላስተማራችሁ ፡ በሐሰት ከፋውን ነገር ቢናገሩባችሁ ፡

፲፪ ተፈሥሐ ወተኅወዩ ፡

፲፪ ፈጽሞ ደስ ይበላችሁ ፡

እስመ ብዙኅ አሜትክሙ በሰማያት ፡ ዋጋችሁ በኔ ዘንድ ፍጹም ነውና ካሥሩ ቃላት እነጸጽ ጽሮ ዐሥሩን ብፁዓን ተናገረ ዐሥረኛውን በዮሐንስ ያመጣቀል ፡ ሙሴ ዘጠኙን ቃላት በአራት ዘፀአት ተናገሮ ዐሥረኛውን በአራት ዘፈዋውያን እንዳመጣው ፡

እስመ ከማሁ ሰደድዎሙ ለነቢያት አለ እምቅድሚክሙ ፡

ከናንተ አስቀድሞ የነበሩ ነቢያትን ከሀገራቸው አስወጥተው ይሰደዱት ነበርና ፤ ይሰደዱክሙ ቆለው እንድም መከራስ እንቀበል ብንል ማን አብነት ይሆነናል ትሉኝ እንደሆነ ከናንተ አስቀድሞ የነበሩ ነቢያትንም እንጂ ነቢያትንም እኮን ከሀገራቸው አስወጥተው ይሰደዱት ነበር ፡ እኒያ አብነት ይሁኙዋችሁ ፡

በእንተ ሐዲስ ኪዳን ተአርዮታ ምሰለ ብሊት ፡

፲፫ አንትሙ ውእቱ ጼው ሰምድር ማር ፱ ፡ ፱፻ ለቃ ፲፩ ፡ ፳፱ ፡

፲፫ በዚያውም ላይ የሰው አብነቱ እናንተ ናችሁ ወእመሰ ጌው ለሌላ በምንት እንከ ይቁሰዎም ፡

ጨው ጣዕም ባይኖረው በምን ያጣፍጡታል ፡ ራሱን አንድም አፍርጁን ሽንኩርቱን በምን ያጣፍጡታል ፡ አልቦኬ እንከ ዘይበቀሱ ፡

የሚረባው የሚጠቅመው የለም ለአፍርጁ ለሽንኩርቱ ፡ አንድም ለራሱ የሚያገኘው ረብሕ ጥቅም የለውም ፡

ዘአንበለ ዘይገድፍዎ አፍአ ፡ አፍአ አውጥተው ይጥሉታል ወይከይድዎ ለብአ በእገሪሆሙ ሰዎች በእግራቸው ይጠቀጥቁታል እንጂ ፤ ሐተታ ቢከቡት ይናዳል ቢንተራሱት ራሱ ይመልጣል ከተክል ቦታ በያደርጉት ተክል ያደርቃል ብለው አንድም አንትሙ ውሐቱ ጌው ለምድር የሰው አብነት እናንተ ናችሁ ፡ እናንተ አብነት ካልሆናችሁ ማን አብነት ይሆንላችኋል ፡ አንድም ለሕዝቡ እናንተ አብነት ካልሆናችኋቸው ማን አብነት ይሆናቸዋል ፡ ለሕዝቡ የምትረቧቸው የምትጠቅሟቸው የሰዎች ፡ አንድም ለራሳችሁ የምታገኙት ረብሕ ጥቅም የለም ፡ ዘአንበለ ዘይገድፍዎ አፍአ ፡ ሕዝቡ ከልቡ ናቸው በአፍአ ያወጥታችኋል ፡ ወይከይድዎ ፡ በልቡናቸው ይነቅሩችኋል እንጂ ፡ አንድም ሥላሴ ከመንግሥተ ሰማይ አፍአ ወደምትሆኑ ወደ ገሃነም ያወጧችኋል እንጂ ፤ ወይከይድዎ ፡ አጋንንትም መከራ ያጸኑባችኋል እንጂ ፡ በማደሪያቸው ሰብአ አላቸው ፡ አንድም በቁሙ ሰዎች ይጠቀጥቁችኋል ቅዱስ ጊዮርጊስ እንዳስነሣው ፍቁራ አስነሥቶ ወደጋት ነበርህ ቢለው ከኤጲስቆጶሳችሁ ላይ ነበርህ ብሏል

፲፬ አንትሙ ውሐቱ ብርሃኑ ለዓለም ፡

፲፬ አብነትነታቸው በብዙ ወገን ነውና ደገመው ፤ የሰው አብነቱ እናንተ ናችሁ ፡

ኢትክል ተከብቶ ሀገር እንተ ተሐንጸት መልዕልተ ደብር ፡ ከተራራ ላይ የተሠራች መንደር መሰወር አይቻላትም ፡

፲፭ ወኢየሁዳው ማገቶቱ ከመ ያንብርዋ ታሕተ ከፈር ፡ ማር ፩ ፡ ፳፩ ፡ ሉቃ ፡ ፳ ፡ ፲፩ ፡

፲፭ አንቅብ ቅርጫት ለደፋባት መቅረዝ የሚያበራ የለም ፡ አሳ ያንብርዋ ዲበ ተቅዋማ ወታበርህ ለዙሉ እለ ውስተ ቤት ከመቅረዝ ላይ አኑረዋት ከቤት ላሉ ሁሉ ታበራ ዘንድ ነው እንጂ ፡

፲፮ ከማሁኬ ይብራህ ብርሃንክሙ በቅድመ ሰብአ ፡ ልጁጥ ፡ ፪ ፡ ፲፪ ፡

፲፯ እንዲህም ሁሉ ሥራችሁ በሰው ራት ይሁን ከመ ይርአዩ ምግባሪክሙ ሠናየ ወይሰብሕዎ ሲአቡ ክሙ ዘበሰማያት ፡

በጉ ሥራችሁን አይተው ሰማያዊ አባታችሁን ያመሰግኑት ዘንድ እንዲህ ያሉ የትሩፋት አበጋዝ ያሰነሣልን ብለው ፡ ሐተታ ፡ ምነው በሚያመጣው ጸሊ በገቡአ ይል የለም ቢሉ አብነት የሚሆኑበትን ተገልጸው ይሠሩታል አብነት የማይሆኑበትን ተሰውረው ይሠሩታልና እንዲህ አሰ ፡ አንድም በተራራ ላይ የታነጸች መንደር ልሰወር ብትል መሰወር እንዳይቻላት የተራራው ከፍታ እንዲገልጸት ፡ በመቅረዝ ላይ ያሰኙ ፋና ልሰወር ብትል መሰወር እንዳይቻላት የመቅረዙ ከፍታ እንዲገልጸት ፤ እናንተም ሥራውን አብዝታችሁ ሥሩት ግድ በተአምራት ይገልጻችኋል ቢል ነው ፡ ደብር ተቅዋም አንድ ወገን ሀገር ማገቶት አንድ ወገን ፡ ደብር ተቅዋም ሥጋ ሀገር ማገቶት ነፍስ ፡ ከሥጋ ጋራ የተዋሐደ ነፍስ ሥራ ሠርታ ልትገለጽ ነው እንጂ ፡ ተሰውራ ልትቀር አይደለም አንድም ደብር ተቅዋም ሰውነት ሀገር ማገቶት አእምሮ ጠባይዕ በሰውነት ያለ አእምሮ ጠባይዕ ሥራ ሠርቶ ሊገለጽ ነው እንጂ ተሰውሮ ሲቀር አይደለም አንድም ደብር ተቅዋም ሥጋ ሀገር ማገቶት መለኮት ከሥጋ ጋራ የተዋሐደ መለኮት አስተምሮ ታምራት አድርጎ አምላክነቱን ሊገልጽ ነው እንጂ ፡ ተሰውሮ ሲቀር አይደለም ፡ አንድም ደብር ተቅዋም መሰቀል ሀገር ማገቶት ጌታ በመስቀል የተሰቀለ ጌታ ሙቶ ተነሥቶ አምላክነቱን ሊገልጽ ነው እንጂ ሙቶ ሲቀር አይደለም ፡ አንድም ደብር ተቅዋም ኦሪት ሀገር ማገቶት ወንጌል በኤሪት ላይ የተሠራች ወንጌል ባደባባይ ተገልጸ ልትነገር ነው እንጂ ፡ ተሰውራ ልትቀር አይደለም ፡ አንድም ደብር ተቅዋም ሕዝቡ ሀገር ማገቶት ኢጲስቆጶስ በሕዝቡ ላይ የተሾመ ኢጲስቆጶስ ካደባባይ ወጥቶ ጉሼሌ ሰርቶ ሕዝቡን ለያስተምር ነው እንጂ ፡ ባዳራሽ ገብቶ አልፍኝ ተከቶ ተሰውሮ ቢባላ ቢጠጣ ሊውል አይደለም

፲፯ አይምሰልከሙ ዘመጸአኩ እሥግሮሙ ለአሪት ወለነበያት ፡ ብፁዓን ብፁዓን እያለ ሲያለ ተምር ሰምተው እሪትን ነበያትን እንጂ ለያሳልፋቸው መጥቷል እንዲሉት ዐውቆ አመጣ ፡ እንዲሉትም ዐውቆ ማምጣት ልማድ ነው ፡ ትውልደ አራዊት ምድር ቢላቸው አብርሃምን ያህል አባት ሳለን ትውልደ አራዊት ምድር ይላናል እንዲሉት ዐውቆ አይምሰልከሙ ዘታመስሙ በብሃል አብብን አብርሃም እንዳለ ፡ ወኢትሁቦ ሰጸድቅክ ይርአይ ሙስና ሙስና ቢላቸው ይህንማ ዳዊት ለራሱ የተናገረው አይደለም እንዲሉት ዐውቆ ታበውሑኑ አሰብእ ንንግርከሙ ከሠተ በአንተ ዳዊት ርእሰ አበው ከመሂሞተ ወተቀበረ ወገቤን ሀሉ መቃብሪህ እስከ የም እንዳለ ፤ ከዚህም እንዲህ አለ ፤

፲፯ አራትን ነቢያትን ላሳልፋቸው የመጣሁ አይምሰላችሁ ሊመጽኩ ይላል ፤ ላሳልፋቸው አል መጣሁም ።

ዘአንበላ ዳዕሙ ከመ አፈጽሞሙ ።  
ፍጹማን ላደርጋቸው ነው እንጂ ፤ አትቅትልን በኢታምዕዕ ኢትፍቱን በዘርኢያ ላጸናቸው ነው እንጂ ወፈጸሙ ሕገርትዕ በሕገ ትሩፋቱ እንዲል ።

፲፰ አማን አማን እብላከሙ እስከ እው የሐልፍ ሰማይ ወምድር የውጣ እንተ አሐቲ ገርመታ ወአ ሐቲ ቅርጻታ ኢተሐልፍ እምነሪት ወአምነቢያት አስከ ሶበ ውሉ ይትገባር ወይከውን ። ሉቃ፡፲፮፡፲፯ ።

፲፰ ሰማይ ምድር አስከያልፍ ይህ ሁሉ እስከ ሆን ይህ ሁሉ እስከ ይረገ ድረስ ሥርዓቷ ጽፈቷ እን ዲት የምትሆን ኢትፍቱስ እንኳ ከአሪት ከነቢያት ተለይታ አታልፍም ብዩ እንዳታልፍ በውነት እንግ ሬችኋለሁ የድ ለአሌፍ ዐሥረኛ እንደ ሆነ አትፍ ቱም ለኢታምልክ ዐሥረኛ ናትና ። አንድም አሰራ ረዚ አቀራረጹዋ እንድ የምትሆን ዐሥርቱ ቃላት ሁሉ ሲያልፍ ከአሪት ከነቢያት ተለይታ እንዳታልፍ አታልፍም ብዩ በውነት እንግራችኋለሁ ፤ በሀገራ ቸው ፲ቱ ሲሉ የውጣ ይላሉ አንዲት ጭራ ናት ዕዝል ቅጽል የላትም ። በኛም ፤ አንዲት ጭራ ናት ዕዝል ቅጽል የላትም ። አንድም ለኛ ፊደል ዐሥረኛው ተ ነው። መስቀላዊት ሕገ ክርስቶስ ወንጌል ከአሪት ከነቢያት ተለይታ ወደሰው ልቡና አትገባም ብዩ እንግራችኋለሁ ። ወኅሰፊት ሰንበት እንዲል ፤ አብራ ቲነገራለች እንጂ ማለት ነው ፤ ውነጣ የሚል እብ ነት ይገኛል ። የውጣ ማለት ነው ። በዳር ር ሱ ብሎ ይገኛል ፤ ር ቢል ከመንግሥተ ሮም የምትበልጥ ሉ ቢል ልዕልት የምትሆን ወንጌል ከአሪት ከነቢ ያት ተለይታ ወደሰው ልቡና አትገባም ብዩ እን ዳትገባ በውነት እንግራችኋለሁ ።

፲፱ ዘኬ ፈትሐ አሐተ አምእላ ትእዛዛት እንተ ተሐጽጽ ወይሚህር ከመዝ ለሰብእ ሕጽጽ ይከውን በመንግሥተ ሰማያት ። ያዕ፡፪፡፲ ።

፲፱ ካ፲ቱ ቃላት እንዲቱ ታናሽ ናት ብሎ ለራሱ የሚሠራ ለሌላው የሚያስተምር ውፁእ ሲል ነው ከመንግሥተ ሰማያት የወጣ ይሆናል ፤ መኑ አብኦ ስዘ እግዚአብሔር አሕጻጽ ወሐጽ መንፈቅ ወየሐጽጽሙ እመንግሥተ አቡሁ እንዲል ፤ ወዘሰ ይገባር ወይሚህር ከመዝ ለሰብእ ውላቱ ዐቢየ ይከ ውን በመንግሥተ ሰማያት ከዐሠርቱ ቃላት እንዲቱ ደግ ናት ብሎ ለራሱ የሚሠራ ለሌላው የሚያስተ ምር ግን ለመንግሥተ ሰማያት ባለቤት ይሆናል ። እንድም ይከውን ሕጽጽ ፤ እንደ ዉረቃ እንደ ንኡስ ኮከብ ይሆናል ፤ ይከውን ዐቢየ እንደ ፀሐይ እንደ ዐቢይ ኮከብ ይሆናል ።

፳ ናሁ እብላከሙ ከመ ሰእመ አፈድፈደ ጽድ ቅከሙ እምጸሐፍት ወፈረሳውያን ኢትበውሉ ውብተ መንግሥተ ሰማያት ። ሉቃ፡፲፩፡፴፱ ።

፳ በቁሙ ጸሐፍት ፈረሳውያን ናቸው ብሎ ፤ ሥራችሁ ከጸሐፍት በፈረሳውያን ሥራ ካልበለጠ አያፈድፈድከሙ ጸዲቀ እብዝታችሁ ሥራ ካልሠ ሬችሁ መንግሥተ ሰማያት እትገቡም ብዩ አንዳት ገቡ በውነት እንግራችኋለሁ ። አኒያም አልገቡ እና ንተም እትገቡ ማለት ነው ። አንድም ደጋጎች አለ አብርሃም እለ ሙሴ እለ ዳዊት ናቸው ብሎ ሲቁ ወስዶታል ብሎ በሥራ መዘላለጥ ከሌለ በክብርም መበላለጥ የለም ብዩ በውነት እንግራችኋለሁ ። ሥራውምንድ ነው ቢሉ አፍቅሮ ጸላዕት ተዐፍቦ መል ታሕት መንፍ ጥሪት ነው ። ይህንንም እንሱስ አድር ገውት የሰም ሰእመ ርኢክ እድግ ፀላዒክ ዘኃየሎ ጸሩ ኢትትዓደም እላ እስተልዕል ምስሌሁ እንዲል ዘፀ ጽ።፩፡፩ ፤ አድርገውት የለም ቢሉ መጥዎት ርኢስ ነው ይህንስ አድርገውት የለም ሙሴ እምትጥሰዎሙ ለአሉ ሕዝብክ ጠስየኒ እመጽሐፈ ሕይወትክ ብሏል ዘፀ ፴፪፡፲፩ ፤ ዳዊትስ ምንተ ገብሩ አሉ አባግዕ እንፀ ኖላዊሆሙ እነ ዘአበሰኩ ፤ ዳዕሙ ለትረድ እያሌክ ላዕሌየ ወላዕለ ቤተ አቡየ ብሎ የሰም ቢሉ ፤ አኒያ ለዘመዶቻቸው ነው ፤ እናንተ ግን ለሁሉ አድርጉት ሲል አኒያ አስበውት ቀርቷል አናንተ ግን አድርጉት ሲል ነው ፤ ዳግመኛ ሕግ ሁኖ ሰላልተጸፈ ተጽፎ የለም ቢሉ ገብሩ ተብሎ ተጽፏል እንጂ ግብሩ ተብሎ ተጽፏልን ፤ በሥራም ፃልተዐላለጣችሁ ማለቱስ አንድ ምነው ቢሉ ለአኒያ አብነት አልነበራቸውም ለኒህ ግን አብነት ጌታ አላቸውና ፤ አኒያ በልጅነት አልታደሱም አኒህ ግን በልጅነት ታድሰዋልና ። ለኒያ አጋዥ እልነበራቸውም ለኒህ ግን አጋዥ ሥላሴ መላእክት መጸሐፍት መምራን አሏቸውና ።

፳፩ ሰማዕከሙ ዘተብህለ ለቀደምትከሙ ኢት ቅትል ነፍስ ።

፳፩ ለቀደሙ ሰዎች ነፍስ አትግደል የተባ ልውን ዘጸ ጽ።፲፫ ዘከመ ተብህለ ሎሙ እንደተባለላቸው ዘይቤልዎሙ ያሏቸውን ዘከመ ይቤልዎሙ እንዳሏቸው ሰምታች ኋል ።

ወዘሰ ቀተሰ ረስሐ ወእቱ ለዙነኔ ። ነፍስ የገደለ ኃጥአ ተብሎ ይፈረድበታል የተባለውን ሰምታችኋል ።

፳፪ ወአንሰ እብላከሙ ውሉ ዘየምዕዕ አገዋሁ በከንቱ ረስሐ ውእቱ ለዙነኔ ።

፳፪ እኔ ግን ወንድሙን በከንቱ ያላዘነ ሁሉ ኃጥአ ተብሎ ይፈረድበታል ብዩ እንግራ ችኋለሁ ፤ ሐተታ አሪትንስ ወንጌልንስ የሠራ አሉ አይደለም እኔ ግን

ግሰቱ ሰለምን ቢሉ ጌታ ሁን እንዳሻህ ሁን እንዲሉ ይህሰ በጌታ የለበትም ብሎ አሪትን በሙሴ በኢያሱ አድርጋቸው ወንጌልን ግን እሱ ሰው ሁኖ ሠርቷታልና ፤ እንድም ለቀደሙ ሰዎች እንዲህ ብየ ነበር ዛሬ ግን እንዲህ አልሁ ፡ እንድም አሚሂኖምኒያን ጊዜ እንዲህ ብየ ነበር ዛሬም እንዲህ አልኩ ፡ በከንቱ እለ ሰ መፃት ዘበርትዕ እንዲል ፤ የሚገባ ቁጣ አለና ሕፃናት ያልተማሩትን እንዲማሩ የተማሩትን እንዳይገድፉ መናፍቃን እንዳይሠላጥኑ ሃይማኖት እንዳይጠፋ ከህደት እንዳይሰፋ ፡ እንድም በከንቱ ያለውን መፍቀርያን መፃት የጨመሩትን ነው በሐጌ መጽሐፍ ፪ ፳ ፡ ዝወርቅ ወዝ ብርር ዘዚአየ ባለው መፍቀርያን ብርር ወለዘፈቀድኩ እሁቦ ባለው እንደጨመሩበት ወዘሂ ይቤሉ ጎሠር ዘጸርቅ ረሰሐ ።

ወንድሙን ጨርቅ ለባሽ እባተ ታናሽ ብሎ የሰደበ በደለ ፤  
 ወይትኳንን በዐውድ  
 በዐደባባይ ይፈረድበታል ።  
 ወዘሂ ይቤሉ ለእኩት ፃብድ ረሰሐ ውላቱ ።  
 ወንድሙን ዲዳ ደንቆር ያለው እሱ በደለ ።  
 ወይትኳንን በእሳተ ገሃነም ።

በእሳተ ገሃነም ይፈረድበታል ሐተታ ወንድሙን ጨርቅ ለባሽ እባተ ታናሽ ቢሰው ባደባባይ ፤ ድዳ ደንቆር ቢሰው በገሃነም ይፈረድበታል እለ ምነው ቢሉ ፡ ከተፈጥሮተ ሥጋ ተፈጥሮተ ነፍስ እንዲበልጥ ከሰድቡም ሰድቧ ይበልጣልና ፤ ከፍዳውም ፍዳውን እበለጠ ፤ እንድም በዓውድ ገሃነም በገሃነም ዓውድ ያሰነው በአክብርዎ ፍርሀዎ በፍርሀዎ አክብርዎ እንዳለ ። ይህንም ሊቁዘስ ፀረፈ ሳዕል ሰብእ ጸረፈኬ ሳዕል እግዚአብሔር ብሎ ወሰደታል ። መጽሐፉን አይቶ መንቀፍ ዲሐፊውን ሕንጻውን አይቶ መንቀፍ ሐናጺውን መንቀፍ እንደሆነ ፍጥረቱንም አይቶ መንቀፍ እግዚአብሔርን መንቀፍ ነውና ።

፳፫ ወእምከመኬ ታብውእ መባዓከ ውስተ ምሥዋዕ ወበሆየ ተዘከርከ ከመ ሰ እኩከ ዘተጋየስከ ።

፳፫ መባህን ለቤተ እግዚአብሔር በምትሰጥ በት ጊዜ አንተ ወንድምህን የነቀፍህበት ፡ ዘተጋየ ሰከ እሱ አንተን የነቀፈበት ነገር እንዳለ ብታስብ ።

፳፭ ጎድግ ሆየ መባዓከ ቅድመ ምሥዋዕ ።

፳፭ መባውን ከደጀ ሰላም አኑረህ ወሐር ቅድመ ተኳንን ምስላ እኩከ ።

እስቀድመህ ከወንድምህ ተወቃቅሰህ ታረቅ ።  
 ወእምከ ገቢአከ እብእ መባዓከ፤ ከዚህ በኋላ ተመልሰህ መባህን ስጥ ። ሰጥቶ ቢሄድ መባው እንኳን የገባልኝ እንጂ ብሎ ዕርቁ በቀረ ነበርና ፤ ይዞ ወደ ቤቱ

ተመልሶ ቢሆን ዕርቁም መባውም በቀረ ነበርና ልብ እንዲቀረው ከእዳሪ አኑራሱ ብሎ ፈጥኖ ታርቆ እንዲመለስ እንዲህ አለ እንድም ወእምከመኬ ብለህ መልስ ጸሎት በምትጸልይበት ጊዜ የነቀፈህ ወንድምህ የነቀፍከው ወንድምህ እንዳለ ብታስብ ጸሎቱን ትተህ ሂድ እስቀድመህ ከወንድምህ ተወቃቅሰህ ታረቅ ከዚህ በኋላ ተመልሰህ ጸፈትህን ጸልይ ። በቂም በበቀል ሁኖ የጸለዩት አይረባም አይጠቅም ምና አስመ ዘያነበር ቂመ ውስተ ልቡ ኢውክፍት ጸሎቱ ቅድመ እግዚአብሔር ጸሎቱ ለመስተቀይም ከመ ዘርዕ ዘወድቀ ማእከለ አሰዋከ እንዲል ።

፳፭ ኩን ጠቢብ ለዕድውከ ፍጡን እንዘ ህሉከ ምስሌሁ ውስተ ፍኖት ።

፳፭ በመንገድ ከሱ ጋራ ሳለህ በባላጋራህ ፈጥነህ ዕወቅበት ታረቅ በፍኖት ብሎ በሉቃስ ያቀናዋል ።

ከመ አይመጡከ ዕድውከ ለመኩንን  
 ባላጋራህ ለዳኛ አሳልፎ እንዳይሰጥህ ።  
 ወመኩንን ይሚጥወከ ሰወዓሊሁ ።  
 ዳኛውም አሳልፎ ሰሎሌው ይሰጥሃል ።  
 ወወአሊሁ ይሞቅሐከ ።  
 ሎሌውም ያገዝሃል ።

፳፭ እማን ኡብለከ ከመ ኢትወዕኦ እምሆየ እስከ ሶበ ትሚልጥ ደጋሪተ ገመስ ዘላዕሌከ ።

፳፭ ሌላው ገንዘብህን ይቅርና ሰንኪቶ የምትባል ቀለበትህን እስከመስጠት ደርሰህ ፤ እንድም ገመስ ደጋሪት ይላል ፤ የታናሽ ጣትህን ቀለበት እስከ መስጠት ደርሰህ ከግዞት ቤት አትወጣም ብየ እንዳትወጣ በውነት እነግርሃለሁ ። እንድም ኩን ጠቢብ ብለህ መልስ በዚህ ዓለም ሳለህ በባላጋራህ በዲያብሎስ ዕወቅበት ። ይህን ዓለም ፍኖት አለው በመንገድ እንዲህ ሲያልፍ እንዲህ ሲተርፍ እንደሆነ በዚህም ዓለም እንዲህ ሲያልፍ እንዲህ ሲተርፍ ነውና ። ባላጋራህ ዲያብሎስ ስጌታ አሳልፎ እንዳይሰጥህ ። ጌታም አሳልፎ ለዲያብሎስ ይሰጥሃል ። ዲያብሎስ ያገዝሃል ። ወዓሊሁ አለ የግድ ነው የፈቃድ አይደለም ። ሥራ ሠርተህ ያገኘኸው ጸጋ ከብር ይቅርና ባርባቀን ያገኘኸውን ልጅነት እስከ ማጣት ደርሰህ ከገሃነም አትወጣም ብየ እንዳትወጣ በውነት እነግርሃለሁ ። እንድም ፡ በዚህ ዓለም ሳለህ በባላጋራህ በፈቃድ ሥጋህ ፈጥነህ ዕወቅበት ። ባላጋራህ ፈቃድ ሥጋ አስፈርዶ ለጌታ እንዳይሰጥህ ። ጌታም አሳልፎ ለዲያብሎስ ይሰጥሃል ፤ ዲያብሎስ ያገዝሃል እማን ኡብለከ ። በነቢብ በገቢር በሠራኸው ጋጢ አት ቀርቶ በሐልዮ በሠራኸው ጋጢአት ተፈርዶብህ ከገሃነመ እሳት አትወጣም ብየ እንዳትወጣ በውነት እነግርሃለሁ ። ከሐልዮ ጋጢአት የሚነጸ አለን ቢሉ

የሚያረገግ ሐላፊ የሚያረገግ ሐላፊ አለ ። የሚያረገግ ሐላፊ አሰርቃለሁ እቀማለሁ ብሎ ሂዶ ሰው ነቅቶ በት ውሻ ጩሃበት አጭር ጠንቀብት ቢመለስ ያሲ ዛል ፤ የማያረገግ ሐላፊ አሰርቃለሁ እቀማለሁ ብሎ ይሄዳል ከመንገድ ሲደርስ ፈጣሪዋ በፈርድብኝህ ብሎ የተመለሰ እንደሆነ ይህ አያሲዝም ። አንድም ሁሉም ያሲዛል ስዚህ ቅሉ ጥቂት ቀናና ያሻዋል በሰይጣን ጸር ተወግቷልና ፤ ሁለት ሰዎች ከሰልፍ ይገባሉ ሁለቱ ሁሉ ተወግተው ይመለሳሉ አንዱ ይዋታል አንዱ ይድናል ከዳነው ላይ አትራት ይጠፋልን ፤ ይህም በአቡነ አንጦንስ ታውቋል በግጥቱ በት ጊዜ መላእክተ ጽላሙት ተረቡ መላእክተ ብርሃን መጥተው ከዚህ ሰው ምን አላችሁ አሏቸው ፤ ምንው ያስ የሐላፊው አሏቸው ከቆብ በኋላ ነው ከቆብ በፊት አሏቸው ከቆብ በፊት ነው እንጂ ከቆብ በኋላግ በአንጦንስ ምን ተገኝተበት አሉ ። ያማ በቆብ ታርቆበት የለም ወግዱ ብለዋቸዋል ።

፳፮ ሰማዕክሙ ዘተብህስ ለቀደምትከሙ ኢት ዘምው ። ዘዐ ፳ ፡ ፲፭ ።

፳፯ ለቀደሙት ሰዎች አትስሱ የተባለውን ሰምታችኋል ።

፳፰ ወአንስ እብለክሙ ኩሉ ዘርእያ ለብክሲት ወፊተዋ ወድኦ ዘመወ ባቲ በልቡ ።

፳፱ እኔ ግን ሲትን ያየ ሁሉ ፈጽሞ በደል ብዩ እነግራችኋለሁ ርእይን መከልከሉ ነው ቢሉ አምን እርቆ ግጠር ነው ፤ አንድም ፈተዋ ያለውን ይሻል አይቶ ባገኘኋት ቢል ።

፴፬ እመኔ ዓይንከ ዘየማን ታስሕተክ ምልሐ ወግድፋ እምላዕልክ ግር ፱ ፡ ፱፮ ፤ ግቴ ፲፮ ፡ ፱ ።

፴፭ ቀኝ ዓይንህ ምክንያተ ስሕተት ብትሆን ብህ ካንተ አውጥተህ ጣላት ።

እስመ ይጌይሰክ ነቋረክ ትባእ ውስተ መንግሥተ ሰማያት እምትባእ ውስተ አሳተ ገሃነም ምስሰ ከዪ ሆን አዕይንቲክ ፤ ዛሬ ሁለት ዓይን ኑርህ ኋላ ገሃነም ከምትገባ በዚህ ዓለም ሳለህ ከሁለት ዓይንህ አንዱ ጠፍቶ ኑረህ ኋላ መንግሥተ ሰማያት ብትገባ ይሻል ሃልና ፤ ይህን ያደረጉ ብዙ ናቸው ከዚያው ግን ስም እን ሰፋዬ አሳዕን ፤ አንዲት ሴት ወይዘሮ መጥታ ጫማ ሰፋልኝ አለችው ሰፍቶ ሰጣት አየተመላለሰች አስችገረችው ጫማውን ነው ሰፍቶ ሰጥቸባለሁ ምን ያመሳልሰሻል አላት ፤ ይህ ሁሉ ምክንያት ነው እን ተን ብወድህ ነው አለችው በምን ነገር አላት ፤ መልክ መልካም ነህና አለችው ምኔ መልካም ነው ቢላት ሁለንተናህ መልካም ነው ይልቁንም በዓይንህ ይጸናብኛል አለችው ትወጅዋለሽ አላት አምን አለችው ። ይህማ ምን ቁም ነገር አለው ውኃ አይደለም ብሎ በያዘው መንጉል አውጥቶ ስጥቷታል።

፱ ወእመኔ እዶክ ዘየማን ታስሕተክ ምትራ ወግድፋ እምላዕልክ ።

፱ ቀኝ እጅህ ምክንያተ ስሕተት ብትሆንብህ ቁርጠህ ጣላት ። እስመ ይጌይሰክ ይታጋጉል አሐዱ እምአባልክ እምኩሉ ሥጋክ ይትወደደ ውስተ አሳተ ገሃነም ።

በዚህ ዓለም ከሕዋሳትህ አንዱ ሳይጉል ኑረህ ኋላ ገሃነም ከምትወርድ በዚህ ዓለም ከሕዋሳትህ አንዱ ጉድሎ ኑረህ ኋላ መንግሥተ ሰማያት ብትገባ ይሻል ሃልና ። ይህን ያደረጉ ብዙ ናቸው ። ከዚያው ግን አባስ ካህን ሮሜ አትናቴዎስ ሊቀ ጳጳሳት ዘሀገረ እንጸኪያ ፤ አባስ ካህን ሮሜ በተአምረ ግርያም ታውቋል አትናቴዎስ ሊቀ ጳጳሳት ዘእንጸኪያ ቀድሞ አረግጧ ነበረ ኋላ አምና ተጠምቆ ተምሮ ተሾሟል በሀገራቸው የተሾሙ ፮ ቀን ቀድሶ ያቁርባል በዚያ ልማድ በመስቀል አየባረክ ሲዞር ቀድሞ በአረግጧ ነት ሳለ በግብር የምታውቀው ሴት መለያ ይሁነኝ ብላ እጇን ነክሰችው ጦር ተነሣበት ከዚህ ሁሉ ያደረሰችኝ ይህች እጅ አይደለችም ብሎ ከዕቃ ቤት ገብቶ እጇን ቆርጦ ጣላት ፤ አባታችን ገብተህ ቀድሰልን አሉት አይቻለኝም አላቸው ። ሁለተኛ ገብተህ ቀድሰ አሉት አይቻለኝም አላቸው ፤ ይህ ሰው ወደ ቀደ ። ግዛቴ ተመለሰን ብለዋል ወደ እመቤታችን አመለከተ እድ ብርሀኑ ቀጠለችለት ገብቶ ሲቀድስ የእጇ ብርሃን እየበዘበዘ የማያሳዩቸው ሆነ ወጥተው አባታችን ነገሩ ምንድነው ግለጥልን አሉት ምንጣ ፏን ግለጠት አላቸው ቢገፅጡት ወድቃ እንጥዋት ይህች የኔ እጅ ናት ይህች እመቤታችን የሰጠችኝ ናት ብሏቸዋል ።

ወእመኔ እግርክ ዘየማን ታስሕተክ ምትራ ወግድፋ እምላዕልክ ።

ቀኝ እግርህ ምክንያተ ስሕተት ብትሆንብህ ቆርጠህ ጣላት ፤ እስመ ይጌይሰክ ይታጋጉል ጆዱ እምአባልክ እምኩሉ ሥጋክ ይትወደደ ውስተ አሳተ ገሃነም በዚህ ዓለም ከሕዋሳትህ አንዱ ሳይጉል ኑረህ ኋላ ገሃነም ከምትወርድ በዚህ ዓለም ከሕዋሳትህ አንዱ ጉድሎ ኑረህ ኋላ መንግሥተ ሰማያት ብትገባ ይሻል ሃልና ። ይህን ያደረጉ ብዙ ናቸው ከዚያው ግን አባ መርትያኖስ፤በዓቴ ከመንደር አጠገብ ነው ከበረሃ ውሎ ወደማታ ሲመለስ ዘማት ተሰብስበው አይተው ይህ መነኩስ ኃያል ጽኑዕ ነው የሚያስተው የለም አሉ ፤ አንዲቱ እኔ ባስተውሰ ባታስቸውስ ተባብለው ተወራርደዋል ፤ አሁን በጊዜ የሄድኩ እንደሆነ አይቀበለኝም ብላ ሲመሽ ሐዳ እጅ ጸፋች ፤ ወጥቶ ማነሽ አላት ከፍት እገር የመጣሁ የእግዚአብሔር እንግዳ ነኝ የምጠጋበት አጥቸ አውራ ይጣሳኛል ወምበዴ ይቀጠቅጠኛል ብዩ ቁሚያስሁ አስችው እሴም በስገባት ጸር ይነሣብኛል አይሆንም ብላት

ነገሩ ኮንኩ ወኪተወከፍከመኑ ያለው ይፈርስብኛል አያለ ያወጣ ያወርድ ጀመረ ። ነገሩ ኮንኩ ወኪተወከ ፍክሙኒ ያለውስ ይፈርስብኝ ጦኔን አታገሠዋለሁ ብሎ እሳቱን አንድዶላት እሱ አልፍ ብሎ አሉቱን ያዘለሷም የምትቀበውን ትቀባ የምታጠባውን ታጠባ ጀመር ። መዓዛው በያስቸግረው አገሩን ከእሳቱ ግንደው የአቧን መዓዛ እስኪያጠፋው አላዘለው ጠው ፤ ምትራ ያለው ለዚህ ይመቻል ፤ እሷም አባቴ እላበጀሁም ብላ ንስሐ ገብታለች አንድም ገልጣ እንተኛ አለችው እንተኛ ሳለች ካልሽ ከእሳቱ ላይ እንተኛ አላት ይህም ይፈጅን የለም አለችው የዚህን ዓለም አላት ያልቻልነው የወዲያኛውንም ዓለም አላት እንደምን እንችለዋለን አላት አባቴ እላበጀሁም ግረኝ ብላ ንስሐ ገብታለች እሱም አመንዘቧት በእቱን ለቆላትሂደል እንደም ዓይን የተበለች ሚስት ናት። ከዓይን የሚሰወር አንደሌል ከሚሰትም የሚሰወር የለምና ፤ ሚስትህ ያልሆነ ሥራ ላሠራህ ብትል ፈቃዷን አፍርሰባት ሃሬ በዚህ ዓለም የሚሰትህን ፈቃድ ፈጽመህ ኑረህ ሕላ ገሃነም ከምትገባ በዚህ ዓለም የሚሰትህን ፈቃድ አፍርሰህ ኑረህ ሕላ መንግሥተ ሰማያት ብትገባ ይሻልሃልና ፤ እጅ የተባሉ ልጆች ናቸው ወድቆ ይነሡ በእጅ ዜግቶ ይከብሩ በልጅ እንዲሉ ። ልጆችህ ያልሆነ ሥራ እና ሠራህ ቢሉ ፈቃዳቸውን አፍርሰባቸው ፤ በዚህ ዓለም የልጆችህን ፈቃድ ፈጽመህ ኑረህ ሕላ ገሃነም ከምትወርድ በዚህ ዓለም የልጆችህን ፈቃድ አፍርሰህ ኑረህ ሕላ መንግሥተ ሰማያት ብትገባ ይሻልሃልና እግር የተባሉ ቤተሰብአ ናቸው ቤተሰቦችህ ምክንያት በሕተት ሁነው ያልሆነ ሥራ እና ሠራህ ቢሉ ፈቃዳቸውን አፍርሰባቸው ፤ በዚህ ዓለም የእሳቸውን ፈቃድ ፈጽመህ ኑረህ ሕላ ገሃነም አላት ከምትገባ ፤ በዚህ ዓለም ፈቃዳቸውን አፍርሰህ ኑረህ ሕላ መንግሥተ ሰማያት ብትገባ ይሻልሃልና ፤ አንድም ምድራውያን ነገሥታት ዓይን በፍላት እጅ እግር በሰለት ፤ እንዲቀጹ ሌዋውያን ካሠናት ዓይንን በእንቃዕድም እጅን በሰፊህ ፤ እግርን በቀዊም ፤ ሠርተው ቀጽተው እንዲኖሩ ፤ አንተም ዓይንህን በእንቃዕድም እጅህን በሰፊህ እግርህን በቀዊም ሥራ ቅጽ ።

፴፩ ሰማዕከሙ ዘተብህለ ለቀደምትከሙ ክሉ ዘይድገር ብእሲቶ ይጽሕፍ ላቲ መጽሐፈ ሕዳጋታሃ ወየፀባ ። ዘዳ ፳፱፣ ፩ ማቴ ፲፱፣ ፲፱ ግር ፲፱፣ ፲፱ ሉቃ ፲፱፣ ፲፱ ፤ ፩ ቆሮ ፯፣ ፲ ።

፴፩ ከናንት አስቀድሞ ለነበሩ ሰዎች ሚስቱን የሚፈታ ሰው ሁሉ የምትፈታበትን ነውር የሚነገር ደብዳቤ ጽፎ ሰጥቶ ይፍታት የተባለላቸውን ሰዎች ትጎል ፤ እንዳለፈው በል ።

፴፪ አንሰኪ እብለከሙ ከሙ ክሉ ዘይድገር ብእሲቶ ዘእንበለ ትዘሙ በላዕሌው ለሊሁ ረሰዎ ዘማ

፴፫ እኔ ግን ላትሰሰንበት ሰነፈች ደረቀች ብሎ ሚስቱን የፈታ ሰው ሁሉ ዘማ አሰኛት ብየ እነግራችኋለሁ ።

ወዘሂ አውሰደ ንድግተ ዘመመ በነውር የተፈታችውን ያገባ በደለ ፤ በምን ያውቀዋል ቢሉ አሉን ዕጩ ይፍቱኝ ባለማሉቷ ፤ ሕላ እንደምን ትሁን ቢሉ የፍርድ መጽሐፍ በጉጉዓ ብሎ ወሰዶታል ። ንስሐ መግዓቷን መምህረ ንስሐዋ ጉረቤቶቿ መስክረውላት ታግባ ብሏል ። እንደም ሰማዕከሙ ብለህ መልስ ። አራትን የሚተው ሰው ሁሉ ወንጌልን ተከቶ ይተው የወንጌልን ሥራ ላይሠራ ግን አራትን የተወሰወ ወንጌልን ኃላፊት ሕግ አደረጋት ። ከተዋትም በኋላ ወደ አራት ቢመለስ በደለ ኃጥእ ተብሎ ይፈረድበታል እንደም መልስ ይህን ዓለም የሚተው ሰው ሁሉ መንግሥተ ሰማያትን ተከቶ ይተው ። የምናኔ ሥራ ይሥራ ። ወአንሰ እብለከሙ ፤ የምናኔ ሥራ ሳይሠራ ይህን ዓለም ተውሁ የሚል ሰው ግን መንግሥተ ሰማያትን ኃላፊት ርስት አደረጋት ። ከመነሱም በኋላ ወደኋላም ቢመለስ በደለ ኃጥእ ተብሎ ይፈረድበታል ።

፴፫ ወከሶበ ሰማዕከሙ ዘተብህለ ለቀደምት ከሙ ኢትምሕሉ በሐሰት ፤ ወባሕቱ አግብሎ መሐላከሙ ለእግዚአብሔር ። ዘለዋ ፲፱፣ ፲፱ ዘፀ ፳፯ ዘዳ ፳፯፣ ፩ ያዕ ፳፯፣ ፲ ።

፴፭ ለቀደሙ ሰዎች በአውነት እንጂ በሐሰት በሰመ እግዚአብሔር እንጂ በሐሙ ጣዎት ዳኛ ፈርዶባችሁ ባለጋራ አውርዶላችሁ እንጂ ዳኛ ሳይፈርድ ባችሁ ባልጋራ ሳያወርድላችሁ አትማሉ ያሏቸውን ሰዎች ትጎል ።

፴፬ ወአንሰ እብለከሙ ኢትምሕሉ ግሙራ ።

፴፭ እኔ ግን ፈጽማችሁ አትማሉ አላችኋለሁ ኢበሰማይ ። በሰማይም ሁኖ ከሰማይ የመጣ መቅሠፍት አይላተን ሰማይ ተንዶ ይጫነን ኦያሉ ይምላሉና ፤ እስመ መንበሩ ለእግዚአብሔር ውለቱ ። የእግዚአብሔር ዘፋኑ ነውና ። ወኢበምድር ።

በምድርም ሁኖ ምድር ይከዳን ምድር ተከፍቶ ይዋጠን አያሉ ይምላሉና ። እስመ መክየድ እገራሁ ይሉኑ ፤ መመላለሻው ናትና ።

ግዛጸ ሰሎሞን ታውቋል ፡ ይህን ሕዝብ ነጥቅን ወክሎ ስተጋብሉን ይለዋል ብሎ ተናግሮት ሳይጻፍ የቀረ ነው ፡ ተናግረውት የቀረውን ግምገማት ለሐዋርያት ልማድ ነው ፡ ተግባሩ በመዋዕለ አፅራር ያለውን በከመ ይቤ ኢየሱስ እንዳሉ እንደ ናዝሬዊ እንደ ሶምሶን ይባላል ተብሎ በነቢይ የተነገረው ይደርስ ይፈጸም ዘንድ በናዝሬት ኖረ ፡ እንድም በአራቱ እስመ ናዝሬዊ ሐዲስ ወጥቱ ለእግዚአብሔር ያልወን አንዲህ ለውጦ አንዘዘው ፡ ይህንግ የተናገረ መልእክ አይደለም ስለምን ነቢይ አለው ቢሉ ፡ መልእክ ይሰመይ በእንተ ተለእኩቱ ወሐዋርያ ይሰመይ በእንተ ሐዊሮቱ አንዲል ፡ ከዚያ በግብሩ መልእክ እንደ አለው ከዚህም በግብሩ ነቢይ አለው ፡ ያውስ ቢሆን ይህ የተነገረ ለሶምሶን አይደለም ቢሉ ፡ ለጊዜው ለሶምሶን ቢሆን ፍጻሜው ለጌታ ነውና ፡ እነ እከውና አባሁ ወውእቱ ይከውነኒ ወልድየ ያለው ለጊዜው ለሰሎሞን ቢሆን ፍጻሜው ለጌታ እንደ ሆነ ያውስ ቢሆን በምን ይመስለዋልና አንዲህ አለ ቢሉ ፡ ሶምሶን በተናቀት መንሰከ አድግ ጠላተኛን እንዳጠፋ ጌታም አይሠድ አጋንንት መናፍቃን በናቂት ሞቱ ሞትን አጥፍቷልና ፡ ሶምሶን በሕይወተ ሥጋ ሳለ ካጠፋቸው አሕዛብ በሞቱ ያጠፋቸው ይበዛሉና ፡ ጌታም በሕይወተ ሥጋ ሳለ ካጠፋቸው አጋንንት በሞቱ ያጠፋቸው ይበዛሉና ፡ እንድም ከመ ናዝሬዊ ይሰመይ ብለህ ናዝሬት ግለት ፍልጠት ካፍለት ግለት ነው ፡ ልጄ ልዩ ይባል ዘንድ ናዝሬት ገብቶ ኖረ ፡ ዛሬ ብዙ በነቢይ ስመ ለልዑል ቅዱስ ቅዱሳን ወይትቀባዕ ቅዱስ ቅዱሳን ያለው ይደርስ ይፈጸም ዘንድ አንድም ናዝሬት ግለት ገሥርት ግለት ነው ፡ ይኢት ለሚረ ይሰምያ ለናዝሬት በስመ ኃግር እንዲል ፡ ልጄ ገሠር ይባል ዘንድ ናዝሬት ገብቶ ኖረ እልህን ሙር እንዲል በዓረብ ገሠር ቢል ፡ እንድም ናዝሬት ግለት አጽቀ ጽጌ ግለት ነው ልጄ አጽቀያዊ ጽጌያዊ ይባል ዘንድ ናዝሬት ገብቶ ኖረ ፡ እሱ አንዱ ገዳጽ ፍሁ ምእመናንን እንደ አፅጺቅ እንደ ጽጌያት አድርጎ ያስገኛልና ፡ ያው ግን በነቢይ ቃል ትወፅእ ፀትር እምሥርወ ዕሢይ ወየዓርግ ጽጌ እምጉንዱ ተብሎ የተነገረው ይደርስ ይፈጸም ዘንድ ነው ፡

በእንተ ስብከተ የሐንስ ፡

ምዕራፍ ፫ ፡

፩ ወበውእቱ መዋዕል በጽሐ የሐንስ መቀምት እንዘ ይሰብክ በገዳመ ይሁዳ ዘየርዳናስ ፡

፪ ከመ ናዝሬዊ ይሰመይ ወልድየ ብሎ ነበርና ናዝሬዊ በተባለበት ወራት ፡ ቦክ ናዝሬት ብሎ ነበርና ናዝሬት በገባበት ወራት ፡ ሃያ እምሱትን

በመን እንድ ወንን አድርጎ ወበውእቱ መዋዕል አለ በየሐንስ አርባውን ቀን እንዳንድ ቀን አድርጎ ወአመ ሳኒታ እንዳለ ፡ እንድም ወተወለዱ ባሉ ነበርና ሥጋ በሆነበት ወራት ፡ እንድም ለየሐንስ ሙላባ ሲመሳው ለጌታ መንፈቅ ሲቀረው በዚያ ወራት የየርዳናስ አውራጃ በምትሆን በይሁዳ ምድረ በዳ የሐንስ መቀምት ሲያስተምር ደረሰ ፡ በገዳም አለ ይታው ነውና እንድም በገዳም ዕንጨት በዓሪ ውኃ ቀጂ አይታጣምና ፡ እንድም በገዳም ጽር ይቀላል ልወጣንያን አብነት ለመሆን በገዳም ጽር ይጸናል ልፍጹማን አብነት ለመሆን ፡ እንድም ገዳም የአይሁድ ልቡና ነው ፡ በገዳም አፀል ቀክል እንዳይገኝ ብአይውድም ልቡና ምግባር ሃይማኖት አይገኝምና እንድም እሳይያስ ቃለ ዓዋዲ ዝይሰብክ በገዳም ብሎ የተናገረልኝ እኔ ነኝ ቢል ፡

፫ እንዘ ይብል ነበሐ እስመ ቀርበት መንግሥተ ሰማያት ፡ ግር ፩ ፡ ፪ ፡ ሉቃ ፡ ፫ ፡ ፫ ፡

፬ መንግሥተ ሰማያት በልጅነት ልጅነት በሃይማኖት ልትሰጥ ቀርባለችና እመኑ እያለ ሲያስተምር ደረሰ ፡

፭ እስመ ዝንቱ ወእቱ በተባህለ በኢሳይያስ ነቢይ እንዘ ይብል ቃል ዓዋዲ ዘይሰብክ በገዳም ፡ አ.ፋ ፡ ፱ ፡ ፫ ፡ ግር ፡ ፩ ፡ ፫ ፡ ሉቃ ፡ ፫ ፡ ፭ ፡

፮ ፡ በገዳም የሚያስተምር ዐዋጅ ነጋሪ ተብሎ በኢሳይያስ ቃል የተነገረለት ይህ የሐንስ ነውና ቃለ ዐዐዋዲ ፡ እዐዋዲ ቃል ይላል ትምህርቱን ከዚያም ከዚያም የሚያደርስ ግለት ነው ቃል ዓዋዲ ይላል ፡ ይህንንም ቃል ዘይኬለህ በገዳም ብሎ ሊቱ ወስዶታል ፡

ወይባል ዲሐኦ ፍጥቶ ለእግዚአብሔር ፡ የእግዚአብሔርን መንገድ ጽረጉ ፡ ወርቱፉ ግበሩ መጽያሕቱ ፡

፯ ርርጊያውን የቀና አድርጉ እያለ ሲያስተምር ደረሰ ሐተታ ፡ ንጉሥ በመጣ ጊዜ ተራራው ድረብ ታው ተንደ ጉድጓዳው መልቶ ሥሩ ቀንቅሎ ደን ጊያው ተለቅሞ ለረረሰ ለወረገላ እንዲመቹ ቀደልድሎ ይቆያልና በዚያ ግሥ ተናገረው ፡ የእግዚአብሔር ማደሪያ ሰውነታችሁን ከጋጠላት ከጣላት ንጹሕ አድርጉ ፡

፯ ወልብሎ ለየሐንስ ይነ እምፀጉረ ገመል ፡ የሐንስግ እንዲህ ብሎ ግስተግሩ ነገሥታት እንጂ ካጋ ሳንቃ ያልብሱኝ ብሎ ነው ትሉኝ እንደሆነ ፡ ይህ ለሥጋውያን ነው ፡ እሱ ግን መንፈሳዊ ነውና

፯ ይህን አይሻም ፡ የሐንስስ የሚለብዘው የገመል ጠጉር ነበር ፡ ሐተታ የገመል ምን ጠጉር እላትና ቢሉ ከጋጣዋ ከጅራቷ ቢፈልጉ አይታጣም

ልብሱን ሲል ወምበደ ይጣሳዋል ብላ እናቱ ያንን አወርታ አልብሳው ነበር ፤ አንድም ገመል በቀለኛ ናት አጥብቆ የመታትን እስከ ፮ እስከ ፮ ዓመት እት ዘንጋም ባጥብሳ ትረግጠዋለች ሥፍራ ሲመቻት ገደል ገፍታ ትጥሰዋለች ። እሱም ወይወድያው ውስተ እቱን አሳት የምትል ሕገ በቀል ወንጌልን አስተም ራሱ ሲል ። አንድም ገመል ሁለት ግብር አሳት ። የሚበሳና የማይበሳ እንደ ሳምና እንደ በሬ ምንዛን ታወጣለች እንደ ፈረስ እንደ በቅሉ ለከናዋ ጽፋት ነው ። እሱም ገመል ጽፋት ስኮናሁ ወያመስኩዕ እንዲል ። እሱም ሕገ አሕዛብ ወሕዝብ ወንጌልን አስተምራለሁ ሲል ፤ አንድም ገመል የሚባል ዕዕ አሰ ቆርጠው አድርቀው ከባሕር የጣሉት እንደ ሆነ ጥረት ይወጣዋል ያንን ታትታ አልብሳዋለች ለጊዜው ኑሮው በገዳም ነውና ልብሱን ሲል ወም በደ እንዳይጣሳው ነው ። ፍጹሟው ግን ሰምእመናን አብነት ለመሆን ተርታ ልብስ ለብሳችሁ አልባሌ መሰላችሁ ኑሩ ለማለት ።

ወቅናቱ ዘአዲም ውስተ ሐቋሁ የሐንሰማ እንዲህ ብሎ ማስተማሩ ነገሥታት እንጂ የወርቅ ዝናር ያስ ታጥቁኝ ብሎ ነው ትሉኝ እንደሆነ ። ይህ ለሥጋው ያን ነው ። እሱ ግን መንፈሳዊ ነውና ይኸን አይ ሻም ። እሱስ ወንዙን የሚታጠቅበት ዓረብ ነበር ፤ ያ ከደመ ነፍስ የተለየ እንደሆነ ፤ እሱም ከሥጋዊ ከደማዊ ግብር ልዩ ነኝ ሲል ፤ ይኸን አስቀድሞ ከደመ ነፍስ ይለዩታል ከወጋ ይነከሩታል ሂሳ ጣጉሩን ይመልጡታል ያስፋታል ቀለም ያገቡታል ፤ ከደመ ነፍስ እንዲለዩት መከር አስተምሮ ከሥጋዊ ከደማዊ ግብር ይለያችዋል ፤ ከወጋ እንደ መንከር ያመምቃቸዋል ያስተምራቸዋል እንደ ማልፋት ምግ ባር ሃይማኖት ያሠራቸዋል ቀለም እንደ ማግባት ጸጋ ከብር ያስጣቸዋል የሐንሰ ግን እንዲህ ማድረጉ ፍትወት እንስሳዊት ሣባሕርዬ እያለች በገቢር እን ዳላወረዳት ያጠይቃል ።

ወሲሳዩ አንበጣ ወመዓረ ገዳም የሐንሰማ እንዲህ ብሎ ማስተማሩ ነገሥታት እንጂ ጣቦ ጋቦዶር ስቅ ስቆ ያብሉኝ ብሎ ነው ትሉኝ እንደ ሆነ ይህ ለሥጋ ውያን ነው ፤ እሱ ግን መንፈሳዊ ነውና ይህን አይ ሻም ምግቡም አንበጣ የሚባል ቅጣል ደቂሶ ጩ ያስገባ ነበር ፤ አንድም አንበጣ በልሳን አቲና ቀም ሲስ ይለዋል በኛም ሰበቦት የጋጃ ማ ይባላል ። ወመዓረ ገዳም አሰ ። የማጋማር ይሏል ፤ አንድም አንበጣ ይሏል በቁሙ አንበጣውን ይበሳው ነበር ፤ በዐረቡ እልጅራድ ይሏል አንበጣ ሲል ፤ ሐተታ ፤ በዘመኑዋ እያሉ አንድታልፍ ለማጠየቅ እሪትን አይጠብቁትም ነበር።በ፱ ቀን ግዙሩ የምትለውን አያሁ በ፱ ዘመን ገዝሯል ። ሶምሶን ከአፈ እን ብላ መዓር አግኝተ ተመግቧል ከመንሰከ አድግ

ወጋ ጠጥቷል ። አልያስም በአፈ ቋሪ ሥጋ እየመ ጣለት ይበላ ነበር ፤ የሐንሰም በቁሙ አንበጣውን ይበሳው ነበር ። ወመዓረ ገዳም ባለው ወመዓረ ጸደና ይላል ፤ የጣዝማ ማር ፤ ይህንም ሊቁ ጸንበጣ ህይቤ ልዕልና ስብከቱ ይእቲ ፤ መዓር ዘይቤ ጣዕመ ስብከቱ ይእቲ ብሎ ተርጉሞታል ።

፩ ወየሐውሩ ገቢሁ ክሎሙ ሰብአ ይሁዳ ወኢ የሩሳሌም ወክሉ እድያሚሃ ለየርዳኖስ ። ማር ፩ ፤ ፩ ።

በኢየሩሳሌም በይሁዳ በየርዳኖስ አውራጃ ያሉ ሰዎች ሁሉ ከሱ ዘንድ እየሄዱ ፤

፮ ወያጣምቆሙ ለክሎሙ በፈለገ የርዳኖስ እንዘ ይትእመኑ ጋጣውአሆሙ ።

፯ ጋጠአታቸውን እየነገሩት በየርዳኖስ ያጠ ቃቸው ነበር ። እገሌ ተጠመቅ በማየ ንስሐ ከመ ትኩን ረድኦ ለከርሱቶስ እያሰ ፤ ሐተታ ፤ ጥምቀት ከምስት ወገን ነው ። መዝገበ ውሉድ ፍቁራን የም ትባል የጌታ ጥምቀት ፤ ጥምቀት የሐንሰ ጥምቀት አይሁድ ፤ ጥምቀት አይሁድና ጥምቀት የሐንሰማ አንድ አይሆንም ሁሉም ልጅነት እያሰጥ ቢሉ አንድ አይደለም ከሰውነታቸው ሰውነቱ እንዲበልጥ ፤ ከጥምቀታቸውም ጥምቀቱ ይበልጣል ። አንድም ፳ ወገን ነው ፪ቱ ምሳሌ ፪ቱ አማናዊ ፤ ምሳሌ አጥ መቃ ለምድር በማየ አይህ ፤ ወለክሎሙ አበዊነ አጥመቆሙ መሲ በደመና ወበባሕር ፤ ወተጠምቃ እገሪሆሙ ለካህናት ያለው ፤ ጥምቀት የሐንሰ ፤ ይህ ምሳሌ ነው ። እራቱ አማናዊ መዝገበ ውሉድ ፍቁራን የምትባል የጌታ ጥምቀት አንብዓ ንስሐ ፤ ደመ ሰግዕት ባሕረ እሳት ።

፯ ወሶበ ርእየ ብዙጉን እሕዛብ አምፈሪሳው ያን ወስዱቃውያን እንዘ ይመጽኡ ውስተ ጥምቀቱ ጽሚተ ። ሉቃ ፫ ፤ ፮ ።

፯ ከጸሐፍት ከፈረሳውያን ወገን ብዙ ሰዎች ጸድቃን መስለው ጋጠአታቸውን ሰውረው አል ባሌ መስለው ተርታ ልብስ ለብሰው የኦሪትን መፍ ረሻ የወንጌልን መታነሚ ጸናያለን ብለው አሱ ወደሚያጠምቅበት ሲመጡ ባየ ጊዜ ፤ ሐተታ ፤ አሥራኤል አይደለም ስለምን እሕዛብ አላቸው ቢሉ ስለብዛታቸው ፤ አንድም በጸያፍ የገባ ግብረ እሕ ዛብ ይሠራሉና ፤ ባባታቸው በፋሬስ ፈረሳውያን በሳዶቅ ሰዱቃውያን ተብለዋል ባባትም ስም መጠራት ልማድ ነው ። በዔቦር ዕብራውያን በይሁዳ አይሁድ እንደ ተባሉ ።

ወይቤሎሙ እ ትውልደ አራዊት ምድር መኑ አመ ረከሙ ትጉየዩ እመቅሠፍት ወእመንሱት ዘይመ ጽእ ።

እናንተ የፍችት እባብ ልጆች በነፍስ በሥጋ ከሚመጣው መከራ ትድኑ ዘንድ ማን ነገራችሁ ። እመቅወፍት ወእመንቡት ወእመዓት ዘይመጽእ ይላል ። በተጠበ በሐሳዌ መሢሕ በምጽዓት ከሚመጣው መከራ ትድኑ ዘንድ ማን ነገራችሁ ። ሲማሩለት እንዳልመጡ ያውቅ የበምን ቢሉ የማይጠቀም ከጉባዔው አይመጣምና እንደም የሹም ስነፍ ባይበላል፤ እንዲሉ ፤ ንግር ወኢታርምም ብሉታልና ። አባቶቻችው ወደው ባወጡት ስም ትውልደ አራዊት ምድር አላቸው ። ወንድማቸውን የሴፍን ሰጠው በልተው እኩይ አርዌ በልዎ ብለው ነበርና ። ትውልደ አራዊት ምድር ያላት አርዌ ገሞራዊት ናት አፈ ማገፀኑዋ ጠባብ ነው ዘፍን ባፏ ተቀበለዋለች አባል ዘፍን ቆርጣ ታስቀረዋለች ። በፅንሰ ጊዜ አባት ይሞታል በሚወስዱበትም ጊዜ አፈ ማገፀኑዋ ጠባብ ነውና ሥጋዋን በልተው ሆዷን ቀደው ይወጣሉ ፤ በዚህ ጊዜ እናት ትሞታለች እኒህም እንዳባት የሚሆኑዋቸውን ነቢያትን እንደ እናት የሚሆኑዋቸው ሐዋርያትን ገድለዋልና ። ኢየሩሳሌም ኢየሩሳሌም እንት ትቀትሉሙ ለነቢያት ወትዌግሮሙ ለሐዋርያት እስ ተፈነው ጎቤየ ብሉ እንዲያመጣው

፳ ግብሩኬ እንከ ፍሬ ሥርናየ ዘይደልወከሙ ለንስሐ ።

፳፱ ከእንግዲህስ ወዲህ ለማመን የሚያበቃችሁን ሥራ ይሩ ።

፴ ወእይምሰልከሙ በታመሥሙ በብሂል ዘትብሉ አብ ብነ አብርሃም ፤ ዮሐ ፡ ፳ ፡ ፴፱ ።

፴ አብርሃምን ያህል አባት ሳለን ትውልደ አራዊት ምድር ይለናል በማለት ትውልደ አራዊት ምድር ከመባል የምትድኑ አይምሰላችሁ ፤ እንዲሉት ዐውቆ አመጣ እንዲሉትም ዐውቆ ማምጣት ልማድ ነው ። ብጹዓን ብጹዓን እያለ ሲያስተምር ሰምተው አራትን ነቢያትን ሲያባልፋቸው መጥቷል እንዲሉት ዐውቆ አይምሰልከሙ ዘመጸእኩ እስካሁን ለአራት ወነቢያት ዘእንበለ ዳዕሙ ከመ እፈጽሞሙ እንዳለ ። ወኢትሁቦ ለጸድቅከ ይርእይ ሙስና ቢላቸው ፤ ይህንን ዳዊት የተናገረው ለራሱ አይደለም እንዲሉት ዐውቆ ታበውሁ ነሁ እስብእ ንንግርከሙ ከሙተ በእንተ ዳዊት ርእሰ አበው ቀደምት ከመሂ ሞተ ወተቀብረ እንዳለ ከዚህም እንዲህ አለ ።

አብላከሙ ከመ ይክል እግዚአብሔር እምእላንቱ አዕባን እንሥእ ውሉድ ለአብርሃም ፤ እግዚአብሔር ለአብርሃም ከነዚህ ከአሕዛብ ልጅ ማሥነትን እቅሞ ውሉድ ይላል መተካት እንዲቻለው ይቻለዋል ብዩ እነግራችኋለሁ ፤ እንሥእ ውሉድ እንሥእ ውሉድ

ይላል ። እላንቱ አላቸው አሁን ያሉ በመካከል ነውና ጌላ ብሔረ ጌርጌሲን ገባ ብሉ እንዲያመጣቸው ፤ አዕባን አላቸው ደንጊያ ያመልካሉና ፤ እንደም ይቡስ ነው ይቡባን አእምሮ ናቸውና ፤ ቆሪር ነው ፤ ቆሪር ነው አእምሮ ናቸውና ፤ ከቡድ ነው ከቡዳን አእምሮ ናቸውና ።

፲ እስመ ናህ ተወይመ ማሕጸ ውስተ ጉንደ ዕፀው ይንበር ።

፲ ምሳሮ ዓዕቁን ከግንዱ ለለይ ተቃቷልና ፤ ማለት ያናንተን ልጅነት ከአብርሃም አባትነት ለለይ ሥልጣን እግዚአብሔር ተቃጥቷልና አይምሰልከሙ በብሂል ዘትብሉ ሳለው ፤ ወንጌል ሕገ አሕዛብ ወሕዝብ ዐና ተሠርታለችና ፤ አብላከሙ ከመ እግዚአብሔር ይክል እንሥእ ውሉድ ሳለው ፤ መስኮት ከሥጋ ተዋሕዷልና መትእመረከሙ ሳለው ከፋውን ሕሊና ከበነ ሕሊና ለለይ ሥልጣን ከህነት ተቃጥቷልና ግብሩኬ እንከ ፍሬ ሠናየ ዘይደልወከሙ ለንስሐ ሳለው ፤

ዙሉኬ ዕዕ ዘኢይፈረ ፍሬ ሠናየ ይገዝምዎ ወውስተ እላት ይወድይዎ ።

በን ፍሬ የማያፈራውን ዕዕ ሁሉ ይቆርጡታል በእባት ያቃጥሉታል ፤ በኔ ትምህርት አምኖ በገ ሥራ የማይሠራውን ሰው ሁሉ ነፍሱን ከሥጋው ይለዩታል በገንገም ሥቃይ ያመጡበታል ።

፲፩ አንስኬ አጠምከሙ በማይ ለንስሐ ፤ ማር ፩ ፳ ፡ ሉቃ ፫ ፡ ፲፭ ዮሐ፡፩ ፡ ፳፮ ግብሐ፡፩ ፡ ፭ ። በዚህ ያልተያያዙ በሉቃስ የፋሪያዝ ነው ባለፈችሁ መጥተው ምንተ ንግዘር እሉት ፤ ዘበ ይኤ ከዳናት የሀብ ፩ጸ ለዘአልቦቱ ወዘሂ ሶ እክል ከማሁ ደግበር አላቸው ፤ ኃጥ አን መጽብሐን መጥተው ምንተ ንግዘር እሉት ። አልቦ ፍድፋዬ በትገብሩ እምሆተኢዘዘከሙ አላቸው አንበሳ ወደቀ የወርቅ ተኩስ የግምጃው መከንጃ የላሙን መንጃ እያሉ የሚወስዱት አላቸውና ፤ የደል ጭፍራ መጥተው ምንተ ንግዘር እሉት ፤ ኢት ትግብሉ ወኢትሂዱ መነሂ እላ ንበሩ በበሲላይከሙ አላቸው ዮሐንስ እንዲህ ብሉ ማስተማሩ ከርስተስ እንጂ ቢሆን ነው ብለዋል እኔስ ለጸጅ ቢረሌን

፲፩ ለልብሰ ግላን እንዲያጽዱለት ለሱ ጥምቀት በሚያበቃ ጥምቀት አጠምቃችኋለሁ ለሱ ተእምምኖ ጣውእ በሚያበቃ ተእምኖ ኃጣውእ አስተምራችኋለሁ እንጂ ከርስተስ አይደለሁም ።

ወዘይመጽእ እምድጎሬየ ውእቱ ይጸንፅ እምጌየ ። ከኔ በኋላ የሚመጣው እሱ ከኔ አስቀድሞ የነበረው ነው አለ ። የባሕርይ እምሳክ ነው ።

ዘኢይደልወኒ እጹር ዓጣዕና ። ጫግውን ልይዝ የማይገባኝ ። ሐተታ ፤ የንጉሥን የንግሥትን ጫግ ትበቃለህ ያላሉት ሰው አይዝምና ።

አንድም ዳክሮን ልመረምር ከግድብ ላይ ፤ አንድም ፤ እሱ ከሚያደርገው ከታላቁ ከትኩሩ አንዱን ሳደርግ ከግድብ ፤ አንድም አግባብ መርገምን ከምዕመናን ለአንዱ አርቅላት ዘንድ ከግድብ ፤ ከኔ ለስቀድም የነበረ ነው ።

ወሐቱስ ያጠምቀከው ዘመንፈስ ቅዱስ ወበእሳት ፤ እሱ ግን በጀ ብትሉ በመንፈስ ቅዱስ በጀ ባትሉ ዘገገረው እሳት ያጠምቃችኋል ፤ ግንኙክ ምድር ይሕድ እንተ እትመልሱ ግን እንዲል ይሕድም በመንፈስ ቅዱስ እሳትነት ያጠምቃችኋል ። ሐተታ ፤ መንፈስ ቅዱስን እሳት አለው ፤ እሳት ምሉእ ነው ፤ መንፈስ ቅዱስም ምሉእ ነው ፤ እሳት በምልክት ሳለበሳድ ካልመቱ አይገለጽም ። መንፈስ ቅዱስም ቶንቶ ሲያናገር ምሥጢር ሲያስተረጎም እንጅ አድር ሳለ አይታወቅም ፤ እሳት ከቡሳድ ሲወጣ በመጠን ነው ፤ ሳለ በዕንጨት እያቀጣጠሉ ያስታሉ መንፈስ ቅዱስም በጥምቀት ሲሰጥ በመጠን ነው ። ሳለ በሥራ ያስታሉና እሳት ጣዕምን መጓዣን ያመጣል ፤ መንፈስ ቅዱስም ጣዕሙ እጋን መጓዣ እጋን ያመጣልና፤ እሳት በመጠን ቢሞቁት ሕይወት ይሆናል ። ከመጠን ወጥቶ የሞቁት እንደሆነ ግን ያቃጥላል ። መንፈስ ቅዱስም በሚገባ በተጻፈው የመረመሩት እንደሆነ ሕይወት ይሆናል ፤ በግደገባ ከተጻፈው ወጥቶ የመረመሩት እንደሆነ ግን ይቀስሳልና እሳት በሳኢ ሰግጦልን ለእሱ ይከህዱ ስም ወእሳት ግሕዩዊ ሰርቱን ልብ ለእሱ ይገብሩ ፈቃድ እንዲል ፤ እሳት ያቀረቡለትን ሁሉ ያቃጥላል መንፈስ ቅዱስም ሕዝብ አሕዛብ የጸለዩትን ጸሎት ያቀረቡትን መሥዋዕት ይቀበላልና ፤ እሳት ወን ገደል ካልከለ ከለው ሁሉን ሳጥፋ ቢል ይቃለዋል ። መንፈስ ቅዱስም ቸርነቱ ካልከለከለው ሁሉን ሳጥፋ ቢል ይቃለዋልና እሳት ዱር ይገልጻል መንፈስ ቅዱስም ምሥጢር ይገልጻልና እሳት የበሳው መሬት ለእህል ለተከል ይመቻል ፤ መንፈስ ቅዱስም ያደረ በት ሰውነት ለገድል ለትኩሩት ይመቻልና እሳት ከዛገላቸው ሳይሳተፍ ሰባቱን መፃድናት ያጸራቸዋል መንፈስ ቅዱስም ከግብራቸው ሳይሳተፍ ሁሉን ያንጸልና ይሕድ ታንጽሕ ወኢትረሕሕ እንዲል ፤ እሳት ከንዱ ፋና አምሳ ስልሳ ፋና ይያበሩለት ተከፍሎ የለበትም ፤ መንፈስ ቅዱስም ተከፍሎ ሳይናር በት እስከ ምጽአቅ ድረስ ሲሰጥ ይናገራልና ይሕድ ተሁብ ወኢትቀብል እንዲል በእሳት ቀድሞ ሰብአ ሰዶም ሰብአ ገሞራን ከእሥራኤል አንዱን ገብር እጥፍቶበታል ለመፃት እንጅ ስምሕረት አልተፈጠረም እንዳይሉ ለምሕረትም እንደ ተፈጠረ ሰማጠየቅ ። አንድም ሸክላ ሠሪ ሠርታ ስትጨርስ ነቅ ያገኘትበት እንደሆነ እንደ ገና መልሳ ከሰከሳ በውኃ ሰውሳ በእሳት ታድሰዋለች ። ተሐድሶም በመን

ፈሉ ቅዱስ ነውና ፤ ዛቲ እሳት እንተ ከነ ይትግፁ አዳም እንበሉ ይትግሩ ትግዛዙ እግዚአብሔር ፈጣሪው አመ ነበረ ወቅተ ገዢት ወሰዳ በልን እምልፍ ዕልወት ተፃርቶ ወኢረከባ እስከን መጽአ አዳም ዳግግደ ወአል/ሆ እኩመ አማይ ወኢመንፈስ እንዲል

፤፪ ዘመሥኤ ውስተ እደሁ ዘጥቁ ያንጽሕ ዓውደ እክሉ ።

፤፪ ፍሬውን ከገለሳ የሚለይበት መንሽ በጁ ተይዞ ያለ ።

ወያስተጋብእ ሥርናዮ ውስተ መዛግብቲሁ ። ፍሬውን ከገለሳው ለይቶ በሪቅ በጎታ በጎተራ የሚሰበሰቡበት ወንጌላ ያውጧ በእሳት ዘኢይጠፍዕ ገብገውን ግን በማይጠፋ እሳት የሚያቃጥል እሱ ያጠምቀከው ዘል ወደ ወርቅ ሂዶ ዘኢይጠፍዕ አለ ፤ አንድም ዘመሥኤ ብለህ መልስ ፤ ጣቱ ሦስት ነው ቢሉ የሦስትነት መያዣው ያንድነት ሁለት ነው ቢሉ ገዕና ሐሩ የሚልበት ሥልጣን ገንዘቡ የሚሆን ።

ዘቦቱ ያንጽሕ ዓውደ እክሉ ዘውሎቱ ፍጥረተ ሰብእ ብሎ ወስዶታል ሊቁ ፤ ጸድቃንን ከጋጥአን የሚሰይበት ።

ወያስተጋብእ ሥርናዮ ውስተ መዛግብቲሁ ፤ ጸድቃንን ከጋጥአን ለይቶ በመንግሥተ ሰማያት የሚያናርበት ፤ መዛግብት ብሎ አዘዛ በብዙ ወገን ትወረሳለችና ፤ እስመ ውስተ ቤተ አቡዮ ብዙኅ ማገደር ወምዕራፍ ቦቱ እንዲል ።

ወንጌላው ያውጧ በእሳት ዘኢይጠፍዕ ፤ ኃጥአንን ከጸድቃን ለይቶ በገሃንም ሥቃይ የሚያመጣበት ሥልጣን ገንዘቡ የሚሆን ፤ አንድም ከፋውን ሕሊና ከበገው ሕሊና የሚለይበት ሥልጣን ከህነት ገንዘቡ የሚሆን ፤ ወሥርናዮስ በገውን ሕሊና ከከፋ ሕሊና ለይቶ በመንፈስ ቅዱስ የሚያስጠብቅበት እሱ ፤ መዛግብት ብሎ አዘዛ ስለ ሀብቱ ብዛት ወንጌላ ፤ ከፋውን ሕሊና ከበገው ሕሊና ለይቶ በቀናና የሚያጠፋበት ሥልጣን ከህነት ገንዘቡ የሚሆን እሱ በመንፈስ ቅዱስ እሳትነት ያጠምቃችኋል

በእንተ ጥምቀተ እግዚእ ሊየሱስ

፤፫ ወአሚሃ መጽአ እግዚእ ኢየሱስ እምነ ሊላ ውስተ የርዳናስ ከመ ይጠመቅ እምሞሐንስ ፤፫ ማር ፳፡፱ ፤ ለጌታ ሠላሳ ሲመጣው ለዋሕንስ መንፈቅ ሲተርፈው ያን ጊዜ ጌታ በየሐጌስ እጅ ይጠመቅ ዘንድ ከገሏል ወደደርዳናስ መጣ ። አንድም ለው ሰብሰቡ በማያጠምቅበት ጊዜ መጣ አብ በደመና ዝንቱ ውሎቱ ወልድየ ብሎ ሲመሰክር

መንፈስ ቅዱስ በአምላክ ርዕሰ ወርዶ ከራሱ ላይ ሲቀመጥ አንድነት ሦስትነት ይታወቃልና ፡ ያን ጊዜ ጌታ ከገለጸ ወደ ዮርዳኖስ መጣ እለ ፡ ሐተታ ምነው ባሪያ ወደ ጌታው ይሄዳል እንጅ ጌታ ወደ ባሪያ ይሄዳልን ፡ ባሪያ በጌታው እጅ ይጠመቃል እንጅ ጌታ በባሪያው እጅ ይጠመቃልን ቢሉ ጌታ መምጣቱ ለትሕትና ነው እንጅ ለልዕልና አይደለምና ፡ አንድም ለአብነትነት ጌታ የሐንበን መጥ ተህ አጥምቀኝ ብሎት ቢሆን ዛሬ ነገሥታት መኳንንት መጥታችሁ አጥምቁን ባሉ ነበርና ፡ ሂዳችሁ ተጠመቁ ለግሰት አብነት ለመሆን ፡ ጥምቀቱን በዮርዳኖስ ያደረገው ሰለምን ቢሉ ትንቢቱ ምሳሌው ሊፈጸም ፡ ትንቢት ባሕርጌ ርእየት ወንዮት ወዮርዳኖስጌ ገብአ ደግራሁ ርእየክ ማያት እግዚአ ርእየክ ማያት ወረርሱ ተብሎ ተነግሯል ፡ ምሳሌም ዮርዳኖስ ከላይ ነቁ አንድ ነው ዝቅ ብሎ በደሴት ይከፈላል ከታች ወርዶ ይገናኛል ፡ ዮርዳኖስ ከላይ ነቁ አንድ እንደሆነ የሰው ሁሉ ነቁ አንድ አዳም ነው ፡ ዝቅ ብሎ በደሴት እንዲከፈል አበራኤል በግዝረት አሕዛብ በቅራፈት ተለያይተዋል ፡ ከታች ወርዶ በወደብ እንዲገናኝ ሕዝብና አሕዛብ በክርስቶስ በጥምቀት አንድ ሁነዋልና ፡ አንድም አብሮንም ላምስቱ ነገሥተ ሰዶም ረድቶ አራቱን ነገሥተ ቡድኖችን ድል ነገሥተ ቢመሰስ ደስ ቢለው በመዋዕልየት ትፈቶ ያለከ ወረራው ታርእየኒው ከያሃ ዕለተ አው አለቦ አለ ፡ እሱንስ አታየውም ምሳሌውን ታያለህና ሑር ዕድም ለዝንቱ ዮርዳኖስ ፡ ዮርዳኖስን ተሻግረህ ሂድ አለው ፡ ዮርዳኖስን ተሻግሮ ቢሄድ መልክ ጸዴቅ ኅብስተ በረከት ጽዋዓ እኩቴት ይዞ ተቀብሎታል አብርሃም የምእመናን ዮርዳኖስ የጥምቀት መልክ ጸዴቅ የቀሳውበት ኅብስተ በረከት ጽዋዓ እኩቴት የሥጋው የደሙ አንድም አሉብ ከዚህ ተጠምቆ ከደዌው ድኑዋል ፡ አሉብ የአዳም ከነሕፃናቱ ደዌ የመርገመ ሥጋ የመርገመ ነፍስ ዮርዳኖስ የጥምቀት ምሳሌ ፡ አንድም አሥራኤል ዮርዳኖስን ተሻግረው ምድረ ርስት ቅብተዋል ፡ ምእመናንም አምነው ተጠምቀው ገነት መንግሥተ ሰማያት ገብተዋልና ፡ ኤልያስ ዮርዳኖስን ተሻግሮ ጓነት አርጓል ምእመናንም አምነው ተጠምቀው ገነት መንግሥተ ሰማያት ለመግባታቸው ፡ አንድም የኤልሳቦ ደቀ መዛሙርት ጸበበን ማነደፍ ንው ንግዝም ዕፅ ወንሕንጽ ካልዓ ማነደረ ብለው ሄዱ ፡ እሱም መምህረ ትሕትና ነውና አብሯቸው ሄደ ከደቀ መዛሙርቱ አንዱ ሲቆርጥ ምሳራ ከዛቢያው ወልቆ ከባሕር ገባበት ፡ ዝኒ ኅቡይ እግዚአብሔር ፡ ጌታዬ ጥንቱን የተውሶ ያውም ጠፋ ተጨርሶ አለው የገባበትን አሳየኝ አለው አሳየው ቅርፍተ ዕፅ ቀርፎ አመሳቅሎ ቢመታው መዝቀጥ የማይቻለው ቅርፍተ ዕፅ ዘቅጠ መዝቀጥ የሚገባውን ብረት ይዞት ወጥቷል። እንደዚህም ሁሉ ሞት የማይገባው መለኮት መቶ ሞት የሚገባው አዳምን ለማዳኑ ምሳሌ ፡ ጥምቀቱንም ሽቶ አላደረገውም ፡ አኮ ፈቂዶ ለተጠምቆ አላ ከመ የሀበነ ሱታፊ ንጽሕ እንዲል በመጠመቱም ጸጋ ያገኘበት አይደለም ፡ አኮ ዘረከበ ጸጋ በተጠምቆቱ አላ ከመ ያብርህ መካናተ ወያኔይል ማያተ ለእለ ሀሰምሙ ይጠመቁ ውብቱታ እንዲል ፡ ዮርዳኖስን ብርሀት ማሕዘን ለማድረግ ለጥምቀት ኃይል ለመስጠት ነው እንጂ አንድም ዮርዳኖስ በባሪያ የማይነድል በክረምት የማይተርፍ ማእከላዊ ውኃ ነው የጌታም ጥምቀቱ እኛም ከሙጥቀም በላይ እሱን ከመጥቀም በታች ነውና ፡ ዳግመኛ በባሕረ ጥብርያዶስ ላይ የሚሄድ ውኃ ነው ዕባይ በጣና ላይ እንዲሄድ የጌታም ጥምቀት ከኛ ጥምቀት በላይ ነውና ፡ አንድም ብዙ ንዑሳን አንቅፅት ይገቡበታል እሱ ያበረታቸዋል እንጂ እንሱ አያበረቱትም ፡ የጌታም ጥምቀት ለኛ ጥምቀት ኃይል ጽንዕ ይሆናል እንጂ የኛ ጥምቀት ለጌታ ጥምቀት ኃይል ጽንዕ አይሆንምና ፡ አንድም ገፅ ማን ከዚህ ተጠምቆ ከደዌው ተፈውሷል ንዕማን የአዳም ከነሕፃናቱ ደዌ የመርገመ ሥጋ የመርገመ ነፍስ ዮርዳኖስ የጥምቀት ምሳሌ ፡ አሉብን ዕማን ጌታ የተጠመቁበት ወደሱ አንድ ነው ፡ ትንቢቱን ዐውቆ አናገሯል ምሳሌውንም እንጂ ፀውቆ አስመስሏል ፡ ምሥጢሩ እንደምነው ቢሉ ዲያብሎስ የጨለማ መጋረጃ ጋርዶ በአዳምና በሔዋን ሥቃይ አጸናባቸው ስመ ግብርናታችሁን ጽፋችሁ ብትበበጡኝ ባቀለልሁላችሁ ነበር አላቸው ፡ አዳም ኅብሩ ለዲያብሎስ ሔዋን አመቱ ለዲያብሎስ ብለው ጽፈው ሰጡት መጽፉስ የለም ይሁንብን ማለታቸውን መናገር ነው እንጂ እሱ በሁለት ዕብን ሩካም ጽፎ አንዱን በዮርዳኖስ አንዱን በሲኦል ጥሎታል ፡ በዮርዳኖስ የጣለውን ሲጠመቅ እንደሰውነቱ ተረገጠ አንድ አምሳክነቱ አቅልጦ አጥፋታቸዋል ፡ በሲኦል የጣለውን በዕለተ ዓርብ በእካለ ነፍስ ወርዶ ነፍሳትን ሲያወጣ እጥፋታቸው ወጥቷል ፡

፲፪ ወደሐንበስ ዓቡዮ አንዝ ይብል አንሰ አፈ ቅድ እምግብክ አጠመቅ ፡

፲፫ ዮሐንስ ግን ባሪያ በጌታው እጅ ይጠመቃል እንጂ ጌታ በባሪያው እጅ ይጠመቃልን ብሎ አይሆንም አለው ፡

ወአንተኑ ትመጽእ ኅቤየ ፤

ባሪያ ወደ ጌታው ይሄዳል እንጂ ጌታ ወደ ባሪያው ይሄዳልን አለው ፡ እናቱ ምንትኑ አነ ከመ ትምጽኢ ኅቤየ እሙ ለእግዚአብሔር ብላ ነበርና ፡ ከዚያ አያይዞ እንዲህ አለ ፡

፲፩ ወለውሥሐ አግዚአ ኢየሱስ ወይቤሉ ጎድግ ምዕረሰ ።

፲፩ ጌታ መለስ አንድ ጊዜ በተው አለው ። ሐተታ ፡ አንድ ጊዜ በጠመቅ ሁለተኛ ፡ በፈቃድ በጠመቅ በግድ ፡ በሰውነቱ በጠመቅ ባምላክነቱ መጠመቅ የለበትምና ።

እስመ ከመዝ ተደላ ውሕቱ ለን ይህ ለኛ ተደላችን ነውና ፤ ሐተታ ፡ ራሱን ከየሐንስ አግብቶ አን ተም መጥምቀ መለኮት ተብለህ ከብርሀ ይነገራልና አኔም በባሪያው አጅ ተጠመቀ ተብሎ ትሕትናየ ይነገራልና ወይደልወን ከመ ንፈጽም ሁሉ ጽድቀ ትንቢተ ነቢያትን ልንፈጽም ይገባልና የሐንስ አንዲያጠምቅ ጌታ አንዲጠመቅ ትንቢት ተነገራልና አንድም እስመ ከመዝ ተደላ ለን ። ራሱን ከምእ መናን አግብቶ ይህ ለኛ ተደላችን ነውና ፤ አናንተም ብትጠመቁ ይወርድላችኋል ለማለት ፡ ወይደልወን ከመ ንፈጽም ሁሉ ጽድቀ ። ጽድቀ ተብለን ልን ፈጽም ይገባልና ፡ አንድም ራሱን ከአብ ከመ ንፈስ ቅዱስ ጋራ አንድ አድርጎ ይህ ለኛ ተደላችን ነውና አለ ። አብ ዝንቱ ውሕቱ ወልድየ ብሎ ሲመ ሰከር መንፈስ ቅዱስ በአምሳለ ርግብ ወርዶ ከራሱ ላይ ሲቀመጥ አንድነት ሦስትነት ይገለጻልና ። ወይደልወን ከመ ንፈጽም ሁሉ ጽድቀ ፡ በማገፀን የጀመርነውን ቸርነት ልንፈጽም ይገባልና ። ወአምዝ ጎደጎ ።

ከዚህ በኋላ ተወው ። ሐተታ ፡ አንዲያው አይተወ ውም ስመ አብ ብክ ወስመ ወልድ ለሲክ ወስመ መንፈስ ቅዱስ ህልው ውስቴትክ ባዕደ አጠምቅ በስምክ ወበስመ መኑ አጠምቅ ኪያክ አለው ወልዱ ለቡናክ ከሣቱ ብርሃን ተሣለን ፡ አንተ ካህኑ ለዓለም በከመ ሢመቱ ለመልክ ጸደቅ ብለህ አጥምቀኝ አለው ። ከዚህ በኋላ ተያይዘው ወደ ባሕር ወርደዋል ።

፲፩ ወተጠሚቆ አግዚአ ኢየሱስ ሶቤሃ ወልኦ አማይ ። ሉቃ ፡ ፪ ፡ ፳፩ ፡ ፳፪ ።

፲፩ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከተጠመቀ በኋላ ከውኃው ወጣ ሐተታ ፡ ጥምቀቱን በውኃ ያደረገው በሌላ ያሳደረገው ስለምን ቢሉ ትንቢቱ ምሳሌው ሊፈጸም ፡ ትንቢት ወእነዝጋክመ በማይንጸሕ ወትነጽሑ አምርኩስክመ ተብሎ ተነግሯል ። ምሳ ሌም ለታውልኦ ባሕር ሁሉ ዘይትሐወስ ዘዐ መን ፈስ ሕይወት ባለ ጊዜ በልብ የሚሳቡ በአግር የሚ ያሸከረከሩ በከንፍ የሚበሩ በደመ ነፍስ ሕያዋን ሁነው የሚኖሩ ፍጥረታት ተገኝተዋል ፡ በረው በረው የሄዱ አሉ ከዚያውም የቀሩ አሉ ። በረው የሄዱ የአጥመቃን ከዚያው የቀሩ የጥመቃን ምሳሌ ፡ ይህስ አንዳይሆን ወባረኮመ ለክልኤሆመ በአሐቲ

በረከት ያላል ብሎ በልብ የሚሳቡ የሰብአ ዓለም በአግር የሚያሸከረከሩ ከትሩፋት ወደ ትሩፋት የሚሉ የባሕታውያን ፡ በከንፍ የሚበሩ ተመስጦ ያላቸው የሰማዕታት ምሳሌ ትንቢቱን ዐውቆ አናግሯል ፡ ምሳሌውንም አንጂ ባወቀ አስመስሏል ፍጻሜው አንደምነው ቢሉ ውኃ በዙፋን ካለ ንጉሥ ባደባባይ እስካለ ጽኑስ ለሁሉ ርኩብ ነው ጥምቀት መሠራቱ ለሁሉ ነውና ፡ ውኃ ጽንፍ እስከ ጽንፍ ይፈላል ። ጥምቀትም ጽንፍ እስከ ጽንፍ ይደረጋልና ። ውኃ ያንጸል ጥምቀትም ያንጸልና ፡ ውኃ ለወሰደው ፍለጋ የለውም በጥምቀትም የተሰረየ ኃጢአት በፍዳ አይ መረመርምና ፡ ውኃ መልክ ያሳያል መልክ ያለመ ልማል ፡ ጥምቀትም መልክኦ ነፍስ ያሳያልና መልክኦ ነፍስ ያለመልማልና ፡ በውሀ የታጠበ ልብስ ኃይል ጽንዕ ገዢና አየነሣ ይሄዳል ምእመናንም ተጠምቀው ገድል ትሩፋት እያከሉ ይሄዳሉና ፡ አንድም ሥጋዊ ተፍገር የነርብቃ የነሲፓራ በውኃ ምክንያት ሁኑዋል መንፈሳዊ ተፍገ ርንም በውኃ ለማድረግ ፡ አንድም ሸከላ ሠሪ ሠርታ ስትጨርስ የነቃባት እንደሆነ አን ደገና ከስክሳ በውኃ ለውሳ ታድሰዋለች ። ተሐድሶም በጥምቀት ነውና ፡ አንድም በውኃ ቀድሞ ሰብኦ ትካትን ኋላ ግብጻውያንን ካጠፋበት በኋላ ለመግት አንጂ ለምሕረት አልተፈጠረም ብለውታል ፡ ለም ሕረትም እንደተፈጠረ ለማጠየቅ ። ሐተታ የወዲ ያኛው ቀስቱን እያጋለ መርዝ አየቀባ እያተባ ይመ ጣል ። የወዲህኛውም አግዚአብሔር ጥበቡን ገልጾ ለት ጀባውን ከውኃ ነክሮ ለጋሻው አልብሶ ይሄዳል መርዙን ጀባው ይጠርግለታል ፡ ግለቱን ውኃው ያቀዘቅዘለታል ስለቱን ጋሻው ይመልስለታል እንደ ዚህ ሁሉ ምእመናንም በጥምቀት ባገኙት ኃይል ድል ይነሳሉና ።

ወናሁ ተርገው ሎቱ ሰማይ ፡ ሰማይ ተከፈተለት ። ሐተታ ፡ በሰማይ መከፈት መዘጋት የለበትም ደጅ በተከፈተ ጊዜ የውስጡ እንዲታይ ያልተገለጸ ምስ ጢር ተገለጸለት ቢል ነው ። ወርእየ መንፈስ አግ ዚአብሔር እንዘ ይወርድ ከመ ርግብ ወነበረ ሳፅሌሁ መንፈስ ቅዱስ በአምሳለ ርግብ ወርዶ ለራሱ ላይ ሲቀመጥ ጥበት አየ ። ሐተታ ፡ መንፈስ ቅዱስን ርግብ አለው ርግብ ኃዳጊት በቀል ናት ። መንፈስ ቅዱ ስም ኃዳጊ በቀል ነውና አንድም ርግብ በኖገ ጊዜ ሐጼማየ አይነነትግ ማየ አይነ ስትል ቀጽለ ዕዕ ዘይት ይዛ ተገኝታለች ፡ መንፈስ ቅዱስም ተስፋ መስቀ ልን ያበሥራልና ፤ አንድም ርግብ ከንፏን ቢመቷት ዕንቁላሏን ቢሰብሩባት ቢቷን ካላፈረሱባት አት ሄድም ። መንፈስ ቅዱስም ኃጢአት ቢሠሩ ፈጽ መው ካልካዱት እይለይምና ፤ ታሪክ ፡ አንድ ባሕ ታዊ እንዳየው ወለቱ ካህን ግጥርን አገጣ አይቶ

በሐጽ ዝሙት ተነደፈ ፡ ላጣባሽ አላት ላባቲ ንገረው እምቢ አይልህም አላቸው ሂደ ነገረው ፡ ፈጣሪ ዩን ልጠይቅ ብሎ ከጣዖቱ ዘንድ ገብቶ ልስጠው አልስጠው ብሎ ጠየቀው ፡ ቆቡን ይቅደድ ፈጣሪውን ይካድ ይኸን ካላደረገ አትስጠው አለው ሂደ ነገረው ፡ ቆቡን ቀደድ ፈጣሪውን ካድ ፡ በዚህ ጊዜ አድሮ በት የነበረ መንፈስ ቅዱስ በነጭ ርግብ አምሳል ተለይቶት ሲሄድ አይቷል ፡ ያልኸኘን አደረግሁ ስጠኝ አለው ሁለተኛ ልጠይቅ ብሎ ገብቶ ቢጠይቅው ፡ ቆዩ ፈጣሪውም ፈጽሞ አልራቀውም ባጠገብ ባጠገቡ ጸጠብቱዋልና አትስጠው አለው ፡ አይሆንም አለው ፡ በዚህን ብዬ ፈጣሪዬን ካድሁ ቆቤን ቀደድሁ ብሎ ንስሐ ቢገባ ተመልሶ በርግብ አምሳል ሲያደርበት አይቷል ፡ ጥምቀቱን በመዓልት ያላደረገው በሌሊት ያደረገው ስለምን ቢሉ ፡ በመሃልት እድርነት ሲሆን መንፈስ ቅዱስን በቁሙ ርግብ ነው ብለው በተጠራጠሩ ነበርና አሁንስ በቁሙ ርግብ እለመሆኑ መንፈስ ቅዱስ መሆኑ በምን ይታወቃል ቢሉ ፡ ጌታ የተጠመቀ ከሌሊቱ ባሥረኛው ሰዓት ነው በዚያን ጊዜ ተሐዋስያን ከየቦታቸው አይናወጡምና ፡ በቁሙ ርግብ እለመሆኑ መንፈስ ቅዱስ መሆኑ በዚህ ይታወቃል ፡ መንፈስ ቅዱስም መውረዱ ከውኃው ከወጣ ከየሐንብ ከተለየ ነው ፡ ከውኃው ሳለ ወርዶ ቢሆን ለቀድሞት ግድቶች የወረደ ነው ባሉ ነበረና ከየሐንብ ጋራም ሳለ ቢሆን ስለ ክብረ የሐንብ የወረደ ነው ባሉ ነበርና ፡ ረቦ ወርደል ያሉ እንደ ሆነ አብምሉእ ነው እንተም ምሉእ ነህ እኔም ምሉእ ነኝ ሲል ፡ አሰይፎ ወርደል ያሉ እንደሆነ የብሉይ መዋዕል የአብ ሕይወት ነኝ ይባሉዋ መዋዕል ያንተም ሕይወት ነኝ እኔም ብሉዋ መዋዕል ሕይወት ነኝ ሲል ወርዶ ራሱን ቆንጦጥ አድርጎ ይዞታል አብ አኃዚ ዓለም ነው እንተም አኃዚ ዓለም ነህ እኔም አኃዚ ዓለም ነኝ ሲል ፡ መውረዱ ግን የማግኘትን ለመግለጽ ነው ፡ እንደም ስለብነት እናንተም ብትጠመቁ እንዲህ ይወርድላችኋል ለማለት ወናህ መጽሐቃል ኢምሰማይ ዘይብል ዝንቱ ውሐቱ ወልድየ ዘኢ ፈቃር ዘቦቱ ሠመርኩ ፡ ሉቃ ፩ ፴፮ ፡ ፪ ፡ ፪ ፡ ፲፮ ፡

፲፯ ለተዋሕዶ የመረጥፁት በሉ ህልው ሁኔ ልመስክበት የወደድሁት ልጄ ይህ ነው የሚል ቃል ከወደ ሰማይ ተሰማ ሐተታ ፡ በዚህ አድሮ ያለው ልጄ ነው እሳስም ፩ አካል ፩ ባሕርይ አድርጎ ይህ ልጄ ነው አለ እንጂ ፡ እይቤ ዘላዕሶ ዝንቱ ወልድየ እሳ ይቤ ዝንቱ ውሐቱ ወልድየ እንዲል፣ ወልድየም ግለቱ እንደ አምላክነቱ ነው እንጂ እንደ ሰውነቱ አይደለም ፡ እይቤ ዝንቱ ወልድየ ዘከመ ትሰብኡት እሳ ይቤ ዝንቱ ውሐቱ ወልድየ ዘከመ መለኮቱ እንዲል ፡

በአንተ ተመክሮት ዘኢየሱስ ፡

ምዕራፍ ፩ ፡

፩ ወእምዝ ወስዶ መንፈስ ገዳመ ለአግዚአ ኢየሱስ ፡ ማር ፩ ፡ ፲፪ ሉቃ ፩ ፩ ፡ ከተጠመቀ በኋላ ፈቃዱ አነሣሰቱ ወደ ገዳም ወሰደው ፡ ወሰበ ትሰምዕ እንዘ ይብላስ መንፈስ ወስዶ ገዳመ አትሐሲኬ ከመ ፍጡር ውሐቱ ፡ አላ መንፈስሰ ሥምረቱ ይለቲ እንዲል ፡ እንደም መንፈስ ቅዱስ የሚል አብነት ይገኛል ለማዕቃትን አነሣሥቱ ወደ ደም ጸድቃንን አነሣሰቱ ወደ ገዳም እንዲወሰድ ወሰደው ግለቱ አይደለም ፈቃዳቸው እንደ መሆኑን መናገር ነው ፡ ተጨምሮም አልዋለም ለላደረግ ፅሁፍን ገዳም ሄደል ፡ እናንተም ተጨምሩትሁ አትዋሉ አትደሩ ዕለቱን ገዳም ሂዱ ለማለት አብነት ለመሆን ወደ ገዳም ሄደ አለ ፡ አዲም ከዚህ ዓለም አፍአ በምትሆን በነነት ድል ተነሥቶ ነበርና ፡ እሉም ከዚህ ዓለም አፍአ በምትሆን በነነትም በግድ አርሱ ስት ጋጣውእ ድል ስመንሳት ፡ እንደም በገዳም ጸር ይቀላል ለወጣንያን አብነት ለመሆን እንደም በገዳም ጸር ይጸናል ለፍጹማን አብነት ለመሆን ፡ ከመ ይትመክር እምዲያብሉስ ከዲያብሉስ ይፈተን ዘንድ ፡ እፈተናለሁሰ ብሎ ሄዶ ቢሆን ዕዳ በሆነ በት ነበር ፡ ከሂደ ዘንድ ጸናን እየቀለመ ይሰብርበታል እንጂ ፡

ይህንም ጸር እምርበታለሁ ብሎ አላደረጓውም ንግሐ ፩ ፡ መዓዶ እምአፍአ ከሙ ትኩኝ ፍቱን ወሰደከ እንዲል መከራውንም ሽቶ አላመጣውም አኮ ፈቀዶ መከፈሁ ለእሳኢ አላ ከመ ያብጥል ጋደሎ ለዘያሚ ክሮ በጋይሉ ለቃል ዘኮን ፎደ ምዕል ሥጋ እንዲል ፡ መከራውንም አነሣሥቱ አላመጣውም ኢሆኑ እግ ዚእን እሉንቱ ሕግግነቱ ከመ ይባልቱ ዲባሁ አላ በሁከቱ ማሰኑ እንዲል ፡ መዋጋቱም በሰውነቱ ነው ፡ እሠርዓ እግዚአብሔር ቀትሎ በመለኮቱ አላ በሥጋው ዘይትዌከፍ ሕግግነቱ እንዲል ፡ ድል መንሳቱም በሰውነቱ ነው እንጂ በአምላክነቱ አይደለም ወኢሞሉ በጋይሉ መዋኢት እንዲል በአምላክነቱ ስሉ ድል ቢካላው ባልተደነቀም ነበር ፡ ሶበሰ ጥላ እግዚአብሔር በጋይሉ መዋኢት እምኢኮን መንከረ ወእም እቃነቱ ትናት ዘውስቱክ ዘኢሰብሐት ወዘኢውድሰት እኮ መንከር እመ ምእ ጋደል ሳድኩም እንዲል ፡

፪ ወእመ ማ መዓልተ ወማ ሌሊተ

፪ ማ መዓልተ ማ ሌሊት ደመ ፡ ሠራዲ ሕግ ነውና ጸምን መጀመሪያ ሕግ አይረገ ፡ እንደም ሥራውን በጸም ጀመረ ፡ ሐተታ ፡ መብል ለጋጣ ውእ መሠረት እንደ ሆነ ፡ ጸምም ለምገባር ለትና ፋት መሠረት ፍትና ፡ እግ ለጸሎት ወእነታ ለአር

ምጥ ወነት፡፡ ለእንብሳ ወጥንተ ክሉ ገድል ወናይት እንዲል ። ማመጃልት ማ ሌሊት መሆኑ ስለምን ቢሉ ቀድሞ እባቶቹ ነቢያት ማ ማ ጸመዋል ከዚያ ቢያተርፍ አተረፈ ቢያጉድል አጉደለ ብለው አይሁድ ደረቱን ሕገ ወንጌልን ከመቀበል በተከለከሉ ነበርና ፡ ሙሴ በማ ዘመኑ ለዕብራዊ ረድቶ ገብጸዊን ገድሎ በጥጸ ቀብሮታል ። ሙሴ የወልደ እግዚእ ዚክላብሔር ዕብራዊ የአዳም ገብጸዊ የዲያብሎስ ጥጽ የመለቀል ። አንድም የፎቱ እርእሰተ ኃጣውአ ምሳሌ ፡ ሙሴ ማ ጸም ሕገ ልሪትን ሠርቷል እሱም ማ ጸም ሕገ ወንጌልን የሚሠራ ነውና ሙሴ ማ ዘመን በምድያም ኑር እሥራኤልን ከግብጽ አውጥቷቸዋል ። እሱም ማ ጸም

ነፍሳትን የሚያወጣ ነውና ፡ እንድም የእሥራኤል ጉበኞች በማ ቀን ተመልሰዋል ። እሱም የመንግሥተ ሰማይ ጉበኛ ነውና እሥራኤል በገዳም ማ ዘመን ኑረው ምድረ ርባት ገብተዋል ። እናንተም ማ ብትጸሙ ጌሳት መንግሥተ ሰማያት ትገባላችሁ ለማላት ። ኤልያስ ማ ጸም ገነት ገብቷል ። እናንተም ማ ብትጸሙ ገነት መንግሥተ ሰማያት ትገባላችሁ ለማለት ሕዝቅኤል በፀጋማይ ጉኑት ማ ቀን ተኝቶ ስድስት መቶ መታን አስነሥቷል ። እናንተም ማ ብትጸሙ ትንሣኤ ዘለክብር ትንሣላችሁ ለማለት ፡ ዕዝራ ማ ቀን ከምግብ ተከልክሎ መጸሐፍትን እጽፏል ። እንበ በውእቶን መጥፅል አብላዕክ አክለ ወኢሰተይኮ ማየ ። አመንቱሰ መግልተ ይጽሕፉ ወሠርክ ይደረሩ እንዲል እነዚያ ቀን ሲጽፉ እየዋሉ ግታ ይመገባሉ ። እሱ ግን ቀን ሲያጽፈው የሚወጣውን ልሊት ሲያስብ ሙያድር ነበር ። እናንተም ማ ብትጸሙ ምሥጢር ይገለጥላችኋል ለማላት ፡ እኩብ እካሉ የደገደገበት እንደሆነ ማ ቀን ከምግብ ተከልክሎ ይሰነብታል ። በስቁረተ ዕዕ በስቁረተ እብንም ቢሉ አልር ሲሄድ ተገር ይወድቅለታል ይታደሳል ። እናንተም አርባ ብትጸሙ ተሐድሶተ ነፍሱ ታገኛላችሁ ለማለት ። ምሳሌውን አውቆ እስመስኃል ፍጻሜው እንደምነው ቢሉ አዳም በማ ቀን ያገኘውን ልጅነት አስወሰደ ነበርና ለሱ እንደካሰ ለማመየት ፡ አንድም በማቀን ተስእሎተ መልክእ ለተረጸመለት ሰው ሁሉ ሊከስ እንደመጣ ለማመየት ። ላፎቱ ባሕርያት ፀሥር ዐሥሩን ለመካስ ። አምስተኛ ባሕርያ የነፍስን የጫመሩ እንደሆነ ስምንት ስምንቱን ሊከስ እንደመጣ ለማመየት ። ከዚህም ተራብ አልሳሳም ተዋጋ ድል አልተነሣም ወሰባ ጸመ እግዚእ ማመጃልተ ወግሌሊተ ከሠተ ከመ አሐመ ሥጋሁ እምረኃብ ወጽዎፅ በኃ ይል ዘይደሉ ለመለኮት እንዲል ፤ ከዚህም ሥራውን ሠርቶ ሥሩ እስ እንጂ ። ባልዋጂበት ጣት የዘንዶ ጉድጓድ ይለኩበት እንዲሉ ባይሠራ እኛን ሥሩ እሳ ለንም ወሐርን እግዚእ ለጅስ ግብራት እንዲል ፤

ግድምት የተባሉ ጥምቀት ፡ ተለምኖ ኃጣውአ ከዊነ ሰማዕት ተባሕትም ምንክስና ። ጥምቀት በእደ የሐንሰ መጠመቅ ተለምኖ ኃጣውአ ከተለማንያን ኃጣውአ ጋራ እንድሁኖ መቆጠር ከዊነ ሰማዕት እንሰ በእንተ ዝንቱ ተወሰድኩ ወእንበይነ ዝንቱ መጸእኩ ውሰተ ዓለም ከመ እኩን ሰማዕተ በጽድቅ ብሎ ከኢሳቦስ ፊት ቁም መመስከር ተባሕትም ማ ቀን ከምግብ ተከልክሎ በገዳም መኖር ፡ ምንክስና በድንግልና መኖር ነው ። ረቂቅ ዘእምረቂቅ እንደሆነ ለማመየት በኅቱም ድንግልና ተወሰነ በኅቱም ድንግልና ተወሰደ ። ዘአይርኅብ እም ዘአይርኅብ እንደሆነ ለማመየት ማ መግልት ማሌሊት ጸመ ዘአይትገሠሥ እምዘአይትገሠሥ እንደሆነ ለማመየት በባሕር ላይ ሄደ ። ብርሃን ዘእምብርሃን እንደሆነ ለማመየት ብርሃን መለኮቱን በደብረ ታቦር ገሰጸ ሕይወት ዘእምሕይወት እንደሆነ ለማመየት ያራት ቀን ራሳ አልግዛርን እነሣ ። ወእምዛ ርኅብ ፡ ከዚህ በኋላ ተራብ ። ሐተታ ረኃቡም የፈቃድ ረኃብ ነው እጂ እንደኛ ረኃብ አይደለም እኛ ብንበሳው ቁንጣን ብንተወው ስልት ቀጠና ይሆንብናል ፤ ረኃብ እግዚእነሰ እኮ ከመ ረኃብ ዚእነ ላላ ገጸ ረኃቡ ፍሉጥ እምነነ ለነሰ በግብር ይመውአነ ወሎቱስ በፈቃዱ እንዲል ፤ እንድ ጊዜ ርኅብ እንድ ጊዜ አርኅበ ይላል እንደምነው ቢሉ ፡ ከጀት እካል ፩ እካል ከሁለት ባሕርይ ፩ባሕርይ እንደሆነ ለማመየት ። በእንተ ምንት ርኅብ እግዚእነ ዘእንበስ ዳዕሙ ከመ ያጠይቅ ከመ ውሕቱ እም ፤ ሀላፊያት እንዲል ። መራሹም ለእጽድቀተ ትሰብእት ሰካሣ ነው ።

፤ ወቀርቦ ዘምጸከር ።

፤ የሚፈታተነው ዲያብሎስ ተረብ ሐተታ እንዲያው አይቀርበውም ርኅብኩ የሚል ድምፅ ፀሰ ምቶት ፍራ ዕዕ ሲሻ አይቶት ፡ መልኩን አጠውልን ታይቶት እሱም እንዲያው አይቀርብም በእምሳለ ሠዓሊ በእምሳለ ሐራሲ በቀዳዳ ሽልቻ ትኩስ ዳቦ የያዘ መስሎ ሁለት ደንገጊያ ይዞ ይቀርባል እንዲንሳተ እንዲን ለኔ ዳቦ አድርገህ እንብላ እለዋለሁ ደንገጊያውን ዳቦ ከማድረግ የያዘኸውን እንበላም ያለን እንደሆነ እዳምን እባቱን በመብል ምክንያት ድል እንደነሣሁት እሱንም በመብል ምክንያት ድል እነሣዋለሁ ብሎ ፡

ወይቢሎ እመበ ወልደ እግዚአብሔር እንተ በል ከመ እላ ሕዕባን ኅብስተ ይከኖ ፡

በየርዳናስ ዝንቱ ውእቱ ወልደየ ብሎ ሲመስከርለት ስምቶ ነበርና የእግዚአብሔርሰ ልጅ ከሆንክ እኒህ ደንገጊያዎች ኅብስቱ ይፀኑ ፀፀህ እዘዝ እሰው ። ቢያደርገው የሰይጣን ተእዛዚ ብየ ዕዳ አልበታለሁ

ባያደርገው ደካማ አሰናዳለሁ ፡ ቢያደርገው ሌላ ጾር እሻለታለሁ ባያደርገው ድካሙን አይቼ አቀርባለሁ ብሎ ፡ ደንጊያውን ኅብስት እድርግ ማለቱ ምን ልማድ ይዞ ነው ቢሉ በየሴፍ ልማድ ፡ የሴፍን አባቱ የሉን ስንት ለብቻ እሴዞ ለወንድሞችህ ስንቃቸውን ሰጥተህ ወንድሞችህን ጠይቀህና ብሎ ላከው ፡ ያሉ በትን እጥቶ ሲፈልግ የሉ ስንት እለቀበት ከዚያ እንዳይበላ አባሉ ያላዘዘው ነው ፡ ረኃብ ጸንቶበት ሳለ መልእክ ያባትህን ፈጣሪ ደንጊያውን ዳቦ እድርግልኝ አትለውም አለው ፡ ወደ እግዚአብሔር ቢያመለከት ደንጊያው ዳቦ ሁኖለት ተመግቧልና እንዲህ አለ ፡

፪ ወአውሥእ እግዚእ ኢየሱስ ጌታም መለሰ ፡ ወይቤሉ ጽሑፍ ከመ እኮ በኅብስት ከመ ዘየሐዩ ሰበአ ፡ ዘዳ ፩ ፫ ሉቃ ፱፻፱ ፡

፫ ሰው የሚድነው በኅብስት ብቻ እንዳይደለ ተጽፏል ፡

እሳ በኩሉ ቃል ዘይወፅእ እምእፋሁ ለእግዚአብሔር እግዚአብሔር ዳን ያለው ይድናል ሙት ያለው ይሞታል እንጂ ፡ እንድም ሰው የሚያድን ገበሬ በጻረበት በኅብስት ብቻ እንዳይደለ ተጽፏል ፤ እግዚአብሔር ምግብ ይሁን ያልሞቱ ምግብ ይሆናል እንጂ እስራኤል ፱ ዘመን በትርህ አልወደተ ሚግህ አልወለቀ ልብሰህ አላለቀ እንዲሁ ከሙት ያናስ በደሙና አይበት ተቋጥሮ በነፋስ ወደልጋዝ ተጥኖ ሙጠት ድን ብላል አሁኑ ሙልኩ በረድ ሙሰሉ ወእንዝ የኃድግ ህቦ ይላል የውርጭ ገበታ ሲነጻፍ እየዘነመላቸው እርባ ዘመን ተመግበዋልና ፡ እንድም ሰው የሚድን ገበሬ በጻረበት በኃረበት በእንጀራ ብቻ እንዳይደለ ተጽፏል ፤ በዓቂብ ሕግም በትምህርትም ነው እንጂ ሐተታ ፡ የሰው ባሕርይ ባሕርይ እንስሳዊ ባሕርይ ሙልእካዊ ነው ባሕርይ እንስሳዊ ምግብ ሲያጣ ይጎዳል ፡ ባሕርይ ሙልእካዊ ትምህርት ሲያጣ ይጎዳልና አእምሮ ከመ በእማን ሲያይ ቃለ እግዚአብሔር ሲሲተ ልብቃላቲሁ ለእግዚአብሔር ወእምጽኦ ረኃብ እከል ወጽምዓ ማይ ሰብሔር ረኃብስ እምሰሚዓ ቃለ እግዚአብሔር እንዲል ፡ እንድም ወልደ እግዚአብሔርስ ከሆንህ ይህ እንደ ድንጊያ ፈዞ ያለ ሰውነትህ ኅብስተ ሕይወት ኅብስተ ሙድኃኒት ይሁን ብለህ እዘዝ ሲያሰኘው ነው ፡ ጌታም ሰው የሚያድን በዕሩቅ ብእሲ ሥጋ እንዳይደለ ተጽፏል ፡ እካላዊ ቃል በተዋሐደው ሥጋ ነው እንጂ አለው ፪ ወእምዝ ነሥኦ ወወሰዶ ውስተ ትድሰት ሀገር ፡

፭ ከዚህ በኋላ ወደ ቅድስት ሀገር ወደ ኢየሩሳሌም ሙሴደሙ ሐተታ እሱስ እይወሰደውም ፈቃዱን ዐውቆ ስለሄደለት ካህናትን ድል ነሥቼበት በማላውቅ

በገዳም ቢሆን ነው እንጂ ፡ ካህናትን ድል በምነሳ በት በቤተ መቅደሰ ቢሆን መች ድል ይነሳኝ ነበር ብሏል ፈቃዱን አይቼ ስለሄደለት ነሥኦ ወሰዶ እዕረጎ ይላል ወዓቀሞ ውስተ ተድባብ ቤተ መቅደስ ፡ ተድባብ ማዕዘንት ርእሰ ይላል አብነት ፡ ተድባብ ያለ እንደሆነ ከዝንቦው ማዕዘንት ያለ እንደሆነ ከምሕዋሩ ርእሰ ያለ እንደሆነ ከጉልላቱ አቆመው ፡ ከዚህም በአምሳለ ሊቀ ካህናት አምሞ ጠምሞ መነሳን ይዞ ይታየዋል ፡

፮ ወይቤሉ እመሰ እማን ወልደ እግዚአብሔር እንተ ቅንጽ እምዝየ ወተወረው ታሕተ ፡

፮ መዝ ፡ ፲፩ ፡ በእውነት ወልደ እግዚአብሔር ከሆንህ ከዚህ ዘለህ ወደታች ውረድ እለው ፡ ሐተታ ቢለበር ዐርፈዋለሁ ባይሰበር ምትሐት እሰኝዋለሁ ቢያደርገው ሌላ ጾር እሻለታለሁ ባያደርገው ደካማ አሰናዳለሁ ቢያደርገው የሰይጣን ተአዛዚ ብየ ዕዳ አልበታለሁ ባያደርገው ድካሙን አይቼ አቀርባለሁ ብሎ ነው ፡ እሰመ ጽሑፍ ከመ ለመላእክቲሁ ይኤዝዞሙ በእንቲእከ ከመ ይዕቀቡክ በኩሉ ፍናዊክ በመንገድህ ሁሉ ይጠብቁህ ዘንድ መላእክትን ሰላንተ እንዲያዛቸው ተጽፏልና ፤ ወበእደዊሆሙ ያነሥኩክ ከመ ኢትትዐቀፍ በእብን እግርክ እግረክ ይላል ፤ እግርህ እንዳይሰናከል በእባቸውም ያነሡሃል የሚል ጽሑፍ አለና ፡ ጌታ ከላይ ጠቅሶበት ነበርና ፡ እሱም ፈንታውን ይንጉዳጉዳል ፡

፯ ወአውሥእ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሉ ካዕቢ ጽሑፍ ኢታመክሮ ለእግዚአብሔር አምላክክ ፡ ፯ ፡ ዘዳ ፡ ፲ ፡ ፲፮ ፡

ዳግመኛ ፈጣሪህን እግዚአብሔርን አትፈታተነው የሚል ጽሑፍ አለ አለው ፤ እንዲህ የሚል ከምን አለ ቢሉ እንደ ጊዜ ገድሎ ጠቀሰ ፡ እሥራኤል በገዳም ሳሉ ሙሴ ካሥራሁለቱ ነገድአውጣጥቶ ኢያሱና ካሌብን ምድረ ርስትን ሰልላችሁት ብሎ ሰደዳቸው ፡ እሳቸውም ሰልለው ሲመለሱ ከወይኑ ዘለላ ከሰንደው ዛላ በባጢ ቀፎ ይዘው መጡ ፡ እንደምን ሁናችሁ መጣችሁ ሀገሪቱስ እንደምን ያለች ናት ብለው ጠየቋቸው ፡ ሀገሪቱስ መልካም ናት እንደዚህ ያለ ታፈራላችኋል ብሎ ርኢኦ ደቂቆ ሰኤናቅትኖሙ ከመ እርዝ ወጽንዎሙ ከመ እውልዕ ንሕነሰ ኮነ ከመ እናብጥ በቅድሚሆሙ ምድርኒ ትረድኦሙ ወተዓቅቦሙ ብለው ፲ሩ እስገርመው እስፈርተው ተናገሩ ካሌብና ኢያሱ በፈቃደ እግዚአብሔር እንገባታለን እሉ ፲ሩ ካገባንስ እሁን ያግባን ሙሴ ታቦተ ጽዮንም እሁን አትነሣ እናንተም እግዚአብሔር ፈጣሪያችሁን አትፈታተነት አላችው ፡ እይሆንም ብለው ሄዱ ፡ በወሰን ያሉ እሕዛብ ገጥመው

ድል አደረገችው፤ በዚህ ጊዜ ከባሕር ጠልቀው፤  
ከገደል ወድቀው አልቀዋል፤

ከዚህም ጊዜ አንድ ጊዜ ገድሎ ጠቀሰው።

፩ ወደምዝ ነገሥት ዲያብሎስ ወደሰረገ ውስተ  
ደብር ነዋሽ ጥቀ

፪ ከዚህ በኋላ ወደ ረጅም ተራራ አወጣው  
ሐተታ ነገሥታትን ድል በማልነግሰት በቤተ መቅ  
ደስ ቢሆን ድል ነግሶች እንጅ፤ ነገሥታት ድል በም  
ነግሰት በተራራ ቢሆን መቶ ድል ይነግሩ ነበር ብሏል  
ፈቃዱን ዐውቆ በሰላም ለሰላም አሰረገ አለ።

ወደረደሩ መንግሥታት ክሉ ዓለም፤ ወክሉ ክብር፤  
ጠጠሩን ወርቅ ብር፤ ትጠሉን ግምጃ አስመስሎ አሳ  
የው አንድም መንግሥታት ክሉ ዓለም። ግዛቱን  
ሁሉ አሳየው ወክሉ ክብር አንሰሳትን አራዊትን  
ፈረሰ በቅሉ ሠራዊት አስመስሎ አሳየው፤ እሱስ  
ያይሉታል ቢሉ በሰመሰለው ነው እንጅ አያይሉትም  
ድል መንሳቱ በምን ይታወቃል ቢሉ ባለመጽነት።

፬ ወይቤሉ ዘንተ ክሉ እሁበክ አምከመ  
ሰንደክ ሊተ ወአማካከኒ፤ ደፋር ነውና ብትሰግድ  
ልኝ አጅ ብትነሳኝ ይህን ሁሉ እሰጥሃለሁ አለው።

፭ ወደምዝ ይቤሉ እግዚአ ኢየሱስ ሐር እም  
ድገሬየ ሰይጣን።

፮ ዘዳግም ፯ ፲፪፡ ከዚህ በኋላ ከኋላየ ወግድ  
እለው ራስ አይቶ የሚመጣ ጠላት ክፉ ነውና ጽኑ  
ባላጋራዬ ሲል ነው። ወግቀመ አደርሃ ሰይጣን  
ሳሰለ ሰሎሞን አንዲል። አንድም አምዘድገሬየ ይላል  
አብነት ከኔ በኋላ ከሚነሱ ከምእመናን ወግድላቸው  
አለው። እንዲህ ባለው ጊዜ አንደጠሰ ተኖ እንደ  
ትቢያ በኖ ጠፍቶአል። ሐተታ እስካሁን ሐር አሳ  
ለው አሁን ሐር ማለቱ ስለምን ቢሉ። በቀዳሚ ጊዜ  
ጉየይ ወበካልዕ ጊዜ ጉየይ ወበሣልሰ ተንሥእ ወተ  
ቃተል እንዲል፤ አብነት ለመሆን በምስተኛው ድል  
ንሱ ለማለት ንጉሥ በመንግሥቱ ጉልማሳ በሚሰቱ  
እንዲቀና፤ ጌታም ለአምልኮቱ ቀናፊ ነውና፤ አስመ  
አነ አምላክ ቀናፊ ዘአፈዲ ኃጢአተ አብ ሳሰለ  
ውሉድ እስከ ሣልሰ ወራብዕ ትውልድ ለእሱ ይጸ  
ልዑኒ። ወለአሰሰ ያፈቅሩኝ አገብር ምሕረተ እስከ  
፲ቱ፻ ትውልድ እንዲል።

፳፻ ለእግዚአብሔር አምላክነት ትሰግድ ወከያሁ  
ባሕቲቶ ታምልክ፤ ለፈጣሪህ ለእግዚአብሔር  
ትሰግድ ዘንድ እሱንም ብቻ ታመልክ ዘንድ ተጽ  
ፏል አለው። ሐር እምድገሬየ ባለው ጊዜ እንደጠሰ  
ተኖ እንደ ትቢያ በኖ ጠፋ አሳለምን ስማን ይጠቅሰ  
ዋል ቢሉ ሰይጣንና ውሻ ምልልሰ ወዳጅ ነውና ተመ  
ልሶ ያሰማዋል። አንድም አንድ አምላክነቱ አጽን  
ቶት ሰምቶ ይሄዳል። አንድም ወደጋሁ ታሰምሶ

እንዲል ካሰበት ሁኖ እንዲሰማው አድርጎታል።  
አንድም ከሐተታ ለመዳን ጥቅሱ ይቀድማል።

፲፩ ወደምዝ ነገሥት ዲያብሎስ።

፲፩ ከዚህ በኋላ ተመው እስከ ጊዜሁ ብሉ በሉ  
ቃስ ያቀናዋል። በዕለተ ዓርብ በአይሁድ ሥግው  
ሁኖ እስከ ያሰቅሰው ድረስ አይመለስበትም። ከዚ  
ህም በኋላ ልጅ ተወልዶ ለአዳምና ለሔዋን በምስቱ  
አርእስተ ኃጣውአ ድል ነግላቸው። አሁን ዛሬ ደም  
ያለበት ሰው ገሻ እስከ ሥቶ አምባውን ሰብሮ ደመ  
ኛውን ገድሎ ደሙን መልሶ ሲሄድ የቀሩት ከዛፍ  
ከገደል ተጠግተው የሆነሰ ሆነ አንተ ማነህ እንወቅህ  
ባሉት ጊዜ የዘመዶችን የእገሌ የእገሌ ደም የማይቀር  
ብኝ እኔ እገሌ ነኝ ብሎ እንዲል፤ ጌታም የአባቱ  
የአዳም የአናቱ የሔዋን ደም የማይቀርብኝ ሲል በም  
ስቱ አርእስተ ኃጣውአ ድል ነግላቸው፤ ምስቱ አር  
እስተ ኃጣውአ ሰባት ትዕቢት ፍቅረ ንዋይ ናቸው።  
ሰባት ያልሰጡትን መሻት ነው። ትዕቢት አምላክ  
አሆናለሁ ማለት ነው። ፍቅረ ንዋይ በቃኝ አለማለት  
ነው። በዚህ ሁሉ ድል ነገሥታት። ዛቴ ስፍጠት  
እንተ ረሰየቶ ለአዳም ይታመናል ውስተ መራት ወሶበ  
በጽሐ ንበ አምላኪየ ውንቤ ሲሳይ ለክሉ ገብአ  
በይጣን ተጋራር ወተመዊአ

እንዲል፡ አንድም ድል መንሳቱ ስለአዳምና ስሔዋን  
ብቻ አይደለም ለሁሉም ድል ነገሥታቸዋል የመነኩሳ  
ትም ጸራቸው ስስት ነው። በሹት ጊዜ አያገኙትምና  
በትገርምት ነዋሪዎች ናቸው። በቦታቸው በገዳም  
በሰስት ቢመጣበት በትዕግሥት ድል ነገሥታቸዋል  
የካህናት ጸራቸው ትዕቢት ነው። አእምሮችን ረቂቅ  
ማዕርጋችን ምጡቅ እያሉ ይታሰያሉ። በቦታቸው  
ውም በቤተ መቅደስ በትዕቢት ቢመጣበት በትሕ  
ትና ድል ነገሥታቸዋል። የነገሥታት ጸራቸው ፍቅረ  
ንዋይ ነው። ቤታቸውን ከፍ ካለ ቦታ ሠርተው ያለፈ  
ያገደመውን የወጣ የወረደውን እያዩ የዚህ ሁሉ  
እንጅ ኑሮው በኛ ነው እያሉ ገንዘብ ይሰበስባሉ ቦታ  
ቸው በተራራ ነው። በተራራ በፍቅረ ንዋይ ቢመጣ  
በት በጸሊዓ ንዋይ ድል ነገሥታቸዋል። ከዚህ በኋላ  
ኃጢአት ከሥሩ እንደተነቀለ ዛፍ ሁኖአች ከሥሩ  
የተነቀለ ዛፍ አንዳይለመልም አንዳያብብ እንዳያ  
ፈራ ኃጢአትም በፍዳ የማታሲዝ ሆናለች። ዛሬ  
የተያዙ አሉሳ ቢሉ አሊህማ ዐዋጅ አፍራሾች  
ናቸው። ንጉሥ ይዘምታል ድል ነገሥት ሲመለስ ከመ  
ንገድ የወጣህ ወታደር ብሎ ዐዋጅ ይነግራል በደለኛ  
ወታደር ገንዘብ ሲዘርፍ ከመንደር ገብቶ ቢሞት  
ንጉሥ ድል አልነግም ይባላል? እኒህስ ዐዋጅ  
አፍራሾች ናቸው።

ወናሁ መጽሐ መሳእክት ይትሰእክም።  
አርባ ቀን በትህርምት ጥሯልና መሳእክት ገብሰት  
ሰማያዊ ጽዋዕ ሰማያዊ ይዘው መጡ አንድም ድል

ከግድግዳው ላይ ለከ ጽንዕ እያሉ እያመሰገኑ  
 ማለት ፡ እንደ ዓቢይ ጉጉሥ እንደ ገዕዝ ጉጉሥ ተሰ  
 ልረው ልገብተዋል ፡ ከዚህ በኋላ ሠራዊታችን ለምን  
 ይህንኑ እንደ ላንድ እንገናኝ ብለው ተገናኙ ፡ ዓቢይ  
 ጉጉሥ ገዕዝ ጉጉሥ ገደለው ፡ የዓቢይ ጉጉሥ ሠራ  
 ዊት ደህ ጭቶ ፡ እየዘረኑ ተርበዋል ፡ የገዕዝ ጉጉሥ  
 ሠራዊት ሊያቡ እየረሩ ሸፈተዋል ፡ እኒህም ድል  
 ከወጣቸዋል ፡ ሙሉ አለ ፡ ድል ከነግ በኋላ  
 የሚከተለው ልዩ ምን ቢሉ አስተድመው መጥ  
 ቶ ፡ ቢያን ሙሉ ከተን ይዞ ድልነግኝ አንጂ ብቻ  
 መጥቶ ቢያን ሙሉ ድል ይነግኝ ነበር ባለ ነበርና  
 ይህንኑ ምን ፡ እንደ ለናንተም ድል ብትነሱ  
 ያህንኑን ልገብተዋል ፡ አንዳንድ ባሕታዊ ሰይ  
 ጫ ሙሉ ጉጉሥ ያመረገዋል አለው ፡ አልብዩ ጉጉሥ  
 ይህንኑን እየዘረኑ ከርስቶስ አለው ፡ ይህ  
 ያህንኑን እየዘረኑ ጉጉሥ የለም ይላል ብሎ በያዘው  
 ይህንኑን ተገብተዋል ፡ ከዚህ በኋላ ሙሉ አለከ ዑቃ  
 ያህንኑን ለገብተዋል ፡ እንዲያ እስካሁን ወደት ረገሃል  
 አለው ፡ እንዲያ ድል ባትነግ ነው እንጂ ድል ባትነግ  
 አለው ፡ እንዲያ ነበር ባሕታል ፡  
 ሙሉ ነበረ እንዲያ እየረሩ ሸፈተዋል ፡

፤ ሙሉ ሆኖ እንዲያ እየረሩ ከ ለገዘዎ  
 ለገዘዎ ተገብተዋል ፡ ሙሉ ነበረ ፡ ግር ሆኖ ፡

፤ ሙሉ ሆኖ ለገዘዎ ተገብተዋል ፡ ሙሉ ነበረ ፡  
 ለገዘዎ ተገብተዋል ፡ ሙሉ ነበረ ፡ ለገዘዎ ተገብተዋል ፡  
 ሙሉ ነበረ ፡ ለገዘዎ ተገብተዋል ፡ ሙሉ ነበረ ፡

፤ ሙሉ ሆኖ ለገዘዎ ተገብተዋል ፡ ሙሉ ነበረ ፡  
 ለገዘዎ ተገብተዋል ፡ ሙሉ ነበረ ፡ ለገዘዎ ተገብተዋል ፡

፤ ሙሉ ሆኖ ለገዘዎ ተገብተዋል ፡ ሙሉ ነበረ ፡  
 ለገዘዎ ተገብተዋል ፡ ሙሉ ነበረ ፡ ለገዘዎ ተገብተዋል ፡

፤ ሙሉ ሆኖ ለገዘዎ ተገብተዋል ፡ ሙሉ ነበረ ፡  
 ለገዘዎ ተገብተዋል ፡ ሙሉ ነበረ ፡ ለገዘዎ ተገብተዋል ፡

፤ ሙሉ ሆኖ ለገዘዎ ተገብተዋል ፡ ሙሉ ነበረ ፡  
 ለገዘዎ ተገብተዋል ፡ ሙሉ ነበረ ፡ ለገዘዎ ተገብተዋል ፡

፤ ሙሉ ሆኖ ለገዘዎ ተገብተዋል ፡ ሙሉ ነበረ ፡  
 ለገዘዎ ተገብተዋል ፡ ሙሉ ነበረ ፡ ለገዘዎ ተገብተዋል ፡

፤ ሙሉ ሆኖ ለገዘዎ ተገብተዋል ፡ ሙሉ ነበረ ፡  
 ለገዘዎ ተገብተዋል ፡ ሙሉ ነበረ ፡ ለገዘዎ ተገብተዋል ፡

፤ ሙሉ ሆኖ ለገዘዎ ተገብተዋል ፡ ሙሉ ነበረ ፡  
 ለገዘዎ ተገብተዋል ፡ ሙሉ ነበረ ፡ ለገዘዎ ተገብተዋል ፡

ሃያ ያህል ቀላል ቀላል አህጉር ሰጠው እስመ ኢዓዲ  
 ግሁ ይላል ደስ ባያስኙት ወዳጄ በኔና ባንተ ዘንድ  
 ይህ ምን ቁም ነገር ነው አለው ፡ የመልክተኛ ግደ  
 ሪያ ይሁንህ ብዬ ነው አለው ከዚህ በኋላ አሕዛብ  
 እንደ ባለጉልት አሥራኤል እንደ ባለርስት ሁነው  
 የሚኖሩ ሁነዋልና ገሊላ ዘአሕዛብ አለ ፡ እንድም  
 ረርዳን አሕዛብን ወግቶ ሰልጄ ለሰሎሞን ሚስት  
 ሰጥቷት ነበርና ገሊላ ዘአሕዛብ አለ ፡

፤ ሕዝብ ዘይነብር ውስተ ጽልመት ርአየ  
 ብርሃኑ ዓቢየ ፡

፤ በወለማ ላሉ ሕዝብ ታላት ብርሃን ወጣላ  
 ቸው ፡ ወለአላሂ ይነብሩ ውስተ ጽልመት ወጽላሉተ  
 ሞት ብርሃን ሠረቀ ሎሙ በወለማ በሞት ጥላ ለሚ  
 ኖሩ ብርሃን ወጣላቸው ብሎ ኢሳይያስ የተናገረው  
 ይደርስ ይፈጸም ዘንድ በቅፍርናሆም ኖረ ፡ እንድም  
 በድንቁርና በቀቢጸ ተስፋ ለነበሩ ሰዎች ዕውቀት  
 ተሰጣቸው ፡ እንድ ገጽ በማለት ሞትን በመምሰል  
 ሞት ባመጣው ምሰል ለሚኖሩ ሰዎች ከርስቶስ ተወ  
 ለደላቸው ወንጌል ተጻፈላቸው ፡

እንድም በሞተ ሥጋ በሞተ ነፍስ ለነበሩ ልጅነት  
 ተሰጣቸው ፡ በጋጢአት በከህደት ለነበሩ ሃይማኖት  
 ተገለጸላቸው ፡ ሐተታ ጋጢአትን ጽልመት ከህደ  
 ትን ጽላሉተ ሞት አሕው በወለማ ላይ የዛፍ የገደል  
 ጥላ የተወሰደ እንደሆነ ወለማው እንዲጠና በጋ  
 ጢአት ላይ ከህደት የተወሰደ እንደሆነ ፍጻሜ  
 ይጻፋል ፡

፤ ወለምአሚሃ አገዝ አግዚእ ኢየሱስ ይሰብክ  
 ወይብል ነስሐ እስመ ቀርበት መንግሥተ ሰማያት ፡  
 ግር ሆኖ ፡

፤ የሐንሰ ከተጋዘበት ቀን ጀምሮ ጌታችን  
 ኢየሱስ ከርስቶስ ደጊቱ በልጅነት ልጅነት በሃይማ  
 ኖት ልትሰጥ ቀርባለችና እመኑ እያለ ያስተምር  
 ጀመረ የሐንሰ ከተጋዘ በኋላ ግስተማሩ ስለምን  
 ቢሉ መምር ሳለ በመምር ላይ አናስተምራለን አት  
 በሉ ሰማለት ፡ እንድም መምሩ እንድ የሐንሰ ነበረ  
 ያውም ተመተረ እንዳይሉ ትምህርቱንም አሰወጠ  
 ውም የሰንቱን ይሰግዳል እንዳይሉ ፡ እንድም የሐንሰ  
 ቀርበት መንግሥተ ሰማያት ብሎ ያስተማራልኝ እኔ  
 ነኝ ቢል ነው ፡ ነያ ይሰምያ መንግሥተ ሰማያት ለአ  
 ስተርአየቱ ማእከለ ፍቅራኒሁ እንዲል ፡  
 በእንተ ቀዳማውያን ሐዋርያት

፤ ወእንዝ ያንሶሱ መንገል ባሕረ ገሊላ ርአየ  
 ጀተ አኃወ ፡ ግር ሆኖ ፡

፤ በገሊላ ባሕር ግደ ሲመላለስ ሁለት ወን  
 ድማማችች አገኘ ፡ ስምአንሃ ፡ ዘተሰምየ ጲጥሮስ ፡  
 ጲጥሮስ የተባለ ስምአንሃ ፡ ወእንድርያስሃ እገሞሁ

ወንድሙን እንድርድስን እንዘ ይወድዩ መርበብተሙ ውስተ ሳኦር ፤ መረባቸውን ከሳኦር ሲጥሱ እስመ መሠግራት እሙንቱ ዓሣ ወጋሮች ነበሩና ፡

— ፲፱ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ንዑ ትልውኒ ድጎራዩ ፡

፲፱ ለጊዜው በእግር ተከተሉኝ ፍጻሜው በግብር ምሳሌኝ አላቸው ወእረብየከሙ መሠግራት ሰብአ ሰውን እንደ ዓሣ ወንጌልን እንደ መሪቱ ይህን ዓለም እንደ ባሕር አድርጋችሁ እንድታስቱም እድርጋች ሕላሁ አላቸው ፡

፳ ወበጊዜሃ ጎደጉ መሠግሪህሙ ውተሳውዎ

፳ ያን ጊዜ ፈጥነው መርከባቸውን መረባቸውን ትተው ተከተሉት ለጊዜው በእግር ተከተሉት ፍጻሜው በግብር መሰሉት ፡

፳፩ ወተዓዲዎ ሕቀ እምሆር ርእየ ካልዓነ ቼተ አጋው ፡

፳፩ ከዚያ ጥቂት አልፍ ብሎ ሁለት ወንድማማች አገኘ ፤ ያዕቆብሃ ወልደ ዘብዴዎስ ወዮሐንስሃ እንዋሁ ፤ የዘብዴዎስ ልጅ ያዕቆብሃ ወንድሙ ዮሐንስን ፤ ውስተ ሐመር ምስለ ዘብዴዎስ አዙሆሙ ፤ ከአባታቸው ከዘብዴዎስ ጋራ እንዘ ይሠርዑ ወያስተማንዩ መሣግሪህሙ ፡

መረባቸውን ያደፈውን ሲያጥቡ የተቆረጠውን ሲቀጥሉ ፡ ወጸውዎሙ ፡ ለጊዜው በእግር ተከተሉኝ ፍጻሜው በግብር ምሳሌኝ አላቸው ፡

፳፪ ወበጊዜሃ ጎደጉ ሐመርሙ ወዘብዴዎስሃ አባሆሙ ውተሳውዎ ፡

፳፪ ያን ጊዜ ፈጥነው መረባቸውን መርከባቸውን ዘብዴዎስ አባታቸውን ትተው ተከተሉት ፤ ሐተታ ፡ አክብር አባከ ወእመከ ይል የለም ቢሉ ፡ ይህን ቅሉ ካልተማሩ አያውቁትምና ፡ እንድም ከአክብሮተ አብ ወእም እክብሮተ እግዚአብሔር እንዲበልጥ ለማጠየቅ ፡ አባትን የሚረዳው ልጅ የሚረዳበት ገንዘብ ያለ እንደሆነ ትቶ መሄድ ይገባል ፡ የሚረዳው ልጅ የሚረዳበት ገንዘብ የሌለው እንደሆነ ትቶ መሄድ አይገባም እሱን ግን ምስለ አሳቡ ብሎ በማርቆስ ያቀናዋል ገንዘብ ያለው ነው ፡ በእንተ ቀዳማዊ ሰብኩቱ ወመንክራቲሁ ስእግዚእ ኢየሱስ ፡

፳፫ ወአንሶበወ እግዚእ ኢየሱስ ውስተ ዙሉ ገሊላ እንዘ ይሚህር በምኩራባቲህሙ ፡

፳፫ ጌታችን ኢየሱስ ከርስቶስ በምኩራብ ገብቶ ሲያስተምር በገሊላ ሲመላለስ ኖረ ፡ ወይስብክ ወንጌል መንግሥት ፡ ጌትነቱን የምትና

ገር ወንጌልን እያስተማረ ኖረ ፡ ሐተታ ፡ ወልደ ፡ እግዚአብሔር እንደነገሠ ዲያብሎስ እንደተሻረ ሞተ ሥጋ ሞተ ነፍስ እንደጠፋ ትናገራለችና ወንጌሉን ግሥት ይላታል ወይፈውስ ዙሉ ድውያን ወዙሉ ሕሙማን ዘውበተ ሕዝብ ለዚህም ምልክት በሕዝቡ ዘንድ ያሉ ድውያንን ዑሉ ይፈውስ ነበረ ፡

፳፬ ወወልኦ ስሙዓተ ነገሩ ውስተ ዙሉ ሶርያ

፳፬ የተአምራቱ ዜና በሶርያ በ፬ቱ መዓዝን ትገነረ ፡

ወእምጽኡ ገቤሁ ዙሉ ድውያን ወዙሉ ሕሙማን ዘሳብዚአሁ ሕማሞሙ ፡

ደዌያቸው ልዩ ልዩ የሚሆን ድውያንን ወደሱ ይዘው መጡ ወዲዑራኒ ወእለሂ ቦሙ አጋንንት ፡

የተጨነቁትን ፡ አጋንንት ያደሩዓቸውን ፡ ወወርኃ

ውያን ፤ ሠርቀ ወርጎ እያየ የሚጥላቸውን ፤ ጨረቃ

እንጂ ባታመልኩ ነው ስሚሰት ፤ እንድም ምልክተ

ወርጎ ሲሆን ደም ይመላል ብርድ ብርድ ይላል ደዌ

ይቀስቅሳልና ፡

ወእለሂ ነገርጋር ፡

ድልሰጣ የሚባል ጋኔን አለ እንድ እግሩን ወደ ላይ

አጓድ እግሩን ወደታች አድርጎ ሲታያቸው ይጥላቸዋልና ፡

ወመዓገዓን ፡

የጸናባቸውን ፡

ወአሕዩሞሙ ፤

እነዚህን ሁሉ እዳናቸው ፡

፳፭ ወተለውዎ ብዙኃን አሕዛብ እምገሊላ ወእ

ምግሥርቱ አህጉር ወእምአየሩሳሌም ወእምደሁዳ ወእ

ማዕዶተ ዮርዳኖስ ፡ ማር ፫ ፡ ፮ ፡ ሉቃ ፡ ፮ ፡ ፲፯ ፡

፳፭ ካሥር አህጉር ከብዙ መንደር ተወጣጥተው

እምስት ገባዩ ያህል ሰዎች ተከተሉት ፡ ላንድ ሽማ

ግሉ ዐሥር ልጆች ነበሩት እኒህ እየራሳቸው እንድ

እንድ አገር አቅንተው ይኖሩ ነበርና ፡ እንድም ጸላ

ጦስ ለቀረጥ ይመቸኝ ብሎ እንዱን ከተማ ካሥር

ከፍሎታል ፡ ከዚህ ተወጸጸተው ተከትለውታል

እነዚህም ስለ እምስት ነገር ይከተሉታል ፡ እንዱ

ገባዩ መልኩን እናያለን ብለው ፡ እንዱ ገባዩ ትምርቱን

አንስማለን ብለው ፡ እንዱ ገባዩ ከደዌያችን ይፈው

ስናል ብለው ፤ እንዱ ገባዩ የአራትን መፍረሻ የወን

ጌልን መታነጫ እናያለን ብለው ነው ፡ ለኒህም ትን

ቢት ተነግሮላቸዋል ተነግሮባቸዋል ፡ መልኩን እና

ያለን ላሉት ይሄኒ ላህዩ እምውሉድ ዕንላ አመሕ

ያው ተብሎ ፤ ገብስት አበርክቶ ይመግባናል ላሉት

ወእያገጥእሙ እምዘፈቀዱ ተብሎ ፡ ያስተምረናል

ላሉት ጥዕም ለጉርዒየ ነቢብክ ተብሎ ፡ ከደዌያችን

ይፈውስናል ላሉት ነሥኦ ደዌን ወጸረሕማመን ተብሎ

የእርሱን መፍረሻ የወንጌልን መታገዝ እናያለን ባሉት ትንሳኤ አገዛዝ ለሰዓት ተብሎ ተነገርባቸዋል ። እኒህንም ባምስት ነገር ይፈውሳቸዋል በሐላዩ በነቢብ በገሚሥ በዘፈረ ልብሰ በወሪት ምራት ገቢር ከሁሉ ይገባል ።

ዓለንተ-ጭንገጌ ።

፪ ።

፩ ወርአዩ ብዙኃን አሕዛብ ዓርገ ውስተ ያብር ወንበረ ።

፩ ወሶበ ርእዩ ይላል ፡ ብዙ ሰዎችን ሳዩ ጊዜ ከተራራ ላይ ወጥቶ ተቀመጠ ። ሐተታ ፡ ምነው አሕዛብ አላቸው እስራኤል አይደሉም ቢሉ ብዛታቸውን ሊያይ ፡ እንድም ግብረ አሕዛብን ይሠራሉና ጩያፍ የገባ ሰው ሲበዛ ከመርከብ ከተራራ ሁኖ ማስተገር ልግድ ነው ። መምህር ከፍ ካለ ቦታ ስማዕያን ዝቅ ካለ ቦታ የሆኑ እንደሆነ ትምህርት ለስማዕያን ይረዳል ። ወይረድ ከመ ጠል ነቢብዩ እንዲል ። እንድም በደብረ ሲና ሕገ ኦሪትን የሠራሁ እኔ ነኝ ሲል ። እንድም ልፁብ ባሕርይ ነኝ ሲል ። እንድም የሠራሁላችሁ ሕግ ለዕልት ናት ። እናንተም ሉዓላውያን ናችሁ ሲል ።

ወተርቡ ገቢሁ አርዳለሁ ። ደታ ሙሙርቱ ወደሱ ተረቡ ። የተረው ገን የራቀውም ርቆ የተረበ ውም ተርቦ ይሰጣል እኒህ ገን መደበኛች ናቸውና ትምህርት የሚቀር በኒህ ነውና ። እንድም ስጉባኤው ሥፍራ አለውና ፤ ጥንተ ቀራዞች ናቸውና ቀረቡ ።

፪ ወከሠተ አፋሁ ።

፪ ነገር ጀመረ ፤ ወከሠተ አፋሁ አዩብ ወረገግ ሰዕለት እንተ ባቲ ተወልደ ። ወከሠተ አፋሁ ጲፐርስ ወአገዝ ይንግሮው አምጥንቱ እስከ ተፍጻሚቱ ። ወከሠተ አፋሁ ራልጸሰ ወአገዝ ይንግሮው በውእቱ መጽሐፍ እንዲል ። ወመሀርሙ እንዘ ይብል ።

እንዲህ ብሎ አስተማራቸው ፤ ሐተታ እስከ አሁን ያምስት ገብያ ሰው ይከተለው ነበር ከእንግዲህ ወዲህ በብፁዓን ዓዋጅ ይለያቸዋል ። ንጉሥ መንግሥቱ እስኪደለዳለለት ድረስ ሌባ ወምበዴ ይከተለዋል ። መንግሥቱ ገን ከተደሳደሰ በኋላ ሌባ ወንበዴ ተለይ ብሎ ዓዋጅ እንዲነግር ፡ በብፁዓን ዓዋጅ ይለያቸዋል ።

፪ ብፁዓን ነዳያን በመንፈስ ። ሉቃ ፮ ፡ ፭ ። ብፁዓን እስ ያንድዩ ርእሶሙ ይላል ።

፪ አውቀው ከብዕል ነዳያን ነን የሚሉ ንዑዳን ከቡራን ናቸው ፤ ብዕል እንጂ የእግዚአብሔር የባሕርይ

ርይ ገንዘቡ ነው ልኛስ ባሕርይ የሚሰግግው ንዱት ነው ብለው ብዕሉም እንደ አዩብ እንደ አብርሃም ነው እንድም ከጥበብ ነዳያን ነን የሚሉንዳውዳንከቡ ራን ናቸው ጥበብ እንጂ የእግዚአብሔር ገንዘብ ነው ልኛስ ባሕርይ የሚሰግግው ድንቁርና ነው ብለው ጥበቡም እንደ ለራክ እንደ ሰሎሞን ነው እንድም ህእለምር ነዳያን ነን የሚሉ ንዑዳን ከቡራን ናቸው መኩንነ ተሰሉንቱ አፈወርቅን እንደጠየቀው ፡ ቅዱሳን ከበቄ በኋላ ከእለምር ነዳያን ነን ማስታቸው እንደምነው አለው ፡ እንተ በሀገርህ እንደምን ትኖ ራህህ አለው ፡ ከሁሉ በላይ ነኝ አለው ። አልፍ ብለህ በቂሳርያስ አለው የምበልጣቸውም አሉ የሚተካከሉኝም አሉ አለው ። አልፍ ብለህህ ቁስጥንጥንያ አለው የሚበልጡኝም አሉ የምተካካላቸውም አሉ አለው ። ዝቅ እያስ ሄደ ። አልፍ ብለህ በአንጾከያላ አለው ። ከዚያስ እንዳልሁም እንደ ሌላሁም የሚያውቀኝ የለም አለው ። ቅዱሳንም ከእለምር ነዳያን ነን ማለታቸው በበላያቸው ያለውን እያዩ ነው ብሎታል ። እንድም በመግር በማርስተማር በምናኔ በንስሐ በሄ ይማናት ነዳያን ነን የሚሉ ንዑዳን ከቡራን ናቸው አስመ ሎሙ ይእቲ መንግሥተ ስማያት ።

መንግሥተ ስማያት የሳቸው ናትና ማለት መንግሥተ ስማያትን ይወርሳሉና ፤

፪ ብፁዓን እል ይሳህው ይእዚ ።

፪ መዝ ጫን፤፩ ዛሬ የሚያዝኑ የሚያለቅሱ ንዑዳን ከቡራን ናቸው ። ሐተታ ፡ የሚገባ ኃዘን የማይገባ ኃዘን አለ ። የማይገባ ኃዘን እናት አባት ሞተብኝ አገት ወንድም በመድ የለኝ ርስት ጉልት ሄደብኝ ብሎ ማዘን አይገባም ። እንዳባት እንደናት ሥላሴ እንደ ወንድም እንደ አገት መላእክት አሉና እንደ ርስት እንደ ጉልት የማታልፍ ርስት ጉልቱ መንግሥተ ሰማይ አስተና ። የሚገባ ኃዘን የራሱን ኃጢአት አስቦ የባልንጀራውን ኃጢአት አይቶ ገፍጌ ስማዕታትን ሞተ ወልደ እግዚአብሔርን አስቦ ማዘን ይገባል ። የራሱን ኃጢአት አያስቡ ማዘን እንደ አዳም እንደ ቅዱስ ጲፐርስ እንደ ዳዊት ነው ፤ መልካቸው ሳይለወጥ ሳይሰቀቁ ዕንባቸው እንደ ሰንወጋ ይወርድ ነበር ። የባልጀራውን ኃጢአት እያስቡ ማዘን እንደ ሳሙኤል ነው እስከ ማዕዚኑ ትላህዎ ሳሙኤል ሰላኤ እስመ አነ መነንከያ ወገደፍከም ። ወሶበ ርእዩ ለሀገር በከዩ ሳዕሌሃ ወሶበ ርእዩ ለዘያገ ብአ ተሀውከ በመንፈሱ እንዲል ፡ ግፍፃ ስማዕታትን አስቦ ማዘን እንደ እስጢፋኖስ ። ወለእስጢፋኖስስ ነሥዕዎ ዕደው ጸድቃን ወቀበርዎ ወለሀውዎ ዓቢየ ላሐ እንዲል ። ሞተ ወልደ እግዚአብሔርን አስቦ ማዘን እንደ ዮሐንስ ነው የዕለተ ዓርብ መከራውን እያስበ ቶ ዘመን ቂጽረ ገጽ ሁኖ ነሯል ። እንድም ዛሬ በንስሐ የሚያለቅሱ ንዑዳን ከቡራን ናቸው ።

እስመ እሙንቱ ይተረጎሙ፤ የኃዘን አጻፋው ደስታ ነውና ይተረጎማል። አለ እንጂ መንግሥተ ሰማይን ይወርሳሉና ሲል ነው።

፮ ብፁዓን የዋህን ፡

፩ ኢሳ ፲፩፻፪ ኃይማኖት በቀል የሆኑ ከየውሃት ጠባይዓዊ የደረሱ ንዑዳን ከቡራን ናቸው። እንድም ሰውነታችንን መክረን እስተምረን ማኖር እንደምን ይቻላል። ብለው በምክረ ካህን በፈቃድ ካህን የሚኖሩ ሰዎች ንዑዳን ከቡራን ናቸው። እስመ እሙንቱ ይወርሳሉ ለምድር ።

ምድር መንግሥተ ሰማይን ይወርሳሉና ። ሐተታ ምድር አላት ይህ አልፎ በዚህ የምትተካ ስለሆነች ምድራውያን ጸድቃን የሚወርሷት ስለሆነ ። በምድር በሠሩት ሥራ የምትወረስ ስለሆነች፤ በምድር ተድላ ሥጋ እንዲፈጸም ። በመንግሥተ ሰማይም ተድላ ነፍስ ይፈጸማልና፤ ወሥርዓተ እግዚአብላስ እሰፈው በብሂሎቱ ብፁዓን የዋህን እስመ እሙንቱ ይወርሳሉ ለምድር ከመ ሎሙ ይኢቲ መንግሥተ ሰማይን አንዲል ።

፪ ብፁዓን እለ ይርገቡ ወይጸምዑ በእንተ ጽድቅ ።

፫ እብዝተንማ ከተመገብን ሰውነታችንን ወስኖ ገቶ ማኖር እንደምን ይቻላል። ብለው ከሚበሉት ከሚጠጡት ከፍለው የሚራቡ ንዑዳን ከቡራን ናቸው።

እስመ ዙሉ ዘያነዲ ርእሶ እምነ መባልዕት ብዙኃት ውሕቱ ይክል እኒዞተ ሥጋሁ እንዲል፤ እንድም ጨርሰንማከተመገብን መንግሥተ ሰማይንን በምን እንዋጃታለን ብለው ከፍለው ለንዳያን ሰጥተው የሚራቡ የሚጸሙ ንዑዳን ከቡራን ናቸው፤ እንድም ከመብልዓ ኃጢአት የሚራቡ ከስቱ ኃጢአት የሚጸሙ ንዑዳን ከቡራን ናቸው፤ እንድም ለፍቅሩ የሚሳሉ ሰዎች ንዑዳን ከቡራን ናቸው። እምዓት ነፍስየ ለከ እንዲል፤ እንድም በመማር በማስተማር በሃይማኖት በምናጌ በንበሕ የሚራቡ ሰዎች ንዑዳን ከቡራን ናቸው።

እስመ እሙንቱ ይጸግቡ ። የረኃብ አጻፋው ጽጋብ ነውና ይጸግቡ አለ እንጂ መንግሥተ ሰማይንን ይወርሳሉና ሲል ነው ይጸምዑ ባለው ዐጸፋ ይረውዩ የሚል ይገኛል።

፮ ብፁዓን መሀርያን ፡

፫ ለሰው የሚያዝኑ የሚራሩ ንዑዳን ከቡራን ናቸው። ሐተታ ምሕረት ሥጋዊ ምሕረት መንፈሳዊ ምሕረት ነፍሳዊ አለ ምሕረት ሥጋዊ ቀዶ ግል በሰ ቆርሶ ማጉረስ ቢበድሉ ማሩኝታ ቢበደሉ ይቅ

ርታ ነው ምሕረት መንፈሳዊ፤ ክፉው ምግባር በጉምግባር መስሎት ይዞ ሲኖር መክሮ እስተምሮ ክፉውን ምግባር አስትቶ በጉውን ምግባር ማሠራት ነው ምሕረት ነፍሳዊ ክፉው ሃይማኖት በጉ ሃይማኖት መስሎት ይዞት ሲኖር ክፉውን ሃይማኖት አስትቶ በጎውን ሃይማኖት ማስያዝ ነው፤ እንድም ምሕረት ሥጋዊ አይለወጥም ምሕረት መንፈሳዊ ክፉውን ሃይማኖት ክፉውን ምግባር በጎ ምግባር ሃይማኖት መስሎት ይዞት ሲኖር መክሮ እስተምሮ ክፉውን ሃይማኖት አስትቶ በጎውን ማስያዝ ክፉውን ምግባር አስትቶ በጎውን ማሠራት ነው። ምሕረት ነፍሳዊ መጥዋት ርእስ ነው። ታሪክ እንደ አንጠላርዮስ እንደ እሁ ቅዱስ ይህ አንጠላርዮስ ባለጸጋ ነው ንፋግ ነው፤ ነዳያን ሲያልፍ አይተው ይህ ጽኑ ጨካኝ ባለጸጋ ለሰው አያዝንም አሉ አንዱ እኔ ጆጂ ሰጥቶኝ በልጅ ብመጣስ ባትመጣስ ተወራርዶ ሂደል ምግቡን አቅርቦ እጄን ታጥቦ በሚመገብበት ጊዜ ስመ እግዚአብሔር ጠራበት እንዳይሰጠው ተርቧል እንዳይነሣው ስመ እግዚአብሔር ጠራበት ተናዶ ዳቦውን ወርውሮ ግንባሩን ገመሰው ደሙን አብሶ ዳቦውን ጎርሶ ለምልክት ጥቂት ይዞ ሄደ። በዚህ ሌሊት ራእይ ያያል ነፍሱ ከሥጋው ተለይታ መላእክተ ጽልመት አያዳፉት ይዘዋት ሲሄዱ መላእክተ ብርሃን ሲከተሏት እናንተ ከዚህ ምን አላችሁ ሲሏቸው ምነው ተላንት ለድጋ ሰጥቶ የለም ይሏቸዋል መታው እንጂ መቸ ሰጠው አላቸው ይመስክር ተባብለው መጥተው መስክር አሉት እ ባዕል ትማልም በአጽገብከኒ አምጽኦኩኩኑ ዝየ ወኢተፃውቀኒ ደም እምጽጉን ረኃብ ብሎ መስክሮ ሲያስለቅቃት መላእክተ ብርሃን እጅ ሲያደርጓት አየ፤ ሲነጋ በዚህ ዓለም ባሉ በገንዘብ ቢያውቁበት እንዲህ ያለ ጥቅም አለን ብሎ ነዳያንን ሰብሰቦ ያለ ገንዘቡን ጨርሶ መጽውቶ ሲሄድ ነዳያን ከመንገድ አገኙት ገንዘብ ትሰጣለህ ቢሉን መጥተን ነበር አሉት ቀደም ብላችሁ መጥታችሁ ቢሆን ከፍየ እስጣችሁ ነበረ አሁንማ ጨርሻለሁ አላችሁ፤ እንደምን እንሁን እሉት እኔን ሸጣችሁ ተካፈሉ አላችሁ ለ፴ ወቂት ሸጠውታል፤ ከተሸጠበት አገር ከብት ያውላል ማታ የሚያልበው ደም ይሆናል በዚህ ሰው እጅ ለመረዳት አልበቃችሁም ለማለት ሲያርስ ውሎ ማታ ሣሩን አለምልሞ ውኃውን አፍልቆ ይመግባችዋል በዚህ ዕጹብ ዕጹብ ሲሉ ከተወለደ ጀምሮ ተናግሮ የማያውቅ ድዳ ሰምቶ የማያውቅ ደንቆሮ ነበር እፍ ሲለው ድዳው ተናግሯል ደንቆሮው ሰምቷል በዚህ ዕጹብ ዕጹብ ሲሉ ተሰውሯል።

እኑ ቅዱስ በአሕዛብና በክርስቲያን መካከል ባለች በወሰን እገር ኤጲስቆጵስነት ተሹሞ ይኖራል። አሕዛብ ክርስቲያንን እየማረኩ ሲወሰዱ ገንዘብ

እየሰጠ ይመልሳቸዋል እንዲት ድጋ ልጁዋ ተግረ ከባት መጥታ ገንዘብ ሰጠች እሰችው ገንዘቧን ጨርሻለሁ እኔን ተክተሽ ልጅሽን መልሼ አሳት ፡ እሱን ተክታ ልጁዋን መልሳለች ከሄደበት አገር የንጉሡ ልጅ ጥተችበት ጋዘን እንደጸናበት አይቶ ልጅህን በነግላህ ምን በደረግህልኝ እለው የመንገሥቱንም እኩሌታ ቢሆን እሰጥሃለሁ እለው ይወገንል አልሻም ከኔም አስቀድሞ ከኔም በኋላ የተግረኩትን ክርስቲያን ትሰጠኝ እንደሆነ ሳሥነ ሳልህ እለው ፤ ይሁንላህ እለው አሥነሥ ተቆት ከኔም አስቀድሞ ከሱም በኋላ የተግረኩትን ክርስቲያን ይዞ ወጥቷል ፤ በዚህም ጌታን መሰሉ ታል ጌታ እሱ ሰው ሳይሆን ከሱ አስቀድሞ የነበሩትን ሰው ከሆነም በኋላ ቢኦል የወረዳትን ፩ድ ቀን በዕለተ ዓርብ ይዞ ለመውጣቱ ምሳሌ እንድም በንሰሐ ለሰው የሚያዝኑ ቀላውስት ንዑዳን ከቡራን ናቸው ፡

እስመ ሎሙኒ ይምህርዎሙ ፤  
ለሳቸውም ሥላሴ ያዘኑላቸዋል ይራሩላቸዋልና ፡  
፳ ብፁዓን ንጹሐን ልብ ፤ መዝ፡ ፳፫ ፤ ፱ ፡  
፳ ከንጹሐን ልቡና የደረሱ እንድም በንሰሐ ከጋጠላት ንጹሐን የሆኑ ፡ እንድም ከቂም ከበቀል ንጹሐን የሆኑ ንዑዳን ከቡራን ናቸው ፤ እስመ ዘያነብር ቂመ ውስተ ልቡ ኢውክፍት ጸሎቱ ትድመ እግዚአብሔር ጸሎቱ ለመስተቀይም ከመ ዘርፅ ዘወድቀ ማእከለ አሰዋክ እንዲል ፡  
እስመ እሙንቱ ይሬአይዎ ለእግዚአብሔር ፡  
ሰውነታቸው ጸርቶላቸው እግዚአብሔርን ያዩታልና እስመ በአንጽሐ መንፈስ ርእይዎ ነቢያት ለእግዚአብሔር ወተናጸሩ ገጸ በገጽ እንዲል ፡ እስካሁን ይሬአይዎ እላለ አሁን ይሬአይዎ እለ ምነው ቢሉ በኒህ ማየት የሁሉን መናገር ነው ፡

፱ ብፁዓን ገባርያን ሰላም ፡  
፱ አብነት እለ ይገብሩ በላመ ይላል ፤ አቀበ ቱን ወጥተው ቀላቀሉቱን ወርደው ሰውን ከሰው ጋራ የሚያስታርቁ ንዑዳን ከቡራን ናቸው ፤ እንደ መልክ ጺዴቅ እንደ ሊቀ ሀገር የመልክ ጺዴቅ በጳው ሎስ ታውቋል፤ ሊቀ ሀገር ሦስት ልጆች ነበሩት፤ አንተ ይህን ሥራ እንተይህን ሥራብሎ እገዛ እሱማን ከማን ተጣልቷል እያለ እየዘረ ሲያስታርቅ ይውል ነበር ፡ እንድም ሰው ሰርቆ ቀምቶ ከፈጣሪው ጋራ የሚጣሳ የሚበላው የሚለብሰው እንጂ ቢያጣ ነው ብለው የሚበላውን የሚለብሰውን ሰጥተው ከእግዚአብሔር ጋራ የሚያስታርቁ ባሕጠንች ንዑዳን ከቡራን ናቸው እንድም ሰውን በንሰሐ ከእግዚአብሔር ጋራ የሚያስታርቁ ቀላውስት ንዑዳን ከቡራን ናቸው ፡ እስመ እሙንቱ ውሉደ እግዚአብሔር ይሰመዩ ፡

የእግዚአብሔር ልጆች ይባላሉና እስካሁን ውሉደ እግዚአብሔር አላለም አሁን እንዲህ ማለቱ ስለምን ቢሉ በመሰሉት ጌታ በመስቀል ተሰቅሎ ወደ መቃብር ወርዶ ሰውን ከእግዚአብሔር እንዳስታረቀ እሳቸውም አቀበቱን ወጥተው ቀላቀሉቱን ወርደው በማስታረቃቸው ይመስሉታልና በኒህ መም ሰል የሁሉንም መምሰል መናገር ነው ፡

፲ ብፁዓን እለ ይሰደዱ በአንተ ጽድቅ፡ ፩፡፳፲፡፪ ፡ ፳፫ ፡ ፲፬ ፡ ፱ ፡ ፲፬

፲ በመማር በማስተማር በምናኔ በንሰሐ በሃይማኖት እገራቸውን ጥለው የሚሰደዱ ንዑዳን ከቡራን ናቸው ፡ እስመ ሎሙ ይእቲ መንግሥተ ሰማያት መንግሥተ ሰማያትን ይወርሳሉና ፡ በመጀመሪያ ተናግሯት ውስጥ ለውስጥ ቢናገራት መጥቶ ነበርና በ፩ኛው እነሣት በመጀመሪያ ማንሣቱ ለአዳም እንደ ተሰጠች ለማጠየቅ በ፩ኛው ማንሣቱ በ፩ኛው ሽህ ለሁሉ እንድትሰጥ ለማጠየቅ ፡

፲፩ ብፁዓን አንትሙ ለበ ይሰድዱክሙ ፡

፲፩ ከሀገራችሁ እስወጥተው ቢሰደዱት ንዑዳን ከቡራን ናቸው ወይዘነጉጉክሙ ፡  
ዓብዳን ዝንጉዓን ጌታያን ርጉማን ሰሐታን ቢሏችሁ ወይነቡ ዩሎ እኩየ ላፅላክሙ እንዘ ይሔሰው በእንቲለየ ፡  
በኔ ስም ስላመናችሁ በኔ ስም ስለተጠራችሁ በኔ ስም ስላስተግራችሁ ፡ በሐሰት ክፉውን ነገር ቢናን ሩባችሁ ፡

፲፪ ተፈሥሑ ወተኅሠዩ ፡  
፲፪ ፈጽሞ ደስ ይበላችሁ ፡

እስመ ብዙኅ እሜትክሙ በሰማያት ፡  
ዋጋችሁ በኔ ዘንድ ፍጹም ነውና ካሥሩ ቃላት እነጸ ጽፎ ዐሥሩን ብፁዓን ተናገረ ዐሥረኛውን በዮሐንስ ያመጣዋል ፡ ሙሴ ዘጠኙን ቃላት በአራት ዘፀአት ተናግሮ ዐሥረኛውን በአራት ዘፈዋውያን እንዳመጣው ፡  
እስመ ከማሁ ሰደድዎሙ ለነቢያት እለ እምቅድሜ ክሙ ፡  
ከናንተ አስቀድሞ የነበሩ ነቢያትን ከሀገራቸው እስ ወጥተው ይሰደዱት ነበርና ፤ ይሰድዱክሙ ቆለው እንድም መከራስ እንቀበል ብንል ማን አብነት ይሆነናል ትሉኝ እንደሆነ ከናንተ አስቀድሞ የነበሩ ነቢያትንም እንጂ ነቢያትንም እኮን ከሀገራቸው እስወጥተው ይሰደዱት ነበር ፡ እኒያ አብነት ይሁኞ ዋችሁ ፡

በአንተ ሐዲስ ኪዳን ተእርዩታ ምስለ ብሊት ፡  
፲፫ አንትሙ ውእቱ ጼው ለምድር ማር ፱ ፵፱ ሉቃ ፲፬ ፡ ፳፬ ፡

፲፫ በዚያውም ላይ የሰው አብነቱ እናንተ ናችሁ ወዘመሰ ጌው ለሰሐ በምንት እንከ ይቀሰምም ፡

ጩው ጣዕም ባይኖረው ለምን ያጣፍጡታል ፡ ራሱን እንድም አፍርጁን ሽንኩርቱን በምን ያጣፍጡታል ፤ አልቦኬ እንከ ዘይበቀሶ ፡

የሚረባው የሚጠቅመው የለም ለእፍርጁ ለሽን ኩርቱ ፡ እንድም ሰራሱ የሚያገኘው ረብሐ ጥቅም የለውም ፡

ዘእንበለ ዘይገድፍም አፍአ ፡  
አፍአ እውጥተው ይጥሉታል ወይከይድም ሰብእ በእ ገሪሆሙ ሰዎች በእግራቸው ይጠቀጥቁታል እንጂ ፤ ሐተታ ቢከቡት ይናዳል ቢንተራሱት ራሱ ይመል ጣል ከተክል ቦታ ቢያደርጉት ተክል ያደርቃል ብለው እንድም አንትሙ ውሉቱ ጌው ለምድር የሰው አብነት እናንተ ናችሁ ፡ እናንተ አብነት ካልሆናችሁ ማን አብነት ይሆንላችኋል ፡ እንድም ለሕዝቡ እናንተ አብነት ካልሆናችኋቸው ማን አብነት ይሆና ቸዋል ፡ ለሕዝቡ የምትረቧቸው የምትጠቅሟቸው የለም ፡ እንድም ለራሳችሁ የምታገኙት ረብሐ ጥቅም የለም ፡ ዘእንበለ ዘይገድፍም አፍአ ፡ ሕዝቡ ከልቡ ናቸው በአፍአ ያወጥቸኋል ፡ ወይከይድም ፡ በልቡናቸው ይነቅሩችኋል እንጂ ፡ እንድም ሥላሴ ከመንግሥተ ሰማይ አፍአ ወደምትሆን ወደ ገሃነም ያወጧችኋል እንጂ ፤ ወይከይድም ፡ እጋንንትም መከራ ያጸኑባችኋል እንጂ ፡ በማደሪያቸው ሰብእ አላቸው ፡ እንድም በቁሙ ሰዎች ይጠቀጥቁችኋል ቅዱስ ጊዮርጊስ እንዳስነሣው ፍቁራ እስከሥቶ ወደጋት ነበርህ ቢለው ከኤጲስ ቆዶሳችሁ ላይ ነበርሁ ብሏል

፲፬ እንትሙ ውሉቱ ብርሃኑ ለዓለም ፡

፲፬ አብነትነታቸው በብዙ ወገን ነውና ደገ መው ፤ የሰው አብነቱ እናንተ ናችሁ ፡  
ኢትክል ተከብቶ ሀገር እንተ ተሐንጸት መልዕልተ ደብር ፡ ከተራራ ላይ የተሠራች መንደር መሰወር አይቻላትም ፡

፲፭ ወኢየሁዳው ማጎቶተ ከመ ያንብርዋ ታሕተ ብረር ፡ ማር ፩ ፡ ፳፩ ፡ ለቃ ፡ ፳ ፡ ፲፩ ፡

፲፭ እንቅብ ቅርጫት ሊደፉባት መቅረዝ የሚ ያበራ የለም ፡ እላ ያንብርዋ ዲበ ተቅዋማ ወታበርህ ለዙሉ እለ ውሰተ ቤት ከመቅረዝ ላይ አኑረዋት ከቤት ላሉ ሁሉ ታበራ ዘንድ ነው እንጂ ፡

፲፮ ከማሁኬ ይበራህ ብርሃንከሙ በቅድመ ሰብእ ፡ ፩ ፡ ፳፫ ፡ ፪ ፡ ፲፪ ፡

፲፯ እንዲህም ሁሉ ሥራችሁ በሰው ራት ይሁን ከመ ይርእዩ ምግባሪከሙ ሠናየ ወይሰብሕዎ ለእቡ ከሙ ዘበሰማያት ፡

በጉ ሥራችሁን አይተው ሰማያዊ አባታችሁን ያሙ ሰግኑት ዘንድ እንዲህ ያሉ የትሩፋት አበጋዝ ያሰነ ሣልን ብሰው ፡ ሐተታ ፡ ምነው በሚያመጣው ጸሊ በገቡእ ይል የለም ቢሉ አብነት የሚሆኑበትን ተገ ልጻው ይሠሩታል አብነት የማይሆኑበትን ተሰውረው ይሠሩታልና እንዲህ እለ ፡ እንድም በተራራ ላይ የታነጸች መንደር ልሰወር ብትል መሰወር እንዳይ ቻላት የተራራው ክፍታ እንዲገልጽት ፡ በመቅረዝ ላይ ያለች ፋፍ ልሰወር ብትል መሰወር እንዳይቻላት የመቅረዙ ክፍታ እንዲገልጽት ፤ እናንተም ሥራውን አብዝታችሁ ሥሩት ግድ በተእምራት ይገልጻችኋል ሲል ነው ፡ ደብር ተቅዋም እንድ ወገን ሀገር ማጎ ቶት እንድ ወገን ፡ ደብር ተቅዋም ሥጋ ሀገር ማጎቶት ነፍሰ ፡ ከሥጋ ጋራ የተዋሐደች ነፍሰ ሥራ ሠርታ ልትገለጽ ነው እንጂ ፡ ተሰውራ ልትቀር አይደለም እንድም ደብር ተቅዋም ሰውነት ሀገር ማጎቶት እከ ምሮ ጠባይዕ በሰውነት ያለ አእምሮ ጠባይዕ ሥራ ሠርቶ ሊገለጽ ነው እንጂ ተሰውሮ ሊቀር አይደለም እንድም ደብር ተቅዋም ሥጋ ሀገር ማጎቶት መሰኮት ከሥጋ ጋራ የተዋሐደ መለኮት እስተምሮ ታምራት አድርጎ አምላክነቱን ሊገልጽ ነው እንጂ ፡ ተሰ ውሮ ሊቀር አይደለም ፡ እንድም ደብር ተቅዋም መስ ቀል ሀገር ማጎቶት ጌታ በመስቀል የተሰቀለ ጌታ ሙቶ ተነሥቶ አምላክነቱን ሊገልጽ ነው እንጂ ሙቶ ሊቀር አይደለም ፡ እንድም ደብር ተቅዋም አራት ሀገር ማጎቶት ወንጌል በኤሪት ላይ የተሠራች ወንጌል ባደባባይ ተገልጿ ልትነገር ነው እንጂ ፡ ተሰውራ ልትቀር አይደለም ፡ እንድም ደብር ተቅ ቅም ሕዝቡ ሀገር ማጎቶት ኢጲስ ቆዶስ በሕዝቡ ላይ የተሾመ ኤጲስ ቆዶስ ካደባባይ ወጥቶ ጉዢሴ ሰርቶ ሕዝቡን ሊያስተምር ነው እንጂ ፡ ባዳራሽ ገብቶ እልፍኝ ተከቶ ተሰውሮ ሲባላ ሲጠጣ ሊውል አይ ደለም

፲፯ አይምሰልከሙ ዘመጸእኩ እሥግሮሙ ለአራት ወለነበያት ፡ ብፁዓን ብፁዓን እያለ ሲያስ ተምር ሰምተው አራትን ነበያትን እንጂ ሊያሳልፋ ቸው መጥቷል እንዲሉት ዐውቆ እመጣ ፡ እንዲሉ ትም ዐውቆ ማምጣት ልማድ ነው ፡ ትውልደ አራ ዊተ ምድር ቢላቸው አብርሃምን ያህል እባት ሳለን ትውልደ አራዊተ ምድር ይለናል እንዲሉት ዐውቆ አይምሰልከሙ ዘታመሰጡ በብሂለ አብብና አብ ርሃም እንዳለ ፡ ወኢትሁቦ ለጸድቁክ ይርእይ ሙስና ሙስና ቢላቸው ይህንማ ዳዊት ለራሱ የተናገረው አይደለም እንዲሉት ዐውቆ ታበውሐኑሁ አብብእ ንንግርከሙ ከሠተ በእንተ ዳዊት ርእሰ እበው ከመሂ ሞተ ወተቀበረ ውገቢኑ ሀሉ መቃብሪሁ እስከ የም እንዳለ ፡ ከዚህም እንዲህ እለ ፤

፲፯ ኦሪትን ነቢያትን ሳላልፋቸው የመጣሁ አይምሰላችሁ ኢመጸኩ ይላል ፡ ሳላልፋቸው አል መጣሁም ።

ዘእንበለ ዳዕሙ ከመ እፈጽሞሙ ።  
ፍጹማን ላደርጋቸው ነው እንጂ ፤ ኢትትትልን በኢታምዕዕ ኢትፍቱን በሀርእያ ላጸናቸው ነው እንጂ ወፈጽሞ ሕገርትዕ በሕገ ትሩፋት አንዲል ።

፲፰ አማን አማን እብላከሙ እስከ አመ የሐልፍ ሰማይ ወምድር የውጣ እንተ አሐቲ ኅርመታ ወአ ሐቲ ቅርጽታ ኢተሐልፍ እምኦሪት ወእምነቢያት እስከ ሶበ ዙሉ ይትገበር ወይከውን ። ሉቃ፡፲፮፡፲፯ ።

፲፱ ሰማይ ምድር እስኪያልፍ ይህ ሁሉ እስኪ ሆን ይህ ሁሉ እስኪደረግ ድረስ ሥርዓታ ጽፈቷ እን ዲት የምትሆን ኢትፍቱስ እንኳ ከኦሪት ከነቢያት ተለይታ አታልፍም ብዩ እንዳታልፍ በውነት እነግ ሬችኋለሁ የድ ለአሌፍ ዐሥረኛ እንደ ሆነ ኢትፍ ቱም ለኢታምልከ ዐሥረኛ ናትና ። አንድም አሰራ ረዚ አቀራረጹዋ እንድ የምትሆን ዐሥርቱ ቃላት ሁሉ ሲያልፍ ከኦሪት ከነቢያት ተለይታ እንዳታልፍ አታልፍም ብዩ በውነት እነግራችኋለሁ ፡ በሀገራ ቸው ፲ቱ ሲሉ የውጣ ይላሉ አንዲት ጭራ ናት ዕዝል ቅጽል የላትም ። በኛም ፤ እንዲት ጭራ ናት ዕዝል ቅጽል የላትም ። አንድም ለኛ ፊደል ዐሥረኛው ተ ነው መስቀላዊት ሕገ ክርስቶስ ወንጌል ከኦሪት ከነቢያት ተለይታ ወደሰው ልቡና አትገባም ብዩ እነግራችኋለሁ ። ውኅሰፈት ሰንበት እንዲል ፡ አብራ ትነገራለች እንጂ ማለት ነው ፤ ውኅጣ የሚል አብ ነት ይገኛል ። የውጣ ማለት ነው ። በዳርሮ ሉ ብሎ ይገኛል ፡ ሮ ቢል ከመንግሥተ ሮም የምትበልጥ ሉ ቢል ልዕልት የምትሆን ወንጌል ከኦሪት ከነቢ ያት ተለይታ ወደሰው ልቡና አትገባም ብዩ እን ዳትገባ በውነት እነግራችኋለሁ ።

፲፱ ዘኪ ፈትሐ አሐተ እምአላ ትእዛዛት እንተ ተሐጽጽ ወይሚህር ከመዝ ለሰብእ ሕጹጸ ይከውን በመንግሥተ ሰማያት ። ያዕ፡፪፡፲ ።

፲፱ ካ፲ቱ ቃላት አንዲቱ ታናሽ ናት ብሎ ለራሱ የሚሠራ ለሌላው የሚያስተምር ውፁኦ ሲል ነው ከመንግሥተ ሰማያት የውጣ ይሆናል ፡ መን አብኦ ለዘ እግዚአብሔር አሕጸጾ ወሐጽ መንፈቅ ወየሐጽጾው እመንግሥተ እቡሁ እንዲል ፤ ወዘሰ ይገበር ወይሚህር ከመዝ ለሰብእ ውሕቱ ዐቢዩ ይከ ውን በመንግሥተ ሰማያት ከወሠርቱ ቃላት አንዲቱ ደግ ናት ብሎ ለራሱ የሚሠራ ለሌላው የሚያስተ ምር ግን ለመንግሥተ ሰማያት ባለቤት ይሆናል ። አንድም ይከውን ሕጹጸ ፡ እንደ ዉረቃ እንደ ንኡስ ኮከብ ይሆናል ፤ ይከውን ዐቢዩ እንደ ፀሐይ እንደ ዐቢይ ኮከብ ይሆናል ።

፳ ናሁ እብላከሙ ከመ ለእመ ኢፈድፈደ ጽድ ቅከሙ አምኢሐፍት ወፈረሳውያን ኢትበውሉ ውስተ መንግሥተ ሰማያት ። ሉቃ፡፲፩፡፴፬ ።

፳ በቁሙ ጸሐፍት ፈረሳውያን ናቸው ብሎ ፡ ሥራችሁ ከጸሐፍት ከፈረሳውያን ሥራ ካልበለጠ አያፈድፈድከሙ ጻዲቀ አብዝታችሁ ሥራ ካልሠ ሬችሁ መንግሥተ ሰማያት አትገቡም ብዩ እንዳት ገቡ በውነት እነግራችኋለሁ ። እኒያም አልገቡ እና ንተም አትገቡ ማለት ነው ። አንድም ደጋጎች እለ አብርሃም እለ ሙሴ እለ ዳዊት ናቸው ብሎ ሲቁ ወስዶታል ብሎ በሥራ መበላለጥ ከሌለ በክብርም መበላለጥ የለም ብዩ በውነት እነግራችኋለሁ ። ሥራውምንድ ነው ቢሉ እፍትሮ ጸላዕት ተዐፍዖ መል ታሕት መንኖ ጥሪት ነው ። ይህንንም እነሱስ አድር ገውት የለም ለእመ ርኢከ አድግ ፀላዲከ ዘጋየሉ ጽሩ ኢትትግደዎ ላላ እስተልዕል ምስሌሁ እንዲል ዘ፱ ጽ።፭ ፡ እድርገውት የለም ቢሉ መጥዎተ ርእስ ነው ይህንስ እድርገውት የለም ሙሴ እምትጥስየሙ ለእሉ ሕዝብከ ጠስየኒ እመጽሐፈ ሕይወትከ ብሏል ዘ፱ ፴፱፡፲፩ ፡ ዳዊትስ ምንተ ገብሩ እሉ አባግዕ እንዘ ናላዊሆሙ አነ ዘእበስከ ፤ ዳዕሙ ለትረድ አዲስ ላዕሌየ ወላዕለ ቤተ እቡየ ብሎ የለም ቢሉ ፡ እኒያ ለዘመዶቻቸው ነው ፤ እናንተ ግን ለሁሉ አድርገት ሲል እኒያ እስበውት ቀርቷል እናንተ ግን አድርገት ሲል ነው ፡ ዳግመኛ ሕግ ሁኖ ሰላልተጸፈ ተጽፎ የለም ቢሉ ገብሩ ተብሎ ተጽፏል አንጂ ግብሩ ተብሎ ተጽፏልን ፤ በሥራም ካልተባላለጣችሁ ማለቱስ እንደ ምነው ቢሉ ለእኒያ እብነት አልነበራቸውም ለኒህ ግን አብነት ጌታ አላቸውና ፡ እኒያ በልጅነት አልታደሱም እኒህ ግን በልጅነት ታደሰዋልና ። ለኒያ አጋዥ አልነበራቸውም ለኒህ ግን አጋዥ ሥላሴ መላእክት መጸሕፍት መምራን አሏቸውና ።

፳፩ ሰማዕከሙ ዘተብህለ ለቀደምትከሙ ኢት ቅትል ነፍሰ ።

፳፩ ለቀደሙ ሰዎች ነፍስ አትግደል የተባ ሰውን ዘጸ ጽ፡፲፫ ዘከመ ተብህለ ሎሙ እንደተባለላቸው ዘይቤልዎሙ ያሏቸውን ዘከመ ይቤልዎሙ እንዳሏቸው ሰምታች ኋል ።

ወዘሰ ቀተስ ረስሐ ውሕቱ ለኩነኔ ። ነፍስ የገደለ ኃጥእ ተብሎ ይፈረድበታል የተባለውን ሰምታችኋል ።

፳፪ ወሕንስ እብላከሙ ዙሉ ዘያምዕዕ እነዋሁ በከንቱ ረስሐ ውሕቱ ለኩነኔ ።

፳፪ እኔ ግን ወንድሙን በከንቱ ያላዘነ ሁሉ ኃጥእ ተብሎ ይፈረድበታል ብዩ እነግራ ችኋለሁ ፤ ሐተታ ኦሪትንስ ወንጌልንስ የሠራ አሉ አይደስም እኔ ግን

ማለቱ ስለምን ቢሉ ጌታ ሁን እንዳሻህ ሁን እንዲሉ ይህስ በጌታ የለበትም ብሎ አሪትን በሙሴ በኢያሱ አድርጋቸዋል። ወንጌልን ግን እሱ ሰው ሁኖ ሠርቷልና፤ እንደም ለቀደሙ ሰዎች እንዲህ ብዩ ነበር ዛሬ ግን እንዲህ አልሁ። እንደም አሜሪካውያን ጊዜ እንዲህ ብዩ ነበር ዛሬም እንዲህ አልኩ። በከንቱ እለ ሰ መፃት ዘበርትሶ እንዲል፤ የሚገባ ቁጣ አለና ሕፃናት ያልተማሩትን እንዲማሩ የተማሩትን እንዳይገድፉ መናፍቃን እንዳይሠሉት ሃይማኖት እንዳይጠፋ ከህደት እንዳይሰፋ፤ እንደም በከንቱ ያለውን መፍቀርያን መፃት የጨመሩትን ነው በሐጌ መጽሐፍ ፪ ፳፡ ዘመናት ወዝ ብሩር ዘዚአየ ባለው መፍቀርያን ብሩር ወለዘፈቀድኩ እሁቦ ባለው እንደጨመሩበት ወዘሂ ይቤሉ ጎሠር ዘጸርቅ ረሰሐ።

ወንድሙን ጨርቅ ለባሽ አባተ ታናሽ ብሎ የሰደበ በደለ፤ ወይትኳንን በዐውድ በዐደባባይ ይፈረድበታል። ወዘሂ ይቤሉ ለእኩት ግብድ ረሰሐ ውሉቱ። ወንድሙን ዲዳ ደንቆሮ ያለው እሱ በደለ። ወይትኳንን በእሳተ ገሃነም።

በእሳተ ገሃነም ይፈረድበታል ሐተታ ወንድሙን ጨርቅ ለባሽ አባተ ታናሽ ቢለው ባደባባይ፤ ዲዳ ደንቆሮ ቢለው በገሃነም ይፈረድበታል አለ ምነው ቢሉ፡ ከተፈጥሮተ ሥጋ ተፈጥሮተ ነፍስ እንዲበልጥ ከስድቡም ስድቧ ይበልጣልና፤ ከፍጻሜውም ፍጻሜን አበለጠ፤ እንደም በፃውድ ገሃነም በገሃነም ፃውድ ያሳነው በአክብሮት ፍርሀም በፍርሀም አክብሮት እንዳለ። ይህንም ሊቁዘለ ፀረፈ ሳዕል ለብእ ጸረፈኬ ሳዕል አግዚአብሔር ብሎ ወስዶታል። መጽሐፉን አይቶ መንቀፍ ይሐፈውን ሕንጻውን አይቶ መንቀፍ ሐናጺውን መንቀፍ እንደሆነ ፍጥረቱንም አይቶ መንቀፍ አግዚአብሔርን መንቀፍ ነውና።

፳፫ ወእምከመኬ ታብውእ መባዓከ ውስተ ምሥዋዕ ወበህየ ተዘከርከ ከመ ቦ አኑከ ዘተጋዩስከ።

፳፫ መባህን ለቤተ አግዚአብሔር በምትሰጥ በት ጊዜ እንተ ወንድምህን የነቀፍህበት፤ ዘተጋዩ ሰከ አሉ እንተን የነቀፈበት ነገር እንዳለ ብታስብ።

፳፭ ጎድግ ህየ መባዓከ ቅድመ ምሥዋዕ።

፳፭ መባውን ከደጀ ሰላም አኑረህ ወሔር ቅድመ ተኳንን ምስለ እኑከ።

አስቀድመህ ከወንድምህ ተወቃቅስህ ታረቅ። ወእምከ ገቢአከ አብእ መባዓከ፤ ከዚህ በኋላ ተመልሰህ መባህን ሰጥ። ሰጥቶ ቢሄድ መባው እንኳን የገባልኝ እንጂ ብሎ ዕርቁ በቀረ ነበርና፤ ይዞ ወደ ቤቱ

ተመልሶ ቢሆን ዕርቁም መባውም በቀረ ነበርና ልብ እንዲቀረው ከእዳሪ አኑራለሁ ብሎ ፈጥኖ ታርቆ እንዲመለስ እንዲህ አለ አንድም ወእምከመኬ ብለህ መልስ ጸሎት በምትጸልይበት ጊዜ የነቀፈህ ወንድምህ የነቀፍከው ወንድምህ እንዳለ ብታስብ ጸሎቱን ትተህ ሂድ አስቀድመህ ከወንድምህ ተወቃቅስህ ታረቅ ከዚህ በኋላ ተመልሰህ ጸፍትህን ጸልይ። በቂም በበቀል ሁኖ የጸለዩት አይረባም አይጠቅም ምኖ አስመ ዘያነብር ቂመ ውስተ ልቡ አውክፍት ጸሎቱ ቅድመ አግዚአብሔር ጸሎቱ ለመስተቀይም ከመ ዘርዕ ዘወድቀ ግእከለ አስዋክ እንዲል።

፳፭ ኩን ጠቢብ ለዕድውከ ፍጡን እንዘ ሀሉከ ምስሌሁ ውስተ ፍኖት።

፳፭ በመንገድ ከሱ ጋራ ሳለህ በባላጋራህ ፈጥ ነህ ዕወቅበት ታረቅ በፍኖት ብሎ በሉቃስ ያቀናዋል።

ከመ አይመጡከ ዕድውከ ለመኩንን በላጋራህ ለዳኛ አሳልፎ እንዳይሰጥህ። ወመኩንን ይሚጥወከ ለወዓሊሁ። ዳኛውም አሳልፎ ለሉሌው ይሰጥሃል። ወወአሊሁ ይሞቅሐከ። ሉሌውም ያግዝሃል።

፳፭ አማን አብለከ ከመ ኢትወዕኦ እምህየ አስከ ሶበ ትሔልጥ ደጋሪተ ገመለ ዘላዕሌከ።

፳፭ ሌላው ገንዘብህን ይቅርና ሰንኪቶ የምትባል ቀለበትህን አስከመስጠት ደርሰህ፤ እንደም ገመለ ደጋሪት ይላል፤ የታናሽ ጣትህን ቀለበት እስከ መስጠት ደርሰህ ከግዞት ቤት አትወጣም ብዩ እንዳትወጣ በውነት እነግርሃለሁ። እንደም ኩን ጠቢብ ብለህ መልስ በዚህ ዓለም ሳለህ በባላጋራህ በዲያብሎስ ዕወቅበት። ይህን ዓለም ፍኖት አለው በመንገድ እንደ ሲያልፍ እንደ ሲተርፍ እንደሆነ በዚህም ዓለም እንደ ሲያልፍ እንደ ሲተርፍ ነውና። ባለጋራህ ዲያብሎስ ለጌታ አሳልፎ እንዳይሰጥህ። ጌታም አሳልፎ ለዲያብሎስ ይሰጥሃል። ዲያብሎስ ያግዝሃል። ወዓሊሁ አለ የግድ ነው የፈቃድ አይደለም። ሥራ ሠርተህ ያገኘኸው ጸጋ ክብር ይቅርና በርባቀን ያገኘኸውን ልጅነት እስከ ማጣት ደርሰህ ከገሃነም አትወጣም ብዩ እንዳትወጣ በውነት እነግርሃለሁ። እንደም፡ በዚህ ዓለም ሳለህ በባለጋራህ በፈቃድ ሥጋህ ፈጥነህ ዕወቅበት። ባለጋራህ ፈቃድ ሥጋ አለፈርዶ ለጌታ እንዳይሰጥህ። ጌታም አሳልፎ ለዲያብሎስ ይሰጥሃል፤ ዲያብሎስ ያግዝሃል አማን አብለከ። በነቢብ በገቢር በሠራኸው ጋጢ አትቀርቶ በሐልዮ በሠራኸው ጋጢአት ተፈርዶብህ ከገሃነመ እሳት አትወጣም ብዩ እንዳትወጣ በውነት እነግርሃለሁ። ከሐልዮ ጋጢአት የሚነጸ አለን ቢሉ

የሚያሰጥ ሐዋርያት የሚያሰጥ ሐዋርያት ሐሰ = የሚያሰጥ ሐዋርያት ሐሰርቃሰሁ እቀማለሁ ብሎ ሂዶ ሰው ነቅቶ በት ውሻ ጩሆበት አጥር ጠንቀቅቶ በመለስ ያሲ ዛል ፤ የማያሰጥ ሐዋርያት ሐሰርቃሰሁ እቀማለሁ ብሎ ይሄዳል ከመንገድ በደርሰ ፈጣሪየ በፈርድብኝሰ ብሎ የተመለሰ አንደሆነ ይህ አያሲዝም = አንድም ሁሉም ያሲዛል ለዚህ ቅሉ ጥቂት ቀናና ያሻዋል በሰይጣን ጸር ተወግዷል ፤ ሁለት ሰዎች ከሰልፍ ይገባሉ ሁለቱ ሁሉ ተወግተው ይመለሳሉ አንዱ ይሞታል አንዱ ይድናል ከዳነው ላይ እትራት ይጠፋልን ፤ ይህም በአቡነ አንጦንስ ታውቋል በሚሞቱ በት ጊዜ መላእክተ ጽልመት ቀረቡ መላእክተ ብርሃን መጥተው ከዚህ ሰው ምን አላችሁ አሏቸው ፤ ምነው ያሰ የሐዋርያው አሏቸው ከቆብ በኋላ ነው ከቆብ በፊት አሏቸው ከቆብ በፊት ነው አንጂ ከቆብ በኋላም በአንጦንስ ምን ተገኝቶበት አሉ = ያማ በቆብ ታርቆበት የለም ወገዱ ብለዋቸዋል ።

፳፮ ሰማዕከሙ ህተብህለ ለቀደምትከሙ ኢት ዘምው = ዘዐ ፩ ፡ ፲፬ ።

፳፯ ለቀደሙት ሰዎች አትሰስኑ የተባለውን ሰምታችኋል ።

፳፰ ወአንሰ አብለከሙ ኩሉ ሀርአያ ለብአሲት ወፈተዋ ወድአ ዘመወ ባቲ በልቡ ።

፳፱ እኔ ግን ሴትን ያየ ሁሉ ፈጽሞ በደለ ብዬ አንገራችኋለሁ ርአይን መከልከሉ ነው ቢሉ አዎን አርቆ ግጠር ነው ፤ አንድም ፈተዋ ያለውን ይሻል አይቶ ባገኘኋት ቢል ።

፴፩ እመኔ ዓይንከ ዘየማን ታሰሐተከ ምልሐ ወግድፋ አምላዕልከ ማር ፱ ፡ ፵፮ ፤ ማቴ ፲፰ ፡ ፱ ።

፴፪ ቀኝ ዓይንህ ምክንያተ ሰሐተት ብትሆን ብህ ካንተ አውጥተህ ጣላት ።

እስመ ይኒይሰከ ነቋረከ ትባኦ ውስተ መንግሥተ ሰማያት አምትባኦ ውስተ አሳተ ገሃነም ምስለ ከ፪ ሆን አዕይንቲክ ፡ ዛሬ ሁለት ዓይን ኑሮህ ኋላ ገሃነም ከምትገባ በዚህ ዓለም ሳለህ ከሁለት ዓይንህ አንዱ ጠፍቶ ኑረህ ኋላ መንግሥተ ሰማያት ብትገባ ይሻል ሃልና ፤ ይህን ያደረጉ ብዙ ናቸው ከዚያው ግን ሰም አን ሰፋዬ አማዕን ፤ አንዲት ሴት ወይዘሮ መጥታ ጫማ በፋልኝ አለችው ሰፍቶ ሰጣት እየተመላለሰች አለችገረችው ጫማውን ነው ሰፍቶ ሰጥቶሻለሁ ምን ያመላለሰሻል አላት ፤ ይህ ሁሉ ምክንያት ነው አን ተን ብወድህ ነው አለችው በምን ነገር አላት ፤ መልክ መልካም ነህና አለችው ምኔ መልካም ነው ቢላት ሁለንተናህ መልካም ነው ይልቁንም በዓይንህ ይጸናብኛል አለችው ትወጅዋለሽ አላት አዎን አለችው = ይህም ምን ቁም ነገር አለው ውጋ አይደለም ብሎ በያዘው መንጉል አውጥቶ ሰጥቷታል።

፴. ወእመኔ እደከ ዘየማን ታሰሐተከ ምትራ ወግድፋ አምላዕልከ ።

፴. ቀኝ እጅህ ምክንያተ ሰሐተት ብትሆንብህ ቁርጠህ ጣላት = እስመ ይኒይሰከ ይታጋጉል አሐዱ አምላባልክ አምኩሉ ሥጋክ ይትወደደ ውስተ አሳተ ገሃነም ።

በዚህ ዓለም ከሕዋላትህ አንዱ ሳይጉል ኑረህ ኋላ ገሃነም ከምትወርድ በዚህ ዓለም ከሕዋላትህ አንዱ ጎድሎ ኑረህ ኋላ መንግሥተ ሰማያት ብትገባ ይሻል ሃልና ፤ ይህን ያደረጉ ብዙ ናቸው = ከዚያው ግን አባሰ ካህን ሮሜ አትናቴዎስ ሊቀ ጳጳሳት ዘሀገረ አንጸኪያ ፤ አባሰ ካህን ሮሜ በተአምረ ማርያም ታውቋል አትናቴዎስ ሊቀ ጳጳሳት ዘአንጸኪያ ቀድሞ አረማጊ ነበረ ኋላ አምና ተጠምቆ ተምሮ ተሾሟል በሀገራቸው የተሾሙ ፤ ቀን ቀድሶ ያቁርባል በዚያ ልማድ በመስቀል እየባረከ ሲዘር ቀድሞ በአረማጊ ነት ሳለ በግብር የምታውቀው ሴት መለያ ይሁነኝ ብላ እጁን ነከሰችው ጦር ተነሣበት ከዚህ ሁሉ ያደረሰችኝ ይህች እጅ አይደለችም ብሎ ከዕቃ ቤት ገብቶ እጁን ቆርጦ ጣላት ፤ አባታችን ገብተህ ቀድሰልን አሉት አይቻለኝም አላቸው = ሁለተኛ ገብተህ ቀድሰ አሉት አይቻለኝም አላቸው ፤ ይህ ሰው ወደ ቀድሞ ማህፍ ተመለሰን ብለዋል ወደ እመቤታችን እመሰከተ አድ ብርሀኑ ቀጠለችለት ገብቶ ሲቀድስ የእጅ ብርሃን እየበዘበዘ የማያሳያቸው ሆነ ወጥተው አባታችን ነገሩ ምንድነው ግለጥልን አሉት ምንጣ ፏን ግለጡት አላቸው ቢገልጡት ወድቃ አገኙዋት ይህች የኔ እጅ ናት ይህች እመቤታችን የሰጠችኝ ናት ብሏቸዋል ።

ወእመኔ እግርክ ዘየማን ታሰሐተከ ምትራ ወግድፋ አምላዕልከ ።

ቀኝ እግርህ ምክንያተ ሰሐተት ብትሆንብህ ቆርጠህ ጣላት ፤ እስመ ይኒይሰከ ይታጋጉል ፩ዱ አምላባ ልክ አምኩሉ ሥጋክ ይትወደደ ውስተ አሳተ ገሃነም በዚህ ዓለም ከሕዋላትህ አንዱ ሳይጎድል ኑረህ ኋላ ገሃነም ከምትወርድ በዚህ ዓለም ከሕዋላትህ አንዱ ጎድሎ ኑረህ ኋላ መንግሥተ ሰማያት ብትገባ ይሻል ሃልና ፤ ይህን ያደረጉ ብዙ ናቸው ከዚያው ግን አባ መርትያናሱበዓቱ ከመንደር አጠገብ ነው ከበረሃ ውሎ ወደማታ ሲመለስ ዘማት ተሰብስበው አይተው ይህ መነኮስ ኃያል ጽኑዕ ነው የሚያስተው የለም አሉ ፤ አንዲቱ እኔ ባስተውሰ ባታሰቸውስ ተባብለው ተወራርደዋል ፤ እሁን በጊዜ የሄድኩ እንደሆነ አይቀበለኝም ብላ ሲመሽ ሒዳ እጅ ጽፋት ፤ ወጥቶ ማነሽ አላት ከፍቶ አገር የመጣሁ የእግዚአብሔር እንግዳ ነኝ የምጠጋበት አጥቶ አውሬ ይጣላኛል ወምባዴ ይቀጠቅጠኛል ብዬ ቁሚያለሁ አለችው እሱም ባስገባት ጸር ይነሣብኛል አይሆንም ብላት

ነገደ ኮንኩ ወኪላቸውከፍከሙኒ ያለው ይፈርሰብኛል እያለ ያወጣ ያወርድ ጀመረ ። ነገደ ኮንኩ ወኪላቸውከ ፍከሙኒ ያለውብ ይፈርሰብኛል ማሩን አታገሠዋለሁ ብሎ እሳቱን እንደደላት አሉ አልፍ ብሎ ጸሎቱን ያዙ እሷም የምትቀበውን ትቀባ የምታጠብውንታጠብ ጀመር ። መዓዛው ቢያስቸግረው እግሩን ከእሳቱ ግንደው የአሷን መዓዛ እስኪያጠፋው እስኪለውጠው ፤ ምትራ ያለው ለዚህ ይመቻል ፤ እሷም አሳቱ አላበጀሁም ብላ ንስሐ ገብታለች አንድም ገልጣ አንተኛ አለችው እንተኛ ግን ካልሽ ከእሳቱ ላይ አንተኛ አላት ይህን ይፈጅን የለም አለችው የዚህን ዓለም እሳት ያልቻልንው የወይያኛውንም ዓለም እሳት እንደምን እንችለዋለን አላት አሳቱ አላበጀሁም ማረኝ ብላ ንስሐ ገብታለች እሱም አመንዘቧት በእቱን ለቆላትሂደል አንድም ዓይን የተባለች ሚስት ናት። ከዓይን የሚሰወር እንደሌለ ከሚሰትም የሚሰወር የለምና ፤ ሚስትህ ያልሆነ ሥራ ላሠራህ ብትል ፈቃዱን አፍርሰባት ዛሬ በዚህ ዓለም የሚሰትህን ፈቃድ ፈጽመህ ኑረህ ኋላ ገንጥም ከምትገባ በዚህ ዓለም የሚሰትህን ፈቃድ አፍርሰህ ኑረህ ኋላ መንግሥተ ሰማያት ብትገባ ይሻልሃልና ፤ እጅ የተባሉ ልጆች ናቸው ወድቆ ይነሡ በእጅ ዜግቱ ይከበሩ በልጅ እንዲሉ ። ልጆችህ ያልሆነ ሥራ እና ሠራህ ቢሉ ፈቃዳቸውን አፍርሰባቸው ፤ በዚህ ዓለም የልጆችህን ፈቃድ ፈጽመህ ኑረህ ኋላ ገንጥም ከምትወርድ በዚህ ዓለም የልጆችህን ፈቃድ አፍርሰህ ኑረህ ኋላ መንግሥተ ሰማያት ብትገባ ይሻልሃልና እግር የተባሉ ቤተሰብአ ናቸው ቤተሰቦችህ ምክንያተ ስሕተት ሁነው ያልሆነ ሥራ እና ሠራህ ቢሉ ፈቃዳቸውን አፍርሰባቸው ፤ በዚህ ዓለም የልቆቸውን ፈቃድ ፈጽመህ ኑረህ ኋላ ገንጥም እሳት ከምትገባ ፤ በዚህ ዓለም ፈቃዳቸውን አፍርሰህ ኑረህ ኋላ መንግሥተ ሰማያት ብትገባ ይሻልሃልና ፤ አንድም እንዳይንህ እንደ እጅህ እንደ እግርህ የምትወደው ወዳጅህ ያልሆነ ሥራ አሠራሃለሁ ቢልህ ፈቃዱን አፍርሰበት በዚህ ዓለም የሱን ፈቃድ ፈጽመህ ኑረህ ኋላ ገንጥም ከምትገባ ። በዚህ ዓለም የሱን ፈቃድ አፍርሰህ ኑረህ ኋላ መንግሥተ ሰማያት ብትገባ ይሻልሃልና ፤ አንድም ምድራውያን ነገሥታት ዓይን በፍላት እጅ እግር በሰለት ፤ እንዲቀጹ ሌዋውያን ከሆናት ዓይንን በእንቃዕድም እጅን በሰፊህ ፤ እግርን በቀዊም ፤ ሠርተው ቀጽተው እንዲኖሩ ፤ አንተም ዓይንህን በእንቃዕድም እጅህን በሰፊህ እግርህን በቀዊም ሥራ ቅጽ ።

፴፩ ሰማዕታው ዘተብህለ ለቀደምትክሙ ዙሉ ዘይድግር ብእሲቱ ይጽሕፍ ላቲ መጽሐፈ ሕዳጋታዓ ወየህባ ። ዘዳ ጽፎ ፩ ግብርና ወንጌል ፩ ግብርና ሉቃ ፲፮ ፡ ፲፮ ፡ ፩ ቆሮ ፮ ፡ ፲ ።

፴፩ ከናንት አስቀድሞ ለነበሩ ሰዎች ሚስቱን የሚፈታ ሰው ሁሉ የምትፈታባትን ነውር የሚነግር ደብዳቤ ጽፎ ሰጥቶ ይፍታት የተባለላቸውን ሰዎች ትኋል ፤ እንዳለፈው በል ።

፴፪ አንሰኔ እብለክሙ ከሙ ዙሉ ዘይድግር ብእሲቱ ዘእንበለ ትዘሙ በላዕሌሁ ለሊሁ ረሰዎ ዘማ

፴፪ እኔ ግን ላትሰበንበት ሰነፈች ደረቀች ብሎ ሚስቱን የፈታ ሰው ሁሉ ዘማ እሰኛት ብየ እነግራችኋለሁ ።

ወዘሂአውሰበ ጎድግተ ዘመወ በነውር የተፈታችውን ያገባ በደለ ፤ በምን ያውቀዋል ቢሉ አቡን ዕጩ ይፍቱኝ ባለማሰቷ ፤ ኋላ እንደምን ትሁን ቢሉ የፍርድ መጽሐፍ በጉጉዓ ብሎ ወሰድታል ። ንስሐ መግዛቷን መምህሩ ንስሐዋ ጉረበቶቿ መስክረውላት ታግባ ብሏል ። እንድም ሰማዕታው ብለህ መልስ ። እሪትን የሚተው ሰው ሁሉ ወንጌልን ተክቶ ይተው የወንጌልን ሥራ ላይሠራ ግን እሪትን የተወሰወወንጌልን ኃላፊት ሕግ አደረጋት ። ከተዋትም በኋላ ወደ ኦሪት ቢመለስ በደለ ኃጥአ ተብሎ ይፈረድበታል እንድም መልስ ይህን ዓለም የሚተው ሰው ሁሉ መንግሥተ ሰማያትን ተክቶ ይተው ። የምናኔ ሥራ ይሥራ ። ወእንሰ እብለክሙ ፤ የምናኔ ሥራ ላይ ሠራ ይህን ዓለም ተውሁ የሚል ሰው ግን መንግሥተ ሰማያትን ኃላፊት ርስት አደረጋት ። ከመነም በኋላ ወደኋላም ቢመለስ በደለ ኃጥአ ተብሎ ይፈረድበታል።

፴፫ ወከባበ ሰማዕታው ዘተብህለ ለቀደምትክሙ ኢትምሕሉ በሐሰት ፤ ወባሕቱ እግብሉ መሐላክሙ ለእግዚአብሔር ። ዘለዋ ፲፱ ፡ ፲፱ ዘዳ ጽፎ ፩ ያዕ ፳ ፡ ፲፱ ።

፴፫ ለቀደሙ ሰዎች በእውነት እንጂ በሐሰት በሰመ እግዚአብሔር እንጂ በሰመ ጣዖት ጻኝ ፈርዶባችሁ ባለጋራ አውርዶላችሁ እንጂ ጻኝ ላይፈርድ ባችሁ ባልጋራ ዳዎወርድላችሁ አትማሉ ያሏቸውን ሰዎች ትኋል ።

፴፬ ወእንሰ እብለክሙ ኢትምሕሉ ገሙራ ።

፴፬ እኔ ግን ፈጽማችሁ አትማሉ እላችኋለሁ ኢበሰማይ ።

በሰማይም ሁኖ ከሰማይ የመጣ መትሠፍት አይላተን ሰማይ ተንዶ ይጫንን እያሉ ይምላሉና ፤ እስመ መንበሩ ለእግዚአብሔር ውላቱ ። የእግዚአብሔር ዙፋኑ ነውና ። ወኢበምድር ።

በምድርም ዑኖ ምድር ይከዳን ምድር ተከፍቶ ይዋጠን እያሉ ይምላሉና ። እስመ መከየደ እገራሁ ይእቲ ፤ መመላለሻው ናትና ።

፴፭ ወኢበኢየሩሳሌም ፤

፴፭ በኢየሩሳሌምም ሁኖ ከበረከተ ርስት አያ ሳትፈን ከምድረ ርስት ያውጣን እያሉ ይምላሉና ። እስመ ሀገሩ ይኦቲ ለንጉሥ ዓቢይ ። የደግ ንጉሥ የአግዚአብሔር የመሙላኪያው አገር ናትና ።

፴፭ ወኢበርእስከሙ ኢትዋሐሉ ፤

፴፭ በራሳችሁም እትማሉ እንዲህ ያድርገን እያሉ ይምላሉና ። ወኢበበእርተ ርእስከሙ ፤ በራሳችሁ ጸጉር አትማሉ ፤ እንደ ራሳችን ጸጉር ያጥቁረን የራሳችንን ጸጉር ያህል አሞራ መጥቶ ይብላን እያሉ ይምላሉና ። እስመ ኢትክሉ አሐተ እምስእርተ ርእስከሙ አኦ ጸዕድዎ ወኢአጽልዎ ። ከራሳችሁ ጸጉር አንዱን ነጩን ጥቁር ጥቁርን ነጭ ግድረግ እይቻላችሁምና ።

፴፭ ወይኩን ባሕቱ ነገርከሙ እመሃ እወ እወ ወእመሃ አልቦ አልቦ ። ያዕ ፩ ፣ ፲፪

፴፭ ነገራችሁ እውነቱን እውነት ሐሰቱን ሐሰት ይሁን እንጂ ፤ ሐቲታ እወ ቢላው ያምንለታልን ቢሉ ይመንለት ወንጌል መሠረቷ ለሁሉ ነው እንጂ ሳንድ ብቻ ነውን ይላሉ ባያምንለትላ ቢሉ መሐላውን በገን ዘብ ያስቀረው ገንዘብ ባይኖረውላ ቢሉ ይማል ዕዳው ባማይው ይሆናል እንጂ በማየ አይሆንምና ወለእመ ኢትክህላ ይከውን ጌጋይ ሳዕስ ዘአምሐሉ እንዲል ፤ ሐዋርያ ዳውሉስ ወሙፃዑ ለቅሥት የሐልቅ በመሐላ ይላል ፤ ከዚህ ጌታ ኢትመሐሉ አለ እንደምንው አይጣላም ቢሉ አይጣላም ። ሐዋርያ የርትዑን ጌታ የትሩፋቱን ተናገረ እንደም ሁሉም ርትዕ ነው ። ሐዋርያ ዳኛ ፈርዶባችሁ ባላታራ እውርዶላችሁ ማሉ ቢል ነው ። ጌታ ዳኛ ሳይፈርድባችሁ አትማሉ ቢል ነውና እንደም ኢበስማይ ብለህ መልስ በመለኮት አትማሉ ባሕርዩ ነውና ፤ ወኢበ ምድር በትስብእት አትማሉ ባሕርዩ ነው ። ወኢበ ኢየሩሳሌም ፤ በሥጋው በደሙ አትማሉ ባሕርዩ ነውና ፤ ወኢበርእስከሙ በክርስቶስ አትማሉ ፤ ንሕን አባል ወውኦቱ ርእስ እንዲል ፤ ወኢበበእርተ ርእስከሙ ፤ በጸድቃን በሰማዕታት አትማሉ ፤ እስመ ኢትክሉ ከጸድቃን ከሰማዕታት እንዱን ኃጥእ ጸድቅ ጸድቁን ኃጥእ ማድረግ አይቻላችሁምና ፤ ወፈድፋደስ እምእሉ እምእኩይ ወኦቱ ፤ ከእወና ከአልቦ የወጣ ግን ከሰይጣን የተገኘ ነው

፴፭ ሰማዕከሙ ዘተብህለ ዓይን ቢዛ ዓይን ወሥን ቢዛ ሥን ። ዘዐ ፣ ፳፩ ፣ ፳፪ ። ዘሌ ፣ ፳፱ ፣ ፳፻ ፤ ዘዳ ፣ ፲፱ ፣ ፳፩ ።

፴፭ ግድን ቢጠፋ ዓይን ይጥፋ ጥርስ ቢሰበር ጥርስ ይሰበር የተባለውን ሰምታችኋል ፤ ቢጥቱ ለማመጣው ለሌላው ነው ።

፴፱ ወአንሰ ጌብስከሙ ኢትታታውም ለእኩይ በእኩይ ። ሉቃ ፣ ፪ ፣ ፳፱ ። ፩ ቆሮ ፣ ፲፭ ።

፴፱ እኔ ግን ከፋውን ሐው ፡ ፳፱ ፣ ነገር ድል አትንሱት ክፉን ግብር በክፉ ግብር ኢታጥፉት እላችኋለሁ ። ወእዚሄ ጸፍግከ መልታ

ሐቲክ እንተ የማን ሚጥ ሎቱ ካልዕታሂ ፤ ቀኝ ፊትህን ቢመታህ ግራ ፊትህን አዙረህ ሰጠው ፈቃድ ሥጋህን ተው ቢልህ ፈቃድ ነፍሱህን ተውለት

፴ ወለዘሂ ይፈቅድ ይተግልክ መልበስክ ገድግ ሎቱ ከዳነከሂ

፴ መጉናጠፈያህን ሊቀማህ ቢወድ ቀማሰህን ደርብለት ። ታሪክ እንዳንድ ባሕታዊ ወምብ ዶች እንግዶች መስለው መጡ እግራቸውን አጥቦ አብልቶ አጠጥቶ አሳደራቸው ሌት ተነሥተው አሉን አስረው መብራት አብርተው ያለ ገንዘቡን ይዘው ሂዱ ከሂዱ በኋላ መብራት አብርቶ ቢያይ ሁለት ድሪም የምታወጣ ጸምር አገኘ ይህችም ሳንድ ጉዳይ ትሆናችኋለች ብሎ ተከትሎ ወስዶ ለጣቸው ይህ ስው እንዲህ ማድረጉ ከዚህ የበለጠ ዋጋ እንዳለ ቢያውቅ እንጂ ነው ብለው ተመልሰው ንስሐ ገብተው የሚኖሩ ሁነዋል ። እንድም አፍአዊ ግብርህን ሊያስተውህ ቢወድ ውጣጣዊ ግብርህን ተውለት

፴፩ ወለዘሂ አበጠክ እሐዶ ምዕራፈ ሐር ምስ ሌሁ ፪ተ ።

፴፩ ትብትብ አሸክሞ አንድ ምዕራፍ ቢወስድህ ይህማ የግድ አይደለምን ብለህ የፈቃድ ሁለት ምዕራፍ ተሸክመህ ውሰድለት መምህረ ንስሐህ አንድ ሱባዔ ቀኖና ቢሰጥህ ይህስ ተስማምቶቻል ። ፌምርልኝ ። ብለህ ከሱ አስፈቅድህ ሁለት ሱባዔ ጹም ፤

፴፪ ወለኩሉ ዘሰአለክ ሀቦ ። ዘዳ ፲፩ ፣ ፯፻፳

፴፪ ለስመነህ ሁሉ ሰጠው ፤ ወለዘይፈቅድ ይትለቃሕ እምኔክ ኢትከልዎ ። ካንተ ሊበደር የሚወደውን አትከልክለው እንደ የሐንስ መሐሪ መጥተው አበድረን ቢሉት መክፈቻውን ሰጥቶ ወደ ዕቃ ቤቱ ይሰዳቸዋል የሚበቃቸውን ይህል ይዘው ይሐዳሉ አምጥተው የሰጡት እንደሆነ ይቀበላሉ ባይሰጡት ግድ የለውም ነበር ።

፴፫ ሰማዕከሙ ዘከመ ተብሎለ ለቀደምትከሙ አፍቅር ቢጸክ ወጽላእ ጸላኢክ ። ዘሌ ፲፱ ፣ ፲፭ ።

፴፫ ከናንተ እስቀድሞ ለነበሩ ሰዎች ወዳጅህን ውደድ ጠላትህን ጥላ ያላቸውን ሰምታችኋል ።

አፍቅር ቢጸክ ይሁን ጽላእ ጽላኢክ የሚል በአራት ወደት አለ ቢሉ ባጸፈው ተናገረ ወዳጅህን ውደድ ግለት ጠላትህን ጥላ ግለት ነውና ፤ አንድም ተጻ ረርዎሙ ለሚደናውያን ኢትርስዎ ለአግሌት ያለ ውን ለውጦ አነበበው ።

፵፩ ወአንስ አብለክሙ አፍቅሩ ጽላኢተክሙ ሉቃ ፡ ፮ ፡ ፳፮ ርሜ ፡ ፲፪ ፡ ፴ ግብ ሐዋ ፡ ፮ ፡ ፶፱ ሉቃ ፡ ፳፫ ፡ ፴፩ ።

፵፩ አኔ ገን ጸላታችሁን ውደዱ ጸላቸኋለሁ ፤ ወባርክዎሙ ለእስ ይሰድዱክሙ ከሀገራችሁ አስወ ጥተው የሚሰደችሁን መርቋቸው ከበታችሁ ከሀ ገራችሁ አያናውጣችሁ ከመገግሥተ ሰማያት አያ ውጣችሁ እያላችሁ ። ሠናየ ግበሩ ለእስ ይጻረሩክሙ ለሚጠፏችሁ በጉሥራ ሥሩላቸው ።

ወጸልዩ በእንተ አለ ይትግላሉክሙ ። ሥቃይ ለሚያጸኑባችሁ ጸልዩላቸው አንዳንድ ምእ መን ዘመነ ዓላውያን ሁኖ አንድ ዓላዊ መከራ ያጸ ናበታል ጌታዩ ምረረ ገነነምን ጣዕመ መገግሥተ ሰማያትን ባያውቅ አንጂ ነው አንዲያውቅ አድርገው እያለ ይጸልዩለታል ኋላ ዘመነ ዓላውያን አልፎ ዘመነ ክርስቲያን ሆነ ያ ክርስቲያን ዛሬ ቢያገኘኝ እንደ ምን ባደረገኝ ነበር አለ ። አሱስ ቀድሞም እንዲህ እያለ ይጸልዩልህ ነበር አሉት እኒህ ክርስቲያን ምግባራቸው የቀና መሆኑ ሃይማኖታቸው እንጂ የቀና ቢሆን ነው ብሉ ተመልሰ አምኗል፤ ተጠምዷ ።

፵፩ ከመ ትኩት ውሉዶ ለአቡክሙ ዘበሰማያት

፵፩ የሰማያዊ አባታችሁ ልጆች ትሆኑ ዘንድ ዘንድ ግለት ሰማያዊ አባታችሁን ትመስሉ ዘንድ ። አሰሙ ውሉቱ ያወርቅ ፀሐዩ ላዕለ ጌራን ወእኩያን ፀሐይን ለበጉዎችም ለክፉዎችም ያወጣልና ። ወያዘንም ዝናሙ ላዕለ ጸድቃን ወኃጥአን ። ዝናምን ለጸድቃንም ለኃጥአንም ያዘንግልና ። ፀሐይ ሥጋው ደሙ ዝናም ወንጌል ነው በእንቢተኝነታ ቸው ይቅርባቸው እንጂ ሥጋው ደሙ ወንጌል የተሠራ ለሁሉ ነውና ።

፵፩ ወእመሰ ዘአፍቀረክሙ ታረቅሩ ምንትነ ዕሢትክሙ ።

፵፩ የወደዳችሁንግ ብቻ ብትወዱ ዋጋችሁ ምንድነው ።

አኮሁ መጸብሐንሂ ከግሁስ ይገብሩ ። የወደዳቸውንግ ብቻ መውደድ አጣሮችሰ ያደርጉት የለምን ይህንስ አጣሮችም ያደርጉታል ባንዱ አገር ያሉ አጣሮች ባንዱ አገር ካሉ ጋራ ይጠቃቀ ግሉና ።

፵፩ ወእመሂ ተአግኅክሙ ቢጸክሙ ባሕቲቶ ምንት እንከ ፍድፋዴ ዝባርክሙ ።

፵፩ ወንድማችሁን ብቻ የምታከብሩ ከሆነ አብ ልጣችሁ ምን ትሩሩት ሠራችሁ ፤ ምንት ፍድፋዴ ዘገበርክሙ ፤ የሠራችሁት ትሩሩት ምንድነው ፤ አኮኑ አሕዛብኒ ከግሁስ ይገብሩ ወንድማቸውንግ ብቻ መውደድ አሕዛብሰ ያደርጉት የለም ይህንስ አሕዛብም ያደርጉታል ።

፵፩ አንትሙስ ኩት ፍጹማን ከመ አቡክሙ ሰማያዊ ፍጹም ውሉቱ ።

፵፩ አናንተሰ ሰማያዊ አባታችሁ ሁሉን አስ ተካክሉ በመውደድ ፍጹም እንደሆነ ሁሉን አስተ ካከላችሁ በመውደድ ፍጹማን ሁኑ ።

በእንተ ጸም ወጸሉት ወምጽዋት

ምዕራፍ ፮ ።

፩ ወባሕቱ ዑቱ ምጽዋተክሙ ኢትግበሩ ለዓ ይነ ሰብእ ከመ ያስተርአዩ ሉሙ ።

፩ ባሕቱን የሚጽፍም የማይጽፍም አለ ምጽዋታችሁን ሰው ይይልን ብላችሁ እንዳታደርጉ ዕወቁ ።

ወእመ አኮስ ዓብብ አልብከሙ በጎብ አቡክሙ ዘበ ሰማያት ያለዚያ ግን በሰማይ አባታችሁ ዘንድ ዋጋ የላችሁም ።

፩ ወሰበሂ ትገብሩ ምጽዋተክሙ ኢትንፍሒ ትርነ በትድሚክሙ በከመ ይገብሩ መደልዋን በመ ራሳብት ወበአስኳት ።

፩ በምትመጸውቱበትም ጊዜ ግብዞች ሰው ሰብሰበው ተን ተጥረው በተመሳቀለ ነጻና ባደባባይ እንዲያደርጉት ተን ተጥራችሁ ዐዋጅ ነግራችሁ አታደርጉት ። አንድም ውዳሴ ከንቱ ሽታችሁ አታ ደርጉት ። አንድ ባለጸጋ አፈ ወርቅን እንደጠየቀው ይህን ሲያስተምር አንድ ባለጸጋ መጥቶ ምጽዋት መመጽወት አወዳለሁ ውዳሴ ከንቱም አወዳለሁ አለው ውዳሴ ከንቱውን ትተህ መጽወት አለው አይሆንም ሁሉንም አወዳለሁ ይህ ከቀረ ምጽዋ ቱም ይቅር አለው እንኪያስ አትተው መጽወት ሰው ዘር ይዘራል ባይጠብቀው የእሸት ያህል ያጣ ለታልን አንተም የዚያን ያህል ጥቂት ዋጋ አታጣም ሰጥ ብሉታል ።

ከመ ይትእኩቱ አምነበ ሰብእ ሰው ያይላቸው ይሰ ግላቸው ዘንድ ።

አማን አብለክሙ ኃጉሉ ዕሢተሙ ። ኃጉሉ ቢል የወዲያኛውን ዋጋቸውን አጡ ነሥኡ ይላል ውዳሴ ከንቱን አገኙ ብዩ እንዳገኙ በውነት እነግራችኋለሁ ።

፩ ወአንተሰ ሶበ ትገብር ምጽዋተክ ኢታእምር ዐጋምክ ዘትገብር የማንክ ።

፫ እንተ ግን በምትመጸውትበት ጊዜ ቀኝ አጅህ የምትሠራውን ግራ እጅህ አትወቀው ። ማለት በቀኝ እጅህ የያዘውን በግራ እጅህ አትያዘው ግራ ደክማ ነው ። ጥቂቱን ብዙ ያስመስለዋል ልክፈለለት ያስኛልና ቀኝ ጋያል ነው ብዙውን ጥቂት ያስመስላል ፤ ከዚህ ምን አከፍላለታለሁ ልስጠው ያስኛልና ፤ አንድም ሚስትህ አትወቅብህ ሲለው ነው ። ዐጋም አላት የባልና የሚስት ኩባት ሎሚ ከሁሉት እያለች ታዳክ ግለኛና እንዳታዳክመው ከሚስት የሚሠወር ምን አለ ቢሉ ቅንነቱማ ካለ ገንዘቡ ሁሉ ያለ በአሱ እጅአይደለምን ከዚያው ይስጥ ይህማ ስርቆት አይሆንበትም ቢሉ ሰጥቶ ይንገራት አይሆንም ብትለውላ ቢሉ ይለያዩ ጥንቱን መጋባታቸው ሰጥተው መጽውተው ሲጸድቁ ነውና ። አንድም ልጆችህ ዐይወቁብህ ሲል ነው ዐጋም አላቸው ያባታችን የቁም ወራሽ የሙት አልቃሽ እያሉ ያዳክማሉና እንዳያዳክሙት አንድም ቤተሰቦችህ ዐይወቁብህ ዐጋም አላቸው የጌታችን ወርቁ ለዝና ልብሉ ለእርዝና እህሉ ለተጠና እያሉ ያዳክማሉና እንዳያዳክሙት ።

፬ ከመ በኅቡእ ይኩን ምጽዋትክ ፤

፬ ምጽዋትህ በስውር ይሆን ዘንድ ። ወአቡክ ዘይሬእየክ በኅቡእ የአስየክ ከሁተ ። ስትመጸውት ተሰውሮ የሚያይህ አንድም ተሰውረህ ስትመጸውት የሚያይህ ሰማያዊ አባትህ ጉባኤውንስ ከሻኸው በጸድቃን በሰማዕታት በመላእክት በኃጥአን በአጋንንት ራት ገልጾ ዋጋህን ይሰጥሃል ።

፭ ወሶበሂ ትጼልዩ ኢትኩኑ ከመ አሕዛብ ።

፭ በምትጸልዩበትም ጊዜ አንድ ግብዣች አትሁኑ እስመ ያፈቅራ በመኳርብት በውስተ መግዝነ መራህብት ቀደመ ወጸልዩ ከመ ያስተርጋዩ ለዓይነ ሰብእ ሰው ይይልን ሰው ይስጣልን ብለው በምክራብ ሳይባባይ ቁም መጸለያን ይወዳሉና ፤ በምክራብማ መጸለይ አንዲገባ ስማጠየቅ ሙሴን ወንድምህ እርን ድምጽ ያለው ልብስ ሰብሶ ያን እያሰማ ገብቶ ይጸልይ ሕዝቡም እሱን አብነት አድርገው ገብተው ይጸልዩ ብሎት የለምን ቢሉ ከዚያው መካነ ጸሎት መካነ ትምህርት መካነ ተግሣጽ አለ ፤ እኒህ ግን መካነ ጸሎቱን ትተው በመካነ ተግሣጽ ቁመው ይታያሉና ። አማን እብለክሙ ኃጉሉ ዕሢቶሙ ።

፮ እንዳለፈው በል ፤

ወአንተስ ሶበ ትጼሲ ባእ ቤተክ ወዕጺ ሆኅተክ ወጸለ ለአቡክ ።

፮ አንተ ግን በምትጸልይበት ጊዜ ከቤትህ ገብተህ ደጅህን ዘግተህ ወደ ሰማያዊ አባትህ ጸልይ ። አንድም በምትጸልይበት ጊዜ ሕዋዕትህን ሰብስቦህ በስቂላ ሕሲና በነቂላ ልቡና ሁኒህ ወደ ሰማያዊ አባትህ ወደ እግዚአብሔር አመልክት ።

ወአቡክ ዘይሬእየክ በኅቡእ የዓሥየክ ከሁተ ። ተሰውረህ ስትጸልይ የሚያይህ ሰማያዊ አባትህ ዋጋህን ይሰጥሃል ወአንዝ ትጼልዩ ።

፯ ኢትዘንግዑ ከመ አሕዛብ ።

፯ ስትጸልዩ አንድ አሕዛብ አብዝታችሁ አትጸልዩ ። ግብር ዘአለዎ ምግብ ገዢ ውሑቱ ወስገርጌ ይተልም ዝንጋኤ እንዲል አንድም ጩሃችሁ አትጸልዩ ኢትከላህ በሕቁ አላ ዘምር በመጠን ከመ ኢይዘንግዑ አኃው እንዲል ። እስመ ይመስሉሙ በአብዝኛ ገባቦሙ ዘይስምዎሙ አብዝተው ጩኸው በመጸለያቸው የሚሰማቸው ይመስላቸዋልና ።

፰ ኢትትመስልዎሙኪ ፤

፰ አብነት አታድርጓቸው ፤ እስመ የአምር አቡከመ ሰማያዊ መፍቀደክሙ ዘእንበለ ትስአልዎ ፤ እናንተስ አብዝታችሁ ጩሃችሁ ላትለምኑት ሰማያዊ አባታችሁ የምትኹትን ዐውቆ ያደርግላችኋል ።

፱ አንትሙስ ሶበ ትጼልዩ ከመዝ በሉ ።

፱ ሉቃ ፡ ፲፩ ፡ ፪ እናንተስ በምትጸልዩበት ጊዜ እንዲህ በሉ ። ሐተታ አብዝታችሁ አትጸልዩ ብሎ ነበርና አጭር ጸሎት ጩኸችሁ አትጸልዩ ብሎ ነበርና የሕሊና ጸሎት ቋሚ ለጓሚ ገረድ ደን ጓጽር ሲቆሙ ሲቀመጡ ሲተኙ ሲነሡ የሚጸልዩት አጭር ጸሎት ሠራልን ። አቡነ ዘበሰማያት ።

በሰማይ ያለህ አባታችን ፤ አቡነ በሉኝ አለ አምላክነ እግዚእን መምህርነ በሉኝ አላለም ቀድሞ ነቢያት ከግብርናተ ዲያብሎስ እንዳልወጡ ሲያጠይቅ አምላክነ እያሉ ይጸልዩ ነበር እኛ ግን ከግብርናተ ዲያብሎስ እንዳወጣን ሲያጠይቅ አቡነ በሉኝ አለ እግዚእን መምህርነ በሉኝ አላለም ። ጌታ ሎሌውን መምህር ደቀ መዝሙሩን ቢወደው ያስላዋል ያጠጣዋል የልቡናውንም ምሥጢር ያግደውተዋል እንጂ ርስቱን እያወርሰውም ርስቱን ግን የሚያወርስ ለልጁ ነው ። እሱ ግን የማታልፍ ርስቱን መንግሥተ ሰማያትን ያወርሰናልና ። አንድም ወበከመ ይምህር አብ ውሉዶ ከማሁ ይምህርሙ እግዚአብሔር ለአለ ይፈርህም አንዲል አባት ለልጁ አንዲራራ ይራራልናልና ፤ ዘበሰማያት አለ ከምድራዊ አባት ሲለይ ምድራዊ አባት ሲወልድ በግዙፍ ሲያሳድግ በግዙፍ ነው ጳላም ኃላፊ ርስቱን ያወርሰዋል ጳላሞትን ያስከትልበታል እሱ ግን ሲወልደን በጌቂቅ ሲያላድገንም በጌቂቅ ነው ጳላም የማታልፍ ርስቱን መንግሥተ ሰማይን ያወርሰናል ጳላም ሐይው ከመ መላእክትን ያስከትልልናልና ፤ አንድም ጌታ በሁሉ ምሉእ ሲሆን ስለልዕልናው በሰማይ አለ ይባላልና ዘበአንተ ዕበይክ ቸትሚስል በደመናት እንዲል

አንድም ጸሎቱ በሰቂላ ሕሊና ይሁን ሲል እንዲህ አለ ፤

ይትቀደስ ስምክ ፡

ስመ ወላዲ ስመ ተወላዲ ስመ ሠራጺ ይለይልን በሉኝ ፡ አንድም ስምየሰ መሐሪ ወመስተሣህል ያልኸው ይጽናልን በሉኝ ፡ አንድም መላእክት ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ ብለው ስምህን እመስግነው ቅድስናህን ተላትፈው እንዲኖሩ እኛም ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ ብለን እመስግንንህ ቅድስናህን ተላትፈን እንደንኖር እድርገን በሉኝ አለ ።

፲ ትምሕረት መንግሥትክ ፤

፲ መንግሥተ ሰማይ ትምግልን በሉኝ ትምሕረት ግለቱ ግን ከወዲያ ያለች ከወዲህ የሌለች ሁና ከወዲያ ወዲህ የምትመጣ ፡ ከወዲህ ያለች ከወዲያ የሌለች ሁና ከወዲህ ወዲያ የምትሄድ ሁና እይደለም ትገልጽልን በሉኝ ሲል ነው እንጂ አኩ እምክልሶ መካን ዘይመጽእ ለአስተርእዮ ገቢሆሙ አላ ሀሎ ገቡአ ወምሉአማእከሌሆሙ ወውሣጪሆሙ እንዲል አንድም ልጅነት ትሰጠን በሉኝ ሲል ጎው ፡ መተርጉምኒ ስመያ ለትምሕረት መንግሥትክ ሱታፈ መንፈስ እንዲል ፡ ወይኩን ፈቃድክ በከመ በሰማይ ፡ መላእክት በሰማይ ሊያመስግኑህ ፈቃድህ እንደሆነ እኛም እናመስግንህ ዘንድ ፈቃድህ ይሁን በሉኝ አንድም ሕላ ሙተን ተነሥተን ልናመስግንህ ፈቃድህ እንደሆነ ዛሬም በሕይወተ ሥጋ ሳለን እናመስግንህ ዘንድ ፈቃድህ ይሁን በሉኝ ከማሁ ማንሻ አንድም መላእክት በሰማይ እመስግነውህ ያውምሰኛው ምግብ ሆነዋቸው እንዲኖር ።

፲፩ ከማሁ በምድር ሲሳየን ዘለለዕለትነ ሀበነዮም

፲፩ ዘፍጥ ጳጳ፡ ጳ ምሳ.፴.፭.፩.ጢ.ሞ.፮ ፡ ጳ ማር ይሱ.፲፪ ም ለኛም በዚህ ዓለም ሳለን የዕለት ምግባችንን ስጠን በሉኝ በዚህም መጻሕፍት ተባብረውበታል ያዕቆብ በኦሪት አምከመ ረከብኩ እክለ ዘለበልዕ ወልብሰ ዘእትኤረዝ ይከውነኒ እግዚአብሔር አምላኪየ ብሏል ጳውሎስም እም ከመ ረከብነ ሲሳየን ወኦራዘን የአክለነ ብሏል ። ይቱ ምእትም በሕንጻ ጫነኩላት ኢትኩን መፍቀሪ ወርቅ ወብሩር ዘእንበለ በአምጣን ዘየአክል ለሕይወትክ ለሲሳይክ ወለአራዝክ በዐቅም ብለዋል ። ማር ይስሐቅም እመቦ ዘተርፈ እምፍቃድ ዕለትክ ሀቦ ለነዳይ ብሏል ፡ ለፍጹማን የሆነ እንደሆነ በቁሙ የዕለት ምግብ ነው ። ለሰብእ ዓለም ግን ያመት ልብሰ ያመት ምግብ ዘር አስቀርቶ የቀረውን መስጠት ነው ። አንድም ሥጋህን ደምህን ንስሐን ትምህርትን ዓለበ ጸሎታችንን ስጠን በሉኝ ።

፲፪ ገድግ ለነ አበላነ ወጊጋየነ ከመ ንሕነኒ ንገድግ ለዘአበሰ ለነ ።

፲፪ እኛም የበደለንን ይቅር አንል ዘንድ በደላችንን ይቅር በለን በሉኝ ፡ ይህም ግስተላላፍ አይሆንም ቢሉ አይሆንም ሰው ይቅር ግለቱ እኔንም እግዚአብሔር ይቅር ይለኛል ብሎ ነውና ፡ አንድም ከአጋው አንዱ ተነሥቶ አብሔኒ ከመ እወስከ አሐዶ ቃለ ላዕለ አበነ ዘበሰማያት አላቸው ። አባሕናከ ንብብ አሉት ረቦየን ያለበት ነው ብሏል ። ይቅር ግለቱ ቅሉ ያላንተ ፈቃድ አይሆንም ሲል ፤

፲፫ ኢታብአነ እግዚአ ውስተ መንሱት ።

፲፫ አቤቱ ወደ ኃጢአት ወደ ከሀደት ወደ መከራ ወደ ገሃንም አታግባን በሉኝ ።

አላ አድገነነ ወባልሃነ አምኩሉ እኩይ ። ከኃጢአት ከከሀደት ከመከራ ከገሃንም አድነን እንጂ። እስመ ዘአከ ይአቲ መንግሥት መንግሥተ ሰማይ ንንዘብህ ናትና ፤

ኃይል ወስብሐት ለዓለመ ዓለም ከሃሊነት ጌትነት ለዘላለሙ ንንዘብህ ናትና ፡ አሚን በውነት ።

፲፬ እስመ ለእመ ኃደግሙ ለሰብእ አበላሆሙ የኃደግ ለከሙኒ አበላከሙ አቡከሙ ሰማያዊ ፤ ሲራክ ጳጳ፡ ዮ፩ ፡ ጳ ማቴ ፡ ፲፭ ፡ ፴፭ ማር ፡ ፲፩ ፡ ፳፭

፲፬ እናንተ ይቅር ብትሉ ሰማያዊ አባታችሁ የናንተንም ኃጢአት ይቅር ይላችኋልና ይቅር ይላችሁ ዘንድ ይቅር በሉ ።

፲፭ ወእመሰ አኃደግሙ ለሰብእ አበላሆሙ ለከሙኒ እ.የኃደግ አበላከሙ አቡከሙ ሰማያዊ

፲፭ የሰውን ኃጢአት ይቅር ባትሉ ግን ሰማያዊ አባታችሁ ይቅር እይላችሁምና ይቅር ይላችሁ ዘንድ ይቅር በሉ አንድም ይቅር ብትሉ ይቅር ይላችኋል ይቅር ባትሉ ይቅር እይላችሁም አብዝታችሁ አትጸልዩ ብሎ ነበረና እጭር ጸሎት ጩካችሁ አትጸልዩ ብሎ ነበርና የሕሊና ጸሎት ቋሚ ለንሚ ገረድ ደንገጽር ሲቆሙ ሲቀመጡ ሲተኙ ሲነሡ በ፪ቱ ጊዜያት የግጽልዩት እጭር ጸሎት ወራልን ። እንዲህ ግን ስለሆነ ከ፪፩ መጻሕፍት ያለ ፭ ነገር አለበት ሃይማኖት ተስፋ ፍቅር ትሕትና ጸሎት ሃይማኖት ያላዩትን እግዚአብሔርን አበነ ማለት ተስፋ ትምጻእ መንግሥትክ ማለት ፍቅር ለነ ብሎ አንዱ ላንዱ መጸለይ ትሕትና ቅዱሳን ከበቂ በኋላ ገድግ ለነ አበላነ ማለት ጸሎት መላው ጸሎት ነው ።

፲፮ ወሰበ ትጸውሙ ኢትኩኑ ከመ መደልዋን ።

፲፮ በምትጸልዩበት ጊዜ እንደ ግብዞች አትሁኑ እስመ እሙንቱ ይትመጻለው ወይቂጽፋ ገጽሙ ፡ ወያማሱ ። እነዚያ ፈታቸውን አጠውልገው ግንባራቸውን ቋጥረው ሰውነታቸውን ለውጠው ይታያሉና ከመ ያእምር ሰብእ ከመ ጸሙ ።

እንደ ደሙ ሰው ያውቅላቸው ዘንድ ።  
አማኝ አብሰከሙ ነሥሉ ዕሚቶሙ ነሥሉ ቢል የወ  
ዲህኛውን ውዳሴ ከንቱአገኘኃሉ ቢል የወዲያኛ  
ውን ዋጋቸውን አውት ብየ በውነት እንግራችኋለሁ

፲፯ ወአንተሙስ ሶበ ትጽውሙ ቅብሁ ርአ  
ሰከሙ ።

፲፰ እናንተስ በምትጽሙበት ጊዜ ራሳችሁን  
ተቀቡ ።

ወሕፅቡ ገጸከሙ ።  
ፈታችሁን ታጠቡ የተቀባ የታጠበ እንዳይታወቅበት  
አይታወቅባችሁ ሲል ነው ። ይህስ በጌታ ጸም ነው  
በጸሙ ፈታድ ቢሉ በጸሙ ፈታድ ነው እንጂ  
በጌታ ጸምግ ምን ውዳሴ ከንቱ አልበት ፣ ይኸውስ  
በከተማ ነው በገዳም ቢሉ በከተማ ነው እንጂ በገ  
ዳምግ ምን ውዳሴ ከንቱ አል ይህም ሊታወቅ ዳን  
አል እምእመቦቦእኩ ገዳሙ ሱሳ አዳርገ ቅብሶ ዲበ  
ርአከኛ ወአቦእ ሥጋ ወወይን ውስተ አፋየ ብሏል ።  
አንድም ቅብሁ ፍቅርን ያዙ ቅብሶ አይርኅቀ ቅብ  
ሶስ ፍቅረ ደቂቀ ዕንሰ እመሕያው እንዲል ፣ ወሕ  
ሶስ ገጽሕናን ገንዘብ አድርጉ እንድም ቅብሁ  
ትሕትናን ያዙ ፣ ወሕፅቡ ገጸከሙ ፣ በእንብዓን ስሐ  
ታጠቡ ።

፲፱ ከመ አያእምር ሰብእ ከመ ጸምከሙ ።

፲፳ እንደ ጸማችሁ ሰው እንዳያውቅባችሁ ።  
ዘእንበል አቡከሙ ማእምረ ጎቡእት ።  
ሁሉን መርምሮ ከሚያውቅ ከሰማያዊ እባታችሁ  
በቀር ሰማያዊ እባታችሁ ነው እንጂ ።  
ወአቡከሙ ዘይራእየከሙ በጎቡእ የዓባየከሙ  
ክሙተ ። ጉባኤውን ከሻችሁ ተሰውራችሁ ስትጸሙ  
ተሰውሮ የሚያያችሁ ሰማያዊ እባታችሁ በጸድቃን  
በሙእእከት በኃዋእን በአጋንንት መካከል ዋጋችሁ  
ይሰጣችኋል ።

፲፱ ኢትዝግቡ ለከሙ መዝገበ ዘበምድር ጎበ  
ይበሊ ወይማሰን ፣ እንቀጸ ምጽዋት ነው ። በመካ  
ከል ፣ እንቀጸ ጸምን እንቀጸ ጸሎትን እግብቶበት  
ነበረና አሁን አመጣው ሰለ ሦስት ነገር ያመጣ  
ዋል ።

፲፱ እህሉን ነዳያን ሲበሉት ብለው አኑረውት  
ነቀዝ ቢበላው ፣ ልብሱን ነዳያን ቢለብሱት ብለው  
አኑረውት ነቀዝ ቢበላው ፣ ልብሱን ነዳያን ሲለ  
ብሱት ብለው አኑረውት ብል ቢበላው ምቀኝነት  
ነውና ፣ ዳግመኛ ሰከፉ ጊዜ ይሆነኛል ብሎ ማኖር  
እግዚአብሔርን ከፍተኛ ማድረግ ነው ። በዝናብ  
አብቅሎ በፀሐይ አብስሎ አይመግባኝም ማለት  
ነውና ፣ አንድም ምንም እጅ እግር ባያወጡት ገን  
ዘብ ማኖር ጣዖት ማኖር ነውና ፣ ጎልፈት ጥፋት  
ያለፀትን ምድራዊ ድልብ አታድልቡ ።

ጎበ ጸጸ ወቁንቁኔ ያማሰና ፣ ብል የሚበላውን ነቀዝ  
የሚያበላሸውን ።  
ወጎበ ሰረቅት ይከርዩ ወይሰርቅዎ ።  
ሌቦች ናሱን አፍርሰው ግድግዳውን ምሰው የሚወ  
ስዱትን ከሚወስዱት ቦታ አታድልቡ ።

፳ ዝግቡ ለከሙ መዝገበ ዘበሰማያት ጎበ አይበሊ  
ወአይማሰን ። ሉቃ ፡ ፲፪ ፡ ፴፫ ፡ ፩ ጢሞ ፳ ፡ ፲፱ ።

፳ አላ ያለበት ነው ። ጎልፈት ጥፋት የሌለበ  
ትን ሰማያዊ ድልብን አድልቡ እንጂ ።  
ወሀበ አያማሰና ጸጸ ወቁንቁኔ ።  
ብል የማይበላውን ነቀዝ የማያበላሸውን ።  
ወጎበ ሰረቅት አይከርዩ ወአይሰርቅዎ ።  
ሌቦች ናሱን አፍርሰው ግድግዳውን ምሰው የማይ  
ወስዱትን ከማይወስዱበት እድልቡ እንጂ ።

፳፩ እስመ ጎበ ህሎ መዝገብከሙ ህየ ይሂሉ  
ልብከሙኒ ።

፳፩ ገንዘባችሁ ካለበት ዘንድ ልቡናችሁ ከዚያ  
ይኖራልና ፣ እንድም ፣ ኢትዝግቡ ብልህ መልስ  
ውዳሴ ከንቱ ያለበትን ምጽዋት እትመጽውቱ ዘይ  
በሊ ውዳሴ ከንቱ የሚያስቀርባችሁን ወጎበ ሰረቅት  
አጋንንት በውዳሴ ከንቱ የሚያስቀርባችሁን እላ  
ያለበት ነው ። ውዳሴ ከንቱ የማያስቀርባችሁን  
ውዳሴ ከንቱ የሌለበትን ምጽዋት መጽውቱ እንጂ  
አጋንንት በውዳሴ ከንቱ የማያስቀርባችሁን ምጽዋ  
ታችሁ ካለበት ልቡናችሁ ከዚያ ይኖራልና ፣ እስመ  
ዘይገብራ ለወናይት ይሴፈዋ ለወናይት እንዲል ።

፳፪ ማጎቶቱ ለሥጋክ ዓይንክ ውእቱ ። ሉቃ ፡  
፲፩ ፡ ፵፱ ።

፳፪ የሥጋህ ፋና ዓይንህ ነው ማለት የሥራ  
መከናወኛ ዓይንህ ነው ።  
ወእምከመ ዓይንክ ብሩህውእቱ ኩሉ ሥጋክ ብሩሃ  
ይከውን ፣ ዓይንህ ብሩህ የሆነ እንደሆነ አካልህ ሁሉ  
ብሩህ ይሆናል ዓይንህ የቀና እንደሆነ ሥራህ ሁሉ  
የቀና ይሆናል ።

፳፫ ወእመስ ዓይንክ ሐማሚ ውእቱ ኩሰንታክ  
ጽልመተ ይከውን

፳፫ ዓይንህ የሚታመም የሆነ እንደሆነ እካ  
ልህ ሁሉ ጨለማ ይሆናል ማለት ዓይንህ ግን ያል  
ቀና እንደሆነ ሥራህ ሁሉ ያልቀና ይሆናል ።  
ወሶበ ብርሃን ዘላዕሌክ ጽልመተ ውእቱ ጽልመትክ  
እር ይከውንክ ።  
ባንተ ያለ ብርሃን ጨለማ ከሆነ ጨለማህ እንደምን  
ይሆን ፣ በተፈጥሮ የተሰጠህ ዓይንህ የታመመ ከሆነ  
ጨለማ እንደምን ይጸናብህ ይሆን ፣ እንድም ጽል  
መትክ እር ብርሃን ይከውንክ ፣ የታመመው ዓይንህ  
እንደምን ያይልሃል ፣ እንድም ማጎቶቱ ብስህ መልስ

የሥራህ መከናወኛ አካምር ጠባይህ ነው ወእም ከመ ዓይነት ፡ አካምር ጠባይህ የቀና እንደሆነ ሥራህ ሁሉ የቀና ይሆናል ወሶበ ብርሃን ፡ አካምር ጠባይህ ያልቀና እንደሆነ ሥራህ ሁሉ ያልቀና ይሆናል በተፈጥሮ የተሰጠህ አካምር ጠባይህ ያልቀና ከሆነ ፍዳ እንደምን ይጸናብህ ይሆን አንድም ጽል መትከ ያልቀና አካምር ጠባይህ እፎ ብርሃን ይከ ውነክ ፡ እንደምን መከበሪያ መጽደቂያ ይሆንሃል ፡ አንድም የሥራህ መከናወኛ ምጽዋትህ ነው ፡ ምጽ ዋትህ ውዳሴ ከንቱ የሌለበት እንደሆነ ሥራህ ሁሉ የቀና ይሆናል ፡ ምጽዋትህ ግን ውዳሴ ከንቱ ያለበት እንደሆነ ሥራህ ሁሉ ያልቀና ይሆናል ወሶበ ብርሃን ካንተ የሚሰጥ ምጽዋትህ ውዳሴ ከንቱ ያለበት ከሆነ ፍዳ እንደምን ይጸናብህ ይሆን ፤ አንድም ጽልመትከ ውዳሴ ከንቱ ያለበት ምጽዋትህ እፎ ብርሃን ይከውነክ እንደምን መከበሪያ መጽደቂያ ይሆንሃል ፡ አንድም የሥራህ መከናወኛ ኤጲስ ቆጶስህ ነው ፡ ኤጲስ ቆጶስ የቀና እንደሆነ ሥራህ ሁሉ የቀና ይሆናል ፡ ኤጲስ ቆጶስህ ግን ያልቀና እንደሆነ ሥራህ ሁሉ ያልቀና ይሆናል ፤ ኤጲስ ቆጶስህ ግን ያልቀና እንደሆነ ሥራህ ሁሉ ያልቀና ይሆናል ፡ ወሶበ ብርሃን ባንተ የተሾመ ኤጲስ ቆጶስህ ያልቀና ከሆነ ፍዳ እንደምን ይጸናብህ ይሆን አንድም ጽልመትከ ፤ ባንተ የተሾመ ኤጲስ ቆጶስህ እፎ ብርሃን ይከውነክ እንደምን መከበሪያ መጽደቂያ ይሆንሃል ።

ጳጄ ኢይክል ጅዱ ገብር ተቀንዮ ለጄኤ አጋዕዝት ከፍለን መጽውተን ከፍለን ብንኖር ምንዋ ትሉኝ እንደሆነ ፡ ሉቃ ፡ ፲፮ ፡ ፲፫ ።

ጳጄ አንድ ባሪያ ለሁለት ጌታ መገዛት አይቻ ለውም ። ወእመአኮስ ጅደ ይጸልእ ወካልእ ያፈቅር ፤ ይህም ባይሆን ማለት እገዛለሁም ቢል አንዱን ይጠ ላል አንዱን ይወዳል ፤ ወእመ አኮ ለአሐዱ ይትኤ ዘዝ ።

ያፈቅር ያለውን ይትኤዘዝ ይይጸልዕ ያለውን አይት ኤዘዝ አለ ላንዱ ይታዘዛል ለአንዱ አይታዘዝም እንጂ ፡ ሐተታ ፤ እንዱ ቆላ ውረድ ሲለው አንዱ ደጋ ውጣ ቢለው ከሁለት ይሆናልን አይሆንም ሲል ፡ ኢትከሉኬ ተቀንዮ ለእግዚአብሔር ወለንዋይ ፡ እንደዚህም ሁሉ እናንተም ለእግዚአብሔርና ለገ ንዘብ መገዛት አይቻላችሁም ። ወለንዋይ ባለው ወለማሞ ይላል ጥሬ ።

ጳጄ ወበእንተዝ ሕብለከሙ ኢትተከዙ ለነፍ ስከሙ ህትበልዑ ወህትሰትዩ ወኢለሥጋከሙ ዘት ለብሱ ። መዝ ፶፬ ፡ ጳጄ ሉቃ ፲፪ ፡ ጳጄ ፊልጶ ፱ ፡ ፮ ። ጆጢም ፳ ፡ ፩ ፤ ጲ፱፡ ፳፡ ፮ ።

ጳጄ ስለዚህ ነገር ለነፍሳችን ምን እንበላለን ምን እንጠጣለን ለሥጋችን ምን እንለብላለን ብላ

ችሁ አታስቡ መብል መጠጥን ለነፍስ ሰጥቶ ተናገረ የበሉት የጠጡት ደም ይሆናል በዚህ ምክንያት ነፍስ ከሥጋ ጋራ ተዋሕዶ ትኖራለችና ፡ እከመ ነፍስ ተጋ ድር በደም እንዲል ልብስን ለሥጋ ሰጥቶ ተናገረ ምንም የምታፍር ነፍስ ብትሆን አገጸ ከብር የሚ ታይ ሥጋ ነውና ።

አኮሁ ነፍስ ተዓዕብ እምሲሲት ምግብ ከመስጠትማ ነፍስን እምጋበ አልቦ አምጥቶ መፍጠር ጭንቅ አይ ሆንምን ።

ወሥጋ የዓዕብ እምልብስ ።

ልብስ ከመስጠትማ ሥጋን ካራቱ ባሕርያት አዋሕዶ መፍጠር ጭንቅ አይሆንምን ፡ ነፍስን እምጋበ አልቦ አምጥቼ ሥጋን ካራቱ ባሕርያት አዋሕጄ የፈጠርኋ ችሁ ለናንተ ምግብ ልብስ እንደምን እነሣችኋለሁ ለማለት እንዲህ አለ ። አንድም አኮሁ ብለህ መልስ ፡ ለናንተ ምግብ ከመስጠትማ ነፍስን ካለችበት ማም ጣት ጭንቅ አይሆንምን ፤ ወሥጋ የዓዕብ ፡ ልብስ ከመስጠትማ ሥጋን ካለበት ማንሣት ጭንቅ አይሆ ንምን ፤ ነፍስን ካለችበት አምጥቼ ሥጋን ካለችበት ኋላ በመንግሥተ ሰማይ መንፈሳዊ ምግብ የምመግ ባችሁ ዛሬ ለናንተ ምግብ ልብስ እነሣችኋለሁን ለማ ለት ፡ አንድም ወበእንተዝ ሕብለከሙ ብለህ መልስ ሥጋውን ደሙን ወለሥጋከሙ ዘትለብሱ ። ልጅነትን ማን ይሰጠናል ብላችሁ አታስቡ ሥጋየን ደሜን ከመስጠትማ ነፍስን ሥጋን መዋ ሐድ ጭንቅ አይሆንምን ነፍስን ሥጋን የተዋሐድሁ ላችሁ ፡ ሥጋየን ደሜን እነሣችኋለሁን ለማለት እን ዲህ አለ ፡ ጭንቅነቱ በሌላ ነው እንጂ በሱ አይደለም

ጳጄ ነጽሩ አዕዋፈ ሰማይ አለ ኢይዘርዑ ወአለ ኢየሳርሩ ወኢያስተጋብኡ ውስተ አብያት ወአኩ ከሙ ሰማያዊ ይሴስዮሙ ።

ጳጄ ከፍለን መጽውተን ከፍለን ካላኖርን ምን እንመገባለን ትሉኝ እንደሆነ ዘር መከር የሌላቸውን በነታ በነተራ በሪቅ የማይሰበስቡን ሰማያዊ አባታ ችሁ የሚመግባቸው አዕዋፍን እዩ ማለት አዕዋፍን አብነት አድርጉ ። ከመ ኢይዘርዑ ይላል ዘር መከር እንደሌላቸው በነታ በነተራ በሪቅ እንዳይሰበስቡ ሰማያዊ አባታችሁ እንዲመግባቸው ዕወቁ ። አኮኑ አንትሙ ፈድፋድ ትኒይስዎሙ ።

ለኒያማ እንዴታ ትሉኝ እንደሆነ ከተፈጥሮተ አዕዋ ፍማ ተፈጥሮተ ሰብእ አይበልጥምን ለኒያ ምግብ የሰጠ ለናንተ ይነሣችኋል ለማለት እንዲህ አለታሪዝ እንደ ሁለት መንኲሳት ይኸን ይዘው በተባሕትዎ ሁነው በረኃብ በጽምዕ የሚያልቁ ሁነዋል ። ኋላ መልአክ ሕለኢይዘርዑ አለ እንጂ አለ ኢይሰርሩ አለ አላቸው ከዚህ በኋላ ተግባረ እድ ይዘው ራሳቸውን ረድተው የሚኖሩ ሁነዋል ። ከአባ ስልዋኖስ ገዳም እንደ ገባ መነኩሴ እንደምን ሁናችሁ ትኖራላችሁ

አላቸው ተግባረ አድ ይዘን እንኖራለን አሉት ፡ እናንተስ ወንጌላውያንም አይደላችሁ ጌታ በወንጌል ነጽሩ አዕዋፈ ሰማይ ቢል አላቸው ፡ ይህ ነገሩ ሲላ ሳብ ከአቡ ምንቀ ደረሰ እናንተ ሥራችሁን አትተው ሰሱም የሚሻውን መጽሐፍ በጡት ይመልከት አላቸው ፡ በታ መጣፍ ሰጥተውት ሲመለከት ዋለ ፡ ምግብ የሚመገቡ በደወል ነውና ፤ ደወል አትምታ ጊዜያት አይታችሁ ተመገቡ አላቸው ፡ ጊዜያት አይተው ተመገቡ በየበጋታቸው ሐዱ ፡ ይጠሩኛል ብሎ በያይ የማይጠሩት ሆነ ተደሩት እጋው እያል አሉ ካለበት ሄደ ፤ እው ተደሩ አለው በሀገራችሁ እንግዳ አኑር መብላት ሥራትን ነው አለው ፤ እንተግ መንፈሳዊ ነህ እትሻውም ብለን እኛ ሥጋውያን ተመገብነው አለው ፤ እባክ አላበጀሁም ብሎ አነሱን መስሎ የሚኖር ሁነዋል ፡ እንድም ነጽሩ ብለህ መልስ ዘር መከር ይላላቸውን ሰማያዊ አባታችሁ የሚመግባቸው እሥራኤልን አብነት አድርጉ እንዲመግባቸው ዕውቁ እሥራኤል ልብስ አላለቀ በትርህ አልወደቀ እንዲሉ ፤ ከውቂያኖስ በደመና አይበት ተቋጥሮ በነፋስ ወደልጋዝ ተዋኖ መጠኑ ድምብላል አሁኑ መልኩ በረድ መስሎ ወእንዘ የኃድግ ሀቦ ይላል የውርጭ ገበታ ሲነጠፍ እየዘነ መላቸው ፤ ዘመን መናውን ተመግበዋል ፡

አቅጡ እንትሙ ትጌይስዎሙ ፡ ለእያማ እንዴታ ትሉኝ እንደሆነ በዘመነ ብሉይ ከነፁሩ ከእያማ በዘመነ ሐዲስ ያላችሁ እናንተ ትበልጡ የለምን ለእያ የሰጠው ልናንተ እነሆችኋለሁ ለማለት እንዲህ አለ ፡ እንድም ነጽሩ ብለህ መልስ ትንቢት ያልተነገረላቸውን ሱባዔ ያልተቈጠረላቸውን ሰማያዊ አባታችሁ ሥጋውን ደሙን የሚመግባቸው አሕዛብን አብነት አድርጉ እንዲመግባቸው ዕውቁ ፡ ለእያማ እንዴታ ትሉኝ እንደሆነ ትንቢት ካልተነገረላቸው ሱባዔ ካልተቈጠረላቸው ከአሕዛብማ ትንቢት የተነገረላቸው ሱባዔ የተቈጠረላቸው እናንተ የምትበልጡ አይደለምን ፡

ጳጳሩ መኑ አምኒከሙ በተከዞ ዘይክል ወስኮ በዲበ ቆሙ አሐደ አመተ ፡

ጳጳሩ በዚያውስ ላይ ራሳችሁንም አስባችሁ ታላድሩ ዘንድ ከናንተ ወገን እጠርሁና ልርዘም ብሎ በቁመቱ ላይ ከንድ ሙሉ ቁመት መጨመር የሚቻለው ማነው እንደዚህም ሁሉ በቃሁ ነቃሁ ብሎ ሥልጣን ከሆነትን ለራሱ ገንዘብ ማድረግ የሚቻለው ማነው ፡

ጳጳሩ ወበአንተ ዓራዝኒ ምንተኑ ትሐልዩ ፡

ጳጳሩ የልብበንስ ነገር ለምን ታስባላችሁ ፡ ርእዩ ጽጌያተ ገዳም ዘከመ ይልሕቁ አይጸምው ወአይፈትሉ ፡

ሳይደከሙ ሳይፈትሉ እንዲያድጉ ማለት ገዳማት

ዕዕዋትን ዕዕዋት ጽጌያትን ጽጌያት መወደድን አጌ እው እንዲኖሩ ዕውቁ ፡

ጳጳሩ እብላከሙ ከመ ሰሎሞን ጥቀ ኢላብስ በኩሉ ዘብሩ ከመ ፩ አምአሉ ፡

ጳጳሩ ሰሎሞንን እንኳ በዚያ ሁሉ በለጠግነቱ ከጽጌያት እንዳንዱ አለበለም ብዩ እንዳልበሰ እነግራችኋለሁ ፡ ሐተታ እበባ ያሰበት ሐፋግ የተሰበበት ወርቀ ዘቦ ግምጃ ይልብስ አልነበረም ቢሉ የሱ የባሕርዩ አይደለም የእሳቸው ግን የባሕርያቸው ነውና እሱ እነዚያን አብነት አድርጎ ነው ፤ እነዚያ ግን እሱን አብነት አያደርጉምና በኩሉ ከብሩ ማለቱ ብፅልን ካንተ ዘፈት እንዳልተነሣ ካንተም በኋላ እንዳይነሣ አድርጌ ሰጥቻለሁ ብሎታልና ፤ አንድም ወበእንተ አራዝኒ ብለህ መልስ የልጅነትን ነገር ሰምን ታስባላችሁ ትንቢት ያልተነገረላቸው ሱባዔ ያልተቈጠረላቸው ልጅነትን ያገኙ አሕዛብን አብነት አድርጉ ፡ እብላከሙ ከመ ሰሎሞን እሥራኤልን በመከበባቸው ሰሎሞን አላቸው እሥራኤልስ እንኳ በዚያ ሁሉ ትንቢት በዚያ ሁሉ ሱባዔ ከአሕዛብ እንዳንዱ ልጅነትን አላገኙም ብዩ እንዳላገኙ እነግራችኋለሁ ፡

፴ ወናሁ ሣዕረ ገዳም ዘየም ሀሉ ወጌሠመ ውስተ ዕቶነ አሳት ይትወደይ ወእግዚአብሔር ዘከመዝ ያሰብሶ ፡

፴ የሚያስተምርበት ደጋ ነው ቢሉ ነገ በቆላ መንደድ ጸዕተ ከረምት ነው ቢሉ ነገ በበጋ መንደድ የሚነድ ሣዕረ ገዳምን ዛሬ በልምላሜ የሚያኖር እግዚአብሔር ፤

እፎ እንከ ፈድፋደ ኪያከሙ አሕዱፃነ ሃይማኖት ፤ እናንተ ሃይማኖት የሌላችሁ ለናንተማ እንደምን ልብስ ምግብ ይነሣችኋል ፤ ወልእመ ኮነ ሥርወ ጽጌ ይላል ፤ በሉቃስ ሥርወ ጽጌ ዛሬ በልምላሜ የሚኖር ከሆነ ኋላ በቆላ መንደድ የሚነድ ከሆነ እግዚአብሔርም እንዲህ በልምላሜ የሚያኖረው ከሆነ ፡ እፎ ኪያከሙ እንድም ወናሁ ሣዕረ ገዳም ብለህ መልስ ዛሬ በተድላ የሚኖር ኋላ በገሃነም ፍዳ የሚቀበል አይሁዳዊን በተድላ የሚያኖር እግዚአብሔር እፎ ኪያከሙ ፡

እንድም እይሁዳዊ ዛሬ በተድላ የሚኖር ከሆነ ኋላ በገሃነም ፍዳ የሚቀበል ከሆነ እግዚአብሔር ይህንን በተድላ የሚኖር ከሆነ እፎ ኪያከሙ እናንተ ሃይማኖት የሌላችሁ እናንተንም እንደምን ቸል ይላችኋል ፡

፴፩ ኢትተከዙኬ እንከ እንዘ ትብሉ ምንተንበልዕ ወምንተንበላቲ ወምንተንትከደን ፡

፴፩ ምን እንደላለን ምን እንደጠጣለን ምን እንደሰባለን ብላችሁ አታስቡ ፡

ጧ፪ አስመ ዘንተስ ኩሉ አሕዛብ ዓለም ዘአ ፍአ የኅሥሥም ፤

ጧ፪ ይህንስ ሁሉ ከምግባር ከሃይማኖት ባለ ፍአ ያሉ አሕዛብ ይኾታልና ።

ወለከሙስ የአምር አቡከሙ ሰማያዊ ከሙ ትፈትዱ ዘንተ ኩሉ ።

ለናንተስ ሰማያዊ አባታችሁ ይህን ሁሉ እንድት ኾት ያውቅላችኋል ግለት ዐውቆ ይሰጣችኋል ።

ጧ፪ አንተሙስ ገሡ መትድሙ መንግሥተ ወጽድቆ ።

ጧ፪ እናንተስ አስቀድሞ ሃይማኖትን ምግባርን ኾ ፤ አጊድም ፡ ልጅነትን መንግሥተ ሰማይን ኾ ።

ወዝንቱ ኩሉ ይትዌስከከሙ ። ይህለ ሁሉ ግለት የዚህ ዓለምስ ነገርሁሉ በእራት ላይ ዳረጉት እንዲጨመር ይጨመርላችኋል ።

ጧ፪ ኢትቦሉኪ ልጊህም ።

ጧ፪ ለነን አታስቡ ግለት ለነን ይሆናል ብላችሁ አታሳድሩ ።

አስመ ጊህምስ ትሔሊ ለርእሳ ነን ለራሱ ያስባል ግለት የነገውን ነን ታስቡታላችሁና ።

የአክላ ለዕለት እከያ ወሥራጋ የዕለት ጸረ ጋረ ይበቃታል ፤ የበጐ ጸር የበጐ ጋር ፡ እንድም ኢትቦሉ እያልከ መልስ ፤ ለነን ያጽናል ብላችሁ አብዝታችሁ አትመገቡ ። የነገውን ነን ትመገቡታላችሁና ፡ እንድም ነን እንናዘዘዋለን ብላችሁ ኃጢአታችሁን አታሳድሩ የነገውን ነን ትናገሩታላችሁና ። የነገውንስ ነን ትናገሩታላችሁ ።

በእንተ ትእዛዛት ።

ምዕራፍ ፯ ።

፩ ኢትኩንኑ ከመ ኢትኩንኑ ሉቃ፡ ፮ ፡ ጧ፯ ፡ ርጫ ፪ ፡ ፩ ።

፩ አንቀጸ መምህራን ነው ፤ እንዳይፈረድባችሁ አትፍረዱ ግለት ንጹሐን ሳትሆኑ አትፍረዱ ።

፪ እስመ በኩነኔ ዘኩነንከሙ ትትኩንኑ አንትሙ ። ግር ፪ ፡ ፳፱ ንጹሐ ሳትሆኑ ብትፈርዱ ይፈርድባችኋልና ። ይህስ ከይደለም ሰማይኔ ኢኮነ ንጹሐ በቅድሚሁ ይላል ብሉ ሳትሾሙ አትፍረዱ ተሾሞ መፍረድ እንዲገባ ሙሴ በሰለጳድ ኢያሱ በአካን ፤ ቅዱስ ጴጥሮስ በሐናንያ ቅዱስ ጳውሎስ በበርዶሱስ ፈርዶዋል ። እስመ በኩነኔ ዘኩነንከሙ ትትኩንኑ አንትሙ ሳትሾሙ ብትፈርዱ ይፈረድባችኋልና ። ወበመሥፈርት ዘሰፈርከሙ ይበፍሩ ለኩሙ ።

በሰፈራችሁበት ይበፍሩላችኋልና ፤ በሰፈርህበት ላዳን በሙዘንህበት ሚዛን እንዲሉ ።

፫ ለምንት ትረኢ ኃሠረ ዘውስተ ዓይነ ቢጽከ ወሠርዌ ዘውስተ ዓይንከ ኢትፈጽር ።

፫ ባንተ ዓይን ያለ ሠረገላ ያልታየህ በወንድምህ ዓይን ያለ ጉድፍ ለምን ታያለህ ። ኢታቢይንኑ ፤ አታስተውልም ፤

፭ ወኔር ትቦሉ ለእኩከ ጎደንጌ አውፅእ ኃሠረ እምሙስተ ዓይንከ ።

፭ ወንድምህን ባንተ ዓይን ያለ ጉድፍ ተወኝ ላውጣልህ ለምን ትለዋለህ ። ወናሁ ኢትረኢ ሠርዌ ዘውስተ ዓይንከ ፤ ባንተ ዓይን ያለውን ሠረገላ ላታይ ።

፭ እ መድልው ትድሙ አውፅእ ሠርዌ እምሙስተ ዓይንከ ።

፭ አንተ ግብዝ እስቀድመህ ባንተ ዓይን ያለ ሠረገላን አውግ ወእምዝ ትረኢ በአውፅእ ሐሠር ዘውስተ ዓይን እንኩ ።

ከዚህ በኋላ በወንድምህ ዓይን ያለውን ጉድፍ ላውጣልህ ትለዋለህ እንድታወጣለት ትሆናለህ ፤ ምንተ ትፈጽር ብለህ መልስ በወንድምህ ልፍረድብህ እንደምን ትለዋለህ አንተ እንዲፈረድብህ ሁነህ ሳለህ አታስተውልም ፡ ወንድምህን ተወኝ ልፍረድብህ እንደምን ትለዋለህ ባንተ እንዲፈረድብህ ሁነህ ሳለህ ፤ አንተ ግብዝ እስቀድመህ አንተ እንዳይፈረድብህ ሁን ከዚህ በኋላ ወንድምህን ልፍረድብህ ትለዋለህ ፡ እንድትፈርድበት ትሆናለህ ሐተታ የወንድሙን ኃጢአት በጉድፍ የሱን በሠረገላ መስሉ ተናገረ የወንድሙን ኃጢአት የሚያውቀው በከፊል ነው የሱን ግን መላውን ነውና ዳግመኛ ልፍረድብህ በግለቱ ይፈረድበታልና ፤ አንድም ኢትኩንኑ ፡ ከተባኤ ሳትውሉ ምሥጢር ሳታደላድሉ እናስተምራለን አትበሉ ። እናስተምራለን ብትሉ ይፈረድባችኋልና ። ወንድምህን ላስተምርህ እንደምን ትለዋለህ አንተ ሳትማር አታስተውልም ወንድምህን ተወኝ ላስተምርህ እንደምን ትለዋለህ ። አንት ሳትማር ፡ አንት ግብዝ እስቀድሞ አንተ ተማር ዕወቅ ። ከዚህ በኋላ ወንድምህን ላስተምርህ ትለዋለህ እንድታስተምረው ትሆናለህ ። አንድም ለራሳችሁ ጦር ሳይጠፋላችሁ ጸር የሚጠፋበትን ግብር ለሌላው እናስተምራለን አትበሉ ። ጸር ሳይጠፋላችሁ እናስተምራለን ብትሉ ይፈረድባችኋልና ። ወንድምህን ጸር የሚጠፋበትን ግብር ላስተምርህ ለምን ትለዋለህ ላንተ ጸር ሳይጠፋልህ አታስተውልም ። አንተ ግብዝ እስቀድመህ አንተ ጸር እንዲጠፋልህ ሁን ከዚህ በኋላ ወንድምህን ጸር የሚጠፋበትን ግብር ላስተ

ጥርህ ትለዋለህ አንድታስተምረው ትሆናለህ

እ ኢተህዱ ቅድሳተ ለከለባት ማቴ ፳፩ ፳፪ ማር ፲፩ ፡ ፳ ፡ ፱ ፡ ሉቃ ፲፩ ፡ ፱ ፡ ዮሐ ፡ ፲፱ ፡ ፲፫ ፡ ያዕቆብ ፩ ፡ ፮ ፡

እ የተተደሰውን ለውሾች አትሰጡ ማለት ኢት ኩንኑ ካለንሰ ብላችሁ ሥጋዩን ደሜን በአይሁዳዊ ንቅ ግብር ላለ ሰው አትሰጡ ።

ወኢትደዩ ባሕርየከው ቅድመ አኅርው ፤ ያንቅታውንም በአረያ ፈት አታነሩ ።

ኰሙ ኢይኪድዎ በአገሪህሙ ፤ በአገሪቸው አንዳይረገጡት ።

ወተመይሙ ያሕድሐኩሙ ተመልሰው ይጻፃችኋል ። ሐተታ በሀገራችው

ተን ጥዕዩ ፀሐይ ይጻናል ። ሌሊት ያንተ ከተራራ ላይ አኑረው የሚጽፍ ሲጽፍ የሚያድን ሲያድን

ያድራሉኑኒረያ መልክ ጥፋ ነው ባጠገቡ ፤ ሲፈኑ የገዛ መልኩን እይቶ ደንግጦ ሲሐድ ሰብርት ይሄ

ዳል ዕጊተ የጊታ አረያ የአይሁድ ምዕሌ አሌ ለከሙ ጸሐፍት ወፈረሳውያን እያለ በገዛ ኃጢአታቸው

ቢዘልፋቸው ጠልተው ተመቅኝተው ስቅለው ገድ ለውታልና ፤ ከሙ ኢይኪድዎ እንዳይነቅፋት ወተ

መይሙ አግርኛችን ካግርኛችሁ ኃይለ ቃላችን ከኃይለ ቃላችሁ እያሉ ተመልሰው ፍትሐ ርትዑ

ሥላሴን ያስፈርዱባችኋልና አንድዎ ኢተህዱ እያ ለህ መልስ ሃይማኖታችሁን ለመናጭ አትንገሩ

ከሙ ኢይኪድዎ አንዳይነቅፋት ወተመይሙ ፤ አግርኛችን ካግርኛችሁ ኃይለ ቃላችን ከኃይለ ቃላ

ችሁ አንድ ነው እያሉ ይከራከሯችኋልና አን ድም መልስ በተፃቅቦ ያገኛችሁትን ምሥጢር ላል

በቃ ሰው አትንገሩ ሰው ሲሆኑ ሲዘህን ይበቃሉ አንዳይሏችሁ ፤ ወተመይሙ ተመልሰው ፍትሐ ርትዑ

ሥላሴን ያስፈርዱባችኋል ።

እ ሰአሉ ወይትወሀበከሙ ፤ የበቃውን ያልበቃውን በምንእናውቀዋለን ትሉኝ አንድ ሆን ፤

እ ለምኑ ይሰጣችኋል ሐተታ እንደ ዮሐንስ ዘደግሰቀ ፤ አንደ ድሚጥርሰ የበቃና ያልበቃ

ለይተው ይሰጡ ነበር ። ገሙ ወትረከቡ ።

ሹ ታገኛላችሁ ። ጉድጉዱ ወይትረጋወከሙ ፤ አጅ ጽፋ ይከፈላችኋል ።

፩ አስመ ዙሉ ዘሰአል ይነሥላ ።

፩ የለሙን ሁሉ ያገኛልና ፤ ሰአሉ ለምነው ያገኙ ብዙ ናቸው ከዚያው ግን አዳም ፤

ወዘሂ ኃሠሠ ይረከብ ፤ የኣም ያገኛልና ገሙ ፤ ሽተው ያገኙ ብዙ ናቸው ከዚያው ግን ከተደሙ ሰዎች አብርሃም ከኋላ ሰዎች

ሙሴ ጸሊም በፀሐይ በሥነ ጉጥረት ተመራምረው አምነዋል ።

ወለዘሂ ጉድጉድ ይትረጋም ። እጁን ለጽፋም ይከፈላቸዋልና ጉድጉዱ ላለው አንደ ፈቃታይ ዘየግን ።

፱ ሙኑ ውላቱ እምነከሙ ዘይሰአሉ ወልዱ ወእብን ይሁቦ ፤

፱ እኛ ለሌላው በጉ ነገር ለንለምን በኛ ከፋ ነገር ቢደረግብንሰ ትሉኝ እንደሆነ ከኖንተ ወገን

ልጁ ዳቦ የሚለምነው አባቱ ደንጊያ የሚሰጠው ማን አለ ፤ አንድም እብነኑ ይሁቦ ልጁ ዳቦ ቢለም

ነው ተርሱን ይሰበረው ብሉ ደንጊያ ይሰጠዋልን ከዚያው ቅሉ ላይላዩን ትቶ ልብ ልቡን ይሰጠው

የለምን ።

፲ ወእመሂ ዓሣ ሰአሉ ወአርፎ ምድር ይሁቦ ።

፲ ከኖንተ ወገን ልጁ ዓሣ የሚለምነው አባቱ አባብ የሚሰጠው ማን አለ አርፎ ምድርን ይሁቦ

መርዙ ይግደለው ብሉ አባብ ይሰጠዋልን ፤ ከዚ ያው ቅሉ አጥንት አጥንቱን ትቶ ሥጋ ሥጋውን

ይሰጠው የለም ዘሉቃስ ወእመኒ አንቆቅህ ሰአሉ አቅረበኑ ይሁቦ ይላል ። ልጁ ዕንቁላል የሚለምነው

አባቱ አምቧይ የሚሰጠው ማን አለ ፤ አንድም ልጁ ዕንቁላል ቢለምነው አባቱ አንቧይ ይሰጠዋልን

ከዚያም ቅሉ ቅርፍት ቅርፍትን ትቶ አስኳል አስኳሉን ይሰጠው የለምን ።

፲፩ ወሶበ እንዘ አኩያን አንትሙ ተአምራ ሠናዩ ሀብተ ወሂበ ለውሉድከሙ አር እንከ ፈድ

ፋድ አቡከሙ ዘበሰማያት ይሁቦሙ ሠናይቶ ለአሰ ይሰአልም ።

፲፩ ከኛ ወገን እንዲህ የሚያደርግሰ የሰም ትሉኝ እንደሆነ ዘአንትሙ አንዘ አንትሙ

ይላል ለባሕርያችሁ ከፋት ጥሙት የሚሰማችሁ ስትሆኑ እናንተ ለልጆቻችሁ በጉ ነገርን የምታደር

ጉላቸው ከሆነ ቸርነት የባሕርዩ የሚሆን ሰማያዊ አባታችሁንም ባጉ ነገርን ለሚለምኑት እንደምንበጉ

ነገርን ያደርግላቸው ይሆን ።

፲፪ ዙሉኬ ዘትፈትዱ ይግበሩ ሰከሙ ሰብእ ከግሁ አንትሙኒ ግበሩ ሱሙ ።

፲፪ ሰዎች ሊያደርጉባችሁ የምትወዱትን ሁሉ እናንተም አድርጉላቸው አስመ ከግሁ አራትኒ ወነቢያ

ትኒ አራት ነቢያት እንዲህ ብለዋልና ባሉ ማንኛ፤

፲፫ ባሉ አንተ ጸባብ አንቀጽ ።

፲፫ አራትም ነቢያትም ባሉ አንተ ጸባብ አን ቀጽ ብለዋልና ወደ ጸባብ በር ግቡ በጸባብ መንገድ ሂዱ ።

እስራይል ለንቀጽ ወስፍሕት ፍኖት እንተ ትወስድ ውስተ ኃጉል ፡

ወደ ጥፋት የምታደርስ ሰፊ በር ሰፊ መንገድ አለችና፤ ወብዙኃን እመንቱ እሰ ይበውሉ ውስቲታ ፤ ወደርሷ የሚገቡ ብዙ ናቸው ፡

፲፩ ጥቀ ጸባብ እንቀጽ ወጽዕቅት ፍኖት እንተ ትወስድ ውስተ ሕይወት ፡

፲፩ ወደ ሕይወት የምታደርስ እጅግ ጭንቅ በር እጅግ ጭንቅ መንገድ አለችና ፡ ወውጉሳን እመንቱ እሰ ይበውሉ፤

ወደዚያ የሚገቡ ጥቂት ናቸውና ሰፊውን በር ሰፊውን መንገድ ተታቅሁ በጸባብ በር በጸባብ መንገድ ሂዱ ፡ ሐተታ ሰፊ በር ሰፊ መንገድ የተባለች አራተ ናቅ ለእመ ዓቀብክ አራተክ ትበልዕ ከራሚክ ወይስፍሕ ማገብብተ ወያንክ ወትራሊ ውሉደ ውሉደክ እስከ ማልስ ወራብዕ ትውልድ ትላለችና ጠባብ በር ጭንቀ መንገድ የተባለች ወንጌል ናት ለዘሂ ጸፍዓዘ መል ታሕቲክ እንተ የማን ሚጥ ሎቱ ካልዕታሂ ወለዘሂ እስጠክ አሐዶ ምዕራፈ ሕር ምሰሌሁ ወለብጽሕ ሎቱ ደተ ምዕራፈ ወለዘሂ ይፈቅድ ይትግገልክ መል በሰክ ገድግ ሎቱ ከፍንከሂ ትላለችና ፡ አንድም ሰፊ በር ሰፊ መንገድ የተባለ ፈቃደ ሥጋ ነው ጠባብ በር ጠባብ መንገድ የተባለች ፈቃደ ነፍስ ናት፤ እንደም ሰፊ በር ሰፊ መንገድ የተባለ ባለጸጋን መጽውት ድጋን ጹም ማለት ነው፤ ጠባብ ፀር ጠባብ መንገድ ባለጸጋን ጹም ድጋን መጽውት ማለት ነው ፡ አንድም ልዝራ ያያት መንገድ ናት ፡ የማና እሳት ወፀጋማ ተላይ ወሊታገምር ዘንጋበሰ ቢደተ ልዱ እግረ ብሊሲ እንዲል ያሳንድ ሚማ የማታበቁም መንገድ አይ ቲል ፤ እሷ ቅሉ በሕን ነፍስ ካልሆኑ አትገባም ሲል ነው እንጂ በቂው አይደለም ከዚህም ጊታን የጸድ ታሃ ማንበ የታገላን መብዛት እያሳዘነውም ጥቂት ፅንቁ ያለው ብዙ ወርቅ ባለው ጥቂት ወርቅ ያለው ብዙ ብር ባለው ጥቂት ብር ያለው ብዙ ብረት ባለው ጥቂት ብረት ያለው ብዙ ሸክላ ባለው ጥቂት ሸክላ ያለው ብዙ ደንጊድ ባለው እንዳይቀጥ ፡

፲፩ ተዓቀቡኬ እምሐሳውያን ነቢያት እሰ ይመ ጽኡ ገበክሙ ዘእልባሰ ሕግግፊ ፡

፲፩ የበግ ለምድ ለብሰው ማለት እውነተኛች ሙሰለው ከሚመጡ ከሐሰተኞች የይማናታውያን ሙሰለው ከሚመጡ ከመናፍቃን መንፈሳውያን ሙሰ ለው ከሚመጡ ከሥጋውያን መምህራን ተጠብቁ ፡ ወእንተ ውስጠሙስ ተኩላት መሰጥ እመንቱ ፡ በውስጥ ግን ነጣቂ ተኩላ ናቸው ማለት ቢመረምሯ ጽው ግን ሰውን እየነጠቁ ወደ ገሃንም የሚያወርዱ ናቸው ፡ በከመ ይቤ ኢየብ የሚል እብነት ይገኛል ተናግሮ ሳይጸፍ የቀረ ነው ፡

፲፮ ወእምፍራሆሙ ተአምርዎሙ ፤ እውነተኛ መሰለው የሚመጡ ሐሰተኞችን ሃይማኖታውያን መሰለው የሚመጡ መናፍቃንን መንፈሳውያን መሰለው የሚመጡ ሥጋውያንን መምህራን በምን እናውቃቸዋለን ትሉኝ እንደሆነ በሥራቸው ታው ቁአሳችሁ ፡

፲፮ ይቀሰሙሁ እምእስዋክ አሰካሳ ወእምአሜ ከላ በለሰ ፡ በዚያውስ ላይ ሥራቸውን አንወራም እንጂ ትምር ታቸውንግ ብንማርም ምን ዕዳ ይሆናል ትሉኝ እንደ ሆነ ከሾህ ፍሬን ከደንደር በለሰን ይለቅማሉ ከመና ፍቅ መምህር ሃይማኖትን ከሥጋዊ መምህር መንፈሳዊ ትምህርትን ከሐሰተኛ መምህር እውነተኛ ትምህርትን ይማራሉን ፡ ከማህቲ ፤

፲፯ መርዝ መርዝን ኮሶ ኮሶን እንዲያፈራ ፤ መናፍቅ መምህር ከሀደትን ኑፋቂን ሥጋዊ መምህር ሥጋዊ ትምርትን ሐሰተኛ መምህር ሐሰትን እንዲያ ስተምር ፡

፲፯ ኩሉ ዕፅ ወናይ ፍሬ ወናየ ይፈራ ፡ ወይን ወይንን በለሰ በለሰን ታፈራል ፤ ሃይማኖታዊ መምህር ሃይማኖትን መንፈሳዊ መምህር መንፈሳዊ ትምህርትን እውነተኛ መምህር እውነተኛ ትምህርትን ያስተምራል ፡ ወእኩይስ ዕፅ ፍሬ እኩየ ይፈራ ፡ መርዝ መርዝን ኮሶ ኮሶን ያፈራል ፡ መናፍቅ መምህር ከሀደትን ሥጋዊ መምህር ሥጋዊ ትምህርትን ሐሰ ተኛ መምህር ሐሰትን ያስተምራል ፡

፲፰ አይከል ዕፅ ወናይ ፍሬ እኩየ ፈርየ ፤ ፲፰ ወይን ኮሶን በለሰ መርዝን እያፈራም ፡ የይማናታዊ መምህር ከሀደትን መንፈሳዊ መምህር ሥጋዊ ትምርትን አያስተምርም ፡ ወኢዕፅ እኩይ ፍሬ ወናየ ፈርየ ኮሶ ወይንን መርዝ በለሰን እያፈራም መናፍቅ መምህር ሃይማኖትን ሥጋዊ መምህር መንፈ ሳዊ ትምህርትን አያስተምርም ፡

፲፱ ኩሉ ዕፅ በአይፈራ ፍሬ ወናየ ይገዝምዎ ፡ ማቲ ፲፱ ፡

፲፱ በጉ ፍሬ የማያፈራውን ዕንጨት ሁሉ ይቆ ርጡታል ፡ ወውስተ እሳት ይወድይዎ ፡ ከእሳትም ይጨምሩታል ፡ አንድም በኔ አምላ በጉ ሥራ የማይሠራውን ሁሉ ሥላሴ ነፍሱን ከሥጋው ይለዩታል በገሃንም ፍዳ ያጸኑበታል ፡

፳ ወእምፍራሆሙ ተአምርዎሙ ፡ ፳ ቢርቀው ቢያምረው ደገሙው አኮ ኩሉ ዘይ ብለኒ እግዚእ ፡ ፳፩ እግዚእ ዘይዘውእ ውስተ መንግሥተ ሰማ ያት ፡ ማቲ ፳፭ ፡ ፲፩ ፡ ሉቃ ፡ ፯ ፡ ፵፮ ፡

ጽፎ ሁሉ አቤቱ አቤቱ ይልሃል የሚገባውን ሰማን እናውቀለን ትሉኝ እንደሆነ አቤቱ አቤቱ የሚሰኝ ሁሉ መንግሥተ ሰማያት አይገባም ። እኮ ዘይበውለ ። የሚገባ አይደለም ። ዘእንበሰ ዘይገብር ፈቃድ ለአቡዋ ዘበሰማያት ፤ የሰማያዊ አባቲን ፈቃድ የሠራ ይገባል እንጂ ።

ጽፎ ወበዙጋን ይበሉኒ በይእቲ ዕለት እግዚእ እግዚእ ።

ጽፎ በሰላተ ምጽአት ብዙ ሰዎች አቤቱ አቤቱ ይሉኛል ።

አኮኑ በሰምከ ተነበይን ። ዘጉ ጽ፡ ፩ ፡ ፲፮ ። በሰምህ መጸእያትን ተናግረን የሰም ይሉኛል አስ ። በሰም ኮከብ ይሠርቅ አምደቆብ ብሎ ተናግሯልና ። ወበሰ ምክ አጋንንተ አውግኢን ። ግብ. ፲፱ ፡ ፲፮ ።

በሰምህ አጋንንተን ስናወጣ አልነበርንም ይሉኛል ደቂቀ አስቂዋ ጋኔን ያወጡ ነበር ። ወበሰምከ ጋይ ላተ ብዙኃ ገበርን በሰምህ ፍጹም ታምራት ስናደርግ አልነበርንም ይሉኛል ። ይሁዳ መት እስከ ማንነት ድርሶ ነበርና ።

ጽፎ ወይእተ ጊዜ እብሎሙ ግሙራ ኢየሐምረ ከሙ ረጋቁ እምኔየ ዙልከሙ እለ ትገብሩ ዓመፃ ። መዝ. ፪ ፡ ፱ ፤ ማቲ. ፳፭ ፡ ፵፩ ፤ ሉቃ. ፲፫ ፡ ፳፯ ።

ጽፎ ያን ጊዜ ከቶ አላውቃችሁም ዓመፅን የም ትሙሩ ሁላችሁም ከኔ ራቁ እሳቸዋለሁ ።

ሐተታ ፤ ፈጥርሰ አላውቃችሁም አይልም ። ወስድ ጓችሁ ካድጓችሁ እሳቸዋለሁ ።

ጽፎ ወሉኬ ዘይሰምዕ ዘንተ ቃልየ ወይገብር ይመስል ብእሴ ጠቢቢ ዘሐነጸ ቤቶ ዲበ ኩዙሕ ሉቃ. ፮ ፡ ፵፰ ፤ ሮሜ ፪ ፡ ፲፫ ፤ ያዕ. ፩ ፡ ፳፪ ።

ጽፎ ይኸን የኔን ነገር ሰምቶ የሚሠራው ሰው ሁሉ ቤቱን በጭንጫ ላይ የሠራ ብልህ ሰውን ይመ ሰላል ።

ጽፎ ዘንሙ ዝናማት ።

ጽፎ ዝናም ዘነመ ።

ወውገዙ ወሐይዝት ።

ጎርፍ ጎረፈ ።

ወነፍሑ ነፋሳት ።

ነፋስ ነፈሰ ።

ወገፍዕም ለውእቱ ቤት ።

ያን ቤት እናናውጽሕ አሉት ፤ ወኢወድቀ ፤ አልተና ወጸም እስመ ዲበ ኩዙሕ ተሣረረ ከጭንጫ ላይ ተሠርቷልና ሐተታ ፤ እንደምን አድርገው ይሠሩታል ቢሉ ዘይት ያፈሰብታል ይላላል ያን እየቆፈሩ ይመ ሠርቱበታል ይጻፍል ። እንደም ኩሉ ዘይሰምዕ ብለህ መልስ ። ይህን የኔን ቃል ሰምቶ የሚሠራው ሁሉ ሃይማኖቱን በበጉልቡና የያዘ ብልህ ሰውን ይመስላል ዘንሙ ዝናማት ከዓላውያን ነገሥታት ከዓላውያን

መኳንንት የሚመጣ መከራ ነው ። ውገዙ ወጋይ ዝት መከራ እቀበላለሁ ባለ ጊዜ ሕዋላቱ ይፈሩበታል ነፍሑ ነፋሳት ። ቤተሰቦቹ ንጉሥ የወደደውን ዘመን የወለደውን ይዘህ አትኖርም ይሉታል ። ያን ሰው ሃይማኖትህን እናስለቅቅህ ይሉታል ። ወኢወድቀ አለቀቀም ። እስመ ዲበ ኩዙሕ ተሣረረ ፤ ሃይማኖቱን በበጉልቡና ይዟልና ፤ እንደም የኔን ቃል ሰምቶ የሚሠራ ሰው ሁሉ ሃይማኖቱን ምግባሩን እንደ ኢዮ ብባለ ሰውነት የያዘ ብልህ ሰውን ይመስላል ። ዘንሙ ሞተ ውሉድ ጥፍፍት ንዋይ ነው ። ወውገዙ ። በራሱ የሚመጣ ደዌ ነፍሑ አጋንንት በሚሰቱ አድረው እስከ ማእዘኑ ትብል ኢዮብ እትጓጉሃ ለእግዚአብሔር በየውሃት እምእይዘሰ ባርኩሁ ወመት ብለው ታል ። ወገፍዕም ይህን ሰው ሃይማኖቱን ምግባሩን እናስለቅቅህ አሉት አለቀቀም ። እስመ ዲበ ኩዙሕ ተሣረረ ሃይማኖቱን ምግባሩን እንደ ኢዮብ ባለ ሰውነት ይዟልና ። እንደም የኔን ቃል ሰምቶ የሚሠራው ሰው ሁሉ በምክረ ካህን በፈቃድ ካህን የሚኖር ብልህ ሰውን ይመስላል ነፍሑ ባለው ይነቧል ነፍሑ ። አጋንንት በሕሊና ያወጡታል ያወርፍታል እንደ እንጦስ እንደመቃርስ ንጽሕ ጠብቂ ከሴት ርቂ እናራለሁ ያሰኙታል ሂዶ ስመምህረ ንስሐው ይነግረዋል ቆይ ይለዋል ። ዘንሙ ዝናማት ፤ እንደ እንጦስ እንደመቃርስ ንጽሕ ጠብቂ ከሴት ርቂ መኖር አይቻለኝም እንደ ኢዮብ እንደ አብርሃም በሕግ ጸንቼ እናራለሁ ያሰኙታል ይህን ሂዶ ስመምህረ ንስሐው ይነግረዋል ። እሉም የሰይጣን ጾር እንደሆነ በውቆ ቆይ ይለዋል ፤ ወውገዙ ፤ ሁሉም አይሆንልኝም ያሰኙታል ፤ ወገፍዕም እናስለቅቅሃለን ይሉታል አለቀቀም ። እስመ ዲበ ኩዙሕ ተሣረረ ። በምክረ ካህን በፈቃድ ካህን ይኖራልና ። ይህ ሰው ወድቆ ተነሥቶ በሕሊናው ድል ነሽቷቸዋል ፤ ወመዊቶ ተንሣኢ ስፈኖሙ ለሕያዋን ወስሙታን እንዳስው ጌታን ።

ጽፎ ወኩሉ ዘይሰምዕ ዘንተ ቃልየ ወኢይገብር ይመስል ብእሴ ዓብደ ዘሐነጸ ቤቶ ዲበ ጥፃ ።

ጽፎ ይህን የኔን ቃል ሰምቶ የማይሠራው ሰው ሁሉ ቤቱን በድብሽት ላይ የሠራ ሰነፍ ሰውን ይመ ሰላል ።

ጽፎ ዘንሙ ዝናማት ፤

ጽፎ ዝናም ዘነመ ፤

ወውገዙ ወጋይዝት ፤

ጎርፍ ጎረፈ ፤

ወነፋሑ ነፋሳት ፤

ነፋስ ነፈሰ ፤

ወገፍዕም ለውእቱ ቤት ፤

ያን ቤት እናናዋውጽሕ አሉት ወወድቀ ፤ ወደቀ ፤

ወኮን ድቀቱ ዓቢየ፤  
የነፍስ ነወና ዓቢየ አለ፤

፳፭ ወሰብ ፈጸመ እግዚአ ኢየሱስ ዘንተ ነገረ  
ተደሙ አሕዛብ ወአንከራ ምሕረቶ፤

፳፭ ጌታ ይህን አስተምሮ ከፈጸመ በኋላ ሕዝቡ  
ትምህርቱን አደነቁ፤

፳፱ አሰመ ከመ መኩንን ይሚህርሙ፤ ማር  
፩፡፳፱፡ ሉቃ ፱፡፱፪

፳፱ እንደ ንጉሡ አንሰ አብላከው እያለ ያስ  
ተምራቸዋልና፤ ወአኮ ከመ ጸሐፍቶሙ ከመዝ  
ደብላከው ንጉሥ እንደሚሉ እንደ ሹማምንቱ  
ያይደለ እንድም እንደ አብ አንሰ አብላከው እያለ ያስ  
ተምራቸዋልና፤ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር እንደ  
ሚሉ እንደ ዓበይተ ነቢያት ያይደለ፤ አንድም  
ወራዒ ሕግ እንደመሆኑ ያስተምራቸዋልና፤ ከመዝ  
ይቤ ሙሴ ከመዝ ይቤ ሳሙኤል እንደሚሉ እንደ  
ደቂቀ ነቢያት ያይደለ፤ አንድም ፈጻሚ ሕግ እን  
ደመሆኑ ያስተምራቸዋልና፤ ወላሊሆሙስ በአጽባፅ  
ተመጥቶ አይለክኖም ለውሉቱ ጾር እንዳላቸው እንደ  
ጸሐፍት ፈሪሳውያን ያይደለ፤ አንድም ከመ ሥል  
ጣን በ ይላል አብነት እንደ ጌትነቱ በርኅራኄ ያስ  
ተምራቸዋልና፤ አሰመ ቅንዦትከ ወምልካናከ ይሬ  
ሰየከ ትወሃል ላዕለ ክሉ እንዲል፤

ወአኮ ከመ ጸሐፍቶሙ፤  
ከወርቁ የጸራውን ከግምጃው ያማረውን ከላሙ  
የለባውን እንደሚሉ እንደ ጸሐፍት ፈሪሳውያን  
ያይደለ፤

በአንተ አድኅኖተ ለምጽ፤

ምዕራፍ ፳

፩ ወእንዘ ይወርድ እምደብር ተለውም ሰበአ  
ብዙኃን፤

በጌታ ከብፁዓን ጀምሮ እስከዚህ ያንድ ቀን ነው

፩ ጉባኤው ሲፈታ ብዙ ሰዎች ተከተሉት  
የቀሩትን አይከተሏቸውም እሱን ተከተሉት እስ  
ቢራቡ ይመግባቸዋል ቢታጹሙ ይፈውላቸዋል  
ቢሞኩ ያነሣቸዋልና፤

፪ ወናሁ መጽአ ፩ ብኦሲ ዘለምጽ ቀርቦ ወሰ  
ንደ ሉቱ፤ ማር ፩፡፱፡፱ ሉቃ፡፳፡፲፪

፪ ብዙኃን ካላቸው ለምጽ የያዘው እንድ ሰው  
ቀርቦ ሰንደለት፤

እንዘ ይብል እግዚአ አመሰ ፈቀድከ ቅክል እንጽሑቶ  
አቤቱ ከወደደክስ እኔን ከለምጽ ማዳን ይቻልሃል  
ሐተታ ለምጽምን የምታስተራኩስ አሪትን እሱ

እንደወራት ለማጠየቅ እንዳላለፉትም ለማጠየቅ  
ለልማዱ ለምጽም አይቀርብም ነበር፤

፫ ወሰፍሐ እደሁ ወገሡ፤

፫ እጁን ዘርገቱ ዳሠሠው በሁለንተናው ሕይ  
ወት እንደሆነ ለማጠየቅ ምትሐት እንዳይደለ ለማ  
ጠየቅ አሪትን እንዳላለፉት ለማጠየቅ ለልማዱ ለም  
ጽም አይዳስስም ነበርና፤  
ወይቤሉ አፈቅድ ንጸሕ፤  
መዳንሆን እወዳለሁ ዳን አለው ወነጽሐ እምልምጹ  
በጊዜሃ፤ ያን ጊዜ ከለምጹ ዳን በሐልዮ ፈውሶ በነ  
ቢብ አዳነው፤ አሰመ ሀብተ ፈውስ ዘይከውን  
እምኔሁ ይቀድሞ ለንባቡ እንዲል፤

፬ ወይቤሉ እግዚአ ኢየሱስ ዑቅ ኢትንግር  
ወኢለመኑሂ ዘለዋ፤ ፲፩፡፪

፬ ለማንም ለማን እንዳትንግር ዕወቅ አለው፤  
ውዳሴ ከንቱ አይሻምና የሚያምኑበት ጊዜ አልደ  
ረሰምና እስከ ቅንሣኤ ድረስ ወባሕቱ ሐር አፍትን  
ርእሰከ ለካህን፤

ሂደህ ራስህን ለካህን አስመርምር እንጂ፤  
ወአብአ መባዓከ በአንተ ዘነጸሕከ፤  
ከለምጽሕ ስለ ዳንህ መባሕን ስጥ እንጂ፤  
በከመ እዘዘ ሙሴ፤

ሙሴ እንዳዘዘ፤  
ከመ ይኩን ስምዓ ላዕሊሆሙ በለሙት መፈራረጃ  
ይሆንባቸው ዘንድ ምንው ያላመናችሁ ይሏቸዋል  
ምን አይተን እንመን ይላሉ ያውሳ ለምጽሙን እያ  
ዳን መባው እየመጣላችሁ ትብሉ የነበረ ተብሎ  
አፍትን ርእሰከ ለካህን ግሉቱ የሆነውንም ያልሆነ

ውንም ለምጽም አዳንኩ እያለ ምክራባችንን ቢያ  
ሳድፍብን ከሞቱ ገባንበት ባሉ ነበርና እንዳይሉ  
የለምጽን ነገር ከዚህ ይናገሩታል ለምጽ በብዙ  
ነገር ይመጣባቸዋል ባልና ሚስት የታመሙ እንደ  
ሆነ ካልጋው ከምንጣፋ የሚች ዋጋ ቢያስቀሩ በመ

ሚኛው ባይበቱ የጸሐፊ ዋጋ ቢያስቀሩ በመጽሐፉ  
የሐናጺ ዋጋ ቢያስቀሩ በሕንጻው ተወግቶ ኑሮ  
አላትም ፈጅቶት ኑሮ ሲሸር ከትራቱ ይወጣል፤  
ፍጹም ለምጽም አለ፤ ሆንብርብር አለ ፍጹም ለም

ጽሙን አይለዩትም ከቀቢጸ ተስፋ ደርሱዋልና  
ወደ አሕዛብ ይሄዳል፤ ብለው ሆንብርብርን ይለዩታል  
ከቀቢጸ ተስፋ አልደረሰምና ወደ አሕዛብ አይሄ  
ድም ብለው ፍጹም ለምጽሙን ሥራት ይሠሩበታል

እትከናን ብለዋልና ሸፍን ወንበህን እትታጠቅ ሚማ  
እታደርግ ይሉታል፤ ይህ ቀከንጂ ምሳሌ ነው፤  
እትከናን ብለዋልና ማለታቸው ለጊዜው ደዌው ተገልጦ

እንዲታይ ነው፤ ፍጹሟው ግን ለዕልና ሃይማኖት  
የለህም ሲሉት ነው፤ እፍህን ሸፍን ማለታቸው  
ለጊዜው ደዌው በእስትንፋሱ ወደ ሕያዋን እንዳ  
ይናኝ ነው፤ ፍጹሟው ግን ማስተማር አይገባህም

ይናኝ ነው፤ ፍጹሟው ግን ማስተማር አይገባህም

ሲሉት ነው ። ወንጌህን አትታጠቅ ማለታቸው ለጊዜው ሰውነቱ ልህሉህ ነውና እንዳይሰማው ነው ። ፍጹሟው ግን ንጽሕፍ የለህም ሲሉት ነው ። ጫማ አታድርግ ማለታቸው ምግባረ ወንጌል የለህም ሲሉት ነው ። አይለዩትም አል ከሃጺ የታወቀ ነው፤ አይሰ ብምና ፣ ህንብርብር የመናፍቅ ምሳሌ ይለዩታል አለ ነኝ እያለ ይሰባልና ፣ አንድም ወእንዝ ይወርድ ብለህ መልስ ከልዕልና ወደ ትሕትና በመጣ ጊዜ ነቢያት በግብር መሰልት ። ወናሁ መጽአ ፤ በፍዳ የተያዘ አዳም መጥቶ ሰንደለት ። እግዚአአሙስ ፈቀድክ እቤቱ ከወደድህስ እኔን ከፍታ ማዳን ይቻላል ። መሰፍሐ እደሁ ፤ እጄን ዘርግቶ ተሰቀለለት ። የግን እደዩ መጠውክም ። ግንቶች ። ለንጹሐ ። እፈቅድ ንጹሕ መጽናግን እወዳለሁ ። ጽን አለው ። ወንጽሐ አምለምጹ በጊዜሃ ያን ጊዜ ፈጥኖ ከፍዳው ዳነውቅ ኢትንግር ፤ ኃጢአትህን ለማንም ለማን አትናገር አለው ። በአዳም መላውን መናገር ነው ። ሐር ወአፍትን ለመምህረ ንስሐህ ንገር እንጂ ፤ ወአብእ መባዓከ ፤ ከፍዳህ ስለ ዳንክ ቀናናህን ፈጽሞ እንጂ ፤ በከመ አዘዘ መሰሉ ፤ ቂሱ እንዳዘዘ ፤ ከመ ይኩን ሰምዓ ፤ በኢተነሳሕያን መፈራረጃ ይሆንባቸው ዘንድ ።

፩ ወበዊእ ቅፍርናሆም መጽአ ኅቢሁ መስፍን ምእት ፤ ሉቃ ፡ ፯ ፡ ፩ ።

፪ ቅፍርናሆም በገባ ጊዜ የመቶ አዝማች መጣ

፫ ወይቤሎ ብቀዓኒ እግዚአ ቀላዲያ ድወይ ወሕመም ጥቀ ።

፬ ልጄ ታሟል ፡ ደዌ ጸንቶበታል ወይሰከብ ውስተ ቤተ መዋኮዕ ፤ ከሕመማን ቤት ተኝተል አለው ፤ በሀገራቸው የድውያን ቤት አንድ ነው ለባለጸጋው የመጣው ምግብ ለድሃው እንዲተርፈው ደዌ ከሕመማን ወደ ሕያዋን እንዳይተላለፍ ፤ ያልጸናበት የጸናበትን አይቶ እግዚአብሔርን እንዲያመሰግን ። እንደም ወይሰከብ ውስተ ቤት ብሎ ወመዋኮዕ ጥቀ ይላል ፈጽሞ ጸንቶበታል ።

፭ ወይቤሎ እግዚአ ኢየሱስ ነዩ አነ አመጽአ ወእፈውሶ ።

፮ እኔ መጥቼ እድነዋለሁ አለው ።

፯ ወእውሥአ ወአቱ ህቤ ምእት ሉቃ ፡ ፯ ፡ ፯

፰ የመቶ አዝማች መለለ ።

ወይቤ እግዚአ ኢየሱስ ወእውሰኩ ከመ እንተ ትባእ ታሕተ ጠፈረ ቤትዩ ።

ጥፋር ቤትዩ ሲል ነው ፤ ሰጠተ ልብሰ 7ፍቀ ታቦት እንዲል ፡ ሰጠጠ ልብሰ 7ፋቀ ታቦተ ሲል ፤ ከኔ ቤትልትገባክይገባኝም እንተን ልቀበል አልበቃሁም አለው ። ወባሕቱ አዝዝ በቃልከ ይሕየው ቀላዲያ ልጄ ይድን ዘንድ በቃልህ እዘዝ እንጂ ነገር ግን በቃልህ እዘዝ ።

ወየሐዩ ቀላዲያ ፤ ልጄም ይድናል ።

፱ እስመ እነሂ ብእሲ መኩንን አነ ፤

፲ እኔም እንጂ እኔም እኩን እንዳትሚገኝ ነኝ ። ውብዩ ሐራ ዘእኩንን ።

የምገዛቸው ቂፍርቶ አሉኝ ፤ ወአብሎ ለዝ ሐር ወየሐውር ፤ ደጅ ሲጠና የሰነበተውን ሂደህ ዕረፍ አለዋለሁ ይሂዳል ።

ወለካልሀኒ ነፃ ወይመጽአ ፤

ዐርፎ የሰነበተውን መጥተህ ደጅ ጥናኝ አለዋለሁ ይመጣል ።

ወለገብርዩኒ ግብር ከመዝ ወይገብር ።

ዛርያየንም የቆመውን ቁረጥ የተኛውን ፍለጥ ብለው ያዘዝሁትን ሁሉ ያደርጋል ። ደዌያትሰ ባንተ ዘንድ ምን ቁም ነገር ናቸው ግቡ ብትላቸው የሚገቡ ውጡ ብትላቸው የሚወጡ አይደሉምን ።

፫ ወሰሚያ እግዚአ ኢየሱስ አንከረ ፤

፫ ጌታ ይህን ሰምቶ አደነቀ ። ሦስት ነገር አግኝቶ ያደንቅለታል ሃይማኖት ፣ ጥበብ ፣ ትሕትና ፣ ሃይማኖት ያድንልኛል ብሎ መምጣት ፤ ጥበብ ምሳሌ መስሎ መናገር ፤ ትሕትና ኢይደልወኒ አይገባኝም ማለት ነው ።

ወይቤሎሙ ለእለ ይተልውዎ አማን አብለከሙ ፤ ኢረከብኩ ከመዝ ዘይትአመን በውስተ ዙሎ እሥራኤል ።

ለተከተሉት በእስራኤል ዘንድ እንዲህ ያለ አማኒ አላገኘሁም ብዩ በውነት እነግራችኋለሁ አላቸው ። አንድም ወበዊእ ብልህ መልስ ። ከልዕልና ወደ ትሕትና በመጣ ጊዜ የሁሉ መገናኛ አዳም መጣ ። ቀላዲያ ድውይ ፡ አቤቱ ነፍሴ በፍዳ ተይዛለች አልው ። ወሕመም ጥቀ ፍዳ ጸንቶባታል ፤ ወይሰከብ ውስተ ቤተ መዋኮዕ ፤ በኃጥአን ቤት በሲኤል በፍዳ ተይዛለች ። ነዩ አነ አመጽአ ወእፈውሶ ። በሐሙስ ዕለት ወበመንፈቃ ለዕለት እትወለድ እምወለተ ወለትከ ያለውን መናገር ነው ። ኢይደልወኒ አዳም አድነኝ አለ እንጂ ሰው ሁንልኝ አለማለቱን መናገር ነው ። እስመ እነሂ ፡ እኔም እንጂ እኔም እኩን እንዳትሚገኝ ነኝ። ውብዩ ሐራ የማወጣቸው የማገባቸው ሕሲናት አሉኝ ። ወአብሎ ለዝ ሐር ከፋውን ሕሲና ውጣ ብለው ይወጣል ወለካልሀኒ ነፃ ወይመጽአ ። በጐውን ሕሲና ግብ ብለው ይገባል ። ወለገብርዩኒ ሥጋዬን ለነፍሴ ተገዛ ብለው ይገዛል ። አጋንንትስ ባንተ ዘንድ ምን ቁም ነገር ናቸው ። ግቡ ብትላቸው የሚገቡ ውጡ ብትላቸው የሚወጡ አይደሉምን አለው ። ወሰሚያ አይለወጥም ።

፲፩ ወባሕቱ አብለከሙ ብዙኃን ይመጽኡ እምሥራቅ ወእምዕራብ ወይረፍቱ ውስተ ሕዕነ አብርሃም ይሰሐቅ ወያዕቆብ በመንግሥተ ሰማያት ።

ይህ ሰው ትውልዱ ከአስራኤል ነው ያሉ እንደሆነ ፤  
ይህስ የተገኘ ከኛ አይደለም እንዳይሉት ።

፲፩ ነገር ግን ካራቱ ማዕዘን የሚያምኑበኝ ብዙ አሉ ። ይህ ሰው ትውልዱ ከአሕዛብ ነው ያሉ እንደሆነ እንደ ሰው ቢያምንበት እንዲህ ያደንቃል እንዳይሉት ሌሎችም ካራቱ ማዕዘን መጥተው የሚያምኑበኝ አሉ ፤ ወይረፍቁ ፤ በሦስቱ ሕፃን ይቀመጣሉ ማለት በአብርሃም በይዕሐን ፤ በያዕቆብ ፤ ቃል ኪዳን በምትወረስ በመንግሥተ ሰማይ ይኖራሉ ።

፲፪ ወለውሉደ መንግሥትስ ያወሰነው ውስተ ጸናፌ ጽልመት ሚልከ ፩፤ ፲፩ ።

፲፫ ይገባል የሚሉ አስራኤልን ግን ከመንግሥተ ሰማይ አፍክ ወደ ገሃነም ያወጣቸዋል ። ገቢ ህሉ ብካይ ወሐቀየ ስንን ፤ ልቅሶ ጥርስ ቁርጥማት ወዳለበት

፲፬ ወይቤሉ አግዚእ ኢየሱስ ለውሉቱ ገቢ ምእት ሐርኪ ይኩንከ በከመ ተአመንከ ።

፲፭ ጌታም የመቶውን አዝማች ሂድ እንዳመንህ ይደረግላህ አለው ።

ወሐደወ ወልዱ በይሉቲ ሰዓት ልጁም ያንጊዜ ፈጥኖ ዳነ ። የአዳም ነፍሱ ከፍዳ ዳነች ።

ወገቢእ መስፍን ውስተ ቤቱ ረከቦ ለወልዱ ሕያም ።

ወደቤቱ በተመለሰ ጊዜ ሐደዎድኖ ሕያወ የዳነ ሁኖ በዘሐይወ በዳነ ገንዘብ አገኘው ።

በእንተ ሐማተ ጴጥሮስ ።

፲፮ ወበዊእ ቤቶ ለጴጥሮስ ረከባ ለሐማተ ጴጥሮስ እንዘ ትሰከብ ወትፈጽን ።

፲፯ ከጴጥሮስ ቤት በገባ ጊዜ ሐማተ ጴጥሮስን ሆድ ዝማ ታማ ተኝታ አገኛት ።

፲፰ ወአጋሃ እዴሃ ወገሠሣ ።

፲፱ እጁዋን ይዞ ዳስሳት ፤ ወኃደጋ ፈጸንታ ። ሆድ ዝማዋ ተዋት ። ወተንሥኣት ወተልእከቶሙ ።

ተነሥታ አገስገለቻቸው ። መፈትፈት ማሳለፍ አይደለም ስጊዜው የሚበሉትን እያዘጋጀች አቀረበች ላቸው ፍጻሜው ግን ከ፱፰ቱ ቅዱሳት አንስት ገብታ ተቈጠረች ፤ እንድም ወበዊእ ብሰህ መልስ እሥራኤልን በመከበባቸው ጴጥሮስ አላቸው ጌታ ወደ እሥራኤል በመምርነት በገባ ጊዜ ረከባ ለሐማተ ጴጥሮስ ፤ አራትን ስብ ስታጤስ ደም ስታፈስ አገኛት ወአጋሃ እዴሃ ፤ ታላትን ባሉት አጽንቶ አሳስፋት ። ወኃደጋ በአራት ሥራት ደም ማፍሰስ ስብ ማጤስ ቀረ ። ወምሴተ ከዊኖ አምጽኦ ገቢሁ

፲፯ ብዙኃን እስ አጋንንት ማር ፡ ፩ ፡ ፱፪ ።

፲፰ ወምሴተ ከዊኖ ወሶስ መስየ ያላል ። ሲመሽ በመሸ ጊዜ ብዙ አጋንንት ያደሩባቸው ሰዎች ይዘው መጡ ። ፈውሱ ከዓቀብተ ሥራይ ልዩ ነውና እነ

ዚያበዚህ ዕለት እንጂ በዚህ ዕለት በዚህ ሰዓት እንጂ በዚህ ሰዓት አይቻልንም ይላሉ ፤ እሱ ግን በመጡ በት ሰዓት ሁሉ ያድናቸዋልና ።

ወአውጽኦሙ በቃሉ ።

፶ኦ መናፍስት ርኩሳን ብሎ አወጣቸው ።

ወፈወሰ ኩሉ ኛውያን ።

ሕሙማትን አዳነ ።

ከመ ይትፈጸም ቃል

፲፯ ኢሳይያስ ነቢይ ዘይቤ ውሉቱ ነሥኦ ደዌን ወጸረ ሕማመነ ኢሳ ፡ ፶፫ ፡ ፱፻፶፯ ፡ ፪ ፡ ፳፬ ።

፲፰ ደዌያችንን ተሸከመ ማለት ኢሳይያስ ደዌ ሥጋትንን በታምራት ደዌ ነፍሳችንን በትምህርት አራቀልን ብሎ የተናገረው ትንቢት ይደርስ ይፈጸም ዘንድ ድውያን ሥጋን በተአምራት ድውያን ነፍስን በትምህርት አዳነ፤ እንደም ድውያን ነፍስን በትምህርት አዳነ ብሎ ኢሳይያስ የተናገረው ይደርስ ይፈጸም ዘንድ ድውያን ሥጋን በታምራት አዳነ ሞተ ሥጋው ለሞተ ነፍስ ምልክት እንደሆነ ድንገተ ሥጋው ስድንገተ ነፍስ ምልክት ነውና እንድም እስከ አፅርፃ ወእስሰሰ ያላል አብነት ደዌ ነፍሳችንን በመስቀል ተስቀሎ እስከይቆቀልን ድረስ ደዌ ሥጋችንን በታምራት አራቀልን ብሎ ኢሳይያስ የተናገረው ይደርስ ይፈጸም ዘንድ ፈወሰ ድውያንን አዳነ ። እንድም ነቢይ ነሥኦ ደዌን ወጸረ ሕማመነ እንዳለ ፤ ወንጌላዊ ነሥኦ ደዌን ወጸረ ሕማመነ ፤ ደዌያችንን ነሣ አለ ታሪክ ከራድዮን የሚባል ጸዓዳ ያፍ አለ ይዘው ከቤተ መንግሥት ወስደው ያኖሩታል ሰው ሲታመም ወስደው ያቀርቡታል የሚሞት የሆነ እንደሆነ አያየውም ፊቱን ይመልከበታል የሚድን የሆነ እንደሆነ ያየዋል ቀርቦ እፋን ካፋ አድርጎ እስትንፋሱን ይቀበለዋል በእስትንፋሱ ምክንያት ደዌ ወደሱ ይመለሳል ነጭ የነበረ ይጠቁራል ብርድ ብርድ ይለዋል ዋዕይ ሲሻ ወደ አየር ይወጣል ዋዕይ ሲሰማው ከባሕር ይገባል ሦስት መዓልት ሦስት ሌሊት በባሕር ኑሮ የቀደመ ጠጉሩን መልጦ ታድሶ ይወጣል ፤ ከራድዮን የጌታ ምሳሌ ጸዓዳ እንደሆነ ጸዓዳ በመለኮቱ ይለዋልና ድውይ የአዳም ምሳሌ እንደ ማየት በዓይን ምሕረት አይቶታልና ቀርቦ እስትንፋሱን እንደመቀበል ባሕር ይገባል ይደርገለታል በእስትንፋሱ ምክንያት ደዌ ወደሱ እንደ ተመስሰ ፤ በአዳም የተፈረደውን መከራ ጌታ ስመቀበሉ ምሳሌ ። ወቦአ አግዚአንውስተ ኩሉ ጸዋተው መከራ እንተ ባቲ አመከረን ጸላፂ እንዲል ፤ ወደዓየር ወደ አየር እንደመውጣት በመስቀል ተስቀላል ከባሕር እንደመጣት ወደመቃብር ወርዷል ፤ ሌሊት ፤ መዓልት በከርሠ ባሕር ኑሮ የቀደመ ጠጉሩን ትቶ እንደመነሣት ፤ መዓልት ፤ ሌሊት በከርሠ መቃብር ኑሮ መስና መቃብርን አጥፍቶ እንድወገን ሁኖ ለመነሣቱ ምሳሌ ፤ ጎደጎ ገደተ ሀሳዊ ተመይጦ ወገብአ ገቢ በብሐቲሁ ወክብሩ እንዲል

በእንተ ዘከመ ይደሉ  
 ተሊዎተ እግዚእ ኢየሱስ ።  
 ወሶበ ርአየ ብዙኃን ሰብአ ዙተለውዎ አዘዘ ይሑሩ  
 ማዕዶተባሕር የተከተሉትን ብዙ ሰዎች ባየ ጊዜ  
 ባሕሩን ተሻግራችሁ ቆዩኝ አላቸው ። አሁን ብሔረ  
 ጌርጌሂናን ገባ ብሎ እንዲያመጣው ፤ ሐተታ ፣  
 ጸሰራኤል አሕዛብን ይጽዩኋቸዋልና እንዳይጸዩ ጌታ  
 እያሱን አሕዛብን ፈጽመህ አታጥፏቸው ብሎ  
 ታል ። ከመ ኢትኩን ምድር እጸ ። ምድረ በዳ እንዳ  
 ትሆን ጸሰራኤል እየቀደመ እየበዙ ሊወርሷት ቢታ  
 በዩ ሊቀጣቸው ጸር ሊያስተምሯቸው እንደዚህም  
 ሁሉ ጌታ ኢጋንንትን ፈጽሞ አላጠፋቸውም የምእ  
 መናን ልበና ከትሩፋት ባዶ እንዳይሆን ቢታበዩ  
 ሊያዋርዱዋቸው ጸር ሊያስተምሯቸው ።

፲፭ ወመጽአ ገቢሁ አሐዱ ጸሐፊ

፲፭ ጸሐፊ ማለት ዐዋቂ ነኝ የግሌ በው ወደሱ  
 መጣ ።  
 ወይቤሉ ሊት አትሉኩት ገበ ሐርክ ።  
 መምህር ልደርላህ አለው ።

፲፬ ወይቤሉ እግዚእ ኢየሱስ ለቆናጽልኒ ገበብ  
 በመ ።

፲፬ ለተበራርት ፍርክታ አላቸው ።  
 ወሰክዕዋረ ሰማይን ምጽላል ይመ  
 ለአዕጥፍ ማረሪያ ሙሉ ራይ ዛፍ አላቸው ።

፳ ወለወልደ ዕንሉ እመሕያውስ ወአለቦቱ  
 ገባ ያስምክ ርአሱ ። ሉቃ ፱፡፶፮ ።

፳ ሰወልደ ዕንሉ እመሕያው ለኔ ግን ራሴን  
 የማስጠጋበት ቦታ የለኝም ፤ ለመኳንንቱ ለካህናቱ  
 አደርላቸው እንጂ ለኔ ለምን ታደርላኛለህ አለው ።  
 ቆናጽል አላቸው መኳንንትን ቁንጽልን ተመያኒ  
 ይለዋል ቴንኮለኛ ነው ወያወፅኦ ፊላዩ አንዲል ፤  
 ከፋ መግዛ አለው ያን አውጥቶ የሞተ መስሎ  
 ከጉድጓዱ አፍ ወጥቶ ይተኛል ። ተሐዋስያን  
 ሲሸታቸው የሞተ መስላቸው ሊበሉ ይቀርባሉ እያ  
 ነቀ ከጉድጓድ ይዞ ገብቶ ይመገባል ። መኳንንትም  
 በተሾሙበት አገር በኛ ጊዜ ርስትህን ተልትህን  
 ከሳስመለስህ በማን ጊዜ ልታስመልስ ነው ብለው  
 ይገጥሙታል ስረታ ጽንነት ቢረታ መማለጃ ይበ  
 ሉ ታልና ። ካህናትን አዕዋፍ አላቸው ለአ  
 ዕዋፍ ዘር መከር እንደሌላቸው ለካህናትም ዘር  
 መከር የላቸውምና ፤ አንድም በቀንጽል በየፍ  
 ሰተመለስ ለገንዘብ አንተ ማደሪያ አለኸው ። ቀን  
 ጽል አለው ይተነኩሉበታልና ። የፍ አለው ፈጥኖ  
 ይጠፋልና ። ወልደ ዕንሉ እመሕያውስ ፤ ልደርላህ  
 ማለት እንጂ እደርብኝ ማለት ነው የገንዘብ ማደ  
 ሪያ ፀገህ በየት ልደርብህ አለው ። አንድም ቀን  
 ጽል የፍ ሰተባሰ ለዲያብሎስ ማደሪያ አንተ አሰ

ኸው የተመች ተንኮለኛ ነውና ። የፍ ፈጥኖ ያስታ  
 ልና በውሳጤ ቤትክ ኢትርግም ብዑሳን እስመ የፈ  
 ሰማይ ያወፅኦ ለነገርክ አንዲል ። ወልደ ዕንሉ እመ  
 ሕያውስ የዲያብሎስ ማደሪያ ሁነህ ሳለህ በየት  
 ልደርብህ አላደርብህም አለው ። አንድም ለቀ  
 ንጽል ለየፍ ላንተ ማደሪያ ገንኝም አለህ ፤ እኔ ግን አላ  
 ደርብህም ። ቀንጽል አለው ጥንቆላ መስሎት ተምረ  
 በታምራቱ እበላበታለሁ ብሎ በተንኮል መቅቷ  
 ልና ፤ የፍ አለው በጥቂት ቀን ነጥቂ እሄዳለሁ ብሎ  
 መጥቷልና ፤ አንድም ለቆናጽል ለአይሁድ ማደ  
 ሪያ ገንኝም አላቸው ። በአዕዋፍ በሐዋርያት እኔ  
 አደርባቸዋለሁ በአይሁድ ግን አላደርባቸውም ።  
 ምጽላል ባለው አቡኳር የግሌ አብነት ይገኛል  
 የጭቃ ቤት የምትወራ የፍ አለችና ።

፳፩ ወይቤሉ ካልእ እምእርዳኢሁ እግዚእ አብ  
 ሐኒ አቅድም ወእሐር ወእቅብር ለአሰዩ ።

፳፩ ከሕዝቡ አንዱ አሰናብተኝ አስቀድሜ ሂጄ  
 አባቲን ልቅበር አለው ። ከጉባኤው ከዋለ ሁሉንም  
 ደቀ መዝሙር ማለት ልማድ ነውና እንዲህ አለ  
 አንጂ ከሕዝቡ አንዱ ነው ። ሙቷል ቤሉ ልቅበ  
 ረው አልሞተም ቤሉ ልርዳው አለው ።

፳፪ ወይቤሉ እግዚእ ኢየሱስ አንተላ ትልወኒ

፳፪ አንተላ ተከተለኝ አለው ። ለጊዜው በአ  
 ገር ተከተለኝ ፍጻሜው በግብር ምሰለኝ አለው ።  
 ወገድጋሙ ለምውታን ይቅብሩ ምውታኒሆሙ ።  
 መተዋል ቤሉ መታን እናት አባትህን መታን ሕሊና  
 ዘመዶቻቸው ይቅበሯቸው አንድም አልሞተም ቤሉ  
 መታን ሕሊና እናት አባትህን መታን ሕሊና ዘመ  
 ዶቻቸው ይርዷቸው ያጥቧቸው ፤ አንድም መታን  
 ሕሊና እናት አባትህን ምውት ገንዘባቸው ይርዳቸው  
 ያጥባቸው ።

በከመ አገደኝ ለባሕር

፳፫ ወዓሪን ወሰት ሐመር ተሰውዎ አርዳ  
 ኢሁ ። ማር ፩፡፱፻ ።

፳፫ ከመርከብ በወጣ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ  
 ተከተሉት ።

፳፮ ወናሁ ዓቢይ ድልቅልቅ ኮነ በውስተ  
 ባሕር ።

፳፯ ባሕሩ ተናወጸ ።

እስከ ሶበ ይደፍኖ ለሐመር ማዕበለ ባሕር ።  
 ማዕበሉ መርከቡን አስጥመዋለሁ እስኪል ድረስ  
 ወወላቱስ ይነውም ።  
 እሱ ግን ተኝቶ ነበር ኖመ ከመ ውሉደ ሥጋ እን  
 ዲል ።

፳፰ ወቀርቡ አርዳኢሁ ወእንቅሕዎ

፳፰ ደቀ መዛሙርቱ ቀርበው ቀሰቀሱት ፤  
 ወይቤልም እግዚእ አድገነኝ ከመ ኢንመት ።  
 ለቤቱ ከሰጥመት አድነን አሉት ።

ጽኑ ወይቤትም ምንት ያረርገከው አሕጺ-  
ጸን ሃይማኖት ፡

ጽኑ እናንተ ሃይማኖት የሌላችሁ ምን ያስፈ-  
ራችኋል ከሱ ጋራ ባለን ጥፋት አያገኘንም በሱ ስም  
አምነን እንድናለን እትሉም አላቸው ፡  
ወተንግላ ገሠጸው ሰነፋላትኒ ወለማዕበለ ባሕር።  
ተነሥቶ ነፋላትን ማዕበለ ባሕርን ገሠጸቸው ፡  
ወኮነ ዓቢይ ዛግን ፡  
ታላቅ ጸጥታ ተደረገ ማለት ጸጥ አለ ፡

ጽኑ ወአንከሩ ሰበሕ ፡

ጽኑ ሕዝቡ አደነቁ ፡

ወይቤሉ መኑ አንጋ ውሉቱ ዝንቱ ዘይትኤዘዙ ሉቱ  
ባሕርኒ ወነፋላትኒ ፡

ባሕር ነፋላት የሚታዘዙለት ይህ ማነው አሉ ፡  
አንድም ወዓረን ብለህ መልስ አሪትን በሠራ ጊዜ  
ነበያት ፡ ወንጌልን በሠራ ጊዜ ሐዋርያት በግብር  
መሰሉት ፡

ወናሁ ዓቢይ ድልቅልቅ ኮነ በውስተ ባሕር ፡  
በሰውነታቸው መከራ ጸናባቸው ፡ አስከ ሶበ ይደናና  
ሰሐመር ፡ ሕጋቸው አሪትን ሕጋቸው ወንጌልን  
አስተዋቸዋለሁ እስኪል ድረስ ፡ ወጽቱስ ይነውም  
ትዕግሥቱን መናገር ነው ፡ ቀርቡ ወአንትሕዎ ፡  
አቤቱ ከመከራ አድነን ብለው ለመነት ፡ ምንት  
ያረርገከው አንጸጸን ሃይማኖት መከራ ብትቀበሉ  
ከብር ይበዛላችኋል እንጂ ምን ያደርጋችኋል ምን  
ያስፈራችኋል አላቸው ፡ ወተንግላ ገሠጸው ፡ ከት  
ዕግሥቱ ወጥቶ መከራውን አራቀላቸው ወኮነ ዓቢይ  
ዛግን ፡ መከራው ራቀላቸው አንድም ወዓረን ፡  
ታባሕትም በያዘ ጊዜ ባሕታውያን ፡ ወደ መስቀል  
በወጣ ጊዜ ሰማዕታት በግብር መሰሉት በሰውነ-  
ታቸው መከራ ጸናባቸው ፡ ገድላቸውን አስከያዘ  
ተዋቸው ድረስ ፡ ትዕግሥቱን መናገር ነው ፡ ለመ-  
ነት እናንተ ሃይማኖት የሌላችሁ ምን ያስፈራች-  
ኋል ፡ መከራ ከብር ይበዛላችኋል እንጂ ምን ያደር-  
ጋችኋል አላቸው ከትዕግሥቱ ወጥቶ ለሰማዕታት  
ነበልባል አብርሶ እንዘላ አሰግዶ ለባሕታውያን ቶራ  
እንዲታሰባቸው ዛፍ እንዲያረራላቸው እንድርን  
ረዳቸው ፡ መከራው ቀረ ፡

በአንተ አጋንንት

ዘበሐረ ጌርጌናን ፡

ጽኑ ወበጺሑ ማዕዶተ ጌርጌናን ተተበልዎ  
ጽኑ እለ አጋንንት ወዓላው አመቃብራት ፡ ማር  
፩ ፡ ፩ ፡ ሉቃ ፩ ፡ ፳፮ ፡

ጽኑ ጌርጌናን በደረሰ ጊዜ አጋንንት ያደ-  
ሩባቸው ሁለት ሰዎች ከመቃብር ወጥተው ተቀ-  
በሉት ፡ ባንዱ ሸህ ባንዱ ሸህ እድረውባቸዋል ሰው  
ከሚቀበርበት ላም ከሚታረድበት ጽጅ ከሚጣልበት  
መኖር ሰጋጌን ልማዱ ነውና ፡ አንድም ነፍስ በሕያው

አድራ መቃብርን ትጠብቃለች የሚሉ አሉና ለማ  
ሰመሰል ፡ አንድም የምውት ነፍስ በሕያው አድራ  
የዘመዶችን ጠላት ታጠፋለች የሚሉ አሉና ያን  
ለማሰመሰል ይህን ይዘው የዘመዶችን ነፍስማ  
ጠላቶችንን የምታጠፋለን ከዞን የልጆችን ነፍ-  
ስማ እንደምን ታጠፋለን ብለው ለጆቻቸውን አር-  
ደው የፈጁ ብዙ ናቸው ፡ አንድም በሕያዋት አድራ  
ውባቸዋል በምውታት አድረን እንኖራለን ፡ ዲያ-  
ብሱስ ለገዚላ ሕያዋን ወሙታን ነን ሲል ፡ ወወሃ  
አም አመቃብራት አለ ፡

ወእኩያን ጥቁ ወአያበውሑ መኑሂ ይላልና እንተ-  
ይጽቲ ናናት ፡

እጅግ ከፋ ናቸው ማንንም ማን በዘያች መንገድ  
ሊሄድ አያሰናብቱትም ነበር ፡ አንድም አያበውሑ  
መኑሂ ይላል በዘያች መንገድ ይሄድ ዘንድ ማንንም  
አያሰናብቱም ነበር ፡

ጽኑ ወናሁ ጸርሑ እንዘ ይበሉ ምንት ብን  
ምስሌክ ኢየሱስ ወልደ እግዚአብሔር ሕያው

ጽኑ የሕያው የእግዚአብሔር የባሕርይ ልጅ  
ኢየሱስ ከርስቶስ ሆይ ካንተ ጋራ ምን ጸብ አለን ፡  
አንድም ካንተ ጋራ የምንቃወምበት ምን ኃይል  
ምን ሥልጣን አለን ብለው አሰምተው ተናገሩ ፡  
መጻእኩን ዝየኒ ትሳደደን ፡

ከዚህም አስወጥተህ ልትሰደን መጣህን ሐተታ  
ዝየኒ ማለታቸው ቀድሞ ከኢየሩሳሌም ጳላ ዘሄር  
ድስ ከተማ አስወጥቶ ሰደቸው ነበርና ፡ ወዘአንበለ  
ደብጸሕ ጊዜሁ ትጣቅየን ፡ ፍጻ የምንቀበልበት  
ጊዜ ሳይደርስ ሥቃይ ልታጸናብን መጣህን አሉት ፡  
ጊዜው ዕለተ ዓርብ ዕለተ ምጽአት ነው ፡

፬ ወበ ህሃ መራዕዩ አሕርው ይትረአዩ ርሑቀ  
እምኔሆሙ ማር ፩ ፡ ፪ ፡ ሉቃ ፡ ፩ ፡ ፴፪

፬ የአሪያ መንጋ ከላቸው ርቀው ተሰማር  
ተው ነበር ፡

፬፩ ወአስተብቀሶም አመንቱ አጋንንት ፡

፬፩ አጋንንት ማለዱት ፡

ወይቤልዎ አመስ ታወሰኝ ፤ ፈንወን ዲበ መራዕዩ  
አሕርው ፤ ከሰዎቹስ ካወጣኸን በአሕርው እናድር  
ባቸው ዘንድ እዘዘን አሰናብተን አሉት ፤ ሐተታ ፡  
ሰንኳን አእምሮ ንባብ ባለው ሰው አእምሮ ንባብ  
በሌላቸው በአሕርው ያለሱ ፈቃድ ማድር እንዳይቻ-  
ላቸው ለማጠናቀቅ ፡

፬፪ ወይቤሉሙ ሐራ ፡

፬፪ ሂዳችሁ እደሩባቸው አላቸው አኮ ከመ  
ይግብር ሰእለቱሙ ብሉታል ሊቁ ፡ አሁን ጌታን  
በለአለት አጋንንት ደስ አሰኝቶት አይደለም በተን  
ኮል መጥተዋል አሕፋብ እረፍውን እንደ ከብት እያ  
ረቡ ሥጋውን ይበሉታል ፡ ወተቱን ይጠውታልና

አኒህን ያጠፋገባቸው እንደሆነ አሉን ይጣሉልናል ብለው መጥተዋል ። ጌታም ሐይ አደሩባቸው አላቸው አኒህ ገደል ወድቀው ባሕር ጠልቀው ሲያልቁ ምድር ተከፍቶ የሚያስጥግቸው ነውና ፤ በዚያው ሥራውን ለመሥራት ሂዱ አደሩባቸው አለ ።

ወወጊእው ሐሩ ወቦኦ ውስተ አሕርው ከለዎች መጥተው በአሕርው አደሩ ። ወርዶ ዙሉ መራዕዩ አገርው ወጸድፉ ውስተ ባሕር ወጥቱ ውስተ ግይ ጥቂት የደመ ነፍስ አእምሮ ነበራቸው ያችኑ አጥተዋት ገደል ወድቀው ከባሕር ጠልቀው አልቀዋል ። አሕርው የአይሁድ አጋንንት በአይሁድ ያደሩ የአጋንንት ምሳሌ ሠራውንም አሠራውንም አንድ አድርጎ ገንጎም እንዲያወርድ ለግጠየት ፤ አንተ ወጣታቲክ ጎበረ ትወርዶ ውስተ ገንጎም እንዲል ።

፴፫ ወጉዩ ናሉት ወለተው ሀገረ ወዚነው ዙሉ ዘኮነ ።

፴፫ ጠባቆች ሸሸተው አገር ገብተው የአሕርውን ሰጥመት ተናገሩ ወዘእለ አጋንንትሂ ፤ የአጋንንትንም ጥፋት የለዎችንም ድገነት ተናገሩ ።

፴፬ ወናሁ ወዕዑ ዙሉ እለ ውስተ ሀገር ይትቀበልዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ።

፴፭ በሀገር ያሉ ሰዎች ሁሉ ሲቀበሉት ወጡ ወለበ ርእይዎ አስተብቀዎዎ ይገልፍ እምድወሎባዩት ጊዜ ካገራችን አለፍልን ብለው ለመጉት ። ንባብ አእምሮ በሌላቸው በአሕርው እንዲህ አድርጎ የፈረደ ንባብ አእምሮ ያለን የኛን ኃጢአትማ መርምሮ ዐውቆ እንደምን ይፈርድብን ብለው ።

በአንተ መጽሐፍ ።

ምዕራፍ ፱ ።

፩ ወዓረጎ ውስተ ሐመር ዓደወ ወበጽሐ ሀገር ፤ በመርከብ ተጭኖ ባሕሩን ተሻግሮ ወደ አገሩ ወደ ኢየሩሳሌም ገባ ።

፪ ወእምጽኤ ጎቤሁ ድውየ መገጉዓ እንዘ ይጸውርዎ በዓራት ማር ፪ ፤ ፫ ፤ ሉቃ ፤ ፭ ፤ ፲፰ ።

፫ ደዌ የጸናበት አንድ ሰው ባልጋ ተሸክመው ወደሱ መጡ ። ወርአዩ እግዚእ ኢየሱስ ሃይማኖቱ ይቤሉ ለውሕቱ መገጉዕ ተአመን ወልድየ ያድንልናል ብለው መምጣታቸውን ፤ አንድም ሃይማኖቱ ይላል ያድነኛል ብሎ መምጣቱን አይቶ ልጄ ሃይማኖትህ አድናሃልና በሃይማኖትህ ጽናወተገድገ ለከ ኃጢአትክ ። ኃጢአትህም ተሰርቶ ልገል አለው ።

፫ ወናሁ እል እምወስተ ጸሐፍት ወፈረሳውያን ይባሉ ዝል ይዘርፍ ።

፫ ከጸሐፍት ከፈረሳውያን ወገን የሚሆኑ ይህስ ይሳደባል አሉ ፤

፬ ወአእሚር እግዚእ ኢየሱስ ሕሊናህሙ ወይ ቤሎሙ ለምንት ትሐልዩ እኳየ በአልባቢከሙ ።

፭ ጌታ እንዲህ ማለታቸውን ዐውቆ በልቡ ናችሁ ክፉ ነገርን ለምን ታስባላችሁ አላቸው ።

፮ ምንት ይቀላል እምብሂለ ተጋደገ ለከ ወእምብሂለ ተንሥእ ወንግእ ዓራተክ ወሐር ፤

፯ ተነሥተህ አልጋህን ተሸክመህ ሂድ ከግላትና ኃጢአትህ ተሰርቶልሃል ከግላት ግናቸው ይቀላል አላቸው ።

፲ ከመ ታእምሩ ከመ ብውሕ ሱቁ ለወልደ ዕንላ አመሕያው ይገድግ ኃጢአተ በዲበ ምድር ።

፯ ለሰው ልጅ ለክርስቶስ በዚህ ዓለም ኃጢአት ግስተሰረይ እንዲቻለው ታውቁ ዘንድ ፤ ሐተታ ፤ ኃጢአት ከግስተሰረይ ድውይ መፈወሱን ማብሰጡ ነው ፤ ሁሉስ የጌትነት ሥራ አይደለም ቢሉ ኃጢአት ሲሰረይ አይታይም ድውይ ሲፈውስ ይታያልና ፤ ሰውም ካለየው ያየውን ማድነቅ ልግድ ነውና ፤ ሰው በሚያደንቀው ተናገረ ። አንድም ኃጢአት ተሰረየለህ ከግላትና ተነሥተህ አልጋህን ተሸክመህ ሂድ ከግላት ግን ይቀላል ፤ ድውይ ሲፈውስ አይታችሁ ኃጢአት ያስተሰርያል አትሉም አላቸው ሞተ ሥጋ ለሞተ ነፍስ ምልክት እንደሆነ ድገነተ ሥጋው ለድገነተ ነፍስ ምልክት ነውና ።

ወእምዝ ይቤሉ ለውሕቱ መገጉዕ ተንሥእ ወንግእ ዓራተክ ወሐር ቤተክ ።

ተነሥተህ አልጋህን ተሸክመህ ወደ ቤትህ ሂድ አለው ፤ ሐተታ ፤ ተረፈ ደዌ የለበትምና ፈውሱ ከዓቀብተ ሥራይ ልዩ ነውና እነዚያ አዳንን ካሉ በኋላ እህል ይቅመስ ይዋል ይደር ይጽናና ይላሉ ፤ እሱ ግን ተረፈ ደዌ የለበትምና ። አንድም እነዚያ አዳን ብለው የሚጠጣበት ጽዋው የሚተኛበት አልጋው ምንጣፉ ይገባልና ይላሉ እሱ ግን ይህ ሁሉ የለበትምና ተነሥተህ አልጋህን ተሸክመህ ሂድ

፯ አለው ። ወተንግእ ነሥእ ዓራቶ ወሐረ ቤተ ፤

፯ ተነሥቶ አልጋውን ተሸክመህ ወደ ቤትህ ሂድ ።

፰ ወርአዩሙ ሕዝብ አንኩሩ ።

፱ ሕዝቡም አይተው አደነቁ ፤ ወአእኩትም ለእግዚአብሔር ዘወሀበ ዘከመዝ ሥልጣን ለሰብአ ለሰው እንዲህ ያለ ሥልጣን የሰጠው ማለት አላመኑም ቢሉ እንዲህ ያለ ነቢይ ያሥነሳልን ብለው አምነዋል ቢሉ ለራሱ ድገነት ይሻ የነበረ ሥጋን ከባ

አርድ ልጅህ ጋራ አዋህደህ ለሌላው ድንከትን እንዲያድል ያደረግኸው ብለው አግዚአብሔርን አመሰግኑት።  
ዘከሙ ተጸውጧ ግድምስ።

ዘ ወጋሊፍ እግዚእ ኢየሱስ እምሆሮ ረከበ ብእሲ እንዘ ይሄብሮ ውስተ ምጽባሕ ዘስሙ ግድምስ፤ ግር፤ ፲፪፤ ሉቃ፤ ፭፤ ፳፯።

ዘ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከዚያ እልፍ ሲሄድ ግድምስ የሚባል ሰው ከሚያስገብርበት ቦታ ተቀምጦ አገኘ፤ ሐተታ፤ ሲያስገብር አላ ለም የሰው ገንዘብ ይዞ ሄድ ብለው ምክንያት እንዳያደርጉበት።

ወይቤሉ ትልወኒ።  
ተከተለኝ ግለት ስጊዜው በእግር ፍጻሜው ግን በግብር ምስላኝ አለው እንዲሻው ከፍጹምነት እንዲደርስ ዐውቆ።  
ወተንሢእ ተሰም።

ተነሥቶ ተከተለው ግለት ስጊዜው በእግር ፍጻሜው በግብር መሰለው።

በእንተ ዘከሙ ይደልዎሙ።

ስክርስቲያን ጸዊሙ፤

፲ ወእንዘ ይረፍት ውስተ ቤት ናሁ መጽሐብዘታን ኃጥአን መጽብሐን።

፲ ከቤት ገብቶ ሲበላ ብዙ ኃጥአን መጽብሐን መጡ።

ወረፈቁ ምስሉ እግዚእ ኢየሱስ ወአርዳኢሁ።  
ከደቀ መዛሙርቱም ከሰም ጋራ ተቀምጠው በሉ።  
እንዲያው አይደለም ተከተለኝ ካልኸኝስ ከቤት ገብተህ ምሳ ብላልኝ ብሎታል፤ የቤቴን ትዳር ያየእንደሆነ አክብሮ ያኖረኛል ብሎ አሁን ዛሬ ስጌታ የሚያድር ሰው ፈረሱን በቅሎውን ሎሌውን ገረዱን አብዝቶ እንዲታይ።  
አንድም፤ ትእምርተ ምናኔነው፤ ፩፤ ነገ፤ ፱፤ ፱፤ ኤልሳዕ፤ ፲፤ ሁለት ጥንድ በሬ እስመምዶ ሲያሳርስ ኤልያስ ሐሚለቱን ከራሱ ሳይ ጥሎ ተከተለኝ አለው።  
አባቴ ተከተለኝ ካልኸኝስ ቆየኝ አንድ ጊዜ ብሎ ፲፪ቲን ጥንድ በሬ አርዶ ስነዳያን አብልቶ ተከትሎታልና በዚያ ልማድ።

፲፩ ወርእዮሙ ጸሐፍት ወረሪሳውያን ይቤልዎሙ ለአርዳኢሁ ለምንት ይበልፅ ሊቅከሙ ምስሉ ኃጥአን ወመጽብሐን።

፲፩ ጸሐፍት ፈሪሳውያን አይተው መምህራችሁ ከኃጥአን ከመጽብሐን ጋራ ለምን ይባላል አሏቸው።

፲፪ ወሰሚያ እግዚእ ይቤሉሙ ሕሙማን ይፈቅድዎ ለዓቃቤ ሥራዬ።

፲፪ ጌታም በሰማ ጊዜ ባለመድኃኒትን የታተመሙ ሰዎች ይኾኑል። ሐተታ ያበጠውን ሊፈርጥላቸው የጎረበውን ሊልጥላቸው፤ ወአኩ ጥፁያን።

ጤነኞች ግን አይኾኑም። አንድም ዓቃቤ ሥራይ ዘነፍሱ እኔን ሕሙማን ነን የሚሉ ኃጥአን መጽብሐን ይኾኛል ደገነኞች ነን የምትሉ እናንተ ግን አትኾኑም።

፲፫ ሐፍ ወአእምሩ ምንት ውላቱ ዘይቤ ምጽዋተ አስድር እመሥዋዕት። ሆሲ፤ ፭፤ ፮፤ ግድ፤ ፲፪፤ ፮፤ ፩፤ ጢሞ፤ ፩፤ ፲፫።

፲፫ ሐፍ በእግረ ሕሳና ነው ምጽዋተ አበድር እመሥዋዕት ያለው ምንም እንደሆነ መርምራችሁ ዕወቁ ግለት እኔህን መጽዋፍ መሥዋዕት እኔህን አለመጽዋፍ ምጽዋት እንደሆነ ዕወቁ። እስመ አመጸአኩ እጸውዕ ጸድቃኝ።  
ጸድቃኝ ነን የምትሉ እናንተን ልጠራ አልመጣሁምና።

አላ ኃጥአን ለንስሐ።  
ኃጥአን ነን የሚሉ እኔህን ወደ ንስሐ ልጠራ መጥቻለሁ አንጅ፤ በዓለሙ እንድ ጸድቅ ኑር ያን ልጠራ አልመጣሁምና ሁሉ ኃጥአ ሁነዋልና ያን ልጠራ መጥቻለሁ አንጅ።

፲፬ ወአምዝ መጽሐ ገቢሁ አርዳኢሁ ለዮሐንስ ወይቤልዎ በእፍ አይጸውሙ አርዳኢክ።  
ግር፤ ፲፰፤ ሉቃ፤ ፫፤ ፴፫።

፲፬ ለምንት ሲል ነው በእፍ ትጾዕል ሊቀካህናቲሁ ለእግዚአብሔር እንዲል፤ ከዚህ በኋላ የዮሐንስ ደቀ መዛሙርት መጥተው ደቀ መዛሙርትህ ለምን አይጸሙም አሉት።  
ንሕነሰ ወረሪሳውያን ንጸውምብዙኃ።  
እኛ ፈሪሳውያን ግን ብዙ እንጽማለን። ሐተታ፤ ምን ጸም አላቸው ቢሉ እሑድና ማክሰኞ ሐሙስ ይጽማሉና፤ አንድም ጸመ ረቡዕ ጸመ ሐሙስ ጸመ ሰባዕ ጸመ እሱር የሚባል ጸም እሳና።

፲፭ ወይቤሉሙ እግዚእ ኢየሱስ አይከሉ ደቂቁ ለመርዓዊ ጸዊሙ ወላህዎ እምጣነ ህሉ መርዓዊ ምስሌሆሙ።

፲፭ የመርዓዊ ሚዛዝት መርዓዊ ከሳቸው ጋራ ሳለ መጸም ማልቀስ አይቻላቸውም።  
ወባሕቱ ይመጽእ መዋዕል አመ ይነሥእዎ ለመርዓዊ እምኔሆሙ ውላተ አሚረ ይጸውሙ ነገር ግን መርዓዊ ከሳቸው የሚለይበት ጊዜ ይደርሳል ያን ጊዜ ይጽማሉ አስ፤ ዐሥርቱ ሲወጣ፤ አንድም የኔ ደት መዛሙርት ከኔ ጋራ ሳሉ መጸም ማልቀስ አይቻላቸውም እኔ ከሳቸው የምለይበት ጊዜ ይደርሳል ያን ጊዜ ይጽማሉ፤ ይነሥእዎ ዘጥት ቢሉ

ሁለት ቀን ያከፍላሉና በዕርገት ቢሉ ግ ቀን መን ፈሰ ቅዱስን ተቀብሎው ይጸማሉና ።

፲፮ ወአልቦ ዘይጠቅብ ግምደ ደርግህ ውስተ ሰጠተ ልብሰ ብሉይ ።

፲፯ አዲስ ቀራጭ ባረጀ ልብሰ ላይ የሚጥፍ የለም ።

እስመ ይትመላዕ ሕያዎ ለልብሰ ።  
ደኅነኛውን ተሟልቶት ይሄዳልና ።  
ወያዓብዮ ለሰጠቱ ።  
ቀዳዳውንም ያሰፋዋልና ፤ አንድም ሐዋርያትን በመንፈስ ቅዱስ ባልታደሰ ለውነታቸው ጸምን ጸሙ የሚላቸው የለም ጸሙም ይቀራል ለውነታቸውም ይነዳልና ።

፲፱ ወአልቦ ዘይወዲ ወይነ ሐዲስ ውስተ ዝቅ ብሉይ ።

፲፻ ባረጀ ራዋት ጉሽ ጠጅ የሚሾም የለም፤ ወእመ አኮስ ዝቱሂ ይነቅዕ ወወይነሂ ይትከዓው ።  
ቢሾሙ ግን ራዋቱም ይቀደዳል ወይነም ይፈላል። ወባሕቱ ለወይንስ ሐዲስ ውስተ ዝቅ ሐዲስ ይወድይዎ ፤  
ጉሼን ጠጅ ግን ባዲስ ራዋት ይሾሙታል ፡ ወይ ትዓቀቡ ጀሆሙ በበይናቲሆሙ ።  
እርሰ በርሳቸው ባንድነት ይጠባበቃሉ ፤ አዲሱ ራዋት የጠንን ፍላሎት ይችላል የጠጁም ፍላሎት አዲሱን ራዋት ያለፋዋልና ፤ አንድም ሐዋርያትን በልጅነት ባልታደሰ ለውነታቸው ሕግ ጠብቁ የሚላቸው የለም ፤ ወእመ አኮስ ፤ ጠብቁ ቢሏቸውም ሕገም ይፈርሳል ለውነታቸውም ይነዳልና ፤ ወባሕቱ ፤ በልጅነት በታደሰ ለውነታቸው ግን ወንጌልን ጠብቁ ይሏቸዋል ፤ ወይትዓቀቡ ፤ እርሰ በርሳቸው ይጠባበቃሉ እላቸውም ሕገን ይጠብቁታል ሕገም እላቸውን ይጠብቃቸዋል ። አኮ ንሕነ ዘነዓቅበሙ ለሕገጋት አላ እሙንቱ ሕገጋት የዓቅቡነ ለዓቂብ ወለተጸውኖ እንዲል ።

በእንተ ወለተ አያኢሮስ ፤  
ወበእንተ ደም ዘይውኅዛ ።

፲፳ ወእንዘ ዘንተ ይነግሮሙ ናሁ መጽእ አሐዱ መኩንን ወሰገደ ሎቱ ። ማር ፭፡፳፪።ሉቃ፡፳፡፱፩።

፲፳ ይህን ሲነግራቸው አያኢሮስ መጥቶ ሰገደለት ። እንዘ ይብል ወለትየ ይእዚ ሞተት ። ልጄ ዛሬ ሞተች አለው ።  
ወባሕቱ አንብር እዴከ ሳዕሌሃ ወተሐዩ ።  
ነገር ግን መጥተህ እጅህን ሚንባት ትነሳለች አለው።

፲፱ ወተንሢኦ ሐረ ።  
፲፱ ትነጋቶ ሄደ ።  
ወተሮው ብዙኃን ሰብእ ።

ብዙ ሰዎች ተከተሉት ።  
ወአርዳኢሁኒ ምስሌሁ ፤  
ደቀ መዛሙርቱን አሰከትሎ ሄደ ፤

፳ ወናሁ መጽእት ብእሲት እንተ ደም ይውኅዛ እም፤ ወጀቱ ከረምት ወቀርበት እንተ ድገሬ ሬሁ ። ማር ፭፡፳፭ ። ሉቃ ፳፡፱፫ ።

፳ ካሥራሁለት ዓመት ጀምሮ ደም የሚፈላት ሴት መጣች ። ዘ፲ቱ ወጀቱ ዓመት ይላል ደም መፍሰስ ከጀመራት ፲፪ ዓመት የሆናት ሴት ከወደኋላው መጣች ።

፳፩ ወገሠሠት ጽንፈ ልብሱ እንዘ ትብል በልባ እምከመ ገሠሥኩ ጽንፈ ልብሱ አሐዩ ።

፳፩ የልብሱን ዘርፍ የዳሰሰሁ አንደሆነ እድናሰሁ ብላ የልብሱን ዘርፍ ዳሰሰች ።

፳፪ ወተመይጦ እግዚእ ኢየሱስ ርእያ ።

፳፪ ጌታም ተመልሶ አያት ።  
ወይቤላ ተአመኒ ወለትየ ሃይማኖትኪ እሕየወተኪ ልጄ ሃይማኖትኪ እዳነችኪ በሃይማኖትኪ ጽኑ አላት እንዲያው አይደለም ወደ ኋላ ተመልሶ ደቀ መዛሙርቱን መኑ ገሠሠኒ ጽንፈ ልብሰየ እላቸው ከዚህ በኋላ ናሁ ብዙኅ ሰብእ ይጸዓቅ ወይጣወቅ እንተሰ ትብል መኑ ገሠሠኒ ጽንፈ ልብሰየ አሉት ፤ ታም ራት ያደርጋል ነገር ግን ይሰረቀዋል አንጅ እንዳይሉ አአምር ከመ ወፅኦ ኃይል እምኔየ ብሏቸዋል ነገሩ ካልቀረሰ ብላ ወደፊቱ አልፋ ሰገደችለት ። ከዚህ በኋላ ተአመኒ ወለትየ ብሏታል እንተ ደም ይውኅዛ የቤተ አይሁድ ልብስ የሐዋርያት አልባሲ ሁስ ለክርስቶስ መሃይምናን እሙንቱ እንዲል ፤ ጽንፈ ልብስ ከሐዋርያት ቀጥለው የተነሡ መም ህራን ፤ እንተ ደም ይውኅዛ የልብሱን ዘርፍ ይዛ እንደተፈወሰች ቤተ አይሁድም ከሐዋርያት ቀጥለው ከተነሡ መምህራን ተምረው ስብ ማጤላቸውን ደም ማፍሰሳቸውን መተዋቸውን መናገር ነው ወሐ ይወት ሰቤሃ ይእቲ ብእሲት ። ፈጥና ያን ጊዜ ዳነች ።

፳፫ ወመጺኦ እግዚእ ኢየሱስ ቤቶ ለውእቱ መኩንን ረከበ ሰብእ ብዙኃነ መብከያነ እንዘ ይትሀወኩ ።

፳፫ ጌታችን ከአያኢሮስ ቤት በደረሰ ጊዜ ብዙ ሰዎች ሲያለቅሱ ሲወጡ ሲገቡ እገኘ ፤ ሹም ቢሞት ፤ የሹም ልጅ ቢሞት መቶ ታምሳ እንዲሉ ።  
፳፭ ወይቤሎሙ ተገኝሠ ።

፳፭ ተመለሱ አላቸው ።  
እስመ ኢሞተት ሕፃን ።  
ብላቲናይቱ አልሞተችምና ።  
አላ ትነውም ።

ተኝታለች እንጂ ፡ እንዲያሥነዛት ይውቃልና በነ ፍስ ሕያዊት ናትና ትቀድሳለችና ።  
ወሰሐትም ፤

በአያሊርስ ሳቂበት የሞተና ፤ ያልሞተ የማያውቅ ያሥነዛልኛል ብሎ ይዞ መጣ ብለው ፡ አንድም የጌ ታን ነገሩን እንደ ዋዛ አዩበት ያጠብኑ የገነዝን ። እኛ እያለን አልሞተችም ይለናል ፡ ብለው ።

ጳጅ ወአምዝ ወዕሉ ሰብእ ቦሉ ወአጋዛ እዲሃ ፤ ጳጅ ሰዎቹ ከወጡ በኋላ ገብቶ እጁዋን ይዞ አሥነዛት ።

ወተንሥአት ሕፃን ። ብላቴናይቱ ተነሣች ። ሐተታ እንተ ደም ይው ገዛ የታመመችበት ይሆች ብላቴና የተወሰደች በት እንተ ደም ይውገዛ የተፈወሰችበት ይሆች ብላቴና የተነሣችበት ቀኑ አንድ ነው ።

ጳጅ ወወዕሉ ስሙዓተ ነገሩ ውስተ ኩሉ በሐ ውርት ።

ጳጅ የተአምራቱ ዜና ስሙዓተ ነገሩ ይላል ቀድሞ መሞቷ ኋላ መነሣቷ ባራቱ ማዕዘን ተነገረ ፤

በእንተ ፪ቱ ዕውራን

ጳጅ ወኃሊፎ እግዚእ ኢየሱስ ጵምህየ ተለ ውም ፪ቱ ዕውራን

ጳጅ ጌታችን ኢየሱስ ከርስቶስ ከዚያ አልፎ ሲሄድ ሁለት ዕውራን ተከተሉት ።

እንዘ ይጸርሑ ወይብሉ ተሣሃለን ወልደ ዳዊት ። ወልደ ዳዊት እዘንልን ይቅር በላን አያሉ ።

ጳጅ ወበዊሉ ቤተ መጽሐ ጎቤሁ አሙጉቱ ዕውራን ።

ጳጅ ለዕውራን ርቆ መሄድ አይሆንላቸውምና ከቤት ገብቶ ቆይቷቸዋል ከቤት በገባ ጊዜ ዕውራን ወደሉ መጡ ።

ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ተአምኑሁ ከመ እክል ዘንተ ገቢረ ።

ጌታም ዕውር ማዳን እንዲቻለኝ ታምናላችሁን አላ ችው ።

ወይቤልዎ እው እግዚእ ።

አቤቱ አዎን እናምናለን አሉት ፡ ሐተታ እው እን ዲሉት ያውቅ የለም ቢሉ ዐላዋቂ ሥጋን እንደተ ዋሐደ ሰማጠየቅ ፡ አኮ ኢያእምሮ ጎብአተ ፡ አላ ከመ የሀብ መካነ ሰጥንተ ትሰብኡቱ ዘኢየአምር ጎብአተ ፡ እንዲል ፡ አንድም ፡ ዐወቅሁት ብሎ ሥራ ውን አይተውምና ፤ በዚያው ሥራውን ለመሥራት አንድም ፡ ሃይማኖታቸውን ለማሰገልጽ ።

ጳጅ ወገሠሦሙ አዕይንቲሆሙ ።

ጳጅ ግይናቸውን ዳሠሣቸው ።

ወይቤሎሙ በከመ ሃይማኖት ከሙ ይኩንከሙ ። እንደ ሃይማኖታችሁ ይደረግላችሁ አላችው ።

ጳጳ ወሶቢሃ ተከሥተ አዕይንቲሆሙ

ጳጳ ያን ጊዜ ግይናቸው ዳን ።

ወገሠሦሙ እንዘ ይብል ዑቱ ኢትንግሩ ሰመኑሂ ። ለማንም ሰማን እንዳትነግሩ ዕወቁ ብሎ አስተማ ራቸው ውዳሴ ከንቱ አይሻምና የሚያምኑበት ጊዜ አልደረሰምና ፡ አንድም አስከ ትንሣኤ ።

ጳጳ ወወሂአሙ ነገሩ ሰከሉ ብሔር

ጳጳ ወጥተው ሰሰው ሁሉ ተናገሩ አትንገር ያሉት ሰው መንገር ልማድ ነውና ፡ አንድም ጊዜው ቢደርስ ።

በእንተ ጽሙም ዘቦቱ ጋኔን ፤

ጳጳ ወአምዝ አምጽኡ ጎቤሁ ዘጋኔን ጽሙመ ወበህመ ፡ ማቴዎስ ፲፪ ፡ ፳፪ ፡ ሉቃ ፡ ፲፩ ፡ ፲፬ ።

ጳጳ ከዚህ በኋላ ጋኔን ድዳ ደንቆሮ ያደረገውን ሰው ይዘው መጡ ። ድዳ ደንቆሮ ጋኔን ሲያድርበት ሰውም ድዳ ደንቆሮ ይሆናልና ፡ አንድም ጽሙም ወበሐም ይላል ድዳ ደንቆሮ ጋኔን ያደረገበትን ሰው ይዘው መጡ ፡ ቀድሰ ቢሉት አልቀድስም ብሏልና ፡ ድዳ አሰው ። ትእዛዝ እግዚአብሔርን ስማ ቢሉት አልሰማም ብሏልና ደንቆሮ አሰው ።

ጳጳ ወወሂአ ጋኔኑ ነበበ ውእቱ በሐም ወሰምዓ ውእቱ ጽሙም

ጳጳ ጋኔኑ በተለየው ጊዜ ድዳ የነበረው ተና ገረ ደንቆሮ የነበረው ሰማ ።

ጳጳ ወፈረሳውያንስ ይቤሉ በመልአኩሙ ለአ ጋንንት ያወዕሉሙ ለአጋንንት ።

ጳጳ ፈረሳውያን ግን ታምራት ያደርጋል ሰው ይላባል ኦሪት ትጠፋለች ወንጌል ትሰፋለች ብለው የንጉሥን ጭፍራ በንጉሥ ቀላጤ ጌንዲያስወጡት ካለቃቸው ከብዓል ዜቡል ተጨዋውቶ ያስወጣቸዋል እንጂ እስዚያ ግን አያስወጣቸውም አሉ ። አሁን ለነዚህ ዛሬ አይመስላቸውም በሚመጣው ጉባኤ ይመልስላቸዋል ።

በከመ አንሶሰወ ኢየሱስ ውስተ ገሊላ

ጳጳ ወአንሶሰወ እግዚእ ኢየሱስ ውስተ ኩሉ አህጉር ወበሐውርት እንዘ ይሚህር በምኩራባቲ ሆሙ ። ማር ፮ ፡ ፯ ።

ጳጳ ጌታ በምኩራባቸው እየገባ ሲያስተምር ኖረ ወይሰብከ ወንጌሉ መንግሥት ጌትነቱን የምትናገር ወንጌልን ሲያስተምር ኖረ ። ሐተታ እንዳለፈው ምዕ ፡ ፩ ፡ ፳፫ ።

ወይፈውስ ኩሉ ድውያን ወኩሉ ሕግሙ ዘውስተ ሕዝብ ሰዚያው ምልክት በሕዝቡ ዘንድ ያሉ ድው ያንን ሁሉ ይፈውስ ነበረ ።

፴፮ ወርአዮ ብዙኃኑ ሰብአ አምህርዎ ፡ ወተ ገሃሎ።

፴፯ ብዙ ሰዎችን ባዮ ጊዜ አሳዘኑት ፡ አዘነላቸው አስመ ስሩሃን አውጉቱ ።  
በጸግ አራት በጸግ ኃጢአት ደከመዋልና ።  
ወገዱፋን ከመ አባገዕ ዘአልዎ ኖላዊ ።  
ጠባቂ አንደሌላቸው አባገዕ ሁነዋልና ።

፴፯ ወአምዝ ይቤሎ። ለአርዳኢሁ ፡ ሉቃስ ፪ ፡ ፪ ።

፴፮ ከዚህ በኋላ ለደቀ መዛሙርቱ አንዲህ አላቸው ።  
ግዕዘሩን ብዙ ገ  
መከሩ ብዙ ነው  
ወገባሩ ገዳዮ ።  
ሠራተኛው ገን ጥቂት ነው ።

፴፰ ስአልዎ ለበሃለ ግዕዘር ።  
፴፰ የመክሩን ባለቤት ለምኑት ።  
ከመ ይወስክ ገባረ ለግዕዘሩ ።

ለመክሩ አጫጅ ወራተኛ ይጨምር ዘንድ ፡ አንድም ግዕዘሩን ብዙ ገ ሰግዕያት ብዙ ናቸው ። ወገባሩ ገዳዮ ምሩ አንድ የሐንሰ ነው ወገዳዮ ጥተአንዲል ስአልዎ የመጥርነት ባለቤት አጭ ለምኑኝ ።  
ከመ ይወስክ እናንተን መጥፋት አድርጌ አሥተዋችሁ ዘንድ ወደፊት በግድመጣው ጅመት አትለምኑ ይል የለም ከዚህ ምንው አንዲህ አለ ቢሉ ፡ ያ ሥጋዊ ነው ይህ ገን መንፈሳዊ ነውና የሚጠቀሙበትም ነውና ። አንድም አስፈቅዶ ለመሾም መክራ በመ ጣዋቸው ጊዜ ተሾሙ ተሾሙ ያለን ለዚህ ነው እን ዲይሉ ፡ ምንዋ መክራ ብንቀበል ወደን እንጂ ተሹ መነዋል አንዲሉ ፡ አንድም ግዕዘሩን ብዙ ገ ፡ መጽሐ ፍተ ነቢያት ንባባቸው ብዙ ነው ወገባሩ ሕዳዮ ፡ ትርጓሜያቸው ጥቂት ነው ። ደኅነት አያሰጡም ። ስአልዎ ፡ የብሉይ የሐዲስ ባለቤት እኔን ለምኑኝ ከመ ይወስክ ገባረ ፡ መተርጉማን አድርጌ አሥነ ግችሁ ዘንድ ደኅነት አንድታሰሙ አደርጋችሁ ዘንድ

በከመ ተፈነጠረ ሐዋርያት ።

ምዕራፍ ፲ ።

፩ ወጸውዎሙ ለ፲ቱ ወፄቱ እርዳኢሁ ። ማር ፫ ፡ ፲፫ ። ሉቃ ፡ ፮ ፡ ፲፫ ። ፪ ፡ ፩ ።

፩ ዐሥራ ሁለቱን ደቀ መዛሙርቱን ጠራቸው ማለት ሾማቸው ወወህደሙ ሥልጣን ዲበ መናፍ ስት ርኩሳን ከመ ያውሰላምሙ ወይፈውሱ ዘሉ ድውያን ወሕሙማን ።

አጋንንት ያወጡ ድውያን ይፈውሱ ዘንድ ሥልጣን ሰጣቸው ማለት ለሹመታቸው ምልክት ይውያኑ ይፈውሱ መታነ አንሥሉ እለ ለምጽ አንጽሉ ብሉ ገቢረታም ራትን ሰጣቸው ፡ ንጉሥ ደጃዝማች በቸመ ሊቤ ለሹ መቱ ምልክት ሰንደቅ አላግማግራያ ነጋሪት ሰጥቶ አንዲሰደው ዐሥራ ሁለት መሆናቸው ብለምን ቢሉ ትንቢቱ ምሳሌው ሊፈጸም ፡ ትንቢት ፡ እርምያበ ለሊሁ ሊየሱሳ አምላክ ወልደ አምላክ ይመጽኡ ውስተ ሃላም ወየኑሪ ያተ ወፄት ሐዋርያት ወይክይድ ውስተ ደብረ ዘይት ዘእን ርኢኩ ሥግወ ብሏል ። ኤልሳውም በራዝዮ ወናሁ ይወርድ እገዛእን እምስ ግይዲሰምድር ወየንሪ ፲ተ ወፄት ዕፅወ ባሉጥ ብሏል ። ምሳሌም ያዕቆብ ከአዋልደ ከነፃን አልተጋባም ሶርያ ወርዶ ፲፪ ሕገናት ወልደል ጌታም ባሕርየ መላክትን ባሕርይ አላደረገም የአዳምን ባሕርይ ባሕርይ አድርጎ ዐሥራ ሁለቱን ሐዋርያት ሹም መሉ ደዱን መናገር ነው ። ኢየሥአ ስዘነሥአ እመላእክት ዘእንበለ ዳዕሙ እምዘርፃ አብርሃም አንዲል ፡ ለኑ ዘይ ሦስትም ምውታን ዐሥራው አብርሃም ይሰ ሐቅ ያዕቆብ አሏቸው ለኒህም ፫ ሕያዋን ዐሥራው ሥላሴ አሏቸውና በዐሥራ ሁለቱ ምዕላረ ፀሐይ በእ ሥራ ሁለቱ አልህምተ ብርት በዐሥራ ሁለቱ መገ ብተ ሰሎሞን በዐሥራ ሁለቱ የቤት አለቆች በዐሥራ ሁለቱ ጉበኞች ምሳሌ ፡ ወግአኩ እሥራኤል ወበጽ ጽሑ ገበ በ ፲ቱ ወፄቱ አንቅዕት ወፄተ መርት ይላል ዐሥራ ሁለቱ አንቅዕት ያሥራ ሁለቱ ሐዋርያት ፫ ተመርት የ፫ አርድእት ምሳሌ ። አንድም በልብስ እርን ባሉ በዐሥራ ሁለት አይናቀ ምሳሌ ። በደ ብረ ሲና ከዙፋኑ አግር በተገኙ በ፲፪ቱ አዕናቁ ፡ ኤልያስም ፬ ቻል ወኃ አምሙ ብሉ ደግሞሙ ወልሱ ብሏቸዋል በዚያ ምሳሌ ኢያሱ የርዳናስን ሊሻገር ዐሥራ ሁለት ድንጊያ ከአፍአ አግብቶ ይውስጥ ተክ ሏል ዐሥራ ሁለት ድንጊያ ከባሕሩ አውጥቶ አሸ ክዋ ወስዶ ፤ ተንበገላል ፤ ተን በገራሃን እስተክሏቸዋል ሰዎቹ የሐዋርያት ድንጊያው የመክራቸው ምሳሌ ትንቢቱን ዐውቆ አናግራል ምሳሌውንም እንጂ ባወቀ አስመስሏል ምሥጢሩ እንደምን ነው ቢሉ ለአራት ባሕርያት ሦስት ሦስት ግብር አላቸው ። ዐሥራ ሁለት ይሆናል ካራቱ ባሕርያት የተፈጠረ ሰውን እጠብቅባቸዋለሁ ሲል ።

፪ ወዝውእቱ አስማቲሆሙ ለ፲ቱ ወፄቱ ሐዋርያት ።

፪ ያሥራ ሁለቱ ሐዋርያት ሰማቸው ይህ ነው ። ሐዋርያት ማለት ደጃዝማች ቀላጤ ምጥው ፍንው ሃያጅ ማለት ነው ። ደጃዝማች በተሾመበት አገር ገብቶ የተቀበለውን ሹመት ሽልማት ሰጥቶ ያከብረዋል ። ካህን ቢሆን ዐሥራ ሁለቱን በኩራቱን ሰጥቶ ያክበረዋል ። ይህን የማይሻ መነኩሴ ቢሆን ከእ

ገሩ ፊደቱ እነዚህ ዘበሰማያት ይቀበላል ለመገዛቸው ክብሩ ንው ያልተቀበለውን ዓይን በፍላጎት እጅ እግር በስላት ይቀጣል ፡ ሐዋርያት ትምህርታቸውን የተቀበሏቸውን በልጅነት ያከብራሉ ሀብት ሥርየት ይሰጣሉ ያልተቀበሏቸውን በሌጊዎን ይነጸሉ በጌፊቱ ይሰቅላሉና ፡ ቀላጤም በደለኛ ወታደር ካልገዛው እገር ገብቶ ያልፈላ ያስጠምቃል ያልጠነ ያስጋጣራል ፡ የተበደለ ድጋ ከንጉሥ ሄዶ ይጮሃል ባዳራሽ ተገኝቶ ቀላጤ ሰጥቶ ይሰደዋል ፡ ያ ቀላጤ በብርሃን የገባውን በጭለማ በፀሐይ የገባውን በጋራም እስ ወጥቶ የተሰበረ ዕንጨቱን የተቀዳ ውኃውን ያስመልስለታል ፡ በደለኛ ወታደር ካልገዛው እገር ገብቶ ያልፈላ እንዲያስጠምቅ ያልጠነ እንዲያስጋጣር ፡ ዲያብሎስ ያልፈጠረውን ፍጥረት ያልገዛውን ሰው ነት ጅ ሽህ ካጃጀ ዘመን ኃጢአት ሲያሰራ ጣዖት ሲያሰልክ መኖሩን መናገር ነው የተበደለ ድጋ ከንጉሥ ሄዶ እንደመጣህ ነቢያት እንሥኡ ኃይለክ ፈት እደከ ማለታቸውን መናገር ነው ንጉሥ ባዳራሽ ተገኝቶ ቀላጤ ሰጥቶ እንደ መስደድ ቃለ እግዚአብሔር ሰው ሁኖ በሥራ ሁሉቱን ሐዋርያት ጅም መስደዱን መናገር ነው ፡ ቀላጤ በብርሃን የገባውን በጭለማ በፀሐይ የገባውን በጋራም እንዲያስወጣ ሐዋርያትም በደዌ የገባውን በታምራት በከሀደት የገባውን በትምህርት ማስወጣታቸውን መናገር ነው ፡ የተሰበረ ዕንጨቱን እንዲያስመልስለት በእዳም የሄደውን ልጅነት አስመልስዋልና ፡ ፍንው ፡ ወናሁ እነ እፈንወከሙ ከመ እባግዕ ማእከለ ተኩላት ብሎ እንዲያመጣው ምጥው ፡ ከፍንው ይገባል ፡ ሃያ ጅም እለ ይህ ሁሉ ካልሄዱ እይገኝምና ፡ ቀዳሚ ስምዖን ዘተሰምየ ጴጥሮስ ፡ እንዱ መጀመሪያው ጴጥሮስ የተባለ ስምዖን ነው ፡ ሐተታ ፡ ጴጥሮስ ማለት መርግ ማለት ነው መርግ ከወደላይ ሲመጣ ያስፈራል ፡ እሱም ሞተ በሥጋ ወሐይወ በመንፈስ እያለ ሲያስተምር ያስፈራልና እንደም ሻፎ ደንጊያ ማለት ነው ይህ ሥጋን ካጥንት ይሰያል ፡ እሱም ምእመናንን ከመናፍቃን ይሰያልና ፡ እንደም ደንጊያ ማለት ነው ይህን የቀን ሐሩር የሌሊት ቁር እይሰውጠውም ፡ እሱም በመከራ እይለውጥምና ፡ እንደም ከዋው ደንጊያ ማለት ነው ያ እየፈጋ ይሄዳል ፡ እሱም ካገጃዱ ስብከት ሁሉ እየገባ ያስተምራልና ፡ ወእንድርያስ እጉጉ ፡ ወንድሙ እንድርያስ ነው ፡ ሐተታ ፡ እንድርያስ ማለት ተባለ ለመስቀል በኩረ ሐዋርያት ማለት ነው ፡

፫ ወያዕቆብ ወልደ ዘብደዎስ

፫ የዘብደዎስ ልጅ ያዕቆብ ነው ሐተታ ፡ ያዕቆብ ማለት እዕቃጺ እጋዜ ማለት ነው ፡ የቀደሙ ያዕቆብ ስኩና ኤሳውን ይዞ እንደተወለደ ፡

እሱም ስኩና ወንጌልን ይዞ ሲያስተምር ይሞታልና ስኩና ኤሳውን እንዳስናከለ እሱም የመናፍቃንን ትምህርት ያሰናክላልና ፡ ወየሐንስ እጉጉ ፡ ወንድሙ የሐንስ ነው ፡ የሐንስ ማለት ፍሥሐ ወገሢት ማለት ነው ፡ ወብዙጋን ይተፈሥሐ በልደቱ እንዲል ፡ ፊልጶስ ፡ ፊልጶስ ነው ፡ ፊልጶስ ማለት ረያጺ እፍራስ ማለት ነው አጋዜ ኩፍትም ማለት ነው መፍቀሪ አጋው ማለት ነው ፊልጶስ እንዲል ፡ ወበርተሎሚዎስ

በርተሎሚዎስ ነው በእብራይስጥ በር ልጅ ማለት ነው ፡ ተከል የማጣጣት ግብር ያለው ልጅ ማለት ነው ወልደ ኃይል ወልደ የማን እንዲል ፡ እንደም ወይን ተከሎ ዕስቱን እድርሷልና ፡ ቶማስ ፡

ቶማስ ነው፡ ቶማስ ማለት ፀሐይ ማለት ነው ፡ ጀቱ እስግቲሁ ለፀሐይ እሐዱ ቶማስስ ወጀዱ አርያሬስ እንዲል ፡

ወግቴዎስ መጽብሐዊ ፡

እንዱ ሚቴዎስ ነው ፡ ሚቴዎስ ማለት ገሩይ ማለት ነው ከዚህ አውጥቶ ለዚህ ማዕርግ እበቃው ሰማለት ሰሙን ከነግብሩ ጠራው ፡

ወያዕቆብ ወልደ እልፍዮስ ፡

የእልፍዮስ ልጅ ያዕቆብ ነው ሐተታ ፡ እንዳስፈው ወልብድዮስ ዘተሰምየ ታዲዎስ፤ ታዲዎስ የተባለ ልብድዮስ ነው ልብድዮስ ማለት ልብደ ሠሪ ዓሣ ወጋሪ ማለት ነው ፡ ልብ ድዮስ ይላል ካህነ እምላክ ማለት ነው ፡ ወእምጽኦማሬ ዘድዮስ ለ፲ቴ ወጀቱ ሕዝበ ድዮስጵራ እንዲል ፡ እንደም ዘርዕ ወማዕረር ማለት ነው ኦሪትን እንደ ዘር ወንጌልን እንደ መከር እድርጎ እስተምሯልና እንደም ሥንዴ ዘርቶ ዕለቱን ለመሥዋዕት እድርሷልና

፬ ወስምዖን ቀነናዊ ፡

፬ ባልተነበበ ስሙ ይተረጎማሉ ስምዖን ያለው ናትናኤል ነው ናትናኤል ማለት ውሁብ ሀብተ እግዚአብሔር ማለት ነው ቀነናዊ የቃና ሰው ቀሪ ናዊ የቀራንዮ ሰው ቀናፂ ለሕገ እምላክ ፡

ወይሁዳ እስቆሮታዊ ዘውኣቱ እግብኦ ፡

የእስቆሮት ሰው የሚሆን ያስያዘው ይሁዳ ነው ፡ ይህ ሰው ስሙ ከግብሩ ያልተባበረ ነው ይሁዳ ማለት ተእማኒ በእግዚአብሔር ማለት ነበር እሱ ግን እላደረገውም ለዚህ ማዕርግ ሲያበቃው ከሞቱ ገባበት ለማለት ጸፈው እንዳወጣው ለማጠየቅ በመጨረሻ አመጣው ፡

፭ እሱንተ ዐሠርተ ወጀቱ ሐዋርያቱ ፈነዎሙ እግዚእ አየሱስ ፡



ላዕሌሁ የበቃ ደግ ሰው የተገኘ እንደሆነ ሰላማችሁ እኔ አድርጋለሁ ።

፲፫ ወደመሰላችሁ ይገባሉ ሰላምኩሁ ላላ ሌክሙ ።

፲፪ የበቃ ደግ ሰው ያልተገኘ እንደሆነ ግን ሰላማችሁ በናንተ ደደር ግለት ሰላማችሁ እኔ በናንተ እንዳደርድሩ አቀራረብሁ ።

፲፩ ወለዘሰ ሕታወክረክሙ ወክላችሁ ነገረክሙ ወደሀክሙ አፍኦ እምረኩ ቤት ዋኔም ወክሉ ሀገር ንግር ያለሉ አገሪክሙ ።

፲፪ እናንተን አልቀበልም ትምህርታችሁንም አልሰማም ያለ ሰው ካለበት ቤት ካለበት አገር ወጥታችሁ የግራችሁን ትበያ አራግፉ ። ሐተታ ስንኳን ገንዘባችሁ ትበያችሁ አልተከተለንም ለማለት ። እኛ ደክመንላችሁ በእምቢታችሁ ቢቀርባችሁ ፍዳችሁ በራሳችሁ ነው ለማለት ። አንድም ይህ ትዘያ ከኛ አንድተለየ እናንተም ከኛ ልዩ ናችሁ ለማለት ። አንድም ትበያ አንድ ረገፈ እናንተም በሥጋችሁ በመቅወፍት በነፍሳችሁ በገሃነም ትጠፋላችሁ ለማለት ። አንድም በቁጣር ልማድ ፣ የተሰደለ ሰው ቢኖር ስንጠፋ ተከሎ ማር ቋጥሮ መጥቶ ይንገረኝ ብሎ ነበርና ።

፲፩ አማን አብላክሙ ከመ ይረከባ ሳሕተ ምድረ ሰዶም ጭግራ አመ ዕለተ ደይን ፈድፋዶ እምደኢኒ ሀገር ።

፲፩ እናንተን አልቀበልም ትምህርታችሁን አልሰማም ያለ ሰው ሁሉ ካለበት አገር ይልቅ በዶም ገምራ በፍርድ ቀን ዕረፍትን ያገኛሉ ብዬ እንዲያገኙ በእውነት እነግራችኋለሁ ። በሀገሩ ሰዎቹን መናገር ነው ፍዳ ይቀልላችዋል ማለት ነው ።

፲፯ ወናሁ አነ እፌንወክሙ ክመ አባግዕ ማእከለ ተከላት ። ሉቃ ፲፫

፲፪ ተከላ አለና ብለው አባግዕን ከቤት እንዳያውሏቸው ተከላ ወዳለበት እንዲያስማሯቸው ፣ ወደ ነገሥተ አሕዛብ ወደ መኳንንት አሕዛብ እስዳችኋለሁና ። ኩኑ እንከ ጠቢባነ ከመ አርቂ ምድር ወየውሃነ ከመ ርግብ እንደ እባብ ብለህ ውኑ እንደ ርግብም የዋህ ሁኑ ። አንድም በሉቃስ እፌንወክሙ ማእከለ ተከላት ይላል ። ወደ ነገሥተ አሕዛብ ወደ መኳንንተ አሕዛብ እስዳችኋለሁና ኩኑ ጠቢባነ ። ሐተታ የእባብ ብልሐቱ ምንድነው ቢሉ ከመንገድ ዳር ሲተኛ ፈሱን ቀብሮ ይተኛል እናንተም ራሳችሁን እኔን አትካዱኝ ሲል አንድም ውኃ ሲጠጣ መርዘኝ ከኖብስ አኖሮ ነው ፣ ከውኃው የገባ እንደሆነ ተሰራጭቶ ያጠፋኛል ብሎ እናንተም ቂም በቀል ይዛችሁ አትጸልዩ ሲል ቂም በቀል ይዞ የጸለዩት

ጸሎት አይረባም አይጠትምምና ። እስሙ ዘያብርቄው ውስጥ ልዩ አውክሩት ጸሎቱ ቅድመ እግዚአብሔር እንዲል አንድም ሰናገ ጊዜ አፋን ከላት ላለ ርግብ ዋሻ መስጧት ገብቃ እንዲላግ ይገባል እሷን የበላሳት እንደሆነ ኖላ አለመጥቶ ይጥረዋል ብሎ አስከትመጣ አፋን እንደሚረዱት ቆይቷል ምክንያት አድርጎ እናንተን የሚያጠፋበትን ሥራ አትሥሩ ሲል ነው ። አንድም ዕፅ ዘዊ የሚባል አልፍሬውን ይወደዋል ጥላው ሲያጠፋበት ያደክሙዋል ብለህ ንውና ጧት በምሥረት ማታ በምዕራብ ዕፍ ይመጣ በየቀኑ ምክንያት አድርጎ እናንተን የሚያጠፋበትን ሥራ አትሥሩ ሲል ፣ አንድም ጥግ ሳይዝ አይጣላም ምክንያት አድርጎ እናንተን የሚጣላበትን ሥራ አትሥሩ ሲል ራቁኩን የሆነ አይነድፍም ምክንያት አድርጎ እናንተን የሚጣላበትን ሥራ አትሥሩ ሲል ፣ ርግብ የዋህ ናት በቀል ሃላትም እናንተም ኃዳጊያነ በቀል ሁኑ ሲል በናን ጊዜ ዋሻ መስፈት ከዘንዶ አፍ ገብታ በየውሃት ተጠብቃለች እናንተም በየውሃት ሆናችሁ ተጠብቃችሁ ኑሩ ሲል አንድም ከዕፅ ብቂ ሥር ፀርቶ በየውሃት ተጠብቃለች እናንተም በየውሃት ተጠብቃችሁ ኑሩ ሲል ፣ ዕሐይ ልትሞቱ ስትወጣ በምዕራብ ሸምቶ ቆይቶ እያንቀይፈክታል ። እናንተም በየውሃት ሆናችሁ መክፈውን ተቀዘሱ ሲል ።

፲፯ ወተንቀቡ አምሰበክ እኩያን

፲፯ ከክፉ ሰዎች ተጠብቁ ። እስመ ያገብሉክሙ ውስተ ሕፃዎች ። አደርሱን ብለው ወደ በደባባይ ይወስዳችኋልና ፣ ወይቀሥፋክሙ በምክራባቲሆሙ ። በምክራባቸው አግብተው ይገርፋችኋልና ።

፲፰ ወይወስዱክሙ ጎበ መሳፍንት ወነገሥት በእንጉላየ ።

፲፰ በሰሜ ሰለ አመናችሁ በሰሜ ሰለ ተጠራችሁ በሰሜ ሰለ አስተማራችሁ ወደ መኳንንተ አሕዛብ ወደ ነገሥተ አሕዛብ ይወስዱችኋልና ። ከመ ይኩን ስምዳ ላእሌሆሙ በእወራኤል መፈራሪክ ይሆንባቸው ዘንድ ፣ ምነው ያላመናችሁበት ይሏቸዋል ምን አይተን እንመን ይላሉ ያውሳ በጸባብ ደረት ባጭር ቁመት ተወስኖ ሲያስተምራችሁ ጤልታችሁ ተመቅኝታችሁ ሰቅላችሁ የገደላችሁት ተብሎ ፣ አንድም ምነው ያላመናችሁበት ይሏቸዋል ምን አይተን እንመን ይላሉ ያውሳ ሐዋርያት የሱን ነገር ሲያስተምሯችሁ አንቀበላቸው ብላችሁ ለአሕዛብ ጌዳላለፋችሁ ትሰጧቸው የነበረ ተብሎ ፣ ወላዕለ አሕዛብ ። በእሕዛብም መፈራሪክ ይሆንባቸው ዘንድ ፣ ምነው ያላመናችሁበት ይሏቸዋል ምን አይተን እንመን ይላሉ ፣ ያውሳ ሐዋርያት የሱን ነገር ወረደ ተወለደ



፳፱ ልኮኔ ደቱ አሰዋዊ ይሰየማ ለጄኤ ጸሪቀ  
 ለሰርዮን ።  
 እንዲሁም ከሆነ ወድተን ወድተን ጥቅረታችን አይ  
 ደለም ተሉን እንደሆነ ። ፪ ፡ ፲፱ ፡ ፲፱ ።

፳፱ ግብ ፡ ፳፯ ፡ ፱፻ ። ሁለት አሰዋዊ በሁለት  
 ሻጫ ጥላላት ይሸጡ የለምን ለሰርዮን የገበያ የሚሳገን  
 ስም ወአሐቲ እምነህን ኢትወድት ውስተ ምድር ዘኢ  
 ንበለ ያእምር አቡከመ ሰማያዊ ።

ሰማያዊ አባታችሁ ሳያውቅ ከሁለቱ አንዱ ት አት  
 ወፋም በወጥመድ አትያዘም ።

፱ ወለከመሰ ሰአርተ ሮአስከመረ ዘሉ ጉሉቀ  
 ወአቱ ።

፱ እናንተስ የራሳችሁ ጸጉር ሳይቀር የተቂ  
 ጠረ ነው የተቂጠረ እንዳይጠፋ አትጠቁም ።

፱፻ ኢትፍርካኬ እስመ እምብዘኝን አሰዋዊ  
 ትጌይሱ አንትመ ።

፱፻ ከተፈጥሮተ አሰዋዊ ተፈጥሮተ ሰብእ ይሸ  
 ልጣልና አይዟችሁ ። አንድም አኮኑ ብስህ መልሰ  
 በአሪት በነቢያት ያሉ ሰዎች በሃይማኖት በጥምቀት  
 ይኖሩ የለምን ወአሐቲ እምነህን ፤ በአሪት በነቢ  
 ያት ካሉ ሰዎች ሰማያዊ አባታችሁ ሳያውቅ አንዱ  
 አይጠፋም ፤ ወለከመሰ የናንተስ ደቀመዛሙርቶ  
 ቻችሁ ሳይቀሩ የተቂጠሩ ናቸው ሥእርት አላቸው  
 አርደኢትን ጸጉር የራስ ጌጽ እንደሆነ ደቀ መዝሙር  
 ልመምህሩ ጌጽ ነውና ጸጉር ያደገው ሲወድቅ ያላ  
 ደገው ሲወጣ ደስ እንዲያሰኝ ደቀ መዝሙር ያጠ  
 ናው ሲወጣ ያላጠናው ሲገባ ደስ ያሰኝልና ኢት  
 ፍርሀኬ በአሪት በነቢያት ካሉ በሃይማኖት በጥ  
 ምቀት ያላችሁ እናንተ ትበልጣላችሁና አይዟችሁ  
 አንድም አኮኑ ብለህ መልሰ በሃይማኖት በጥምቀት  
 ያሉ ሰዎች በምክረ ካህን በፈቃደ ካህን ይኖሩ  
 የለምን ወአሐቲ እምነህን በሃይማኖት በጥምቀት  
 ካሉ ሰማያዊ አባታችሁ ሳያውቅ አንዱ አይጠፋም  
 ወለከመሰ ለንዳሰፈው ኢትፍርሀ በሃይማኖት በጥም  
 ቀት ካሉ በምክረ ካህን በፈቃደ ካህን ያላችሁ  
 እናንተ ትበልጣላችሁና አትፍሩ ።

፱፻ ከሉ ዘየለምን ብየ በቅድመ ሰብእ አነኒ  
 አአምና በቅድመ አቡዮ ዘበሰማያት ፡ ማር ፡ ፳ ፡ ፱፻ ።  
 ሉቃ ፡ ፱ ፡ ፱፻ ፡ ፲፪ ፡ ፳ ። ፪ ፡ ፲፱ ፡ ፲፱ ።

፱፻ በሰው ፊት ያመነብኝ ማላት ዘመን  
 የወለደውን ንጉሥ የወደደውን ሳይል በሰው ፊት  
 ያመነብኝን በሰማያዊ አባቱ ፊት ልጄ ወዳጄ እሰዋለሁ  
 ፱፻ ወለዘሰ ክህደኒ በገጸ ሰብእ አነኒ እከህደ  
 በገጸ አቡዮ ዘበሰማያት ።

፱፻ ዘመን የወለደውን ንጉሥ የወደደውን ብሉ  
 በሰው ፊት ያላመነብኝን ግን እኔም በሰማያዊ አባቱ  
 ፊት ወለድኩህ ካድኩህ እሰዋለሁ አንድም በቤቶ

የሰፍ ሰበላ ሰጠጣ አይቶ እራት ብኔሲ ነው ያላሰኘን  
 ልጄ ወዳጄ እሰዋለሁ ። ከቤተ ዮሴፍ ሰበላ ሰጠጣ  
 አይቶ እራት ብኔሲ ያሰኘን ግን በሰማያዊ አባቱ  
 ፊት ወለድኩህ ካድኩህ እሰዋለሁ

፱፻ አይምሰልከው ዘእምኢኩ ሰላመ ለቤሊር

፱፻ ለሰው ፍቅርን አንድነትን ያመጣሁ አይ  
 ያሰላጁሁ አይምኢኩ ይላል አላመጣሁም ።  
 አላ መጥባሕተ ።  
 ሰይፍን ነው እኔን ጥለት ዳብን ክርክርን ጥላይትን  
 ነው እንጂ ።

፱፻ ወመጸእኩሰ እፍልጥ ብኔሲ እምአቡሁ

፱፻ ወንድ ልጄን ከአባቱ ።  
 ወወለተኒ እምአማ ።  
 ፊት ልጄን ከናቷ ።

ወመርዓተኒ እምአማታ ።  
 መርዓትን ካማቷ ልለይ መጥቻለሁ እንጂ ፤ ሐተታ ፤  
 አማትና ምፋቱ ሳይሉም ከመሬት አንዱል የማ  
 ይሰማው ያሉ አይደሉምን ቢሉ በጥቂት መና  
 ገር ነው ። አንድም ወመጸእኩ እፍልጥ ብኔሲ እም  
 አቡሁ ብለህ መልሰ ወንጌልን ከአሪት ወመለተኒ  
 ዐወርቱ ቃላትን ከሥርዓተ ሪባናት ወመርዓተኒ  
 ነቢያት ካህናትን ከምክረብ ልለይ መጥቻለሁ እንጂ  
 አንድም ብኔሲ እምአቡሁ ሰውን ከግብር አባቱ  
 ክሰይጣን ፤ ወወለተኒ ፈቃደ ነፍስን ከፈቃደ ሥጋ ፤  
 ወመርዓተኒ ውጣጣዊት ግብርን ከአፍአዊት ግብር  
 ልለይ መጥቻለሁ አንጅ ።

፱፻ ወሰብኢ ቤቱ ይገረሮ ለሰብእ

፱፻ ማር ፡ ፯ ፡ ፮ ። ሰውን ቤተሰቦቹ ይጣሉ  
 ታል ዘመን የወለደውን ንጉሥ የወደደውን ይህህ  
 መሰለህ አትጥርም ይሉታል አንድም መከራ እቀ  
 በላለሁ ባለ ጊዜ ሕዋላቱ ይፈሩበታል አንድም  
 ሰብኢ ቤቱ ይሁዳ ክርስቶስን ያሰቀሰዋል ።

፱፻ ዘያፈቅር አባሁ ወእም እምነየ አይደሉ  
 ሊተ ወእይክል ይፀመደኒ ። ሉቃ ፡ ፲፱ ፡ ፳፯ ።

፱፻ አባት እናት ከደዋል ልጆች አልካዱም ፤  
 በሃይማኖት እናት አባቱን ካልመሰለኩ ርስቱን ጉል  
 ቱን ለሌላ ያወርሱብኝ የለም ብሉ በሃይማኖት  
 ጊዜ ከኔ ይልቅ አባት እናትን የወደደ ሰው የኔ ደቀ  
 መዝሙር ሊባል አይገባውም እኔን ሊያገለግለኝ  
 አይቻለውም ።

ወዘያፈቅር ወልዶ ወወለተ እምነየ አይደሉ ሊተ ፤  
 አሁን ልጆች ከደዋል አባት እናት አልካዱም በሃይ  
 ማኖት ልጆቹን ካልመሰለኩት ጌላ ማን ይረዳኛል  
 ማን ያጠባኛል ብሉ በሃይማኖት ጊዜ ከኔ ይልቅ  
 ልጆቹን የወደደ የኔ ደቀ መዝሙር ሊባል አይገባውም  
 ወእይክል ይፀመደኒ ።  
 ሊያገለግለኝ አይችልም





፲ አስመሳ ዝነቱ ውሳኔ ዘዘለን ትኩረት ተጽእኖ ናሁ እኒ እኒ መልእኪ ትድመ ገጽኪ ዘይጸይሕ ፍናተኪ በቅድሚኡ ሚልክ ፡ ፫ ፡ ፩ ፡ ግር ፡ ፩ ፡ ፩ ፡ ለጎሳ ፡ ፯ ፡ ፳፯ ፡

፲ በፊትህ መንገድህን የሚጠርግ መልክተኛ የኛ እንሆ በፊትህ እልካለሁ ተብሎ የተነገረለት ይህ የሐንሰ ነውና በሌላው አልቦቱ መልእክ ለመልእክ ያለል ፡ ከዚህ እንዲህ አለ አንደኛው ቢሉ ስለላው እውነት ነው እሱ ፡ ፲፭ ፡ ትግደት ተነግሮ ስታልና ፡

፲፩ አባቶችህ ይደሰቱ አባቶችህ እውነት ወልደ አንስት ወደባህ ከሆዋቶህ መጥቶ ፡

፲፩ ሲቶት ከወሰዱት ወገን ከየሐንሰ መጥቶ ተረድበልተ አልተነገም ብሎ እንደሐተገ በአውነት እንግራችኋለሁ ፡ ስሐተት በሐላግ ላይ ፡ አንተውልደ አንስት አሸ ፡ ወስደህ ግሥተ ከላይህ ዘይንእሱ የኛብዩ ፡

፲፩ ግሥተ ሰማይ ሆኖ በመስጠት ግን መንፈት የሚገኘው ረታ ይበልጠዋል ፡ አንድም ወደ መንግሥተ ሰማይ በማግኘት ከመንግሥተ ሰማይ ትግራት ላይ ተወስደው የሐንሰ ወንጌላዊ ይበልጠዋል ለዚያ ሥልጣን ከሆነት አሰው ፡ ለዚህ ግን ሥልጣን ከሆነት አልነበረውም ፡

፲፩ ግሥተ ሰማይ ሆኖ በመስጠት ግን መንፈት የሚገኘው ረታ ይበልጠዋል ፡ አንድም ወደ መንግሥተ ሰማይ በማግኘት ከመንግሥተ ሰማይ ትግራት ላይ ተወስደው የሐንሰ ወንጌላዊ ይበልጠዋል ለዚያ ሥልጣን ከሆነት አሰው ፡ ለዚህ ግን ሥልጣን ከሆነት አልነበረውም ፡

፲፩ ግሥተ ሰማይ ሆኖ በመስጠት ግን መንፈት የሚገኘው ረታ ይበልጠዋል ፡ አንድም ወደ መንግሥተ ሰማይ በማግኘት ከመንግሥተ ሰማይ ትግራት ላይ ተወስደው የሐንሰ ወንጌላዊ ይበልጠዋል ለዚያ ሥልጣን ከሆነት አሰው ፡ ለዚህ ግን ሥልጣን ከሆነት አልነበረውም ፡

፲፩ ግሥተ ሰማይ ሆኖ በመስጠት ግን መንፈት የሚገኘው ረታ ይበልጠዋል ፡ አንድም ወደ መንግሥተ ሰማይ በማግኘት ከመንግሥተ ሰማይ ትግራት ላይ ተወስደው የሐንሰ ወንጌላዊ ይበልጠዋል ለዚያ ሥልጣን ከሆነት አሰው ፡ ለዚህ ግን ሥልጣን ከሆነት አልነበረውም ፡

፲፩ ግሥተ ሰማይ ሆኖ በመስጠት ግን መንፈት የሚገኘው ረታ ይበልጠዋል ፡ አንድም ወደ መንግሥተ ሰማይ በማግኘት ከመንግሥተ ሰማይ ትግራት ላይ ተወስደው የሐንሰ ወንጌላዊ ይበልጠዋል ለዚያ ሥልጣን ከሆነት አሰው ፡ ለዚህ ግን ሥልጣን ከሆነት አልነበረውም ፡

፲፩ ግሥተ ሰማይ ሆኖ በመስጠት ግን መንፈት የሚገኘው ረታ ይበልጠዋል ፡ አንድም ወደ መንግሥተ ሰማይ በማግኘት ከመንግሥተ ሰማይ ትግራት ላይ ተወስደው የሐንሰ ወንጌላዊ ይበልጠዋል ለዚያ ሥልጣን ከሆነት አሰው ፡ ለዚህ ግን ሥልጣን ከሆነት አልነበረውም ፡

፲፩ ግሥተ ሰማይ ሆኖ በመስጠት ግን መንፈት የሚገኘው ረታ ይበልጠዋል ፡ አንድም ወደ መንግሥተ ሰማይ በማግኘት ከመንግሥተ ሰማይ ትግራት ላይ ተወስደው የሐንሰ ወንጌላዊ ይበልጠዋል ለዚያ ሥልጣን ከሆነት አሰው ፡ ለዚህ ግን ሥልጣን ከሆነት አልነበረውም ፡

፲፩ ግሥተ ሰማይ ሆኖ በመስጠት ግን መንፈት የሚገኘው ረታ ይበልጠዋል ፡ አንድም ወደ መንግሥተ ሰማይ በማግኘት ከመንግሥተ ሰማይ ትግራት ላይ ተወስደው የሐንሰ ወንጌላዊ ይበልጠዋል ለዚያ ሥልጣን ከሆነት አሰው ፡ ለዚህ ግን ሥልጣን ከሆነት አልነበረውም ፡

፲፩ ግሥተ ሰማይ ሆኖ በመስጠት ግን መንፈት የሚገኘው ረታ ይበልጠዋል ፡ አንድም ወደ መንግሥተ ሰማይ በማግኘት ከመንግሥተ ሰማይ ትግራት ላይ ተወስደው የሐንሰ ወንጌላዊ ይበልጠዋል ለዚያ ሥልጣን ከሆነት አሰው ፡ ለዚህ ግን ሥልጣን ከሆነት አልነበረውም ፡

፲፩ ግሥተ ሰማይ ሆኖ በመስጠት ግን መንፈት የሚገኘው ረታ ይበልጠዋል ፡ አንድም ወደ መንግሥተ ሰማይ በማግኘት ከመንግሥተ ሰማይ ትግራት ላይ ተወስደው የሐንሰ ወንጌላዊ ይበልጠዋል ለዚያ ሥልጣን ከሆነት አሰው ፡ ለዚህ ግን ሥልጣን ከሆነት አልነበረውም ፡

፲፩ ግሥተ ሰማይ ሆኖ በመስጠት ግን መንፈት የሚገኘው ረታ ይበልጠዋል ፡ አንድም ወደ መንግሥተ ሰማይ በማግኘት ከመንግሥተ ሰማይ ትግራት ላይ ተወስደው የሐንሰ ወንጌላዊ ይበልጠዋል ለዚያ ሥልጣን ከሆነት አሰው ፡ ለዚህ ግን ሥልጣን ከሆነት አልነበረውም ፡

፲፩ ግሥተ ሰማይ ሆኖ በመስጠት ግን መንፈት የሚገኘው ረታ ይበልጠዋል ፡ አንድም ወደ መንግሥተ ሰማይ በማግኘት ከመንግሥተ ሰማይ ትግራት ላይ ተወስደው የሐንሰ ወንጌላዊ ይበልጠዋል ለዚያ ሥልጣን ከሆነት አሰው ፡ ለዚህ ግን ሥልጣን ከሆነት አልነበረውም ፡

አመጣ ፡ ለገደልትዎ ዐውጭ ግጥሙን አግደን ገሙ እንዳልፈጠ በል ፡ ምሳሌ ፡ ፩ ፡ ፲፩ ፡ ሚል ፡ ፳፱ ፡

፲፩ ልተቀበሉት በወደባችሁ ይመጣ በንድ ያለው አልያዝ ይህ የሐንሰ ነው ፡ ሐተታ የሐንሰ አልያዝን በታን ይመስለዋል ቢሉ አልያዝን እንር ይለዋል የሐንሰንም ዘልብሎ ሆኑ ፡ ረ ገሙል ይለዋል ፡ አልያዝን እንሚ ተሐራ ሚከተላቸው ተደላዊታ የሐንሰንም እንሚ ተሐራ ሚከተላቸው ተደላዊታ የሐንሰንም ሕግሥጽ አክግብ ወኪል ባለቤት እንደሆነ የሐንሰንም ሕግሥጽ ይደረግ ወረርሽኝ ነው ፡ አልያዝ ለደኃራዊ ምጽኦቱ መንፈት ተቀድሞ እንደሆነ ተቀድሞ የሐንሰንም ለተቃላቂ ምጽኦቱ መንፈት ተቀድሞ አስተምረዋል ፡

፲፩ ሐገሩን ለሚያ ለይደው ፡

፲፩ ሐገሩን ለሚያ ለይደው ፡

፲፩ ሐገሩን ለሚያ ለይደው ፡

፲፩ ሐገሩን ለሚያ ለይደው ፡

፲፩ ሐገሩን ለሚያ ለይደው ፡

፲፩ ሐገሩን ለሚያ ለይደው ፡

፲፩ ሐገሩን ለሚያ ለይደው ፡

፲፩ ሐገሩን ለሚያ ለይደው ፡

፲፩ ሐገሩን ለሚያ ለይደው ፡

፲፩ ሐገሩን ለሚያ ለይደው ፡

፲፩ ሐገሩን ለሚያ ለይደው ፡

፲፩ ሐገሩን ለሚያ ለይደው ፡

፲፩ ሐገሩን ለሚያ ለይደው ፡

፲፩ ሐገሩን ለሚያ ለይደው ፡

፲፩ ሐገሩን ለሚያ ለይደው ፡

፲፩ ሐገሩን ለሚያ ለይደው ፡

፲፩ ሐገሩን ለሚያ ለይደው ፡

፲፩ ሐገሩን ለሚያ ለይደው ፡

፲፩ ሐገሩን ለሚያ ለይደው ፡

፲፩ ሐገሩን ለሚያ ለይደው ፡

፲፩ ሐገሩን ለሚያ ለይደው ፡



፳፮ ቀጥቶ ካላቱ ዘንድ ተሰጠኝ ። የተሰጠውስ በግንቦን ሲጥሐድ ነው። ወለዘረቀደ ወልድ ይከሥት ሎቱ ለግለት ነው እንጂ ወለላቦ ዘየለምሮ ለወልድ ዘእንበለ አብ አብን ወላጁ ካላሉ ወልድን ተወላጁ ብሎ የሚያምን የለም ።

ወለላቦ ዘየለምሮ ለአብ ዘእንበለ ወልድ ። ወልድን ተወላጁ ካላሉ አብን ወላጁ ብሎ የሚያምን የለም እንደምን ይታወቅ ወላቱ ወልድን ብሎ ባይመስከርለት ወልድን የሚያውቀው አልነበረም ። ወለላቦ ፣ ወጻኢኩ እምነብ አብ ወመጻኢኩ አቡየ ረከወኒ ዘርእየ ዚያርእየ ሰአቡየ እን ወአብ አሐቶ ንሕን ብሎ ባይመስከር አብን የሚያውቀው አልነበረም ። እንደም ከአብ በቀር አብ ያውቀዋል እንጂ ያለ አብ ወልድን ዘባሕርዩ የሚያውቀው የለም ። ወአብ ፣ ከወልድ በቀር ወልድ ያውቀዋል እንጂ ያለ ወልድ አብን በባሕርዩ የሚያውቀው የለም ።

ወለዘረቀደ ወልድ ይከሥት ሎቱ ። ወልድ ሊገልጽለት ለወደደው ይገልጽለታል ። ፈቀደ ለሁለቱም ።

፳፯ ንዑ ገቢየ ዙልከሙ ሰሩሃን ወክቡዳን ደር ፳፯ ሸክም የከበዳትሁና የደከማትሁ ሁሉ ወደኔ ኑ ግለት በኋላ አረት በኋላ ንግሥት የደከማትሁ ደር ገንገም የረበሩት ትብትብ ያልርታሁ በኔ እውነት

፳፰ ወአን አግርረክሙ ። እር ፡ ፩ ፡ ፲፱ ፡ ፩ የሐንሰ ፡ ፩ ፡ ፫ ። ዕረፍተ ነፍስ ሰጥቼ አሳርፋችኋለሁ ።

፳፱ አብነት ገሥኡ ጼሩ ይላል ። ቀንበሪን ተሸከሙ ግለት ሕገን ያዙ ። ሐተታ ቀንበር አላት ወንጌልን ቀንበር ሁለቱን በሮች አንድ እንድታደርግ ወንጌልም ሕዝብና አሕዛብን አንድ ታደርጋለችና ። ተመህሩ ወአእምሩ እምነየ ከመ የዋህ እን ወትሐት ልብየ የዋህ ትሐት እንደሆንኩ መጠን ከኔ ተምራችሁ ዕወቁ ። ወትረከቡ ዕረፍተ ስነፍስከሙ ዕረፍተ ነፍስ ታገኛላችሁ ።

፴ እስመ አርዑትየኒ ሠናይ ። ፴ ቀንበሪ ልዝብ ነውና ። ወደርየኒ ቀለል ።

ሸከሚ ቀለል ነውና ። ሕገ ወንጌል ደግ ሕግ ናትናትእዛዜም ቀለል ነውና ከዚህ የከበደን አለ ለዚህ ጸፍኦክ መልታሕቲክ ዘየማን ሚጥ ሎቱ ካልዕታሂ ወሰዘሂ አበጠክ አሐደ ምዕራፈ ሐር ምስሌሁ ቼት ወለዘሂ ይፈቅድ ይትግገልክ መልበስክ ገደግ ሎቱ ከዳነካሂ ትላለች ከዚህ የከበደ ምን አለና እንዲህ አለ ቢሉ አደርጋ ዋለሁ በሚል ዘንድ ቀለል ነውና ፣ እንደም ለወጣ

ንደን ክቡድ ቢሆን ለፍጹሟን ቀለል ነውና ፤ እንደም ። ከሕገ አረት ቢለይ ነው ፤ አረት ወገሩ ሰቀሉ ብለ ካሰናበተች በኋላ ምላሽጽለትም ወንጌል ግን በንቢሐ ትላለችና ፤

ንቢሐውን ቅሉ ለበግ በበሰበሰ ትላለችና ፤ ሕገላ መሲሐዊት ተራገርጋት አንዷል ፤ እንደም አረት ረጽማችሁ ጽደቁ ትላለች ፤ ወንጌል ግን በክርስቶስ ፈጻሚነት ትላለችና ፤ እንደም ከሕገ አረሚ ሲለይ ሕገ አረሚ ላህምክ ጽደቁ ውዕ በብሕ ትላለች በወንጌል ግን ይህ ዕሉ የለምና ፤ ከሕገ እሕዛብ ሲለይ እሕዛብ ከዳር ገብቶው ባሩን ቶርጠው ኦጅ እግር ሲያወጡ ቀለሙን ገድቶን ሲያከናውኑ ደካም ያለበትና

ምዕራፍ ፲፪ ።

በእንተ ሰዊት ።

፩ ወበወሐቱ መዋዕል ወረረ እግዚእ ኢየሱስ በሰንበት እንተ ግዕዝል ገራውህ ። ግር ፪ ፡ ፳፱ ፤ ሎታ ፡ ፩ ፡ ፩ ።

፪ በዘያ ወራት ጌታችን ኢየሱስ ከርሰቀስ ቅዳሜ በፍጹሙከከል ሄደ ። እርዳኦሁስ ርገቡ ወአታዙ ይምህዉ ሰዊት ወደ ብልጫ ፋደቱ መቆሙርቱ ግን ተርበው ኃዘርና ጌታችን እያዙ ይደሉ ጁሮ ።

፫ ወርሃው ጸረጋውያን ይደሉም ርእይ ዘይገብሩ እርዳኦክ ዘእይከውን ገቢረ ዘሰንበት ። ፬ ፈረሳውያን ሰምተው ደቀ መዛሙርትህ በሰንበት ሲሠሩት የማይገባ ሥራ ሲሠሩ አስተውል አሉት ።

፭ ወይቢሉሙ ኢየንበብከሙት ዘገብረ ዳዊት አሙ ርገብ ።

፮ ዳዊት በተራብ ጊዜ ያደረገውን አልተመሉ ከታችሁም አላቸው ። ውሐቲኒ ወእለ ምስሌሁ ። አሱም ከሱ ጋራ ያሉ ብላቴናቹ ያደረጉትን ።

፯ ዘከመ ቦላ ቢቶ ለእግዚአብሔር ወበልጋ ሐባውዝ ቀርባን ዘእይከውና ለበሊዕ ።

፱ ከቤተ እግዚአብሔር ገብቶ ሊበላው የማይገባውን መሥዋቱን እንደበላ ። ወእለ እለ ምስሌሁ ።

ከሱም ጋራ ያሉ ሊበሉት የማይገባውን ። ዘእንበለ ለካህናት ለባሕቲቶሙ ለካህናት ብቻ ይገባቸዋል እንጂ ።

፻ ወከዕበ ኢየንበብከሙት ዘህሉ ውስተ አረት ከመ ካህናት እለ ውስተ ቤተ መቅደስ ያረከብዋለሰንበት ። ዘሌ ጳጳሱ ፡ ዘጉ ጳጳሱ ፡ ፱ ።

፻ ይሰዕርዋ ሲል ነው ። በቤተ መቅደስ ያሉ ካህናት ቅዳሜን እንዲሸሯት በአረት የተጻፈውን አል